

20
χρόνια
20+
ιστορίες

DSD II

20 χρόνια Δίπλωμα DSD II της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Ελληνογερμανική Αγωγή

Αφορά: Το αίτημά σας από 17.02.1994

Αυτό ήταν το θέμα της επιστολής που έφτασε το καλοκαίρι του 1998 στη Διεύθυνση της Ελληνογερμανικής Αγωγής και έδινε το «πράσινο φως» για τη διεξαγωγή των εξετάσεων του DSD II της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας (ΚΜΚ) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας από τη σχολική χρονιά 1999 – 2000.

Είχαν προηγηθεί διαβουλεύσεις με τη Γερμανική Σχολή Αθηνών και το Μορφωτικό Τμήμα της Γερμανικής Πρεσβείας στην Αθήνα, πυκνή αλληλογραφία και αλληπάλληλες τηλεφωνικές επικοινωνίες με τη Γραμματεία της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας, εκτενείς εκθέσεις αξιολόγησης του αιτήματος που είχαμε υποβάλει, εξονυχιστικός έλεγχος του προγράμματος του σχολείου και της διδασκαλίας των γερμανικών από διάφορες επιτροπές, επισκέψεις παρακολούθησης των μαθημάτων καθώς και ογκώδεις φάκελοι με λεπτομερή περιγραφή των αναλυτικών προγραμμάτων για τη διδασκαλία των γερμανικών ως ξένης γλώσσας από την Α΄ Δημοτικού, τη μεθοδολογία και την παιδαγωγική μας προσέγγιση.

Γιατί θέλαμε το Δίπλωμα αυτό; Γιατί δεν είναι μόνο ένα αναγνωρισμένο Δίπλωμα γερμανικής γλώσσας, που παρέχει πρόσβαση σε όλα τα Γερμανόφωνα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα στην Ευρώπη, αλλά επιπλέον η δομή του καθώς και το περιεχόμενό του ήταν τέτοια που θα συνέβαλλαν θετικά και ουσιαστικά στη διαμόρφωση του μαθήματος των γερμανικών στο Λύκειο. Διότι το DSD II, όπως ονομάζεται, είναι σχεδιασμένο ειδικά για τα σχολεία και το πρόγραμμά του κεντρίζει το ενδιαφέρον των νέων, ενώ συγχρόνως παρέχει ευελιξία και δυνατότητα προσαρμογής στις ανάγκες τους.

Πριν από 20 χρόνια κανείς στην Ελλάδα δεν γνώριζε το Δίπλωμα αυτό. Είμαστε το πρώτο σχολείο στη χώρα που το εισήγαγε μετά από έγκριση από την ΚΜΚ. Οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί και η μαθητική κοινότητα αναφέρονταν σε αυτό χάριν συντομίας ως «Δίπλωμα ΚΜΚ», καθώς ο επίσημος τίτλος του «Δίπλωμα γερμανικής γλώσσας της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας» ήταν μάλλον γλωσσοδέτης. Οι απορίες των ενδιαφερομένων ήταν πολλές. Αναγνωρίζεται στ' αλήθεια από όλα τα Πανεπιστήμια; Η απάντηση: Ναι! Ισχύει πραγματικά διά βίου; Ναι! Ισχύει και για μεταπτυχιακές σπουδές; Ναι! Είναι αρκετό το μάθημα των γερμανικών στο σχολείο για την επιτυχία στις εξετάσεις; Ναι, βεβαίως!

Στις αρχές της σχολικής χρονιάς 1999 – 2000 ήμασταν πλέον έτοιμοι. Μια μικρή ομάδα 17 μαθητών προετοιμάστηκε για τις γραπτές και προφορικές εξετάσεις που έγιναν τον Φεβρουάριο του 2000. Ποσοστό επιτυχίας: 90%! Θέλαμε να κάνουμε καλή εντύπωση από την αρχή! Είκοσι χρόνια αργότερα οι υποψήφιοι που το σχολείο προετοιμάζει είναι εβδομήντα έως ενενήντα. Έχει στο μεταξύ δημιουργηθεί ομάδα αποφοίτων DSD II με 800 αποφοίτους μας που έλαβαν το Δίπλωμα τις δύο τελευταίες δεκαετίες και το αξιοποίησαν με πολλούς τρόπους.

Με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι ετών από την εισαγωγή του DSD II στο σχολείο μας, ζητήσαμε από αποφοίτους όλων των ετών, από το 2000 και μετά, να μας αφηγηθούν τις προσωπικές τους ιστορίες και να περιγράψουν πώς το αξιοποίησαν στην ακαδημαϊκή και επαγγελματική τους πορεία. Τις ιστορίες αυτές παρουσιάζουμε στην έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας.

20 χρόνια
20+
ιστορίες

20 Jahre
20+
Geschichten

20 χρόνια

20+
ιστορίες

20 Jahre

20+
Geschichten

DSDM

«Μια νέα γλώσσα αποτελεί μια νέα ζωή» ή σε κάθε περίπτωση μια πρόσθετη πτυχή της ζωής. Αυτό ακριβώς αποδεικνύεται και στις μαρτυρίες που καταγράφονται στην έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας. Πάνω από 50 χρόνια διδάσκεται στην Ελληνογερμανική Αγωγή με μεγάλο ζήλο η γερμανική γλώσσα. Από το 2000 και μετά απονέμεται στους μαθητές και τις μαθήτριές της με μεγάλη επιτυχία το Δίπλωμα γερμανικής γλώσσας της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού στο επίπεδο II. Τι σημαίνει αυτό; Δίνεται μία κατεύθυνση, χαράσσεται μία πορεία. Πολλοί απόφοιτοι σπουδάζουν στη Γερμανία. Οι τωρινοί μαθητές πραγματεύονται θέματα της ιστορίας, της κοινωνίας, της πολιτικής, του πολιτισμού, ενώ παράλληλα ασχολούνται εντατικά και με τη γλώσσα της χώρας μου.

Έτσι κτίζονται στέρεες γέφυρες μεταξύ των χωρών μας και αναπτύσσονται αμοιβαίοι δεσμοί. Και στις δύο πλευρές καλλιεργείται η κατανόηση για τη μοναδική πολιτισμική ιδιαιτερότητα του κάθε λαού, για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που προκύπτουν και διαμορφώνονται από το κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο της κάθε χώρας. Η εκμάθηση μιας γλώσσας καθιστά εφικτή τη συνεννόηση με τους ανθρώπους σε μια άλλη χώρα και σε ένα άλλο πολιτιστικό περιβάλλον. Πέρα όμως από την απλή συνεννόηση, η γνώση της γλώσσας προάγει επίσης την κατανόηση, την αμοιβαία εκτίμηση και τη φιλία. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι τόσο σημαντική η συστηματική ενασχόλησή σας με τη διδασκαλία και εκμάθηση της γερμανικής γλώσσας. Άλλωστε η κατάκτηση μιας ξένης γλώσσας σημαίνει πολλά περισσότερα από ένα πρόσθετο προσόν στην αγορά εργασίας. Η Ευρώπη μας βρίσκεται μπροστά σε μεγάλες προκλήσεις και εναπόκειται στις νεότερες γενιές να καθορίσουν την κατεύθυνση στην οποία θα προχωρήσει.

Ένα από τα σημαντικότερα μέσα για τη διατήρηση των επιτευγμάτων μας είναι αναμφίβολα η εκμάθηση γλωσσών και η εντατική ενασχόληση με έναν άλλο πολιτισμό. Με αυτήν την έννοια είστε όλοι και όλες πρέσβεις και πρέσβειρες των διμερών μας σχέσεων καθώς και της Ευρώπης συνολικά. Οι επιτυχίες σας δεν θα ήταν δυνατές χωρίς την υποστήριξη, την έμπνευση και την εμπύχωση που προσφέρει το σχολείο σας. Για τον λόγο αυτό θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στη Διεύθυνση του σχολείου, στους καθηγητές, στους γονείς και στα μέλη των οικογενειών για την αμέριστη συμπαράσταση στις προσπάθειες των παιδιών.

Ο Mark Twain είχε πει κάποτε: «Δεν κατάλαβα ποτέ τη χρησιμότητα της αιωνιότητας. Τώρα όμως γνωρίζω ότι υπάρχει, ώστε κάποιοι από εμάς να έχουν την ευκαιρία να μάθουν γερμανικά». Η Ελληνογερμανική Αγωγή διαψεύδει τον μεγάλο Mark Twain, πράγμα για το οποίο σίγουρα θα χαιρόταν. Δεν χρειάζεται μία αιωνιότητα, αλλά προσήλωση, πάθος, έμπνευση και υποστήριξη. Η επιτυχία είναι προφανής.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ernst Reichel

Πρέσβης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Ελλάδα

„Eine neue Sprache ist ein neues Leben“, oder auf jeden Fall eine neue, zusätzliche Facette des Lebens. Das wird aus den gesammelten Zeugnissen in diesem Band deutlich. An der Ellinogermaniki Agogi wird seit über fünfzig Jahren mit großem Engagement Deutsch gelehrt und gelernt, seit 2000 nun mit großem Erfolg das Deutsche Sprachdiplom der zweiten Stufe, das DSD II, verliehen. Was bedeutet das? Es ist eine Richtungsgebung. Viele der Absolventinnen und Absolventen studieren in Deutschland, die jetzigen Schülerinnen und Schüler beschäftigen sich intensiv mit Geschichte, Gesellschaft, Politik, Kultur und Sprache meines Landes. Sie alle haben stabile Brücken zwischen unseren Ländern gebaut, sie knüpfen Beziehungen zum beiderseitigen Nutzen. Auf beiden Seiten entsteht Verständnis für die jeweils andere einzigartige kulturelle Besonderheit, für die spezifischen geschichtlich-gesellschaftlichen Prägungen. Eine Sprache zu lernen bedeutet, sich in einem anderen Land und Kulturkreis verständigen zu können – aber über die reine Verständigung hinaus ermöglicht Sprache auch Verständnis und im besten Fall gegenseitige Wertschätzung und Freundschaft.

Aus diesem Grund ist Ihr Engagement um die Lehre und das Lernen von Deutsch so wichtig und so wertzuschätzen. Das Beherrschen einer Fremdsprache ist so viel mehr als eine zusätzliche Qualifikation für den Arbeitsmarkt. Unser Europa steht vor großen Herausforderungen. Es wird auf die jüngeren Generationen ankommen, in welche Richtung sich unser Kontinent entwickelt. Eines der wichtigsten Instrumente, um unsere Errungenschaften zu bewahren, ist ohne Zweifel das Erlernen von Sprachen und die damit verbundene intensive Beschäftigung mit einer anderen Kultur. Insofern sind Sie alle Botschafter und Botschafterinnen unserer bilateralen Beziehungen, aber auch für Europa als Ganzes.

Solche Erfolge wären nicht möglich ohne eine inspirierende und unterstützende Lernumgebung. Daher gilt mein großer Dank der Schulleitung, allen Lehrkräften, Eltern und Familien, die die `Kinder` unterstützen und begleiten.

Mark Twain hat einmal gesagt: „Ich habe nie verstanden, wofür die Ewigkeit gut ist. Jetzt weiß ich, dass sie dafür da ist, damit Einige von uns die Chance haben, Deutsch zu lernen“. Die Ellinogermaniki Agogi widerlegt den großen Mark Twain (er hätte sich sicher gefreut): Es braucht keine Ewigkeit, sondern Engagement, Leidenschaft, Inspiration und Unterstützung. Der Erfolg ist offensichtlich.

Ihr

Ernst Reichel

Botschafter der Bundesrepublik Deutschland in Griechenland

Το εύγλωττο όνομα που φέρει το σχολείο είναι δηλωτικό τόσο του ιδιαίτερου χαρακτήρα του όσο και του απαιτητικού προγράμματος που εφαρμόζει: ένας παιδαγωγικός χώρος διδασκαλίας και μάθησης που ανοίγει στους μαθητές και τις μαθήτριες πολυδιάστατους ελληνογερμανικούς ορίζοντες.

Βασικό στοιχείο του καλά μελετημένου προγράμματος της Ελληνογερμανικής Αγωγής αποτελεί και το Δίπλωμα γερμανικής γλώσσας επιπέδου 2 (DSD II) της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Λένε: «τα μονοπάτια χαράσσονται από τα βήματά μας». Αυτό είναι το στοίχημα του προγράμματος DSD II, στο οποίο καθηγητές και καθηγήτριες, μαθητές και μαθήτριες της Ελληνογερμανικής Αγωγής ανταποκρίνονται με επιτυχία κάθε χρόνο.

Χάρη στο όραμα της Διεύθυνσης και στην αφοσίωση των εκπαιδευτικών της γερμανικής γλώσσας, εδώ και είκοσι χρόνια οι πόρτες των Γερμανικών Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων είναι ανοιχτές για τους αποφοίτους της Ελληνογερμανικής Αγωγής, καθώς το DSD II πιστοποιεί την κατάκτηση της γλώσσας και παρέχει άμεση πρόσβαση στη γερμανόφωνη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Με ποιους ιδιαίτερους τρόπους δίνουν ώθηση στους νέους και τις νέες αυτοί οι εκπαιδευτικοί ορίζοντες; Πώς διευρύνουν τη σκέψη τους και σφραγίζουν την πορεία τους; Οι στοχαστικές ιστορίες των αποφοίτων των τελευταίων είκοσι ετών προσφέρουν πολύπλευρες απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά.

Σε αυτήν την επετειακή έκδοση συναντάμε εντυπωσιακές αφηγήσεις για τον ρόλο του σχολείου τους, που άλλοτε ως οδηγός με μακρόπνοο όραμα και άλλοτε ως υπεύθυνος μέντορας είναι μαζί τους στις διαφορετικές πορείες που ακολούθησαν. Οι απόφοιτοι αναγνωρίζουν τον καταλυτικό του ρόλο, ανατρέχουν στα χρόνια του σχολείου ως πεδίου εξερεύνησης. Μέσα στους χώρους του σχολείου ξαναέρχονται στο φως τα ίχνη της ύλης, η οποία διαμόρφωσε την ατομική πορεία καθενός και καθεμιάς. Ελληνογερμανική Αγωγή: ένας χώρος ελληνογερμανικής συνέργειας που προετοιμάζει για τη διαμόρφωση μιας πορείας μέσα στην παγκοσμιοποίηση.

Θέλω να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια για την 20ή επέτειο του Διπλώματος γερμανικής γλώσσας επιπέδου II της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας, ένα ορόσημο ελληνογερμανικής συνεργασίας στην εκπαίδευση, που προάγει τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών.

Kristina Wiskamp

Ειδική σύμβουλος για τα γερμανικά στην Ελλάδα της Κεντρικής Υπηρεσίας Σχολείων του Εξωτερικού (ZfA)

Der sprechende Name, den die Schule trägt, steht sowohl für ihr besonderes Profil als auch für ihr anspruchsvolles Programm: Ein pädagogisches Lehr- und Lernforum, das über seinen Schülerinnen und Schülern einen griechisch-deutschen, vieldimensionalen Horizont aufspannt.

Einen der soliden Bausteine dieses durchdachten Lernangebotes der Ελληνογερμανική Αγωγή stellt das Deutsche Sprachdiplom Zweite Stufe der Kultusministerkonferenz dar.

Es heißt „Wege entstehen dadurch, dass man sie geht“ – eine Herausforderung, der sich die Lehrerinnen und Lehrer, Schülerinnen und Schüler der Ελληνογερμανική Αγωγή mit dem DSD II-Programm alle Jahre wieder erfolgreich stellen.

Dank der weitsichtigen Schulleitung und dem engagierten DaF-Team ebnet sich seit über zwanzig Jahren der Weg für die Absolventinnen und Absolventen der Ellinogermaniki Agogi, zu den Hochschulen Deutschlands, zumal das DSD II den Erwerb der deutschen Sprache zertifiziert und somit direkten universitären Zugang gewährt.

In welcher außerordentlicher Weise dieser Bildungshorizont die Schülerinnen und Schüler beflügelt, ihre Denkweisen erweitert, ihre Lebenswege prägt - darauf geben die reflektierenden Darstellungen der Absolventinnen und Absolventen der letzten zwanzig Jahrgänge vielfältige Antworten.

Eindrücklich erzählen sie in dem vorliegenden Jubiläumsband von der Bedeutung ihrer Schule als vorausschauende Wegbereiterin und verantwortungsvolle Mentorin ihrer unterschiedlichen Lebenswege. Voller Anerkennung erinnern sie sich zurück an ihre Schulzeit als Probestübne, in deren (Entdeckungs)Räumen die Gestaltbarkeit ihrer individuellen Zukunft im Rückblick erkennbar wird: Ελληνογερμανική Αγωγή – griechisch-deutsche Synergie, die auf das gestaltbare Leben in einer globalisierten Welt vorbereitet.

Herzlich gratuliere ich zum 20jährigen Jubiläum des Deutschen Sprachdiploms Zweite Stufe der Kultusministerkonferenz und zu diesem Meilenstein buchstäblich weiterführender griechisch-deutscher Bildungsarbeit.

Kristina Wiskamp

ZfA-Fachschaftsberaterin für Deutsch in Griechenland

Η Ελληνογερμανική Αγωγή από το 2000 προσφέρει στους τελειοφοίτους της τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις εξετάσεις για το Δίπλωμα γερμανικής γλώσσας των Υπουργών Παιδείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, DSD II. Το Δίπλωμα αυτό σε συνδυασμό με το εθνικό απολυτήριο ανοίγει στους μαθητές μας διάπλατα τις πόρτες των Γερμανόφωνων Ανώτερων και Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Είκοσι χρόνια συμπληρώνονται φέτος από την πρώτη φορά που οι τελειόφοιτοι της Ελληνογερμανικής Αγωγής είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στις εξετάσεις αυτές. Στην επετειακή αυτή χρονιά ζητήσαμε από τους αποφοίτους μας να καταγράψουν σε ένα μικρό κείμενο την ιστορία τους περιγράφοντας πώς το Δίπλωμα αυτό επηρέασε την ακαδημαϊκή και επαγγελματική τους εξέλιξη.

Είμαστε σίγουροι ότι ξεφυλλίζοντας την έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας και διαβάζοντας τις ιστορίες αυτές θα εντυπωσιαστείτε από τους ακαδημαϊκούς και επαγγελματικούς δρόμους που ανοίγονται σε νέους ανθρώπους με όραμα και διάθεση για δουλειά και δημιουργία, θα χαρείτε με τα όνειρα που έγιναν πραγματικότητα, θα γελάσετε με τα παιχνίδια της τύχης και τα απρόοπτα της ζωής. Για εμάς όμως η έκδοση αυτή είναι κάτι πολύ παραπάνω. Στις αφηγήσεις των παιδιών μας που «επιστρέφουν» με τον τρόπο αυτό στο σχολείο τους μετά από λιγότερα ή περισσότερα χρόνια, για να μοιραστούν την ιστορία της ζωής τους αλλά και τις σχολικές τους αναμνήσεις, διακρίνουμε την κοινή συνιστώσα, τις αρχές και τις αξίες, αλλά και τα εφόδια που το σχολείο μας τους έδωσε.

Οι σημερινοί φοιτητές, επιστήμονες, επαγγελματίες, οικογενειάρχες ξεκίνησαν τη διαδρομή τους κοντά μας. Καλωσορίσαμε τους περισσότερους και τις περισσότερες προνήπια και νήπια. Ακούσαμε στη γιορτή του Νηπιαγωγείου το πρώτο τους τραγούδι στα γερμανικά, παρακολουθήσαμε τις γιορτές και τις αθλητικές τους επιδείξεις, χειροκροτήσαμε τις επιτυχίες και τις διακρίσεις τους, αντικρίσαμε το κριτικό βλέμμα της εφηβείας τους, μοιραστήκαμε τις ανησυχίες τους, δώσαμε μαζί τους τον αγώνα για την κατάκτηση των ξενόγλωσσων πτυχίων, τους συνοδεύσαμε στη δοκιμασία των Πανελληνίων Εξετάσεων, πανηγυρίσαμε μαζί τους για τα αποτελέσματα και τις πρωτιές τους, τους σφίξαμε το χέρι απονέμοντάς τους το DSD II στην τελετή αποφοίτησής τους. Τώρα διαβάζουμε τα επόμενα κεφάλαια της ζωής τους, αυτά που διαμόρφωσαν μόνοι και μόνες.

Μέσα σε κάθε ιστορία βλέπουμε τις πτυχές της κάθε προσωπικότητας, αλλά και τις δυνατότητες, τις πολλές επιλογές που το σχολείο τούς έδωσε. Όλα αυτά τους επιτρέπουν σήμερα να ξεχωρίζουν σε προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο. Βλέπουμε την προσπάθεια που καταβλήθηκε σε κάθε βήμα της σχολικής τους πορείας, όλα τα ερεθίσματα που δέχτηκαν από το σχολείο τους, όλες τις ευκαιρίες που άδραξαν και αξιοποίησαν.

Η έκδοση αυτή είναι και για μας ένα ορόσημο, ένα σημείο απολογισμού μιας πορείας που χαράξαμε, ακολουθήσαμε και υποστηρίξαμε. Στην πορεία μας αυτή χάρτης και πυξίδα ήταν το όραμα για μία πολύπλευρη εκπαίδευση με έμφαση στην κατάκτηση ξένων γλωσσών και στη γνωριμία με άλλους πολιτισμούς, με σκοπό να διευρύνουμε τους ορίζοντες της ακαδημαϊκής, επαγγελματικής και προσωπικής εξέλιξης των μαθητών μας.

Είκοσι χρόνια αργότερα, διαβάζοντας τις ιστορίες αυτές νιώθουμε υπερήφανοι, παίρνουμε δύναμη, στρέφουμε το βλέμμα με χαμόγελο και αγάπη στα πιο μικρά παιδιά, τους τωρινούς μαθητές μας και δίνουμε όλοι μαζί τον καλύτερο εαυτό μας, για να έχουν το κίνητρο και τα εφόδια να γράψουν τη δική τους ιστορία.

Στέλιος Σάββας

Σταύρος Σάββας

Γενικοί Διευθυντές Ελληνογερμανικής Αγωγής

Seit dem Jahr 2000 bietet die Ellinogermaniki Agogi den Absolventinnen und Absolventen der Oberstufe die Möglichkeit, an der Prüfung für das Deutsche Sprachdiplom DSD Stufe II der Kultusministerkonferenz teilzunehmen. Dieses Diplom zusammen mit dem Apolyterion, der griechischen Hochschulzugangsberechtigung, öffnet unseren Schülerinnen und Schülern alle Türen für ein Studium an Universitäten und Hochschulen im deutschsprachigen Raum. In diesem Jahr begehen wir den zwanzigsten Jahrestag seit der ersten Teilnahme unserer Schülerinnen und Schüler an den Prüfungen. Für dieses Jubiläum haben wir unsere Absolventinnen und Absolventen gebeten, einen kleinen Beitrag über die Bedeutung des deutschen Sprachdiploms für ihren akademischen und beruflichen Werdegang zu schreiben.

Beim Durchblättern dieses Bandes und beim Lesen der Geschichten werden Sie bestimmt beeindruckt sein von den akademischen und beruflichen Wegen, die jungen Menschen mit Motivation, Leistungsbereitschaft und Gestaltungswillen eröffnet werden. Sie werden sich freuen über ihre Träume, die verwirklicht werden konnten und lachen über die Schicksalswenden und die Unwägbarkeiten des Lebens. Für uns aber bedeutet dieser Band viel mehr: in den Erzählungen der jungen Menschen, durch die sie nach wenigen oder mehreren Jahren in ihre Schule „zurückkehren“, um ihre Lebensgeschichten und Erinnerungen aus der Schulzeit zu schildern, erkennen wir eine gemeinsame Komponente: die Werte und Grundsätze, wie auch die Kompetenzen, die unsere Schule ihnen vermittelt hat.

Die heutigen Studenten, Wissenschaftler, Erwerbstätige, Familiengründer haben ihren Lebensweg bei uns gestartet. Die meisten von ihnen haben wir schon in der Vorschule und im Kindergarten begrüßt. Auf dem Kindergartenfest haben wir sie ihr erstes deutsches Lied singen hören. Wir haben ihnen bei Schulfeiern und Sportfesten zugeschaut, zu ihren Erfolgen und Leistungen gratuliert, den kritischen Blick der Pubertät bei ihnen wahrgenommen, ihre Sorgen geteilt, den Kampf um die Fremdsprachenzugnisse mit ihnen geführt. Wir haben sie durch die anspruchsvollen Panhellenischen Prüfungen begleitet und mit ihnen zusammen ihren Erfolg und ihre Spitzenleistungen gefeiert. Wir haben ihnen schließlich die Hand gegeben und das DSD II Diplom überreicht, das ihnen den Weg für ein Studium an deutschsprachigen Hochschulen öffnete. Jetzt haben wir Einblick in die nachfolgenden Kapitel ihres Lebenswegs, die sie selbst gestaltet haben.

In jeder Erzählung lassen sich vielerlei Aspekte jeder Persönlichkeit erkennen, wie auch die Möglichkeiten und unzähligen Perspektiven, die ihnen die Schule an die Hand gegeben und zu ihrem heutigen Höhenflug auf persönlicher und beruflicher Ebene beigetragen hat. Man erkennt das Engagement in jeder Stufe ihrer Schullaufbahn, die Förderung durch ihre Schule, die Chancen, die sie gepackt und genutzt haben.

Der vorliegende Band ist auch für uns ein Meilenstein, eine Bilanz über den von uns eingeschlagenen Weg, den wir konsequent beschritten und gefördert haben. Weg, Als Kompass auf diesem Weg diente unsere Vorstellung von einer breitgefächerten Bildung mit dem Schwerpunkt auf die Förderung der fremdsprachlichen Kompetenz und die Begegnung mit anderen Kulturen, wodurch unsere Schülerinnen und Schüler weitreichende Perspektiven auf beruflicher und persönlicher Ebene erlangen sollten.

Zwanzig Jahre später beflügelt uns die Lektüre all dieser Geschichten erneut, um den Blick mit Freude und Zuneigung auf den Nachwuchs, unsere heutigen Schülerinnen und Schüler, zu wenden und unser Allerbestes für ihre Motivation und Förderung zu geben, damit sie ihre eigenen Geschichten schreiben können.

Stelios Savvas

Stavros Savvas

Schulleiter Ellinogermaniki Agogi

Οι μαθητές της Ελληνογερμανικής Αγωγής ξεκινούν από μικροί τη σχολική τους πορεία σε ένα περιβάλλον πολύπλευρο και πλούσιο σε ερεθίσματα. Η διδασκαλία δύο ξένων γλωσσών με πρώτη τη γερμανική αποτελεί βασική προτεραιότητα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του σχολείου. Δίνουμε μεγάλη έμφαση στη βιωματική διδασκαλία της γλώσσας, γιατί θέλουμε να την αγαπήσουν τα παιδιά από τα πρώτα τους ακούσματα, να τη συνδέσουν με όμορφες στιγμές. Θέλουμε να μαθαίνουν τη γλώσσα με τρόπο ευχάριστο και δημιουργικό, να χαίρονται το μάθημα και να το απολαμβάνουν, όπως κάθε στιγμή της ζωής τους στο σχολείο. Είναι εντυπωσιακό και συνάμα συγκινητικό να παρακολουθεί κανείς τα νήπια και τα προνήπια να μαθαίνουν με κέφι και να τραγουδούν με πάθος τα πρώτα τους γερμανικά παιδικά τραγούδια, να προφέρουν χαριτωμένα και ζηλευτά τις πρώτες τους γερμανικές λέξεις, να συμμετέχουν με την ψυχή τους σε παραδοσιακές γερμανικές γιορτές.

Η ελληνική παράδοση, τα ελληνικά ήθη κι έθιμα, οι γιορτές της πατρίδας είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής και της παιδείας των μαθητών μας. Παράλληλα όμως με την ελληνική παράδοση οι μαθητές έρχονται σε επαφή και με τη γερμανική γνωρίζοντας έτσι και τον πολιτισμό της χώρας, όχι μόνο τη γλώσσα της. Γερμανικά έθιμα, όπως τα κεράκια του Advent για τα Χριστούγεννα, ο αγαπημένος St. Martin και τα αναμμένα φαναράκια, ο πασχαλινός λαγός και τα κρυμμένα αβγά του Πάσχα είναι κομμάτια της ζωής τους στο σχολείο.

Τα παιδιά μας ξεκινούν το ταξίδι τους στον μαγικό κόσμο της πρώτης τους ξένης γλώσσας με τη στοργική αγκαλιά της δασκάλας, μέσα στην αγάπη και την ασφάλεια του σχολείου τους. Με την αγαπημένη παρέα του Olli, του Felix, της Lisa, των φανταστικών ηρώων των βιβλίων του σχολείου μας αλλά και των πρώτων Γερμανών «φίλων» τους, μαθαίνουν γραφή, ανάγνωση, λεξιλόγιο και κατακτούν βήμα-βήμα όλες τις δεξιότητες. Η πορεία συνεχίζεται, τα παιδιά μεγαλώνουν. Η γερμανική γλώσσα γίνεται εργαλείο καθημερινής επικοινωνίας, ανοίγει δρόμους, διευρύνει ορίζοντες. Προσφέρει ευκαιρίες για ταξίδια, για συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα, σε καλοκαιρινά κατασκηνωτικά προγράμματα, σε διαγωνισμούς. Έρχονται οι πρώτες εξετάσεις. Τα αποτελέσματα μοιάζουν με μικρή γιορτή, είναι τα πρώτα πτυχία της ζωής τους.

Τα παιδιά γίνονται έφηβοι και η καθημερινή ύλη στο μάθημα των γερμανικών εμπλουτίζεται με δράσεις που «αφουγκράζονται» τις δικές τους ανησυχίες. Οι μαθητές και μαθήτριες περνούν μία-μία τις βαθμίδες του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις γλώσσες. Προχωρούν με συστηματική δουλειά στο πρόγραμμα του σχολείου, με εξατομικευμένα καθοδήγηση των καθηγητών τους αλλά και με προσωπική μελέτη. Παράλληλα διαβάζουν γερμανική λογοτεχνία, μελετούν τη ζωή και το έργο διάσημων προσωπικοτήτων, πραγματοποιούν ερευνητικές εργασίες, παρακολουθούν θεατρικές και κινηματογραφικές παραστάσεις, διαπιστώνουν την ιδιαίτερη κουλτούρα και τα χαρακτηριστικά του γερμανικού λαού. Τα ταξίδια στη Γερμανία αποκτούν τώρα μια άλλη διάσταση. Οι καλοκαιρινές επισκέψεις στα κατασκηνωτικά προγράμματα των Γερμανικών Πανεπιστημίων, η ενημέρωση για τα προγράμματα σπουδών, η επαφή με φοιτητές που σπουδάζουν εκεί είναι για τους μαθητές μας μια γεύση από τη δική τους μελλοντική πορεία.

Οι «μεγάλοι» μαθητές του σχολείου μας αποκομίζουν μοναδικές εμπειρίες, καθώς έχουν την ευκαιρία να συναντηθούν μέσα στο ίδιο τους το σχολείο και να σταθούν ως «ισότιμοι» και απαιτητικοί συνομιλητές απέναντι σε σημαντικές προσωπικότητες της πολιτικής και διπλωματικής σκηνής της Γερμανίας.

Die Schülerinnen und Schüler der Ellinogermaniki Agogi beginnen ihre Schullaufbahn schon in jungen Jahren in einem vielfältigen und anregungsvollem Umfeld. Das Erlernen zweier Fremdsprachen, mit Deutsch als erster Fremdsprache, ist ein grundlegender Baustein des Lehrplans. Wir legen großen Wert auf das erfahrungsbasierte Lernen, bei dem die Kinder sich mit dem Klang der Sprache vertraut machen und sie mit schönen Momenten assoziieren sollen. Wir möchten, dass die Kinder auf unterhaltsame und kreative Weise lernen und den Unterricht wie auch jeden Moment des Schullebens genießen. Es ist beeindruckend und zugleich bewegend zu erleben, wie Kindergarten- und Vorschulkinder Spaß am Lernen haben und ihre ersten deutschen Kinderlieder leidenschaftlich mitsingen, wie niedlich und beneidenswert sie ihre ersten Worte auf Deutsch aussprechen, wie sie mit ganzer Seele an traditionellen deutschen Festen teilnehmen.

Die griechische Tradition, die Sitten und Bräuche und Volksfeste sind ein fester Bestandteil des Schullebens und der Schulbildung unserer Schülerinnen und Schüler. Neben der griechischen Tradition kommen sie aber auch mit dem deutschen Brauchtum in Kontakt und lernen dabei nicht nur die Sprache, sondern auch die Kultur des Landes kennen. Deutsche Bräuche, wie die Adventskerzen in der Vorweihnachtszeit, der beliebte Sankt Martin und der Laternenumzug, der Osterhase und die versteckten Ostereier, gehören zum Schulleben dazu.

Unsere Kinder beginnen ihre Reise in die magische Welt der ersten Fremdsprache in der Herzenswärme ihrer Erzieherin, in der Geborgenheit und Sicherheit ihrer Schule. Zusammen mit der beliebten Clique von Olli, Felix und Lisa, den fiktiven Hauptfiguren unserer Schulbücher, aber auch ihren ersten deutschen „Freunden“, werden sie an das Schreiben, Lesen und Vokabellernen herangeführt, wobei Schritt für Schritt alle Kompetenzen gefördert werden. Es geht dann weiter – die Kinder wachsen heran. Die deutsche Sprache wird zum Instrument des täglichen Gebrauchs, sie öffnet Wege, erweitert den Horizont. Sie bietet Möglichkeiten zum Reisen, zur Teilnahme an europäischen Projekten, Sommercamps, Wettbewerben. Dann kommt die erste Prüfung. Die Ergebnisse werden wie ein kleines Fest gefeiert, sie erlangen das erste Prüfungszeugnis in ihrem Leben.

Die Kinder wachsen weiter zu Jugendlichen heran und der Lernstoff im Deutschunterricht wird mit einer Vielzahl von Projekten bereichert, die auf ihre besonderen Anliegen zugeschnitten sind. Eine nach der anderen durchlaufen die Schülerinnen und Schüler die Stufen des Gemeinsamen Europäischen Referenzrahmens für Sprachen. Mit systematischer Arbeit im Rahmen des Stundenplans, unter individueller Betreuung durch ihre Lehrer, aber auch durch selbstständiges Lernen, schreiten sie voran. Parallel lesen sie deutsche Literatur, studieren die Biografie und das Werk berühmter Persönlichkeiten, arbeiten an Forschungsprojekten, besuchen Theater- und Filmaufführungen, erkunden der deutschen Kultur und ihre besonderen Charakteristika. Deutschlandreisen werden jetzt aus einer anderen Perspektive betrachtet. Die Besichtigung deutscher Hochschulen in den Sommermonaten, die Erkundigung über das Studienangebot, der Kontakt mit dortigen Studierenden, bieten den Schülerinnen und Schülern einen Vorgeschmack auf ihren eigenen Zukunftsweg.

Daneben bieten sich den „älteren“ Schülerinnen und Schülern faszinierende Erfahrungen, wenn sie z.B. bedeutende Persönlichkeiten aus der deutschen Politik und Diplomatie in ihrer eigenen Schule empfangen und ihnen als gleichberechtigte und fordernde Gesprächspartner „auf Augenhöhe“ begegnen können.

Με σταθερά βήματα, με πρόγραμμα, με συστηματική δουλειά, με πολύπλευρες δραστηριότητες και πολύτιμες εμπειρίες οι μαθητές μας φτάνουν στο τέλος της σχολικής τους διαδρομής να γνωρίζουν άρτια και να μιλούν με ευχέρεια τη γερμανική γλώσσα. Επιπρόσθετα τους δίνεται και η επιλογή να αποκτήσουν το DSD II, το οποίο προσφέρει τη δυνατότητα φοίτησης σε Γερμανόφωνα Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία. Με το Δίπλωμα αυτό αποκτούν ένα ακόμα εφόδιο, ένα σημαντικό πλεονέκτημα και έχουν περισσότερες επιλογές στον τομέα των σπουδών και αργότερα στον εργασιακό. Αρκετοί μαθητές μας επιλέγουν να σπουδάσουν στη Γερμανία. Κάποιοι μπορεί να παραμείνουν εκεί και μετά τις σπουδές αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που τους δίνονται. Άλλοι επιστρέφουν στην Ελλάδα επιτυχημένοι στον κλάδο τους. Για όλους όμως τα γερμανικά είναι ένα δυνατό εφόδιο, που τους βοήθησε σε κάποια στιγμή της ζωής τους να κατακτήσουν τους στόχους και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους.

Είναι πολύ όμορφο να διαβάζουμε σε αυτήν την έκδοση τις αναμνήσεις των αποφοίτων από τη σχολική τους ζωή, να μαθαίνουμε την εξέλιξη της προσωπικής και επαγγελματικής τους διαδρομής και να αισθανόμαστε ότι ένα κομμάτι από την επιτυχία και την ευτυχία τους έγινε πραγματικότητα χάρη στις ευκαιρίες που τους προσέφερε η γερμανική γλώσσα, έτσι όπως τη διδάχτηκαν και την έμαθαν στην Ελληνογερμανική Αγωγή.

Οι προσωπικές ιστορίες των αποφοίτων μας αποτελούν την καλύτερη ανταμοιβή και τη μεγαλύτερη ικανοποίηση για όλους τους εκπαιδευτικούς του σχολείου μας. Ευχαριστούμε θερμά όλα τα «παιδιά» μας που... ξαναγύρισαν στο σχολείο, για να μας θυμίσουν πως ό,τι μαθαίνουμε με αγάπη, χαρά και φροντίδα, αποτελεί τον δικό μας πλούτο στη ζωή.

Daniela Stai

Υπεύθυνη Γερμανικού Τμήματος Ελληνογερμανικής Αγωγής

Wenn unsere Schülerinnen und Schüler mit soliden Schritten, einem durchdachten Plan, systematischer Arbeit, vielfältigen Aktivitäten und wertvollen Erfahrungen die Zielgerade ihrer Schullaufbahn in der 3. Lyzeumklasse erreichen, beherrschen sie die deutsche Sprache gut und sprechen sie fließend. Zudem haben sie die Möglichkeit, das Deutsche Sprachdiplom Stufe II der Kultusministerkonferenz zu erlangen und damit an Hochschulen im deutschsprachigen Raum zu studieren. Mit diesem Diplom erwerben sie eine zusätzliche Qualifikation und damit einen wesentlichen Vorteil, der ihnen vielfältige Möglichkeiten im Studium und später im beruflichen Leben eröffnet. Viele unserer Schülerinnen und Schüler entscheiden sich für ein Studium in Deutschland. Manche bleiben auch nach dem Studium und nutzen die dort gebotenen Möglichkeiten. Andere wiederum kehren erfolgreich nach Griechenland zurück. Doch für alle ist die solide Kenntnis der deutschen Sprache ein Mittel, das ihnen irgendwann im Leben beim Erreichen ihrer Ziele und bei der Verwirklichung ihrer Träume zugutekommt.

Es ist wundervoll, in diesem Jubiläumsband über die Erinnerungen der Absolventen aus ihrer Schulzeit zu lesen, von ihren persönlichen und beruflichen Lebenswegen zu erfahren und dabei zu spüren, dass ein Teil ihres Erfolgs und Glücks der Beherrschung der deutschen Sprache und damit auch dem Lehr- und Lernangebot der Ellinogermaniki Agogi zu verdanken ist.

Die persönlichen Geschichten unserer Absolventen sind die größte Belohnung und höchste Erfüllung für alle Lehrkräfte unserer Schule. Von ganzem Herzen danken wir unseren „Kindern“ dafür, dass sie ... zur Schule zurückgekehrt sind, um uns daran zu erinnern, dass alles, was wir mit Liebe, Freude und Zuneigung lernen, unser eigener Reichtum im Leben ist.

Daniela Stai

Leiterin der Deutschen Abteilung

Ήταν μια μέρα στο σχολείο σαν όλες τις άλλες. Το κουδούνι είχε μόλις σημάνει τη λήξη του σχολικού ωραρίου. Τα παιδιά έτρεχαν χαμογελαστά προς την έξοδο, όταν με σταμάτησε στον διάδρομο μια νεαρή γυναίκα. «Γεια σας, κυρία Schaeffer, τι κάνετε; Η Έρση είμαι!». Το μυαλό μου άρχισε να δουλεύει πυρετωδώς, μέχρι που ξαφνικά τη θυμήθηκα. Μα βέβαια, η Έρση, μία από τις πρώτες μαθήτριες που είχα προετοιμάσει για τις εξετάσεις για το DSD II. Τώρα στεκόταν μπροστά μου μια νεαρή μητέρα με δύο μικρά παιδιά. Τώρα τα παιδιά της ήταν οι μαθητές του σχολείου και όχι η ίδια. Είναι δυνατόν; Πέρασαν κιόλας 20 χρόνια; Η σκέψη μου πήγε πίσω στις ατελείωτες ώρες που καθόμασταν στη βιβλιοθήκη και αναλύαμε το «Homo Faber» του Max Frisch. Εκεί προετοιμαζόμασταν για τις προφορικές εξετάσεις που η Έρση θεωρούσε μεγάλη πρόκληση. Θυμήθηκα πόσο μεγάλη ήταν η χαρά μας, όταν μάθαμε ότι είχε περάσει στις γραπτές και προφορικές εξετάσεις με άριστα. Σε κείνη τη συνάντησή μας μείναμε πολλή ώρα ακόμα όρθιες στο ρεύμα, με την πόρτα του διαδρόμου να ανοιγοκλείνει συνέχεια και αναπολήσαμε τα παλιά.

Έχουν περάσει πάνω από είκοσι χρόνια από την ημέρα που η επιστολή της Συνόδου των Υπουργών Παιδείας, η οποία τότε είχε την έδρα της στη Βόννη, έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα για ένα συναρπαστικό ταξίδι που φτάνει μέχρι τις μέρες μας. Σε κείνη την επιστολή λάβαμε την έγκριση για τη διεξαγωγή των εξετάσεων του Διπλώματος στο σχολείο μας. Είχαν προηγηθεί πολυετείς προσπάθειες, αμέτρητες επιστολές, συνομιλίες και επισκέψεις αξιολόγησης, παλινωδίες και αισιόδοξες επανεκκινήσεις, μέχρι να πετύχουμε αυτόν τον στόχο. Τώρα μας δινόταν η δυνατότητα να αποδείξουμε πως μπορούμε!

Η Διεύθυνση του σχολείου με όρισε υπεύθυνη για το Δίπλωμα Γερμανικής Γλώσσας. Η πρώτη μου «επίσημη αποστολή» με τη νέα αυτή ιδιότητα με οδήγησε στην Αίγυπτο, στη Γερμανική Σχολή του Καΐρου, η οποία διέθετε μεγάλη εμπειρία στο DSD II, όπως ονομάζεται το Δίπλωμα. Επί μία εβδομάδα παρακολούθησα τα μαθήματα γερμανικών στο σχολείο, μελέτησα φακέλους, συνομίλησα με καθηγήτριες και καθηγητές γερμανικών, με μαθήτριες και μαθητές. Όταν επέστρεψα, ήμουν πλέον πανέτοιμη για τη νέα πρόκληση.

Σχεδιάσαμε νέα αναλυτικά προγράμματα για το Λύκειο, αναπτύξαμε διδακτικό υλικό, επανασχεδιάσαμε τη διδασκαλία, προμηθευτήκαμε βιβλία και ντοσιέ, που γρήγορα γέμισαν. Τον Φεβρουάριο του 2000 ήρθε η μεγάλη στιγμή. Οι πρώτες γραπτές και προφορικές εξετάσεις για το Δίπλωμα DSD II πραγματοποιήθηκαν στο σχολείο μας. Νιώσαμε τόσο ανακούφιση αλλά και περηφάνια που ανταποκριθήκαμε στις υψηλές απαιτήσεις της εξέτασης. Στην τελετή αποφοίτησης της χρονιάς του 2000 ο Γερμανός Πρέσβης στην Αθήνα απένειμε δεκαπέντε διπλώματα γλώσσας. Εμείς όλοι παρακολουθήσαμε με δάκρυα συγκίνησης. Η πρώτη φάση είχε ολοκληρωθεί με επιτυχία.

Στα χρόνια που ακολούθησαν αυξάνονταν διαρκώς οι υποψήφιοι για τις εξετάσεις του DSD II και μαζί και οι τελειόφοιτοι που το αποκτούσαν. Ολοένα και περισσότεροι γονείς και μαθητές συνειδητοποιούσαν ότι το DSD II ήταν ένα διαβατήριο για τα Πανεπιστήμια της Γερμανίας, της Αυστρίας και της γερμανόφωνης Ελβετίας. Ολοένα και περισσότεροι αξιοποιούσαν αυτήν την ευκαιρία που τους προσέφερε το σχολείο. Ως σύμβουλος σπουδών όλα αυτά τα χρόνια βοήθησα εκατοντάδες μαθητές και μαθήτριες να συμπληρώσουν τις αιτήσεις τους σε Γερμανόφωνα Πανεπιστήμια. Για πολλούς αποφοίτους μας το DSD II έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη μετέπειτα πορεία τους. Διαβάζοντας τις ιστορίες που περιλαμβάνονται στην επετειακή αυτή έκδοση, θα καταλάβετε τι εννοώ.

Γυρίζοντας πίσω στα τελευταία είκοσι χρόνια, έρχονται στον νου μου αμέτρητες εικόνες. Αγόρια και κορίτσια που στην αρχή με φόβο, αργότερα με ενθουσιασμό αποφάσιζαν να σπουδάσουν στη Γερμανία, στην Αυστρία ή στην Ελβετία και να κάνουν εκεί σταδιοδρομία. Μητέρες και πατεράδες με τους οποίους καθόμασταν ατε-

Es war ein gewöhnlicher Schultag. Die Klingel läutete zum Schulschluss, lachende Kinder drängelten sich zum Ausgang, da sprach mich im Gang eine junge Frau an: „Hallo Frau Schäffer, wie geht es Ihnen? Ich bin´s, Ersi!“ In meinem Kopf arbeitete es fieberhaft, dann plötzlich kam die Erinnerung: Ja, Ersi, eine meiner ersten Schülerinnen, die ich auf die Prüfungen zum Deutschen Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz Stufe 2 vorbereitet hatte. Jetzt stand eine junge Mutter vor mir, deren zwei kleine Kinder zu uns in die Schule gehen. Ist es möglich, sind schon zwanzig Jahre vergangen? Ich dachte an die endlosen Stunden in der Bibliothek, in denen wir „Homo Faber“ von Max Frisch diskutierten, an die mündliche Prüfung, in der Ersi wie um ihr Leben redete, an das Glück, als wir erfuhren, dass sie die schriftliche und mündliche Prüfung mit hervorragendem Ergebnis bestanden hatte. Wir standen noch lange an der zugigen Tür und hingen gemeinsamen Erinnerungen nach.

Vor über zwanzig Jahren gab ein Brief von der Kultusministerkonferenz, die damals noch in Bonn residierte, den Startschuss für unsere bis heute andauernde, ereignisreiche Reise. Das Schreiben enthielt die Zusage für die Durchführung der Prüfungen zur Erlangung des Diploms an unserer Schule. Wir hatten sie mit jahrelangen Vorarbeiten, zahllosen Briefen, Gesprächen und Evaluationsbesuchen, nach Rückschlägen und optimistischen Neuanfängen erkämpft. Jetzt durften wir zeigen, was wir konnten!

Von der Schulleitung wurde ich zur Beauftragten für das Deutsche Sprachdiplom ernannt und meine erste „Amtshandlung“ war eine Reise nach Ägypten zur Deutschen Schule Kairo, die langjährige Erfahrungen hatte mit dem DSD II, wie das Diplom auch genannt wird. Ich setzte mich eine Woche lang in den Deutschunterricht, wälzte Akten, sprach mit Deutschlehrern, Schülerinnen und Schülern. Und kam zurück, gewappnet für die neuen Herausforderungen.

Wir bastelten neue Lehrpläne fürs Lyzeum, erstellten Lehr- und Lernmaterialien, kauften Bücher und Aktenordner, die sich schnell füllten. Im Februar 2000 kam der große Moment: die ersten schriftlichen und mündlichen DSD II-Prüfungen fanden an unserer Schule statt. Wir waren so erleichtert und stolz darauf, dass wir den hohen Ansprüchen gerecht werden konnten. Bei der Abschlussfeier des Absolventenjahrgangs 2000 überreichte der Botschafter der Bundesrepublik Deutschland in Athen fünfzehn Sprachdiplome und wir hatten Tränen in den Augen. Die erste Etappe war geschafft.

In den folgenden Jahren stieg die Zahl unserer DSD II-Kandidaten und der verliehenen Sprachdiplome kontinuierlich. Eltern und Schülern wurde zunehmend klar, dass sie mit dem DSD II eine Eintrittskarte für Universitäten in Deutschland, Österreich und die deutschsprachige Schweiz in die Hand bekamen. Und sie nutzten diese Chance. Als Studienberaterin der Schule unterstützte ich im Lauf der Jahre Hunderte von ihnen bei Bewerbungen für Universitäten im deutschsprachigen Ausland. Für viele unserer Absolventen änderte das DSD II ihr Leben – wenn Sie die Geschichten in diesem Jubiläumsband lesen, werden Sie verstehen, was ich meine.

Wenn ich die letzten zwanzig Jahre vor meinem inneren Auge Revue passieren lasse, steigen Bilder auf: von den Jungen und Mädchen, die erst ängstlich, doch zunehmend begeistert ein Studium in Deutschland, Österreich oder der Schweiz in Betracht zogen und später dort Karriere machten. Von den Müttern und Vätern, mit denen ich viele Stunden in meinem Büro verbrachte, um gemeinsam herauszufinden, welches das beste Studium für ihr Kind sein könnte. Von Alexia, Jannis, Elisabeth, Antonis und all den anderen, die nicht nur unbedingt in Deutschland studieren wollten, sondern sogar ein Stipendium dafür erhielten

λείωτες ώρες στο γραφείο μου προσπαθώντας να καταλήξουμε μαζί στην καλύτερη επιλογή για το παιδί τους. Θυμάμαι την Αλεξία, τον Γιάννη, την Ελισάβετ, τον Αντώνη και όλα τα άλλα παιδιά που δεν επιδίωξαν μόνο να σπουδάσουν στη Γερμανία, αλλά και εξασφάλισαν με τη βοήθεια του σχολείου υποτροφία για τις σπουδές τους κάνοντάς μας απίστευτα υπερήφανους. Θυμάμαι τη Μαρία, η οποία είχε ήδη νοικιάσει και εξοπλίσει το διαμέρισμα για τις σπουδές της στην Ελλάδα, όταν στα τέλη Σεπτεμβρίου ενημερώθηκε ότι είχε γίνει δεκτή στη Γερμανία, για να σπουδάσει αυτό που πάντα ονειρευόταν. Ξεκίνησε μόνη της να εγκατασταθεί στη Γερμανία, καθώς οι γονείς της δεν μπορούσαν να την συνοδεύσουν. Θυμάμαι τη Δήμητρα, τον Τίμο και τον Γιάννη που μετά από ένα, δύο, τρία χρόνια σπουδών στην Ελλάδα συνειδητοποιήσαν πως ήθελαν να σπουδάσουν κάτι εντελώς διαφορετικό και με εφόδιο το DSD II κατάφεραν να εκπληρώσουν το όνειρό τους. Θυμάμαι τον Βασίλη – για χάρη του αναγκάστηκα κι εγώ να εντρυφήσω στην ηλεκτροτεχνολογία – που μου έστειλε γεμάτος περηφάνια τη διπλωματική του εργασία, που είχε λάβει διάκριση. Σκέφτομαι τους νέους και τις νέες που χρόνια μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο έρχονται να με βρουν, έχοντας ολοκληρώσει τις σπουδές τους στην Ελλάδα, γιατί θέλουν να συνεχίσουν με μεταπτυχιακό ή διδακτορική διατριβή στη Γερμανία. Θυμάμαι αποφοίτους που έφυγαν στη Γερμανία με τους οποίους διατήρησα τόσο στενή επαφή, ώστε προστρέχουν σε μένα, όταν τους «πνίγει» η γερμανική γραφειοκρατία. Θυμάμαι όλα τα «παιδιά μου» σε ολόκληρο τον κόσμο που με κάνουν να δακρύζω, όταν μου γράφουν και μου εξιστορούν τις χαρές και τις λύπες τους. Δεν υπάρχει για τη δουλειά μας μεγαλύτερη επιβράβευση από αυτήν.

Είκοσι χρόνια μετά από εκείνη την «πρεμιέρα», οι γραπτές και προφορικές εξετάσεις για το Δίπλωμα DSD II στην Ελληνογερμανική Αγωγή αποτελούν πλέον αναπόσπαστο μέρος του προγράμματος της Γ' Λυκείου. Οι εξετάσεις σε επίπεδο C1 είναι απαιτητικές και συνεπάγονται ένα πρόσθετο βάρος τη χρονιά μάλιστα που τα παιδιά προετοιμάζονται για τις Πανελλήνιες. Όμως όλοι οι καθηγητές γερμανικών εργάζονται με απέραντη αφοσίωση, με υψηλό αίσθημα ευθύνης προσφέροντας κίνητρο, ενθάρρυνση, ενίσχυση και υποστήριξη, δίνοντας την ψυχή τους για τους μαθητές και τις μαθήτριες που προετοιμάζουν. Και όταν την άνοιξη ανακοινώνονται τα αποτελέσματα των εξετάσεων για το Δίπλωμα DSD II, πανηγυρίζουμε όλοι με χαρά και συγκίνηση.

Τις τελευταίες δύο δεκαετίες οι απόφοιτοι του σχολείου μας αξιοποίησαν το DSD II με κάθε δυνατό τρόπο: για προπτυχιακές σπουδές στον γερμανόφωνο χώρο, για ένα εξάμηνο στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus, για πρακτική άσκηση, για μεταπτυχιακές σπουδές, για διδακτορική διατριβή ή ακόμα και για να διεκδικήσουν μια ελκυστική θέση απασχόλησης στη Γερμανία, την Αυστρία ή την Ελβετία.

Αυτές είναι οι ιστορίες τους, όπως οι ίδιοι τις αφηγούνται και παρουσιάζονται στην έκδοση αυτή. Είμαστε υπερήφανοι για τους αποφοίτους μας και τις επιτυχίες τους όλα αυτά τα είκοσι χρόνια. Εύχομαι σε όλες και όλους κάθε ευτυχία στο μέλλον. Είθε το DSD II να τους είναι χρήσιμο στη ζωή τους.

Dagmar Schaeffer

Υπεύθυνη για το DSD II και Σύμβουλος Σπουδών στην Ελληνογερμανική Αγωγή

und uns unglaublich stolz machten. Von Maria, die schon an ihrem griechischen Studienort eine Wohnung gemietet und Möbel gekauft hatte, als sie Ende September erfuhr, dass sie in Deutschland in ihrem Traumstudiengang zugelassen worden war, und die dann ganz allein in die fremde deutsche Stadt fuhr, weil ihre Eltern unabkömmlich waren. Von Dimitra, Timo und Jannis, die nach einem, zwei oder drei Jahren Studium in Griechenland feststellten, dass sie eigentlich etwas ganz anderes studieren wollten, und die mit dem DSD II genau das tun konnten und ihr Glück fanden. Von Vassilis, durch den ich eine Menge über Elektrotechnik (!) lernte, weil er mir voller Stolz seine preisgekrönte Bachelorarbeit schickte. Von den jungen Männern und Frauen, die Jahre nach ihrer Schulzeit wieder vor mir standen, weil sie nach ihrem Studienabschluss in Griechenland zum Master-Studium oder zur Promotion nach Deutschland gehen wollten. Von Ehemaligen in Deutschland, mit denen der Kontakt so eng geblieben ist, dass ich ihnen zu Hilfe eile, wenn sie sich im deutschen Behördenschungel verstricken. Von allen meinen „Kindern“ auf der ganzen Welt, die mir noch heute schreiben, mir von ihren Freuden und Nöten berichten und mich dabei zu Tränen rühren. Es gibt keinen schöneren Dank für unsere Arbeit.

Zwanzig Jahre nach der Premiere sind die schriftlichen und mündlichen Prüfungen zum DSD II an der Ellinogermaniki Agogi ein fester Bestandteil des Programms der dritten Lyzeumsklasse. Die Prüfungen auf Niveau C1 sind anspruchsvoll, dazu verlangt die Vorbereitung auf die Panhellenischen Prüfungen ihren Tribut. Aber alle Deutschlehrinnen im Lyzeum arbeiten mit allergrößtem Einsatz, geben Herz und Seele für die ihnen anvertrauten Jugendlichen, motivieren und trösten, fördern und fordern. Wenn dann im Frühjahr die Ergebnisse der DSD II -Prüfungen herauskommen, liegen wir uns alle in den Armen.

Unsere Absolventinnen und Absolventen haben in den letzten zwei Jahrzehnten das Deutsche Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz Stufe II auf unterschiedliche Weise genutzt: für ein Erststudium im deutschsprachigen Ausland, ein Erasmus-Semester, ein Praktikum, einen Master, eine Promotion oder auch eine attraktive Arbeitsstelle in Deutschland, Österreich oder der Schweiz.

Davon handeln die Geschichten in diesem Band. Wir sind stolz auf unsere Alumni und stolz auf die Erfolge der letzten zwanzig Jahre. Allen unseren Schülerinnen und Schülern, ehemaligen und heutigen, wünsche ich eine glückliche Zukunft, in der ihnen das DSD II nützlich sein möge!

Dagmar Schaeffer

Verantwortliche für das DSD II und Studienberaterin an der Ellinogermaniki Agogi

Περιεχόμενα

Inhalt

2000

- 23 Γιάννης Βαλίνος / Giannis Valinos
27 Σταύρος Κοτσιαρός / Stavros Kotsiaros

2001

- 33 Μαρία Καστρινάκη / Maria Kastrinaki
37 Έρση Κυριακόγγονα / Ersi Kyriakongona
41 Θεόδωρος Μαρούτας / Theodor Maroutas

2002

- 45 Σόνια Τσιφί / Sonia Tsifi

2003

- 49 Γιάννης Μπιλιάνης / Giannis Bilianis
53 Δουκάκης Παραδέλλης / Doukakis Paradellis

2004

- 57 Κατερίνα Αδαμοπούλου / Katerina Adamopoulou
61 Ελεάννα Σμπώκου / Eleanna Sbokou

2005

- 65 Ελένη Σβορώνου / Eleni Svoronou

2006

- 69 Βίκυ Σοφοκλέους / Vicky Sofokleous

2007

- 73 Ηλίας Κλης / Ilias Klis
77 Σταματίνα-Τίνα Λάμπρου / Stamatina-Tina Lamprou

2008

- 81 Φαίδων Στρίγγας / Phädon Stringas

2009

- 85 Νίκος Αχιλλέως / Nikos Achilleos
89 Βασίλης Ραμόπουλος / Vassilis Ramopoulos

2010

- 91 Δημήτρης Hertlein / Dimitris Hertlein
97 Αλκιβιάδης Ιωαννίδης-Χατζηανδρέου /
Alkiviadis Ioannidis-Chatziandreou
103 Δάφνη Μαρκοπούλου / Dafni Markopoulou

2011

- 107 Ιουλιάννα Ζήση-Τέγου / Iouliana Zissi-Tegou
111 Ιωάννης Σάββας / Ioannis Savvas

2012

- 115 Δημήτρης Κουτσούκος / Dimitris Koutsoukos
119 Αρετή Κρανιώτη / Areti Kranioti
123 Κωνσταντίνα Τζέτου / Konstantina Tzetou

2013

- 127 Αλεξία Παπαϊωάννου / Alexia Papaioannou
133 Χρύσα Γερακάκη / Chryssa Gerakaki
137 Κωνσταντίνος Βαλκανάς / Konstantinos Valkanas
141 Ευγενία-Τζένη Τσολάκη / Evgenia-Jenny Tsolaki

2014

- 147 Γιάννης Ρόδης / Giannis Rodis

2015

- 151 Γιάννης Μαγκριώτης / Giannis Magkriotis
157 Θεόδωρος Μανούσος / Theodor Manoussos

2016

- 163 Μαρίκιτα Τραυλού / Marikita Travlou
167 Βαγγέλης Ρόδης / Vangelis Rodis

2017

- 171 Σιμώνη Σταγάκη / Simoni Stagaki
175 Μαρία Περαθωράκη / Maria Perathoraki

2018

- 181 Ρωμανός Βιολέτης / Romanos Violetis

2019

- 187 Αλκίνοος Κανάρης / Alkinoos Kanaris
193 Αντώνης Κοντόπουλος / Antonis Kontopoulos

» 2000

Γιάννης Βαλίνος

Ιατρική
στη γενέτειρα
του Αϊνστάιν

Θα σας φανεί περίεργο, όμως όλα ξεκίνησαν από έναν κάβουρα. Αυτό ήταν ένα από τα θέματα των εξετάσεων για το Δίπλωμα DSD II. Η ομοιότητα της λέξης Krabbe με τη λέξη Krebs έκανε πολλούς από μας να νοκοκεφαλιάσουμε την ώρα της εξέτασης για τη σωστή απάντηση. Αλλά, ας μην προτρέχω...

Άρχισα τα γερμανικά σε ηλικία 6 ετών. Είχα τη δυνατότητα χάρη στην αγαπημένη μου θεία, που ζούσε στο Μόναχο, να περνώ ένα μεγάλο μέρος από τις καλοκαιρινές μου διακοπές εκεί. Είχα πάντα στο μυαλό μου τη Γερμανία. Ήδη στα 17 μου γνώριζα ότι ήθελα να σπουδάσω εκεί. Πέρασα λοιπόν τις εξετάσεις και να 'μαι στην απονομή του Διπλώματος που οργανώθηκε μαζί με την τελετή αποφοίτησής μας. Υπήρχε μεγάλη επισημότητα στην εκδήλωση αυτή, είχε έρθει και ο Γερμανός Πρέσβης. Ήταν προφανώς μία ιστορική στιγμή για το σχολείο αλλά και για μας, καθώς υπήρξαμε οι πρώτοι που δώσαμε εξετάσεις για το Δίπλωμα αυτό και οι πρώτοι που είχαμε τη δυνατότητα να το αξιοποιήσουμε στη ζωή μας. Τότε δεν μπορούσα να καταλάβω αυτήν την επισημότητα. Σήμερα, γυρνώντας πίσω στον χρόνο, νιώθω ότι είμαστε κι εμείς – οι απόφοιτοι του 2000 – ένα κομμάτι της ιστορίας όχι μόνο του σχολείου μας αλλά και του Διπλώματος DSD II.

Η αλήθεια είναι ότι μετά την απόκτηση του Διπλώματος δεν έκανα και πολλά σε πρακτικό επίπεδο. Και γιατί να έκανα άλλωστε, αφού η αγαπημένη μου καθηγήτρια Frau Schaeffer μαζί με τη μητέρα μου, αριστοτεχνικά συντονισμένες, οργάνωσαν όλη τη διαδικασία; Η Frau Schaeffer έψαξε τις επιλογές στα Πανεπιστήμια, κανόνισε τα απαραίτητα έγγραφα και μου άνοιξε τον δρόμο. Δεν είχα κανένα

Giannis Valinos

Medizin in der
Geburtsstadt
Einsteins

Es mag Ihnen seltsam erscheinen, aber alles begann mit einer Krabbe. Dies war eines der Themen der DSD II-Prüfungen. Die Ähnlichkeit des Wortes Krabbe mit dem Wort Krebs hat vielen von uns während der Prüfung Kopfzerbrechen bereitet, was nun die richtige Antwort sei. Aber, ich möchte nicht vorausgreifen...

Mit dem Deutschlernen habe ich mit sechs Jahren angefangen. Dank meiner geliebten Tante, die in München lebte, konnte ich einen großen Teil meiner Sommerferien dort verbringen. Deutschland war immer in meinen Gedanken. Schon mit 17 wusste ich, dass ich dort studieren wollte. Ich habe also die Prüfungen bestanden und befinde mich bei der Verleihung des Diploms, welche zusammen mit der Schulabschlussfeier organisiert wurde. Die Veranstaltung war von einer großen feierlichen Stimmung geprägt, auch der deutsche Botschafter war anwesend. Es war offensichtlich ein historischer Augenblick für die Schule, aber auch für uns, da wir die ersten waren, die die Prüfungen für dieses Diplom abgelegt hatten und die ersten, die es für unser Leben nutzen konnten.

Damals konnte ich diese Förmlichkeit und Feierlichkeit nicht verstehen. Heute, auf die Zeit zurückblickend, empfinde ich, dass auch wir – die Absolventen des Jahres 2000, ein Teil der Geschichte der Schule sind und auch des Diploms DSD II.

Die Wahrheit ist, dass ich nach Erhalt des Diploms auf praktischer Ebene nicht mehr viel zu tun brauchte. Warum auch, da sich meine geschätzte Lehrerin Frau Schäffer zusammen mit meiner Mutter auf meisterhafte Weise abstimmten und das

ιδιαίτερο θέμα με τη ζωή στη Γερμανία. Δεν είναι άλλωστε και τόσο διαφορετική η νοοτροπία των ανθρώπων. Με βοήθησε πολύ η διδασκαλία της γερμανικής γλώσσας στο σχολείο. Όλα όσα μαθαίναμε σχετίζονταν άμεσα και με την καθημερινότητα των ανθρώπων στη χώρα, με τις μικρές αλλά σημαντικές λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής. Όλη μου η ζωή βασίστηκε στο DSD II και στο γεγονός ότι φοίτησα στην Ελληνογερμανική Αγωγή.

Έφυγα αμέσως μετά το σχολείο με τον βαθμό των Πανελληνίων Εξετάσεων και το DSD II. Έγινα δεκτός στην Ιατρική Σχολή στην πόλη Ulm, μια πανέμορφη πόλη χτισμένη στη δυτική όχθη του Δούναβη, στη νότια Γερμανία. Στη γενέτειρα του Άλμπερτ Αϊνστάιν εγώ σπούδασα Ιατρική. Από τότε εργάζομαι στη Γερμανία ως γιατρός γυναικολόγος, Α' Επιμελητής σε Νοσοκομείο στην Ulm. Παράλληλα διατηρώ δικό μου ιατρείο.

Έχουν περάσει 20 χρόνια από τότε που έφυγα από την Ελλάδα! Το «σπίτι» μου πια είναι η Γερμανία και η οικογένειά μου μεγαλώνει εκεί, δηλαδή... εδώ. Είμαι παντρεμένος με Γερμανίδα και σας αφηγούμαι τη μικρή μου ιστορία, ενώ δίπλα μου κοιμάται η κόρη μας. ■

gesamte Verfahren organisierten! Frau Schäffer suchte nach den passenden Universitäten, kümmerte sich um die notwendigen Dokumente und bereitete mir so den Weg.

Ich hatte keine nennenswerten Probleme mit dem Leben in Deutschland, letztendlich ist die Mentalität der Menschen auch gar nicht so verschieden. Der Deutschunterricht in der Schule hat mir sehr geholfen. Alles, was wir lernten, hatte direkt mit dem Alltag der Menschen in Deutschland zu tun, mit den kleinen, aber wichtigen Feinheiten des täglichen Lebens. Mein gesamtes Leben basiert auf dem DSD II und der Tatsache, dass ich die Ellinogermaniki Agogi absolviert habe.

Direkt nach der Schule verließ ich Griechenland mit der Note der panhellenischen Prüfungen und dem DSD II. Ich bekam einen Platz an der medizinischen Fakultät in Ulm, einer wunderschönen Stadt an der Donau in Süddeutschland. In der Geburtsstadt von Albert Einstein studierte ich Medizin. Seitdem arbeite ich in Deutschland als Frauenarzt und bin leitender Oberarzt in einem Ulmer Krankenhaus. Daneben führe ich meine eigene Praxis.

20 Jahre sind vergangen, seit ich Griechenland verlasse habe! Mein „Zuhause“ ist mittlerweile Deutschland, und meine Familie wächst dort, also... hier auf: ich bin mit einer Deutschen verheiratet, und ich erzähle Ihnen meine kleine Geschichte, während neben mir unsere Tochter schläft. ■

> 2000

Σταύρος Κοτσιάρος

Ταξίδι στο διάστημα μέσω Μονάχου

Δεν θυμάμαι την πρώτη φορά που έκανα μάθημα γερμανικών. Ίσως, γιατί δεν θυμάμαι τα γερμανικά ξεχωριστά από τον εαυτό μου. Παιδί της Ελληνογερμανικής Αγωγής από το Νηπιαγωγείο, είχα επαφή με τη γλώσσα στην καθημερινότητά μου. Το μάθημα αλλά και το παιχνίδι στα γερμανικά ήταν φυσικό και αυτονόητο.

Μεγαλώνοντας, θυμάμαι την ημέρα της ανακοίνωσης των αποτελεσμάτων του DSD II της ΚΜΚ. Συγκεντρωμένοι σε μια αίθουσα, ανυπομονούσαμε να μάθουμε ποιοι από μας πήραν το Δίπλωμα. Ήταν μία δύσκολη χρονιά. Είχε αλλάξει γι' άλλη μια φορά το σύστημα των Πανελληνίων και η εξέταση για το γερμανικό Δίπλωμα προσέθετε επιπλέον φόρτο. Ήμασταν ακόμα πολύ μικροί, για να συνειδητοποιήσουμε το όφελος. Γνωρίζαμε, ωστόσο, ότι ανοιγόταν ένας νέος δρόμος στο μέλλον, καθώς υπήρξαμε μάλιστα οι πρώτοι που εξεταζόμασταν για το σημαντικό αυτό Ευρωπαϊκό Δίπλωμα. Ακούγαμε, λοιπόν, μαζί με την κυρία Στάη και την κυρία Συλλιγαρδάκη να εκφωνούνται ένα-ένα τα ονόματα των επιτυχόντων. Χάρηκα, όταν άκουσα το δικό μου αλλά και τα ονόματα των συμμαθητών μου, αφού αργότερα διαπίστωσα ότι το σχολείο είχε την ευαισθησία να καλέσει στην αίθουσα μόνο τους επιτυχόντες. Έτσι, κανείς δεν ένωσε άσχημα.

Τον ίδιο χρόνο πέρασα στο Φυσικό της Θεσσαλονίκης. Αφοσιώθηκα στην επιστήμη μου και, πριν περάσουν λίγα χρόνια, διαπίστωσα πόσο με είχε ωφελήσει η συστηματική σπουδή μου στη γερμανική γλώσσα. Έκανα μεταπτυχιακό στο Μόναχο, στη Διαστημική Τεχνολογία με προσανατολισμό τη Γη. Όταν άρχισα να ζω στην ιστορική γερμανική πόλη, μιλούσα ήδη καλά γερμανικά. Είχα την αίσθηση ότι ζω σε ένα ασφαλές σπίτι, που οικοδομήθηκε από το σχολείο. Ακόμη περισσότερο, ήταν ένα σπι-

Stavros Kotsiaros

Über München ins Weltall

Ich kann mich an meinen ersten Deutschunterricht nicht mehr erinnern, vielleicht weil ich mich selbst ohne Deutsch gar nicht vorstellen kann. Ich bin ein Kind der Ellinogermaniki Agogi, schon im Kindergarten war ich dort und hatte täglich Kontakt mit der deutschen Sprache. Unterricht und Spiele auf Deutsch waren für mich etwas Natürliches und Selbstverständliches.

Als ich dann schon viel älter war, so erinnere ich mich, wurden eines Tages die Ergebnisse des DSD II, des Deutschen Sprachdiploms der KMK, verkündet. Wir waren alle in einem Klassenzimmer versammelt und warteten gespannt darauf, wer von uns das Diplom bekommen würde. Es war ein schwieriges Jahr. Wieder einmal war das System der Panhellenischen Prüfungen geändert worden und die Prüfungen für das Deutsche Sprachdiplom brachten eine zusätzliche Belastung. Wir waren zu jung, um den Gewinn zu erkennen. Wir wussten jedoch, dass das Diplom einen neuen Weg in die Zukunft eröffnete, denn wir waren der erste Jahrgang der Schule, der die Prüfungen zu diesem wichtigen, europaweit anerkannten Diplom ablegte. Wir hörten also zusammen mit Frau Stai und Frau Sylligardaki, wie nacheinander die Namen der Erfolgreichen vorgelesen wurden. Ich freute mich, als ich nicht nur meinen Namen hörte, sondern auch die Namen aller meiner Mitschülerinnen und Mitschüler. Im Nachhinein stellte ich fest, dass die Schule nur diejenigen in den Saal gerufen hatte, die bestanden hatten. So fühlte sich keiner schlecht. Im selben Jahr begann ich mein Studium der Physik in Thessaloniki. Ich widmete mich ganz dieser Wissenschaft und schon nach wenigen Jahren stellte ich fest, dass die systematische Kenntnis der deutschen Sprache einen großen

τι που μου επέτρεπε να υποδεχθώ και να καλωσορίσω σ' αυτό νέους φίλους και συνεργάτες, έναν καινούργιο κοινωνικό και επαγγελματικό κόσμο. Μετά τη Γερμανία εργάστηκα στην Ολλανδία ως νέος ερευνητής στον Ευρωπαϊκό Διαστημικό Οργανισμό (ESA). Κατόπιν έκανα το διδακτορικό μου στη Γεωφυσική, στην Κοπεγχάγη. Έμεινα στη Δανία ως μεταδιδακτορικός συνεργάτης. Το 2016 έκανα ένα νέο μεγάλο βήμα και ταξίδεψα στις ΗΠΑ, όπου έζησα για τέσσερα χρόνια εργαζόμενος στη NASA ως ερευνητής στην καινούργια διαστημική αποστολή στον Δία (Juno). Πρόσφατα επέστρεψα στη Δανία, στο Technical University of Denmark (DTU), στο Πολυτεχνείο της Δανίας. Στην ουσία εργάζομαι πάλι με την ίδια ομάδα, διατηρώ επαφή με τη NASA, όμως έχω πλέον ευρύτερο πεδίο και μόνιμη θέση ερευνητή. Ανατρέχοντας στο παρελθόν, συνειδητοποιώ ότι δεν θα είχα ποτέ επιλέξει να σπουδάσω και να εργαστώ στη Γερμανία, αν δεν είχα τη γλώσσα καλά φυλαγμένη στις αποσκευές μου. Η ζωή μου εκεί εξελίχθηκε με φυσικότητα και δημιουργικότητα χάρη στην παιδεία μου. Επιπλέον, οι γερές βάσεις που απέκτησα στο σχολείο, μου επέτρεψαν να διευρύνω τη δυνατότητα των επιλογών μου, πριν καταλήξω σε έναν κλάδο που με γοητεύει επαγγελματικά. Ακόμα και τη δανέζικη γλώσσα κατάφερα να τη μάθω σε έναν μόλις χρόνο και να την τελειοποιήσω χάρη στη γνώση της γερμανικής. Θα ήθελα να σταθώ σ' αυτό: Οι μαθητές, συχνά και οι γονείς, κατευθύνονται από το εκπαιδευτικό μας σύστημα να επιλέξουν έναν δρόμο σπουδών, που κάποτε μοιάζει με μονόδρομο. Διαπίστωσα ωστόσο ότι η σοφή εκπαίδευση δεν μου έδωσε μόνο στέρεες βάσεις αλλά και νέα ερεθίσματα και χρήσιμα εργαλεία για νέους, απρόσμενους δρόμους, τους οποίους στη Γ' Λυκείου δεν μπορούσα να φανταστώ. Έχοντας ζήσει σε διαφορετικές χώρες, έχοντας συνεργαστεί με επαγγελματίες από διαφορετικές εθνότητες και με διαφορετικές νοοτροπίες, δεν έπαψα στιγμή να αναγνωρίζω την αξία και τη χρησιμότητα όχι μόνο της γερμανικής

Vorteil für mich darstellte. Ich studierte dann in München im Masterstudiengang Luft- und Raumfahrttechnik. Als ich mein Leben in dieser historischen deutschen Stadt begann, sprach ich schon gut Deutsch. Ich hatte das Gefühl, in einem sicheren, von meiner Schule gebauten Haus zu wohnen. Es war ein Haus, in dem ich neue Freunde und Kollegen, neue soziale und berufliche Herausforderungen einlassen und willkommen heißen konnte. Nach Deutschland arbeitete ich in den Niederlanden als Juniorwissenschaftler in der Europäischen Weltraumorganisation ESA. Anschließend promovierte ich in Geophysik in Kopenhagen und blieb auch als Postdoc in Dänemark. 2016 folgte der nächste große Schritt, meine Reise in die USA, wo ich als Mitarbeiter der NASA vier Jahre verbrachte. Ich arbeitete als Forscher an der neuen Jupiter-Mission JUNO mit. Vor kurzem bin ich nach Dänemark an die Technische Universität DTU zurückgekehrt. Tatsächlich arbeite ich wieder in derselben Forschungsabteilung, halte Kontakt zur NASA, habe aber inzwischen weitere Forschungsbereiche und eine feste Stelle. Rückblickend ist mir bewusst, dass ich nie den Plan gefasst hätte, in Deutschland zu studieren oder zu arbeiten, wenn ich nicht die deutsche Sprache schon im Gepäck gehabt hätte. Mein Leben dort entwickelte sich dank meiner schulischen Ausbildung mit großer Selbstverständlichkeit und Kreativität. Darüber hinaus hat die aus der Schule mitgebrachte starke Basis mir vielfältige Auswahlmöglichkeiten eröffnet, bevor ich in einem Bereich angekommen bin, der mich wirklich beruflich erfüllt. Selbst Dänisch habe ich dank meiner Deutschkenntnisse innerhalb eines Jahres erlernen und inzwischen auch perfektionieren können. Etwas möchte ich noch betonen: Schüler und oft auch Eltern werden in unserem Schulsystem dahin geführt, einen akademischen Weg zu wählen, der zunächst wie eine Einbahnstraße aussieht.

γλώσσας, που μου προσέφερε μια καινούργια θέα στον κόσμο, αλλά και της μεθόδου με την οποία τη διδάχθηκα στο σχολείο, η οποία υπήρξε το μεγάλο παράθυρο σ' αυτήν τη θέα.

Σήμερα ζω στη Δανία, εργάζομαι ως ερευνητής στο Πολυτεχνείο της Δανίας (DTU) και ασχολούμαι με έναν τομέα που με συναρπάζει: την Πλανητική Φυσική και τις Διαστημικές Αποστολές. Κατασκευάζουμε όργανα μέτρησης για διαστημόπλοια, τα στέλνουμε στο ηλιακό σύστημα και εξερευνούμε άλλους πλανήτες. Αλλά, βέβαια, ο δικός μου ήλιος είναι η όμορφη, πολυπολιτισμική οικογένειά μου. Η γυναίκα μου είναι από την Ισπανία. Ο γιος μου, ο Nico, γεννήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και είναι σχεδόν δύο ετών. Μας αρέσει που ζούμε στην Ευρώπη και μπορούμε να ερχόμαστε πιο συχνά στην Ελλάδα, για να βλέπουμε την υπόλοιπη οικογένεια, τα αδέρφια μου και τα ανίψια μου, που είναι κι εκείνα πια μαθητές της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Η μητέρα μου ακόμα δεν χάνει την ευκαιρία να επισκέπτεται το σχολείο. Μόνο που τώρα πια έρχεται με την ιδιότητα της γιαγιάς! ■

Ich habe jedoch festgestellt, dass eine kluge schulische Bildung mir nicht nur starke Grundlagen, sondern auch neue Anreize und nützliche Werkzeuge für neue, unerwartete Wege mitgegeben hat, die ich mir in der 3. Klasse des Lyzeums nicht hätte vorstellen können. Während ich in verschiedenen Ländern gelebt und mit Menschen verschiedener Nationen und Mentalitäten zusammengearbeitet habe, habe ich nie aufgehört, den Wert der deutschen Sprache, die mir einen neuen Blick auf die Welt ermöglichte, anzuerkennen, ebenso wie den Nutzen der Methode, mit der ich die Sprache in der Schule gelernt habe, weil sie das große Fenster für diesen Ausblick bereitgestellt hat.

Heute lebe ich in Dänemark, arbeite als Wissenschaftler an der Technischen Universität DTU und beschäftige mich mit einem Bereich, der mich fasziniert: Astrophysik und Raumfahrt. Wir bauen Messinstrumente für Raumschiffe, schicken sie ins Sonnensystem und erforschen andere Planeten. Aber meine ganz besondere Sonne ist meine wunderbare, multikulturelle Familie. Meine Frau ist aus Spanien, mein Sohn Nico ist in den USA geboren und jetzt anderthalb Jahre alt. Mir gefällt es, dass wir in Europa wohnen und oft nach Griechenland kommen können, um die übrige Familie zu treffen, meine Geschwister sowie meine Nichten und Neffen, die inzwischen auch die Ellinogermaniki Agogi besuchen. Meine Mutter nutzt noch immer jede Gelegenheit, die Schule zu besuchen. Nur kommt sie jetzt in ihrer Eigenschaft als Großmutter! ■

» 2001

Μαρία Καστρινάκη

Από την Ελλάδα
στη Βιέννη μέσω
... Αυστραλίας

Πάνε πολλά χρόνια από τότε που τελείωσα το σχολείο. Όμως, θυμάμαι ακόμα το πρώτο μου βιβλίο γερμανικών και τις πρώτες λέξεις που έμαθα στα γερμανικά «wer – wie – was» («ποιος – πώς – τι»). Με χαρά θυμάμαι τα απαιτητικά μαθήματα. Δυσκολεύεται ίσως κανείς να καταλάβει πώς μπορεί να συνδυαστεί το χαρούμενος με το απαιτητικός. Ήμασταν παιδιά γεμάτα όρεξη και ενέργεια. Με την επίτευξη κάθε στόχου και την κατάκτηση κάθε ξενόγλωσσου διπλώματος η ικανοποίηση, η ανακούφιση και η χαρά ήταν τεράστιες. Παίρναμε πολύ μεγάλη στήριξη και βοήθεια από τις καθηγήτριές μας, που μας καθοδηγούσαν και μας παρακινούσαν πάντα να προχωράμε παρακάτω, να βάζουμε νέους στόχους και να τους πετυχαίνουμε με προσπάθεια και συστηματική δουλειά. Κάπως έτσι φτάσαμε στην υψηλότερη κορυφή της διαδρομής μας στη γερμανική γλώσσα. Το Δίπλωμα DSD II της KMK ήταν το τελευταίο πριν από τις Πανελλήνιες Εξετάσεις, αλλά αποκτήθηκε πολύ εύκολα χάρη στην πολύ καλή προετοιμασία μας. Έτσι δεν συγκράτησα ούτε δυσκολίες ούτε ταλαιπωρίες, μόνο τα όνειρα που έκανα για τα χρόνια που θα έρθουν. Αυτή είναι και η συμβουλή μου στους τωρινούς μαθητές του σχολείου. Προσπάθεια, επιμονή και πολλά όνειρα.

Τα δικά μου όνειρα είχαν πάντοτε υπότιτλους στα γερμανικά. Στα 17 μου χρόνια τελείωσα το σχολείο και πέρασα στη Σχολή της επιλογής μου, που δεν ήταν άλλη από τη Γερμανική Φιλολογία. Η αγάπη μου για τη γερμανική γλώσσα είχε καλλιεργηθεί ήδη από το σχολείο. Φοίτησα δύο χρόνια στο Εθνικό και

Maria Kastrinaki

Von Griechenland
nach Wien über
... Australien

Es sind schon viele Jahre vergangen, seit ich die Schule abgeschlossen habe. Dennoch erinnere ich mich noch gut an mein erstes Deutschbuch und die ersten Wörter, die ich auf Deutsch gelernt habe: „wer – wie – was“. Froh denke ich an den anspruchsvollen Deutschunterricht zurück. Manchem mag es schwer fallen zu verstehen, wie „froh“ und „anspruchsvoll“ zusammenpassen. Doch wir waren Kinder voll Lust und Energie. Mit der Erreichung jedes Ziels und der Verleihung jedes Sprachdiploms wuchsen Zufriedenheit, Erleichterung und Freude.

Wir erhielten sehr viel Unterstützung und Förderung durch unsere Lehrerinnen, die uns mit ihrem Einsatz und systematischer Arbeit anleiteten und motivierten. So erreichten wir den Gipfel unseres Aufstiegs zur deutschen Sprache. Das DSD II war das letzte Sprachdiplom vor den Panhellenischen Prüfungen, aber dank unserer guten Vorbereitung war es leicht zu erlangen. So sind mir weder Schwierigkeiten noch Strapazen in Erinnerung, nur die Träume, wie die kommenden Jahre werden sollten. Dies wäre auch mein Rat an heutige Schülerinnen und Schüler: Anstrengung, Beharrlichkeit und viele Träume.

Meine persönlichen Träume hatten immer Untertitel auf Deutsch. Mit 17 beendete ich die Schule und wurde für den Studiengang meiner Wahl zugelassen, und zwar Germanistik. Meine Liebe zur deutschen Sprache war schon in der Schule kultiviert worden. Zwei Jahre lang studierte ich an der Universität Athen, dann setzte ich mein Studium

Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Κατόπιν συνέχισα τις σπουδές μου στη Βιέννη, στις Πολιτικές Επιστήμες, ενώ παράλληλα δίδαξα την ελληνική γλώσσα σε ομογενείς και Αυστριακούς. Ήμουν υπερήφανη για τον σεβασμό που έδειχναν οι τελευταίοι για τη χώρα μας, τον πολιτισμό και τα ήθη μας. Τελειώνοντας τις σπουδές μου αποφάσισα να επιστρέψω στην Ελλάδα και να ασχοληθώ με την επιμέλεια, συγγραφή, μετάφραση και διόρθωση ελληνικών και ξένων κειμένων. Εργάστηκα σε δημοσιογραφικούς οργανισμούς και εταιρείες. Δεν μπορώ όμως να πω ότι ο επαγγελματικός αυτός χώρος κάλυπτε τις επιδιώξεις μου και ικανοποιούσε τα όνειρά μου.

Με νέες φιλοδοξίες στις αποσκευές μου ξεκίνησα ένα νέο ταξίδι, πολύ πιο μακρινό. Άρχισα μια νέα ζωή στην Αυστραλία. Εργάστηκα σε ελληνική εφημερίδα και στο ραδιόφωνο. Και επέστρεψα στην Ευρώπη, για να αφοσιωθώ στον άντρα μου και την κόρη μας. Μετακομίσαμε μόνιμα στη Βιέννη.

Τα γερμανικά παραμένουν στο πρώτο πλάνο της ζωής μου. Τα ταξίδια και οι εμπειρίες μου σε διάφορα μέρη του κόσμου με έκαναν να εκτιμώ ακόμα περισσότερο τη γνώση των ξένων γλωσσών, αλλά και να νοσταλγώ τη χώρα μου και τις ομορφιές της. Ελπίζω ότι κάποια στιγμή θα επιστρέψω στην Ελλάδα. ■

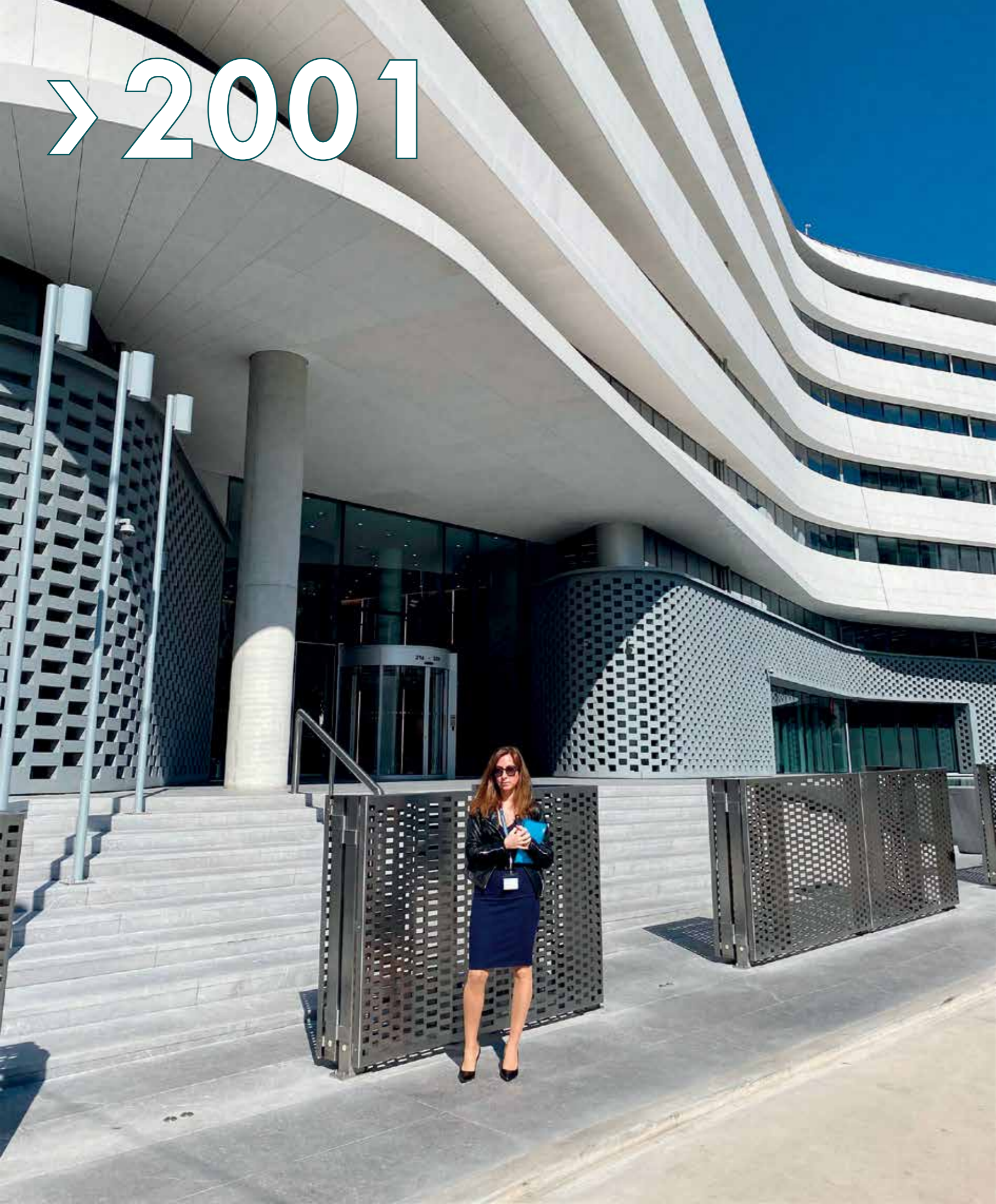

in Wien fort, und zwar in Politologie, während ich gleichzeitig Griechischkurse für Auslands Griechen und Österreicher unterrichtete. Ich war sehr stolz auf meine Schüler für den Respekt, den sie für unser Land, unsere Kultur und unsere Bräuche zeigten. Nach dem Abschluss meines Studiums beschloss ich, nach Griechenland zurückzukehren und beschäftigte mich mit dem Redigieren, Schreiben, Übersetzen und Korrigieren griechischer und fremdsprachiger Texte. Ich arbeitete für diverse Organisationen und Unternehmen im Medienbereich. Dennoch kann ich nicht behaupten, dass dieses Berufsfeld meine Ansprüche erfüllt und meinen Träumen entsprochen hätte.

Mit viel Ehrgeiz im Gepäck begann ich daher eine neue Reise, dieses Mal in weite Ferne. Ich begann ein neues Leben in Australien. Dort arbeitete ich bei einer griechischen Zeitung und einem Radiosender. Und kehrte schließlich mit meinem Mann und unserer kleinen Tochter nach Europa zurück. Wir ließen uns dauerhaft in Wien nieder.

Deutsch steht in meinem Leben weiterhin im Vordergrund. Meine Reisen und Erfahrungen aus diversen Teilen der Welt haben mich dazu geführt, Fremdsprachenkenntnisse noch mehr zu schätzen, aber mich auch nach meiner Heimat und ihrer Schönheit zu sehnen. Ich hoffe, eines Tages nach Griechenland zurückzukehren. ■

» 2001

Έρση Κυριακόγγονα

Όχι ένα, αλλά
τρία DSD II...

Όλα ξεκίνησαν από τον Kasperle, την ξύλινη κουκλίτσα με τα σκονιάκια. Παρέα μάθαμε τα καλλιγραφικά γράμματα στα γερμανικά. Τότε ήταν προϋπόθεση η καλλιγραφία στη γερμανική γλώσσα. Με ξυλομπογιές χρωματίζαμε τις λέξεις που μαθαίναμε.

Πότε έφτασα από τον Kasperle στο DSD II της ΚΜΚ, ούτε που το κατάλαβα. Θυμάμαι την αίθουσα της εξέτασης. Βρισκόταν στο τωρινό κτήριο του Δημοτικού σχολείου. Εκείνη τη χρονιά εξεταστήκαμε 23 μαθητές για το DSD II της ΚΜΚ και το πήραμε όλοι. Η δική μου εξέταση διήρκεσε 20 λεπτά. «Την κρατήσαμε παραπάνω την Έρση, γιατί τα έλεγε πολύ ωραία», είχε πει χαμογελώντας η Frau Schaeffer στη μητέρα μου.

Ήταν η δεύτερη χρονιά του DSD II στο σχολείο και η αγαπημένη μας καθηγήτρια είχε την έγνοια να δείξει στην επιτροπή πόσο ωραία δουλειά είχαμε κάνει. Το λογοτεχνικό βιβλίο που διάβασα για το Δίπλωμα ήταν το «Homo Faber» του Max Frisch. Θυμάμαι με πόσο ενδιαφέρον το μελετούσα, θυμάμαι τους παραλληλισμούς με την αρχαία τραγωδία και τον Οιδίποδα. Και βέβαια, δεν ξεχνώ κατόπιν τη γιορτινή τελετή απονομής φορώντας τα καλά μας. Πάντα συγκινούμαι βλέποντας τη φωτογραφία.

Με τις Πανελλήνιες Εξετάσεις πέρασα στο Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνέχισα τις σπουδές μου στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του ΕΚΠΑ. Εργάστηκα σε εταιρείες πληροφορικής ως Operation Manager. Το αντικείμενό μου ήταν τα νομιμοποιητικά έγγραφα και οι διαδικασίες τους. Αισθανόμουν πάντα μεγάλη ικανοποίηση από τη γνώση της γερμανικής γλώσσας. Με εμπιστεύονταν σε κάθε συνερ-

Ersi Kyriakongona

Nicht ein, sondern
drei DSD II...

Alles begann mit Kasperle, der Marionette. Mit ihm lernten wir die Schreibschrift auf Deutsch. Damals war die Schreibschrift fester Bestandteil des Deutschunterrichts. Mit Buntstiften malten wir die Wörter aus, die wir lernten.

Wie ich vom Kasperle zum DSD II der KMK gelangte, kann ich bis heute nicht nachvollziehen. Ich erinnere mich noch an den Prüfungsraum. Er befand sich im Gebäude der heutigen Grundschule. In jenem Jahr legten 23 Schüler das DSD II der KMK ab, und alle bestanden die Prüfung. Meine dauerte 20 Minuten. „Wir haben Ersi länger drin behalten, weil sie so viel Schönes zu sagen hatte“, hatte Frau Schäffer lachend meiner Mutter gesagt.

Es war das zweite DSD II-Jahr an unserer Schule und unserer geliebten Lehrerin war sehr wichtig, dass die Kommission sah, wie gut wir gearbeitet hatten. Für die Prüfung hatte ich das Buch „Homo Faber“ von Max Frisch vorbereitet. Ich erinnere mich, mit wie viel Interesse ich es durchgearbeitet habe, an die Parallelen mit der antiken Tragödie und Ödipus. Und natürlich habe ich die feierliche Verleihung der Diplome im Anschluss nicht vergessen, wo wir uns alle schick gemacht hatten. Es berührt mich jedes Mal, wenn ich das Foto sehe.

Durch die panhellenischen Prüfungen bekam ich einen Studienplatz im Fachbereich Geologie und Umweltgeologie an der Nationalen und Kapodistrianischen Universität Athen. Ich setzte mein Studium im Fach Politikwissenschaften und öffentliche Verwaltung an derselben Universität fort. Ich habe in IT-Firmen als operation manager gearbeitet. Mein Aufgabenbereich waren Rechtsdokumente und ihre Verfahren.

γασία με τη Γερμανία, και ας ήμουν πολύ νέα στη δουλειά. Η γνώση των γερμανικών ήταν εκέγγυο. Όταν κάποτε η εταιρεία ανέλαβε ένα πολύ σημαντικό έργο από τη Γερμανία, με κάλεσε ο Διευθυντής και μου ανέθεσε όλη την παρακολούθηση και την επικοινωνία. Ένωσα τεράστια ικανοποίηση, απέκτησα κύρος και είχα μεγάλη εξέλιξη στον επαγγελματικό μου χώρο.

Σήμερα είμαι μαμά δύο αγοριών, του Δημήτρη που φοιτά στο Γυμνάσιο, και του Παύλου, που είναι στο Δημοτικό. Με τον μεγάλο μου γιο είχαμε την ίδια δασκάλα, την κυρία Αργυρώ. Τα παιδιά μου αγαπούν πολύ το σχολείο, βλέπουν, άλλωστε, πόσο συνεχίζω να το αγαπώ εγώ. Ποιος ξέρει, ίσως σε λίγα χρόνια να έχουμε όχι ένα, αλλά τρία DSD II στο σπίτι μας! ■

Dass ich Deutsch konnte, empfand ich immer als große Bereicherung. Auch wenn ich noch neu im Job war, vertraute man mir bei jeder Zusammenarbeit mit Deutschland. Meine Deutschkenntnisse waren ein Garant für meinen Erfolg. Als die Firma einmal einen sehr wichtigen Auftrag aus Deutschland annahm, rief mich der Abteilungsleiter in sein Büro und übertrug mir die Aufsicht über das Projekt und die Kommunikation mit dem Kunden.

Ich fühlte mich sehr erfüllt, ich gewann Prestige und konnte mich beruflich sehr gut entwickeln. Heute bin ich Mutter von zwei Jungen, von Dimitri, der ins Gymnasium geht und von Pavlos, der die Grundschule besucht. Mein großer Sohn und ich hatten dieselbe Grundschullehrerin, Frau Argyro. Meine Kinder lieben die Schule sehr, sie sehen außerdem, wie sehr ich sie weiterhin liebe. Wer weiß, vielleicht werden wir in wenigen Jahren nicht ein, sondern drei DSD II-Diplome bei uns Zuhause haben! ■

» 2001

Θεόδωρος Μαρούτας

**Start up με γερά
Θεμέλια!**

Ούτε πέντε ούτε δέκα, 14 ολόκληρα χρόνια υπήρξα μαθητής της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Όλη η παιδική και η εφηβική μου ηλικία είναι συνδεδεμένη με το σχολείο μου και τους ανθρώπους του. Ξεκίνησα γερμανικά από παιδί και τα αγάπησα από μικρός. Ήταν μέσα στην καθημερινή μου ζωή, στο παιχνίδι, στο τραγούδι, στην πρωινή καλημέρα και αργότερα στα μαθήματα. Η οργάνωση και το σύστημα της γλώσσας με βοήθησαν να αποκτήσω κι εγώ οργάνωση και σύστημα. Η γενιά μου υπήρξε η πρώτη που έζησε με ενθουσιασμό την επανάσταση των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Παραδίδαμε τότε τις εργασίες μας σε δισκέτες. Σήμερα μόνο σε μουσεία τεχνολογίας μπορεί να τις βρει κανείς. Δεν έχανα ευκαιρία να ερευνώ και να ανακαλύπτω αυτόν τον καινούργιο μαγικό κόσμο. Όταν, λοιπόν, στη Β' Λυκείου έπρεπε να επιλέξουμε αν θα ασχοληθούμε με τα γερμανικά και την προετοιμασία του DSD II της ΚΜΚ ή αν θα κάνουμε μαθήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, δεν υπήρχε δίλημμα για μένα. Επέλεξα το δεύτερο. Και όμως, θυμάμαι ακόμα εκείνο το διάλειμμα που άκουσα το όνομά μου από τα μεγάφωνα του σχολείου. Η υπεύθυνη του Γερμανικού Τμήματος, κυρία Στάι, με καλούσε στο γραφείο της. Έχετε ποτέ σκεφτεί ότι μία απόφαση που αλλάζουμε σε λίγα λεπτά μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας; Κάτι τέτοιο συνέβη και σε μένα εκείνη τη μέρα. Πείστηκα να ακολουθήσω το πρόγραμμα της γερμανικής γλώσσας, για να δώσω για το DSD II της ΚΜΚ.

Με αυτήν την απόφαση και με πολλή μελέτη, η τελευταία τάξη του Λυκείου με έφερε μπροστά σε δύο επιτυχίες. Απέκτησα το DSD II και μπήκα στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Αφού αποφοίτησα και υπηρετήσα τη στρατιωτική μου θητεία, το DSD II μου έδωσε το εισιτήριο, για να καταφέρω κάτι που

Theodor Maroutas

**Startup mit starken
Fundamenten!**

Nicht fünf, nicht zehn, nein, vierzehn volle Jahre war ich Schüler an der Ellinogermaniki Agogi. Meine ganze Kindheit und Jugend sind mit der Schule und den Menschen dort verbunden. Ich begann mit Deutsch schon als kleines Kind und liebte die Sprache. Sie war mitten in meinem Alltag, in Spielen, Liedern, der allmorgendlichen Begrüßung und später im täglichen Schulunterricht. Die Organisation und Systematik der Sprache halfen mir dabei, selbst organisiert und systematisch zu werden.

Ich gehöre zur ersten Generation, die voll Begeisterung die Revolution der elektronischen Rechner erlebte. Damals gaben wir unsere Projektarbeiten auf Disketten ab. Heute findet man so etwas nur noch in Technikmuseen. Ich habe keine Gelegenheit ausgelassen, diese neue magische Welt zu erforschen und zu entdecken. Als ich dann in der zweiten Klasse des Lyzeums zwischen Deutsch zur Vorbereitung auf die Prüfung zum DSD II und dem Informatik-Kurs wählen sollte, gab es kein Dilemma für mich: ich wählte letzteren. Doch dann: ich höre noch heute die Stimme aus dem Lautsprecher der Schule, die mich in einer Pause ins Büro von Frau Stai rief. Haben Sie je daran gedacht, dass eine Entscheidung, die wir in wenigen Minuten treffen, unser ganzes Leben ändern kann? Genau so etwas passierte mir an jenem Tag. Ich ließ mich überzeugen, den Deutschkurs zu besuchen, um schließlich die DSD-II-Prüfungen abzulegen.

Mit dieser Entscheidung und viel Lernen brachte die letzte Klasse des Lyzeums für mich zwei Erfolge: Ich bestand das DSD II und ich bekam eine Zulassung von der Nationalen Technischen Universität in Athen. Nach meinem Studienabschluss und meinem Militärdienst stellte das DSD II meine

πραγματικά επιθυμούσα στη ζωή μου. Χάρη σ' αυτό και στη βαθμολογία μου στο Ε.Μ.Π. έγινα δεκτός στο Πολυτεχνείο του Aachen (RWTH Aachen), όπου έκανα το μεταπτυχιακό μου στην επεξεργασία των ανακυκλώσιμων υλικών. Ομολογώ ότι τις πρώτες μέρες μου στο Aachen ένιωθα ανασφάλεια σε σχέση με τη γερμανική γλώσσα. Είχα χρόνια να τη μιλήσω. Όμως, τα γερά θεμέλια 14 χρόνων στην Ελληνογερμανική Αγωγή με βοήθησαν να τα θυμηθώ όλα πολύ γρήγορα και να ολοκληρώσω τις σπουδές μου με συνέπεια.

Η επαγγελματική μου σταδιοδρομία στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό στις σπουδές αυτές που έκανα στη Γερμανία. Η εξειδίκευσή μου στον τομέα της ανακύκλωσης συνέβαλε στη διαμόρφωση της επαγγελματικής μου ζωής. Συμμετέχω σε start up εταιρεία που προσφέρει και προάγει καινοτόμες λύσεις για τη σωστή διαχείριση των απορριμμάτων.

Τελικά, δεν είναι μόνο η παιδική και η εφηβική μου ηλικία συνδεδεμένη με την Ελληνογερμανική Αγωγή. Όλη μου η ζωή είναι συνδεδεμένη με τα εφόδια που μου προσέφερε το σχολείο. ■

„Fahrkarte“ für etwas dar, was ich wirklich im Leben machen wollte. Dank dieses Diploms und meiner guten Noten aus dem Studium an der NTUA wurde ich an der Technischen Universität in Aachen angenommen, der Rheinisch-Westfälischen-Technischen-Hochschule (RWTH), wo ich ein Master-Studium in Recycling begann. Ich muss gestehen, dass ich mich in den ersten Tagen in Aachen in Bezug auf die deutsche Sprache etwas unsicher fühlte. Ich hatte sie seit Jahren nicht gesprochen. Aber die starken Fundamente einer vierzehnjährigen Schulzeit in der Ellinogermaniki Agogi halfen mir dabei, mich schnell wieder an alles zu erinnern und mein Studium dann pünktlich abzuschließen.

Meine weitere berufliche Karriere basiert weitgehend auf meinem Studium in Deutschland. Meine Spezialisierung im Bereich der Wiederverwertung leistete einen wesentlichen Beitrag zur Gestaltung meines Berufslebens, denn ich bin beteiligt an einem Startup-Unternehmen, das innovative Lösungen für die korrekte Wiederverwertung von Abfällen anbietet und fördert.

Alles in allem sind nicht nur meine Kindheit und Jugend mit der Ellinogermaniki Agogi verbunden. Mein ganzes Leben baut auf den Qualifikationen auf, die mir meine Schule mitgegeben hat. ■

» 2002

Σόνια Τσιφί

Μαθήματα Λογοτεχνίας στην όχθη του ποταμού Neckar

Στην Ελληνογερμανική Αγωγή πήγα για πρώτη φορά στο Νηπιαγωγείο. Οι πρώτες αναμνήσεις μου είναι συνδεδεμένες με τη δασκάλα μας, που μας μάθαινε γερμανικά παιδικά τραγουδάκια. Θυμάμαι όμως και την τρυφερότητα στα μάτια της, όταν μας αποκαλούσε «mein Schatz» («θησαυρέ μου»). Έμεινε, λοιπόν, αυτή η προσφώνηση να συνοδεύει τα αγαπημένα πρόσωπα της δικής μου ζωής.

Πώς κύλησαν τα χρόνια, πώς έφτασα από τα τραγούδια και τα παιχνίδια στην προετοιμασία για το DSD II της ΚΜΚ δεν μπορώ να το πω με σιγουριά. Θυμάμαι πολύ έντονα ότι η προετοιμασία ήταν μία δύσκολη περίοδος, καθώς συνέπιπτε με την προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Ευτυχώς δεν με βάρυνε πολύ αυτό, γιατί είχα πάντα αδυναμία στη γερμανική γλώσσα. Ήδη διάβαζα και γερμανική Λογοτεχνία από το πρωτότυπο. Και παραμένει μέχρι σήμερα αγαπημένη μου συνήθεια.

Σπούδασα Γερμανική Φιλολογία και στο τρίτο έτος βρέθηκα με το πρόγραμμα Erasmus στο Tübingen, την ειδυλλιακή πανεπιστημιούπολη, όπου έμεινα δύο εξάμηνα. Η παραμονή μου εκεί ήταν πολύ ευχάριστη. Η ανένα κινητικότητα στο Tübingen δεν προκαλεί έκπληξη με τους 28.500 φοιτητές που φιλοξενεί η πόλη. Οι φοιτητές κάνουν αγώνες με ποταμίσια βάρκες γύρω από το νησί στον ποταμό Neckar. Εγώ πάλι στις όχθες του έκανα μαθήματα Λογοτεχνίας!

Ο καιρός πέρασε πολύ όμορφα στη Γερμανία κι εγώ επιστρέφοντας στην Ελλάδα ήμουν αποφασισμένη να πάρω το πτυχίο μου σύντομα και να ξαναφύγω στη Γερμανία για μεταπτυχιακό. Το 2006 έκανα το μεταπτυχιακό μου στον τομέα της μετάφρασης στο

Sonia Tsifi

Literaturseminar am Neckarufer

Zum ersten Mal betrat ich die Ellinogermaniki Agogi im Kindergarten und meine ersten Erinnerungen verbinden sich mit einer Erzieherin, die mit uns deutsche Kinderlieder sang. Ich sehe noch den zärtlichen Ausdruck in ihren Augen, wenn sie mich „mein Schatz“ nannte. Diese Anrede ist mir für geliebte Menschen in meinem Leben geblieben.

Wie dann die Jahre vergingen, wie ich von Kinderliedern und Spielen zur Vorbereitung auf die DSD-II-Prüfungen kam – ich kann es kaum mit Sicherheit sagen. Ich weiß nur, dass die Prüfungsvorbereitung eine schwierige Zeit war, weil sie mit der Vorbereitung auf die Panhellenischen Prüfungen zusammenfiel. Zum Glück hat mich das nicht sehr belastet, weil ich immer eine besondere Zuneigung zur deutschen Sprache hatte. Schon damals las ich deutsche Literatur im Original. Das ist mir bis heute eine geliebte Gewohnheit geblieben.

Ich studierte dann Germanistik und im dritten Studienjahr gelangte ich mit dem Erasmus-Programm nach Tübingen, einer idyllischen Studentenstadt, wo ich zwei Semester blieb. Mein Studienaufenthalt dort war eine sehr angenehme Erfahrung. Die Stadt ist ständig in Bewegung, nicht überraschend bei 28.500 jungen Menschen, die dort studieren. Die Studenten machten Wettrennen auf Flusskähnen rund um eine Insel mitten im Neckar und ich machte am Flussufer Literaturseminare!

In Deutschland verbrachte ich eine sehr schöne Zeit. Als ich nach Griechenland zurückkehrte, war ich fest entschlossen, schnell mein Studium abzu-

Germersheim, μια μικρή πόλη στο κρατίδιο της Ρηνανίας-Παλατινάτο. Σπουδάζοντας, άρχισα να εργάζομαι στον τομέα της μετάφρασης ως ελεύθερη επαγγελματίας.

Παράλληλα δίδασκα ελληνικά σε Γερμανούς σε τμήματα του Λαϊκού Πανεπιστημίου. Όταν αποφοίτησα, μου έγινε η πρόταση να διδάξω εκεί τη γερμανική ως ξένη γλώσσα. Δέχτηκα με μεγάλη χαρά. Παράλληλα δίδασκα και στο Volkshochschule (Λαϊκό Πανεπιστήμιο) της Καρλσρούης, όπου ζω μέχρι και σήμερα. Μετά από κάποια χρόνια αποφάσισα να ασχοληθώ και με έναν άλλον τομέα συγγενή προς τη μετάφραση και τη διδασκαλία, την τεχνική σύνταξη (Technische Redaktion). Τα τελευταία χρόνια ασχολούμαι επαγγελματικά και με τον τομέα αυτό παράλληλα με τη μετάφραση.

Παντρεμένη πια με Γερμανό, ζω μια ζωή άρρηκτα συνυφασμένη με τη γερμανική γλώσσα. Αυτήν την αγάπη για τη γλώσσα θα ήθελα να μεταφέρω αργότερα και στα δικά μου παιδιά. ■

schließen und für ein Aufbaustudium wieder nach Deutschland aufzubrechen. Im Jahr 2006 begann ich mein Masterstudium im Bereich Übersetzung in Germersheim, einer kleinen Stadt in Rheinland-Pfalz. Schon während meines Studiums begann ich nebenher als freie Übersetzerin zu arbeiten. Gleichzeitig unterrichtete ich Griechisch für Deutsche in Volkshochschulkursen. Als ich dann mit meinem Studium fertig war, bekam ich das Angebot für eine Stelle als Dozentin für Deutsch als Fremdsprache an der Universität. Sehr erfreut nahm ich an. Parallel unterrichtete ich an der Volkshochschule Karlsruhe, wo ich bis heute wohne.

Einige Jahre später beschloss ich, mich mit einem weiteren Bereich im Umfeld von Übersetzung und Lehre zu beschäftigen, nämlich mit Technischer Redaktion. In den letzten Jahren arbeite ich beruflich auch in diesem Bereich, sowie weiterhin mit Übersetzungen.

Inzwischen bin ich mit einem Deutschen verheiratet, mein ganzes Leben ist eng verwoben mit der deutschen Sprache. Diese Liebe zur Sprache möchte ich später auch meinen Kindern weitergeben. ■

» 2003

Γιάννης Μπιλιάνης

Τα γερμανικά πάντα
στον δρόμο μου

Θα σας ξαφνιάσω. Εμένα το σχολείο μού άρεσε πάρα πολύ. Ερχόμουν με χαρά κάθε πρωί. Θέλετε ο τρόπος της διδασκαλίας; Η θεατρική μας ομάδα και η παράσταση που ανεβάζαμε κάθε χρόνο με τον κύριο Δεγαίτη; Οι χειμερινές εκδρομές για σκι με τον κύριο Παλληκάρη; Το ΑΣΙΣ στο ποδόσφαιρο; Ο στίβος; Οι βραδιές μας στο Αστεροσκοπείο; Μέχρι και εκδήλωση στο Γκάζι είχαμε κάνει για την επέτειο της πτώσης του τείχους του Βερολίνου. Και ήμουν μάλιστα ο κεντρικός παρουσιαστής. Ήταν γεγονότα που μου έδωσαν πολλά και διαφορετικά ερεθίσματα, μου άνοιξαν νέους ορίζοντες.

Το σχολείο με έκανε να αγαπήσω και τις γλώσσες. Γνωρίζοντας το πώς μιλούν οι άλλοι άνθρωποι, κατανόηση καλύτερα και τους ίδιους. Έτσι, έμαθα από μικρός ότι οι Γερμανοί δεν ανταποκρίνονται στο στερεότυπο του «στεγνού», υπερβολικά σοβαρού. Γνώρισα από παιδί μια άλλη τους πλευρά. Τους έζησα κοινωνικούς, εξωστρεφείς, ανοιχτούς σε νέες παρέες και στους Έλληνες που ηγαίνον να ζήσουν στη χώρα τους.

Μου άρεσαν πολύ τα γερμανικά. Όταν, μάλιστα, στα επτά μου χρόνια έκανα το πρώτο μου ταξίδι στην Αυστρία με την οικογένειά μου, βιαζόμουν να μιλώ τη γλώσσα όλη την ώρα. Τότε δεν χόρτασα, αλλά τα επόμενα χρόνια αναπλήρωσα την έλλειψη. Ακόμα και όταν επρόκειτο να δώσω εξετάσεις για το DSD II της ΚΜΚ, ανυπομονούσα για το μέρος της προφορικής δοκιμασίας. Είχε περισσότερο τη μορφή παρουσίασης και συζήτησης, ήταν μια διαδικασία διαλόγου με την επιτροπή πάνω σε ένα ορισμένο θέμα. Τόσο διαφορετικό, τόσο πιο δημιουργικό από όλες τις υπόλοιπες εξετάσεις. Μου άρεσε επίσης ότι στα γραπτά μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε λεξικό.

Giannis Bilianis

Die deutsche Sprache
ist immer bei mir

Σίε werden es überraschend finden, aber mir gefiel die Schule sehr. Ich ging jeden Morgen gern in die Schule. Sei es der Unterrichtsstil, sei es unsere Theatergruppe und die Vorstellungen, die wir jedes Jahr mit Herrn Degaitis aufführten, oder die winterlichen Ski-Ausflüge mit Herrn Pallikaris, die Fußballturniere mit den anderen Schulen, die Leichtathletik, die Astronomie-Abende in der Sternwarte, oder unsere Veranstaltung zum Jubiläum des Falls der Berliner Mauer in Gazi, bei der ich zentraler Moderator war – dies alles bot mir so viele Anreize und eröffnete mir einen so weiten Horizont.

Durch die Schule habe ich die Sprachen lieben gelernt. Wenn man weiß, wie andere Menschen sprechen, hat man auch ein besseres Verständnis für sie. So habe ich schon als Kind verstanden, dass die Deutschen nicht dem Stereotyp „trocken“ oder „humoros“ entsprechen. Ich habe von klein auf ihre andere Seite kennengelernt. Ich habe sie als gesellig und extrovertiert erlebt, offen für neue Bekanntschaften und gegenüber Griechen, die in ihr Land kommen.

Deutsch hat mir sehr gefallen. Als ich mit sieben Jahren mit meiner Familie meine erste große Reise nach Österreich machte, wollte ich unbedingt die ganze Zeit Deutsch sprechen. Damals konnte ich von der Sprache nicht genug bekommen, in den folgenden Jahren konnte ich dann diesen Mangel ausgleichen. Selbst als die Prüfungen zum DSD II anstanden, wartete ich ungeduldig auf die mündlichen Prüfungen. Sie hatten mehr die Form einer Präsentation mit anschließendem Gespräch, es war wie ein Dialog mit der Kommission über ein bestimmtes Thema. Das fand ich so anders, viel kreativer als sonstige Prüfungen. Es

Όταν πήρα το DSD II, έκανα αιτήσεις μέσω του σχολείου σε τρία Πανεπιστήμια: στις Νομικές Σχολές της Χαϊδελβέργης, του Μονάχου και του Βερολίνου. Με δέχτηκαν και στις τρεις! Η γερμανική γλώσσα είχε ανοίξει για μένα έναν δρόμο με τρεις εξαιρετικές επιλογές. Η κυρία Schaeffer είχε κάνει όλη την προετοιμασία. Ήρθα στο σχολείο, συζητήσαμε, υπέγραψα και... φοιτητής. Παράλληλα, μέσω των Πανελληνίων Εξετάσεων πέρασα στη Νομική Σχολή στην Ελλάδα. Αποφάσισα να μείνω εδώ, όμως αυτό που είχε σημασία είναι ότι η επιλογή ήταν δική μου. Τόσο νέος, και όμως, χάρη στη γνώση της γερμανικής γλώσσας, είχα κιάλας δημιουργήσει για τον εαυτό μου την άνεση της καθοριστικής για το μέλλον μου επιλογής. Όλοι οι δρόμοι ήταν ανοικτοί. Αυτό μου έδωσε μεγάλη ικανοποίηση και αυτοπεποίθηση. Αφού ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στη Νομική, έκανα μία πιστοποίηση για ένα εξάμηνο στα προσωπικά δεδομένα, ένα μεταπτυχιακό στο φορολογικό σύστημα στη Νομική Αθηνών και σήμερα εργάζομαι σε δικηγορική εταιρεία, που ασχολείται με το Εμπορικό Δίκαιο. Θα σκεφθείτε, ίσως, ότι τελικά δεν χρειάστηκε τη γερμανική γλώσσα. Και όμως... υπάρχει μέσα μου σαν πολύτιμο απόθεμα που πάντα με στηρίζει. Τον Σεπτέμβριο του 2019 ανέλαβα μία μεγάλη υπόθεση με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο και μία εταιρεία-κολοσσό στον τομέα του τουρισμού, η οποία είχε καταρρεύσει. Εγκαταστάθηκα στο Επιμελητήριο, ανέλαβα την επικοινωνία με την Πρεσβεία, μπορούσα να διαχειριστώ απ' ευθείας όλα τα αιτήματα και τις διαδικασίες που πραγματοποιούνταν αποκλειστικά στη γερμανική γλώσσα. Δεν θα είχα καν την ευκαιρία να αναλάβω την υπόθεση, αν δεν είχα βαθιά γνώση των γερμανικών. Πολλές ευκαιρίες δεν θα είχα, αν δεν είχα σπουδάσει συστηματικά από παιδί αυτήν τη γλώσσα. ■

gefiel mir auch, dass wir in der schriftlichen Prüfung Wörterbücher benutzen durften!
 Als ich das DSD II dann bekam, bewarb ich mich mithilfe der Schule an drei Universitäten für einen Studienplatz in Jura: in Heidelberg, in München und in Berlin. Und ich bekam drei Zulassungsschreiben! Die deutsche Sprache hatte mir das Tor zu drei hervorragenden Studienangeboten geöffnet. Frau Schäffer hatte die ganze Vorbereitung mit mir gemacht: ich kam in die Schule, wir besprachen alles, ich unterschrieb ... und schon war ich Student! Gleichzeitig hatte ich durch die Panhellenischen Prüfungen auch einen Platz in Rechtswissenschaften in Griechenland bekommen. Ich beschloss, hierzubleiben, doch wirklich von Bedeutung war, dass ich allein die Wahl hatte. Ich war noch so jung und befand mich doch dank meiner deutschen Sprachkenntnisse in der angenehmen Lage, in dieser für meine Zukunft so entscheidenden Frage die freie Auswahl zu haben. Alle Türen standen offen. Das machte mich sehr froh und stärkte mein Selbstvertrauen.
 Nachdem ich mein Jura-Studium abgeschlossen hatte, machte ich einen Zertifizierungskurs in Datenschutz, danach ein Aufbaustudium in Steuerwesen an der Juristischen Fakultät der Universität Athen und arbeite heute in einer Rechtsanwaltskanzlei, die sich vor allem mit Handelsrecht beschäftigt.
 Sie denken jetzt vielleicht, dass ich letztlich die deutsche Sprache gar nicht gebraucht habe. Und dennoch ... in meinem Innern ist da eine wertvolle Reserve, auf die ich mich immer stützen kann. Im September 2019 übernahm ich einen großen Fall mit der griechischen Hotelkammer und einem der größten Unternehmen der Touristikbranche, das Konkurs angemeldet hatte. Ich arbeitete in der Kammer, übernahm die Kommunikation mit der Botschaft, ich konnte direkt alle Anträge und Verfahrensschritte bearbeiten, und zwar ausschließlich in deutscher Sprache. Ich hätte nie die Chance bekommen, diesen Fall zu übernehmen, wenn ich nicht ausgezeichnete Deutschkenntnisse hätte. Und viele andere Chancen hätte ich nicht gehabt, wenn ich diese Sprache nicht schon von klein auf systematisch erlernt hätte. ■

» 2003

Δουκάκης Παραδέλλης

Επιτυχία με χειρουργική ακρίβεια

Δεν περίμενα ποτέ ότι θα θυμάμαι το πρώτο μου βιβλίο στα γερμανικά. Και όμως! Ήταν το «Mina und Otto». Αυτή η έκδοση του 1991 με τις 64 σελίδες της, που ακόμα υπάρχει κάπου στη βιβλιοθήκη μου, ήταν για μένα το βάπτισμα στη γερμανική γλώσσα. Οι υπόλοιπες αναμνήσεις μου δραπετεύουν από τις σχολικές αίθουσες. Ένα πανέμορφο ταξίδι στο Βερολίνο για μία ολόκληρη εβδομάδα με την τάξη των γερμανικών έμελλε να μείνει χαραγμένο στη μνήμη μου. Χρόνια πριν, με τα παιδικά μου μάτια είχα παρακολουθήσει να εξελίσσεται στην οθόνη της τηλεόρασης ένα ιστορικό γεγονός. Απλοί, καθημερινοί άνθρωποι, άλλοι με γυμνά χέρια κι άλλοι με κασμάδες γκρέμιζαν ένα τεράστιο γκρι τείχος. Περνούσαν συγκινημένοι από τη μια μεριά στην άλλη, αγκαλιάζονταν, έκλαιγαν και γελούσαν. Οι γονείς μου παρακολουθούσαν αμίλητοι. Και να που μερικά χρόνια μετά βρέθηκα ο ίδιος με το σχολείο μου μπροστά σε ό,τι είχε απομείνει από αυτό το τείχος. Ήταν πια γεμάτο χρώματα. Οι μέρες εκείνες ήταν μαγικές. Οι βόλτες στην πόλη μού αποκάλυψαν το πολύβουο και πολυπολιτισμικό Βερολίνο και ταυτόχρονα τη μαγεία και ζωντάνια της γερμανικής γλώσσας. Οι επισκέψεις μας σε Πανεπιστήμια του Βερολίνου και η γνωριμία με τον τρόπο οργάνωσης των σπουδών εκεί ήταν μοναδική εμπειρία. Όταν η Ελληνογερμανική Αγωγή στην τελευταία τάξη του Λυκείου μας έδωσε τη δυνατότητα να λάβουμε μέρος στις εξετάσεις για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ, δεν το σκέφτηκα δεύτερη φορά. Πολλοί ένιωθαν πίεση από την εξέταση αυτή σε μία τόσο δύσκολη περίοδο. Εγώ την αντιμετώπισα ως μεγάλη ευκαιρία. Και ως εξέταση άλλωστε ήταν έξω από τα στερεότυπα των Διπλωμάτων του Goethe-Institut, έξω από αυτά που είχαμε συνηθίσει και αυτό μου άρεσε

Doukakis Paradellis

Erfolg mit chirurgischer Präzision

Nie hätte ich erwartet, dass ich mich später an mein erstes Deutschbuch erinnern würde. Und doch – es hieß „Mina und Otto“. Dieses Buch von 1991 mit seinen 64 Seiten steht noch immer irgendwo in meinem Regal. Es war meine Deutsch-„Taufe“. Mit meinen anderen Erinnerungen verlassen wir das Klassenzimmer: eine wunderbare Reise nach Berlin mit meiner Deutsch-Klasse für eine ganze Woche. Sie sollte mir unvergesslich bleiben. Viele Jahre zuvor hatten meine kindlichen Augen am Fernsehbildschirm ein historisches Ereignis verfolgen können. Einfache Menschen, manche mit nackten Händen, manche mit Hacken, zerschlugen eine riesige, graue Mauer. Genauer gesagt, sie drängten von der einen auf die andere Seite, umarmten sich, weinten, lachten. Meine Eltern sahen sprachlos zu ... Und dann stand ich einige Jahre später mit unserer Schule vor den Überresten dieser Mauer. Aber jetzt waren sie bunt. Es war ein faszinierendes Erlebnis. Auf unseren Spaziergängen durch die Stadt entdeckten wir das vielstimmige, multikulturelle Berlin und gleichzeitig die Magie und Lebendigkeit der deutschen Sprache. Unsere Besuche an den Universitäten Berlins und unsere Bekanntschaft mit der Organisation des Studiums dort waren eine einzigartige Erfahrung. Als die Ellinogermaniki Agogi mir in der letzten Klasse des Lyzeums die Möglichkeit bot, die Prüfungen zum Deutschen Sprachdiplom der ΚΜΚ abzulegen, musste ich nicht lange nachdenken. Viele fühlten sich durch diese Prüfung inmitten einer so schwierigen Zeit unter Druck gesetzt. Ich persönlich sah sie als eine große Chance. Außerdem entsprach diese Prüfung gar nicht den bekannten, typischen Prü-

πολύ. Προϋπέθετε δημιουργική σκέψη, εφευρετικότητα. Σύμμαχός μας ήταν οι πολύ καλές βάσεις γερμανικών από το σχολείο μας.

Το DSD II μου άνοιξε όλες τις πόρτες στη Γερμανία! Το φθινόπωρο του 2003 έγινα δεκτός στην Ιατρική Σχολή του Ludwig-Maximilians-Universität στο Μόναχο. Από το πρώτο εξάμηνο κιάλας μπορούσα να παρακολουθήσω τις διαλέξεις και τα σεμινάρια με ισάξια επίδοση με τους Γερμανούς συμφοιτητές μου. Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου από το Technische Universität το 2010 και στη συνέχεια πραγματοποίησα διετή ειδίκευση στη Χειρουργική στα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία του Μονάχου, την οποία και ολοκλήρωσα στο Νοσοκομείο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στην Αθήνα το 2017. Έκτοτε εργάζομαι ως Επιμελητής Χειρουργός στη Στ' Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Υγεία»-Κέντρο Αριστείας στη Χειρουργική του παχέος εντέρου και ασχολούμαι καθημερινά με λαπαροσκοπικές ρομποτικές επεμβάσεις.

Η επαφή μου με τη Γερμανία συνεχίζεται. Με κάθε ευκαιρία επισκέπτομαι τη χώρα για μετεκπαιδευτικά σεμινάρια. Πρόσφατα έλαβα τον τίτλο Facharzt für Allgemeine Chirurgie (Ιατρός με ειδικότητα στη Χειρουργική) από τον Landesärztekammer (Ιατρικό Σύλλογο) της Βαυαρίας. Επίσης, Γερμανοί ασθενείς που επισκέπτονται το Νοσοκομείο «Υγεία» προτρέπονται από την Πρεσβεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να ζητήσουν την ιατρική μου συμβουλή.

Το DSD II υπήρξε για μένα ένα σημαντικό εφόδιο για την ακαδημαϊκή και επαγγελματική μου σταδιοδρομία. Και το εφηβικό μου ταξίδι στη Γερμανία προπομπός για τις σπουδές και τη ζωή μου εκεί. Είμαι ευγνώμων και για τα δύο. ■

fungsformaten des Goethe-Instituts. Sie war anders als das, woran wir gewohnt waren, und das gefiel mir. Sie basierte auf kreativem Denken und Erfindungsreichtum. Unterstützt in dem ganzen Prozess wurden wir durch unsere hervorragenden Grundlagen im Deutschen aus unserer gesamten schulischen Laufbahn.

Das DSD II öffnete mir in Deutschland alle Türen. Im Herbst 2003 wurde ich an der Medizinischen Fakultät der Ludwig-Maximilians-Universität München zugelassen. Schon im ersten Semester konnte ich den Vorlesungen und Seminaren ebenso gut wie meine deutschen Kommilitonen folgen. Mein Medizinstudium beendete ich 2010 an der Technischen Universität München. Danach folgte eine zweijährige Facharztausbildung als Chirurg an der Universitätsklinik in München, die ich 2017 im Rotkreuz-Krankenhaus Athen abschloss. Seitdem arbeite ich als Oberarzt der Chirurgie im Krankenhaus „Ygeia“, und zwar in der 6. Chirurgischen Klinik - Exzellenzzentrum für Dickdarmchirurgie, wo ich täglich laparoskopische, robotergestützte Operationen durchführe.

Meine Kontakte zu Deutschland bleiben bestehen. Bei jeder Gelegenheit besuche ich dort Kongresse und Seminare. Kürzlich wurde mir von der Bayerischen Landesärztekammer der Titel „Facharzt für Allgemeine Chirurgie“ verliehen. Darüber hinaus wird deutschen Patienten, die das Krankenhaus „Ygeia“ aufsuchen, von der Botschaft der Bundesrepublik Deutschland in Athen empfohlen, meinen ärztlichen Rat einzuholen.

Das DSD II war für mich ein wichtiger Sprachnachweis für meine akademische und berufliche Laufbahn. Und die Reise nach Deutschland in meiner Jugendzeit ein Vorbote meines Studiums und Lebens in diesem Land. Ich bin für beides dankbar. ■

Κατερίνα Αδαμοπούλου

Από το σχολείο
στη Google

Katerina Adamopoulou

Von der Schule
zu Google

Είναι βέβαιο ότι η χρονιά της αποφοίτησής μου από την Ελληνογερμανική Αγωγή έμεινε στην Ιστορία. Για τον υπόλοιπο κόσμο, διότι το 2004 έγιναν στην Αθήνα οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Για μένα, διότι ολοκληρώθηκε ένας κύκλος 14 ετών.

Σαν να ήταν χτες θυμάμαι επίσης και όλες τις εξετάσεις που έδωσα στη γερμανική γλώσσα. Οι πιο έντονες αναμνήσεις μου από τα γερμανικά ήταν οι εξετάσεις του Goethe-Institut. Θυμάμαι από τη μία την αγωνία περιμένοντας τη σειρά μου για τις προφορικές εξετάσεις, αλλά κυρίως την ανακούφιση μετά το τέλος τους και την ικανοποίηση από το αποτέλεσμα. Αν θέλετε μία λιγότερο ευχάριστη ανάμνηση, ιδού: ο κατάλογος με τα unregelmäßige Verben (ανώμαλα ρήματα). Ποτέ δεν πίστευα ότι θα τα μάθω, αλλά βιώθη την ανάγκη να επιβεβαιώσω το ρητό που με ευλάβεια επαναλάμβαναν σε κάθε ευκαιρία οι φιλόλογοί μας και που με καχυποψία εμείς ακούγαμε κουνώντας το κεφάλι: «Επανάληψις μήτηρ πάσης μαθήσεως». Τελικά, ισχύει! Και μιας και μιλάμε για εξετάσεις, δεν θα μπορούσα να παραλείψω την αναφορά στο DSD II της ΚΜΚ. Η προετοιμασία για τις εξετάσεις ήταν ένα ευχάριστο διάλειμμα από τη ρουτίνα των Πανελλνίων. Όλα όσα μας στερούσε η τυποποίηση των σχολικών εξετάσεων, τα βρήκαμε εδώ: δημιουργικότητα, φαντασία, ολιστική προσέγγιση της γλώσσας, προσωπική επιλογή θεμάτων για την προφορική εξέταση. Θυμάμαι να διαβάζω τόσο ευχάριστα το λογοτεχνικό βιβλίο για την προετοιμασία της προφορικής εξέτασης των γερμανικών. Αυτό δεν συνέβαινε σε πολλά από τα μαθήματα των Πανελλνίων...

Οστόσο, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των καθηγητριών των γερμανικών μας, δεν νομίζω ότι κανείς μας είχε συνειδητοποιήσει τότε τι ακριβώς σήμαινε αυτό το Δίπλωμα. Έπαιξε καθοριστικό

Das Jahr meines Abschlusses an der Ellinogermaniki Agogi ist in die Geschichte eingegangen. Für alle Übrigen war 2004 das Jahr der Olympischen Spiele in Athen. Für mich endete nach 14 Jahren meine Schulzeit.

Als wäre es gestern gewesen, erinnere ich mich auch an alle Prüfungen, die ich für Deutsch abgelegt habe. Die stärksten Erinnerungen betreffen die Prüfungen am Goethe-Institut. Einerseits ist mir die Angst während der Wartezeit vor der mündlichen Prüfung im Gedächtnis geblieben, aber dann auch die Erleichterung am Ende und die Freude über das Ergebnis. Wenn Sie auch eine weniger angenehme Erinnerung hören wollen: Das ist die Liste der unregelmäßigen Verben. Ich dachte, ich würde sie nie lernen, aber nun muss ich die Redewendung bestätigen, die unsere Philologen bei jeder Gelegenheit wiederholten, während wir misstrauisch die Köpfe schüttelten: „Wiederholung ist die Mutter des Lernens“. Tatsächlich, es stimmt!

Und weil wir gerade über Prüfungen sprechen, so kann ich natürlich nicht das DSD II der ΚΜΚ auslassen. Die Vorbereitung auf diese Prüfungen stellten eine angenehme Unterbrechung der Routine des Lernens auf die Panhellenischen Prüfungen dar. Alles, was uns durch die strikte Formalität der griechischen Prüfungen vorenthalten wurde, fanden wir hier: Kreativität, Phantasie, einen ganzheitlichen Zugang zur Sprache, eine persönliche Wahl des Themas für die mündliche Prüfung. Ich weiß noch, wie gern ich das Werk aus der deutschen Literatur zur Vorbereitung der mündlichen Prüfung in Deutsch gelesen habe. Das galt durchaus nicht für die meisten Fächer der Panhellenischen Prüfungen ...

ρόλο στη σταδιοδρομία μου, από τα φοιτητικά χρόνια μέχρι και σήμερα, που μετρώ πάνω από 10 χρόνια στο Βερολίνο. Η πρώτη φορά που έβγαλα το DSD II από το κάδρο ήταν το 2007, όταν έκανα αίτηση για το πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών Erasmus και σπούδασα για έξι μήνες στη Ζυρίχη. Ακολούθησε το μεταπτυχιακό μου στο Humboldt-Universität zu Berlin (Πανεπιστήμιο Humboldt του Βερολίνου), όπου η επάρκεια της γερμανικής γλώσσας ήταν απαραίτητη προϋπόθεση.

Μετά απ' όλ' αυτά δεν μπορώ να περιγράψω τη χαρά και την ικανοποίησή μου, όταν το 2012 οι σπουδές μου στη Γερμανία μου άνοιξαν την πόρτα για την πρώτη μου δουλειά στο Βερολίνο, στην Universal Music Germany. Ήμουν μάλιστα από τους ελάχιστους εργαζομένους που δεν είχαν μητρική γλώσσα τα γερμανικά.

Και οι εκπλήξεις συνεχίζονται. Πριν από τρία χρόνια η Google μου ανέθεσε το Management του μουσικού τομέα για τις γερμανόφωνες χώρες, μία θέση που απαιτεί όχι μόνον άριστη γνώση των γερμανικών αλλά και εξοικείωση με την πολιτισμική ταυτότητα της χώρας. Και τα δύο τα είχα στις αποσκευές μου, ήταν τα εφόδια με τα οποία με προίκισε η Ελληνογερμανική Αγωγή. Το μάθημα των ξένων γλωσσών στο σχολείο μου δεν ήταν προσανατολισμένο μόνο στο λεξιλόγιο, τη γραμματική και το συντακτικό. Πρωταρχικό ρόλο έπαιζε μέσα από τα βιβλία, τις δραστηριότητες, τα ταξίδια, τις ανταλλαγές, τις γιορτές και τις εκδηλώσεις, η προσέγγιση και γνωριμία με την κουλτούρα, τον πολιτισμό, τους ανθρώπους και τη νοοτροπία τους. Ερχόμασταν σε καθημερινή επαφή από πολύ μικροί με την αυθεντική γερμανική κουλτούρα. Έτσι, όταν μετακόμισα στο Βερολίνο για τις μεταπτυχιακές μου σπουδές, η προσαρμογή στη νέα μου ζωή ήταν ευχάριστη και εύκολη, γιατί από το σχολείο οι καθηγητές με είχαν προετοιμάσει για τον τρόπο ζωής, τις συνήθειες, τη νοοτροπία των Γερμανών. Ακόμα και η τωρινή μου επαγγελματική θέση στο πολιτιστικό κομμάτι της Google στις γερμανόφωνες χώρες δεν θα ήταν δυνατή, αν δεν είχα ήδη από τα μαθητικά μου χρόνια εντυφλήσει στην πολιτισμική ταυτότητά τους. Τα γερμανικά είναι πλέον η πρώτη μου γλώσσα. ■

Allerdings glaube ich nicht, dass sich trotz der ehrenwerten Bemühungen unserer Deutschlehrerinnen irgendeiner von uns damals darüber im Klaren war, was dieses Diplom genau bedeutete. Es hat in meiner Karriere eine entscheidende Rolle gespielt, von meiner Studienzeit bis heute, während ich bereits 10 Jahre in Berlin lebe. Zum ersten Mal holte ich das DSD II im Jahr 2007 aus der Schublade, als ich mich für einen Platz im Erasmus-Programm bewarb und dann für sechs Monate in Zürich studierte. Es folgte mein Master-Studium an der Humboldt-Universität zu Berlin, wobei das DSD II als Sprachnachweis eine notwendige Zugangsvoraussetzung darstellte.

Nach all diesen Erfahrungen kann ich kaum meine Freude beschreiben, als sich mir aufgrund meines deutschen Studienabschlusses 2012 eine Tür zu meiner ersten Arbeitsstelle bei der Universal Music Germany in Berlin öffnete. Ich war eine der ganz wenigen Angestellten der Firma, deren Muttersprache nicht Deutsch war.

Und weitere Überraschungen folgten. Vor drei Jahren übertrug mir Google das Management des gesamten Musiksegments für die deutschsprachigen Länder. Diese Stelle erfordert nicht nur hervorragende Kenntnisse der deutschen Sprache, sondern auch Vertrautheit mit kultureller Identität. Beides hatte ich sozusagen im Gepäck, damit hatte mich die Ellinogermaniki Agogi ausgestattet. Der Fremdsprachenunterricht an meiner Schule orientierte sich nicht nur an Wortschatz, Grammatik, Syntax. Durch Lektüren, Projekte, Reisen, Austauschprogramme, Feste und kulturelle Veranstaltungen wurde größter Wert darauf gelegt, dass wir Zugang zur Kultur bekamen, die Menschen und ihre Mentalität kennenlernen konnten. Wir standen von klein auf täglich in Kontakt mit der deutschen Kultur.

Darum fand ich meine Eingliederung in mein neues Leben in Deutschland leicht und angenehm, als ich für mein Master-Studium nach Berlin zog. Denn schon während der Schulzeit hatten meine Lehrerinnen und Lehrer mich auf die Lebensweise, Gewohnheiten und Mentalität der Deutschen vorbereitet. Selbst meine heutige berufliche Position im Kulturbereich deutschsprachiger Länder bei Google wäre nicht möglich, wenn ich nicht schon in der Schule in diese kulturelle Identität eingetaucht wäre. Deutsch ist jetzt meine erste Sprache. ■

» 2004

Ελεάννα Σμπώκου

Βερολίνο, η πόλη
της καρδιάς μου

Η πρώτη μου ανάμνηση από τη γερμανική γλώσσα κρύβεται στα καλοκαίρια των παιδικών μου χρόνων. Καθώς μιλούσα μόνο αγγλικά και γαλλικά, δεν μπορούσα να καταλάβω τα παιδιά των Γερμανών τουριστών με τα οποία κάναμε παρέα στις διακοπές. Και ήμουν τόσο περίεργη! Κάπως έτσι ζήτησα από τους γονείς μου να μάθω γερμανικά.

Σε αντίθεση με τους υπόλοιπους συμμαθητές μου, πέρασα το κατώφλι της Ελληνογερμανικής Αγωγής έφηβη. Το 1999 ξεκίνησα τη φοίτησή μου στη Β' Γυμνασίου. Το προηγούμενο καλοκαίρι είχα κάνει εντατικά μαθήματα γερμανικών και πολύ σύντομα αγάπησα τη γλώσσα. Η λογική της, σχεδόν μαθηματική, μου άρεσε πολύ. Τι βρήκα σίγουρα πιο απαιτητική σε σχέση με τα αγγλικά και τα γαλλικά, αλλά αυτό ήταν που την έκανε και πιο ελκυστική. Ήθελα να την κατακτήσω!

Η πρώτη μου κατάκτηση λοιπόν ήταν ότι κατάφερα να προφέρω σωστά τη λέξη «λεξικό» «Wörterverzeichnis» μετά από αλλεπάλληλες απόπειρες. Το πρώτο που έκανα ήταν να τρέξω να το πω στους γονείς μου νιώθοντας πολύ περήφανη για το κατόρθωμά μου.

Μετά από αυτό δεν φοβήθηκα τίποτα. Ακόμα και τις πρώτες εξετάσεις του Goethe-Institut για το Grundstufe δεν τις αντιμετώπισα με φόβο, αλλά με αυθόρμητη απορία. «Ξέρω ήδη τόσο καλά γερμανικά, που θα καταφέρω να πάρω το πρώτο πτυχίο;», ρωτούσα την καθηγήτριά μου κι εκείνη χαμογελούσε.

Δεν έχω κάποια συγκεκριμένη ανάμνηση σχετικά με την προετοιμασία για το DSD II της ΚΜΚ. Ήρθε ως φυσική εξέλιξη της πορείας μου στην Ελληνογερμανική Αγωγή. Θυμάμαι όμως τη στιγμή της απονομής του Διπλώματος. Αισθανόμουν μεγάλη περη-

Eleanna Sbokou

Berlin, die Stadt
meines Herzens

Μeine erste Erinnerung an die deutsche Sprache verbirgt sich in den Sommern meiner Kindheit. Da ich nur Englisch und Französisch sprach, konnte ich die Kinder der deutschen Touristen, mit denen zusammen wir die Ferien verbrachten, nicht verstehen. Und ich war so neugierig! So kam es, dass ich meine Eltern darum bat, Deutsch lernen zu dürfen.

Im Gegensatz zu meinen Mitschülern in der Ellinogermaniki Agogi trat ich erst als Jugendliche über die Schwelle der Schule. Ich kam in die 2. Klasse des Gymnasiums. Im vorausgegangenen Sommer hatte ich einen Intensiv-Deutschkurs gemacht und sehr bald liebte ich die Sprache. Ihre Logik, fast wie Mathematik, gefiel mir sehr. Ich empfand sie jedenfalls als größere Herausforderung als Englisch oder Französisch, aber das machte sie nur attraktiver für mich. Ich wollte sie mir erobern!

Meine erste „Eroberung“ war - nach wiederholten Versuchen - die richtige Aussprache des Wortes „Wörterverzeichnis“. Ich lief gleich zu meinen Eltern, um es ihnen zu sagen, voll Stolz auf meine Leistung.

Danach fürchtete ich nichts mehr. Sogar die ersten Prüfungen der „Grundstufe“ im Goethe-Institut machten mir keine Angst mehr, sondern bewirkten nur spontane Verwunderung. „Kann ich wirklich schon so gut Deutsch, dass ich das erste Sprachdiplom bekommen kann?!“ fragte ich meine Deutschlehrerin. Sie lächelte.

An der Prüfungsvorbereitung für das DSD II habe ich keine besondere Erinnerung. Sie war ein natürlicher Teil meiner schulischen Ausbildung in der Ellinogermaniki Agogi. Ich erinnere mich aber an die Überreichung des Diploms. Ich fühlte großen Stolz, zwischen allen erfolgreichen Mitschülerinnen und

φάνια που στεκόμουν ανάμεσα στους επιτυχόντες, ανάμεσα στους συμμαθητές μου που είχαν πετύχει αυτόν τον στόχο. Ένωθα τεράστια ικανοποίηση για τον εαυτό μου που αξιοποιώντας τη δουλειά του σχολείου αλλά και την προσωπική μου προσπάθεια κατάφερα να πετύχω τον στόχο αυτό έχοντας μάλιστα ξεκινήσει γερμανικά μόλις πριν από πέντε χρόνια. Και έτσι από τα χέρια του Πρέσβη και με τα θερμά του συγχαρητήρια παρέλαβα το Δίπλωμα στην τελετή αποφοίτησής μου, τον Ιούνιο του 2004. Ήταν μία όμορφη βραδιά. Το μόνο άγχος που είχα, όπως όλα τα κορίτσια, ήταν να περπατήσω «όρθια» στα ψηλά μου τακούνια με το αέρινο φόρεμά μου εκείνα τα λίγα λεπτά. Ακόμα ένα από τα κατορθώματα της σχολικής μου ζωής.

Το επόμενο μεγάλο κεφάλαιο της ζωής μου ήταν το Πολυτεχνείο και η φοίτησή μου στη Σχολή Χημικών Μηχανικών. Τελείωσα δεύτερη στο έτος μου και βραβεύτηκα με τον Ασημένιο Πυρφόρο. Τρία χρόνια αργότερα, αποφάσισα να αφήσω την Ελλάδα αρχικά για το Λονδίνο και ένα ερευνητικό μεταπτυχιακό στο Imperial College. Διαπίστωση ότι η επιστημονική έρευνα δεν ήταν αυτό που ήθελα να κάνω. Όσο για τη ζωή στο Λονδίνο και τα τέσσερα χρόνια που έμεινα εκεί, ήταν μία πολύ δύσκολη και συνάμα σημαντική εμπειρία για μένα. Το 2016 συνειδητοποίησα ότι η αγγλοσαξονική κουλτούρα δεν μου ταίριαζε και αποφάσισα να μετακομίσω στο Βερολίνο. Αυτή η πόλη υπήρξε για μένα ένας κεραυνοβόλος έρωτας. Αλλά πώς θα επικοινωνούσα με τον έρωτα αυτό έχοντας για 12 χρόνια ανενεργή τη γερμανική γλώσσα; Αρχικά απογοητευτήκα. Αλλά οι γνώσεις ήταν πάντα εκεί και σιγά-σιγά αναδύθηκαν στην επιφάνεια.

Αν δεν υπήρχε το DSD II, δεν θα βρισκόμουν σήμερα στην πόλη της καρδιάς μου. Το Δίπλωμα αυτό μου έδωσε τη δυνατότητα να επιλέξω ή καλύτερα να αναθεωρήσω την πρώτη μου επιλογή και να διεκδικήσω το δικαίωμά μου να ζήσω εκεί που νιώθω σαν στο σπίτι μου, στη Γερμανία. ■

Mitschülern zu stehen, die genau wie ich dieses Ziel erreicht hatten. Ich fühlte tiefe Zufriedenheit mit mir selbst, weil ich das Angebot der Schule genutzt, mich angestrengt und so mein Ziel erreicht hatte, und zwar obwohl ich erst fünf Jahre zuvor begonnen hatte, Deutsch zu lernen. So nahm ich also im Juni 2004 auf unserer Abschlussfeier aus der Hand des Botschafters, verbunden mit seinen herzlichen Glückwünschen, das Diplom entgegen. Es war ein wunderschöner Abend. Das Einzige, was mir und den anderen Mädchen Stress verursachte, waren meine Bedenken, ob ich in diesen Minuten auf meinen hohen Absätzen und mit dem luftigen Kleid elegant genug würde gehen können. Ich schaffte es. Ein weiterer Erfolg meiner Schulzeit! Das nächste große Kapitel in meinem Leben war die Technische Universität und mein Abschluss im Fach Chemieingenieurwesen. Ich schloss als Zweitbeste meines Jahrgangs ab und wurde mit dem „Silbernen Pyrophor“ ausgezeichnet. Drei Jahre später beschloss ich, Griechenland zu verlassen, zunächst Richtung London für ein forschungsorientiertes Masterprogramm am Imperial College. Aber ich stellte fest, dass die wissenschaftliche Forschung nicht das war, was ich tun wollte. Was das Leben in London und die vier Jahre betrifft, die ich dort verbrachte, was es eine schwierige und zugleich wichtige Erfahrung für mich.

2016 wurde mir klar, dass die angelsächsische Kultur nicht zu mir passt, und ich traf die Entscheidung, nach Berlin zu ziehen. In diese Stadt verliebte ich mich Hals über Kopf. Aber wie sollte ich mit meiner Liebe kommunizieren, nachdem ich die deutsche Sprache zwölf Jahre lang deaktiviert hatte? Am Anfang war es eine Enttäuschung. Aber meine Sprachkenntnisse waren in der Tiefe noch anwesend, und ganz langsam tauchten sie wieder an die Oberfläche.

Ohne das DSD II wäre ich heute nicht hier in der Stadt meines Herzens. Das Diplom gab mir die Möglichkeit zu wählen oder besser, meine erste Wahl zu revidieren und mir das Recht zu nehmen, dort zu leben, wo ich mich zuhause fühle, in Deutschland. ■

» 2005

Ελένη Σβορώνου

Από τα Θρακία στα
έδρανα του Ευρωπαϊκού
Δικαστηρίου

Το 2005 αποφοίτησα με μεγάλη συγκίνηση από την Ελληνογερμανική Αγωγή. Την ίδια χρονιά απέκτησα και το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ και μετακόμισα στην Κομοτηνή, έχοντας εισαχθεί στη Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Παρόλο που τα γερμανικά δεν ήταν το αντικείμενο των σπουδών μου, η ελληνική νομική επιστήμη είναι σαφώς επηρεασμένη από την αντίστοιχη γερμανική, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα η «γερμανομάθεια», όπως την χαρακτήριζαν οι καθηγητές μου, να είναι πολύ χρήσιμη. Για πολλά χρόνια χρησιμοποιούσα το DSD II της ΚΜΚ ως πιστοποιητικό γλωσσομάθειας με πολύ καλά αποτελέσματα και από ακαδημαϊκή αλλά και από επαγγελματική σκοπιά. Χάρη στο DSD II αλλά και λόγω της φοίτησής μου στην Ελληνογερμανική Αγωγή, έγινα δεκτή κατόπιν γραπτών εξετάσεων στο μεταπτυχιακό της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με εξειδίκευση στην Πολιτική Δικονομία. Η άριστη γνώση της γερμανικής γλώσσας μου έδωσε την ευκαιρία να συμμετάσχω στο πρώτο Διεθνές Συνέδριο στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας με εξέχοντες καθηγητές του κλάδου της Πολιτικής Δικονομίας. Έκτοτε τα πράγματα εξελίχθηκαν με πολύ σκληρή δουλειά, αφού με το DSD II μου δόθηκε η δυνατότητα να παρακολουθήσω το πρόγραμμα νομικής ορολογίας Jura 1 (Νομικά 1) στο Goethe-Institut. Επιθυμία μου ήταν να εξειδικευτώ στο Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο και ίσως να απασχοληθώ για κάποιο διάστημα στο εξωτερικό. Κατόπιν αιτήσεων έγινα δεκτή στο University College London (UCL), όπου και σπούδασα Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο, ενώ παράλληλα απασχολήθηκα ως stagiaire (εκπαιδευ-

Eleni Svoronou

Von der Schulbank
an den Europäischen
Gerichtshof

2005 schloss ich die Ellinogermaniki Agogi ab, es waren bewegende Momente. Im selben Jahr erwarb ich das Deutsche Sprachdiplom der KMK - das DSD II - und zog nach Komotini, wo ich an der Demokrit-Universität Thrakien einen Studienplatz an der Juristischen Fakultät bekommen hatte. Obwohl die deutsche Sprache nicht Gegenstand meines Studiums war, ist es eine Tatsache, dass die griechische Rechtswissenschaft stark von der deutschen beeinflusst ist, und das hat zur Folge, dass „Deutsch-Bildung“, wie meine Professoren das nannten, sehr nützlich ist. Viele Jahre nutzte ich das DSD II als deutschen Sprachnachweis mit großem Erfolg, sowohl aus akademischer als auch beruflicher Sicht. Dank des DSD II und meines Abschlusses von der Ellinogermaniki Agogi wurde ich nach einer schriftlichen Prüfung im Aufbaustudiengang der Juristischen Fakultät der Nationalen Universität Athen zur Spezialisierung in Zivilprozessordnung aufgenommen. Meine hervorragenden Kenntnisse der deutschen Sprache verschafften mir die Chance, an meiner ersten internationalen Konferenz an der Universität Köln teilzunehmen, zusammen mit berühmten Professoren aus dem Feld der Zivilprozessordnung. Von da an entwickelten sich die Dinge mit harter Arbeit, nachdem das DSD II mir auch noch ermöglichte hatte, einen Kurs zur juristischen Fachsprache „Jura 1“ am Goethe-Institut zu absolvieren. Mein Wunsch war, mich auf Internationales Handelsrecht zu spezialisieren und vielleicht eine Zeitlang im Ausland zu arbeiten. Ich bewarb mich am University College London (UCL) und wurde

ομένη) στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στο Λουξεμβούργο. Το διάστημα εκείνο η γνώση των γερμανικών ήταν κάτι παραπάνω από απαραίτητο, αφού η γερμανική είναι η μία από τις τρεις επίσημες γλώσσες στο Λουξεμβούργο. Πέρα όμως από αυτό η γνώση της γερμανικής γλώσσας μου έδωσε τη δυνατότητα να εκπονήσω διπλωματική εργασία στο Διεθνές Συγκριτικό Δίκαιο της Αφερεγγυότητας. Η συγκεκριμένη εργασία παρουσιάστηκε σε δύο διεθνή συνέδρια, στην Αθήνα και στη Βαρκελώνη, ενώ δημοσιεύτηκε και στο νομικό περιοδικό DIGESTA. Με τον τρόπο αυτόν γνώρισα κορυφαίους νομικούς της χώρας αλλά και διεθνώς, ενώ εξέλιξα και τις προσωπικές μου γνώσεις ακαδημαϊκά.

Σήμερα πια έχοντας επιστρέψει στην Ελλάδα και έχοντας απασχοληθεί περίπου 10 χρόνια ως Inhouse νομικός σύμβουλος μεγάλων εταιρειών, εγχώριων και πολυεθνικών, μπορώ με βεβαιότητα να πω ότι τα γερμανικά μπαίνουν και πάλι σε πρώτο πλάνο στη ζωή μου. Παρακολουθώντας τα τελευταία δύο χρόνια ένα επιπλέον μεταπτυχιακό δίπλωμα στον τομέα της μετάφρασης, είναι απολύτως σαφές ότι το εφόδιο της γνώσης της γερμανικής γλώσσας είναι περιζήτητο. Στο άκουσμα και μόνο των σπουδών στην Ελληνογερμανική Αγωγή αλλά και με την κατοχή του DSD II δίνονται από μόνες τους οι διαβεβαιώσεις για τη γνώση της γλώσσας και μου προσφέρονται ευκαιρίες εργασίας σε έναν νέο τομέα.

Όντας νέα μητέρα, δεν σας κρύβω ότι σκέφτομαι τις επιλογές για την κόρη μου και έχω πάντα στο μυαλό μου ότι θα ήθελα να μάθει κι εκείνη τη γερμανική γλώσσα. Δεν είναι μόνο η γλώσσα, άλλωστε, αλλά ο τρόπος σκέψης, η πειθαρχία και η επιμέλεια, η συγκρότηση που αποκτά κανείς μέσα από τη συγκεκριμένη σπουδή και γνώση. Θα χαιρόμουν πραγματικά, αν μπορούσε κι εκείνη να αποκτήσει παρόμοιες ή ακόμα ωραιότερες εμπειρίες και να θυμάται με αγάπη το σχολείο της, όπως εγώ. Από τα τραγούδια, τη γιορτή για τον Heiliger Nikolaus (Άγιο Νικόλαο) έως το σεμινάριο με έναν Γερμανό παιδαγωγό, ο οποίος μας έμαθε να γράφουμε τραγούδια για τον χειμώνα. Θα χαιρόμουν πραγματικά, αν μπορούσα να ξαναζήσω μαζί της όλες αυτές τις στιγμές και να τραγουδήσουμε παρέα "Nikolaus, Nikolaus, komm zu mir nach Haus". («Νικόλαε, Νικόλαε, έλα στο σπίτι μου») ■

angenommen. Dort studierte ich Internationales Handelsrecht und war gleichzeitig als „Stagiaire“, also Praktikantin, am Europäischen Gerichtshof in Luxemburg im Einsatz. In dieser Zeit waren meine Deutschkenntnisse absolut notwendig, denn Deutsch ist eine der drei offiziellen Sprachen in Luxemburg. Darüber hinaus ermöglichte mir die deutsche Sprache, meine Abschlussarbeit zum Internationalen Vergleichenden Insolvenzrecht zu schreiben. Diese Arbeit wurde auf zwei internationalen Konferenzen in Athen und Barcelona vorgestellt und in der juristischen Fachzeitschrift DIGESTA publiziert. Auf diese Weise lernte ich juristische Koryphäen aus dem In- und Ausland kennen und entwickelte mich akademisch weiter.

Heute bin ich wieder in Griechenland und habe zehn Jahre lang bei verschiedenen großen griechischen und internationalen Unternehmen als Justitiarin gearbeitet. Doch nun kann ich mit Sicherheit sagen, dass das Deutsche wieder dabei ist, in meinem Leben in den Vordergrund zu rücken. Während ich seit zwei Jahren ein zusätzliches Aufbaustudium im Bereich Übersetzung mache, wurde mir absolut klar, dass große Nachfrage nach sehr guten Deutschkenntnissen besteht. Allein durch die Mitteilung, dass ich Absolventin der Ellinogermaniki Agogi bin und zudem noch das DSD II besitze, werden meine Sprachkenntnisse bescheinigt und mir eröffnen sich berufliche Chancen in einem neuen Bereich.

Ich möchte nicht verschweigen, dass ich als junge Mutter überlege, welche Wahlmöglichkeiten meine kleine Tochter haben sollte, und immer denke ich, dass ich es gern hätte, wenn auch sie Deutsch lernen würde. Es geht nicht nur um die Sprache, sondern um eine Denkweise, um Disziplin und Fleiß, um die Konzentrationsfähigkeit, die man durch dieses bestimmte Studium und den Erwerb dieser Kenntnisse erlangt. Ich würde mich wirklich freuen, wenn sie ähnliche oder noch bessere Erfahrungen als ich machen würde und wenn sie sich so liebevoll wie ich an ihre Schule erinnern würde. An die Lieder zum Fest des Heiligen Nikolaus oder an ein Seminar mit einem deutschen Lehrer, der mit uns Lieder über den Winter schrieb. Ich würde mich wirklich freuen, wenn ich mit ihr zusammen all diese Momente neu erleben und mit ihr zusammen singen könnte: „Nikolaus, Nikolaus, komm zu mir nach Haus!“ ■

> 2006

Βίκυ Σοφοκλέους

Μια Ελληνίδα Αρχιτέκτονας στο Βερολίνο

— έρετε τι συνδέει το Tasche και το Tasse; Τα
— γέλια που κάναμε με τις συμμαθήτρίες μου
— μέχρι να τελειοποιήσουμε την προφορά μας. Κάπως έτσι, σαν παιδιά μάθαμε και κατακτήσαμε τη γερμανική γλώσσα. Ποτέ δεν φαντάστηκα εκείνα τα χρόνια πόσο σημαντική θα ήταν αυτή η γλώσσα για το μέλλον μου. Αρκέστηκα τότε στο ότι καιρό-μουν κάθε στιγμή της εκμάθησής της. Και μάλλον εκεί ήταν το μυστικό για την επιτυχία.

Δεν ξέρω πώς πέρασαν τα χρόνια και έφτασα στην τελευταία τάξη του Λυκείου να προετοιμάζομαι για την εξέταση DSD II της ΚΜΚ. Πέρασα αμέτρητες ώρες στη βιβλιοθήκη του σχολείου μαζί με την καθηγήτριά μου μιλώντας για τη γερμανική Λογοτεχνία και το βιβλίο «Der Besuch der alten Dame» («Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας») του Dürrenmatt αλλά και για πολλά άλλα θέματα, με σκοπό η ομιλία μου στην προφορική εξέταση να είναι φυσική και αυθόρμητη. Η προετοιμασία αυτή γινόταν παράλληλα με την προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Αυτές οι ώρες στη βιβλιοθήκη φαινόταν σαν ένα όμορφο διάλειμμα από τις υπόλοιπες υποχρεώσεις. Τα Σαββατοκύριακα των δύο τελευταίων χρόνων του Λυκείου, παράλληλα με τις σχολικές μου σπουδές και την προετοιμασία των γερμανικών, παρακολουθούσα και μαθήματα Σχεδίου. Σκοπός μου ήταν να σπουδάσω Αρχιτεκτονική. Αυτά τα τελευταία χρόνια πριν από το Πανεπιστήμιο έμοιαζαν με έναν αγώνα δρόμου, παραγωγικά και γεμάτα με μάθηση, υπομονή και επιμονή.

Η καθηγήτριά μου, Frau Schaeffer, μου πρότεινε να κάνω αιτήσεις και σε Γερμανικά Πανεπιστήμια. Στην αρχή αυτό ήταν κάτι που δεν το είχα στο μυαλό μου, αλλά πείστηκα, έστω και αν στο τέλος

Vicky Sofokleous

Als griechische Architektin in Berlin

Was haben „Tasche“ und „Tasse“ gemeinsam? Meine Mitschülerinnen und ich, wir haben viel gelacht, bis wir die Aussprache richtig hinbekamen. Irgendwie so haben wir als Kinder die deutsche Sprache gelernt und uns erobert. Niemals hätte ich mir damals vorstellen können, wie wichtig diese Sprache für meine Zukunft werden würde. Es genügte, dass mir das Deutschlernen jederzeit Freude machte. Und darin bestand wohl das Geheimnis des Erfolgs.

Ich weiß nicht mehr, wie die Jahre vergingen, aber schließlich befand ich mich in der letzten Klasse des Lyzeums und sollte mich auf die Prüfungen zum DSD II vorbereiten. Ich verbrachte zahllose Stunden in der Bibliothek der Schule und besprach mit meiner Lehrerin das Buch „Der Besuch der alten Dame“ von Friedrich Dürrenmatt, aber auch viele andere Themen, damit ich mich in der Prüfung natürlich und spontan ausdrücken können. Diese Vorbereitung lief parallel mit der Vorbereitung auf die Panhellenischen Prüfungen. Die Stunden in der Bibliothek waren wie eine schöne Pause von all den anderen Verpflichtungen. An den Wochenenden der beiden letzten Schuljahre im Lyzeum machte ich zusätzlich zu meinen schulischen Verpflichtungen und meiner Vorbereitung auf das DSD II auch noch Zeichenkurse, denn mein Ziel war ein Architekturstudium. Diese beiden letzten Jahre vor den Panhellenischen Prüfungen ähnelten einem Marathonlauf, aber produktiv, voll neuer Erkenntnisse, Geduld, Ausdauer.

Meine Lehrerin, Frau Schäffer, schlug mir vor,

αποφάσιζα να μην πάω. Με βοήθησε σε κάθε βήμα της διαδικασίας και μετά περιμέναμε μαζί τα αποτελέσματα. Όταν έλαβα γράμματα αποδοχής από όλα τα Γερμανικά Πανεπιστήμια, δεν μπορούσα να το πιστέψω. Αυτές οι λίγες εβδομάδες ήταν γεμάτες αδρεναλίνη! Ήξερα ότι σε λίγους μήνες θα άλλαζε η ζωή μου, ανυπομονούσα, αλλά και φοβόμουν γι' αυτό το μεγάλο βήμα.

Κατέληξα να σπουδάσω Αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Καρλσρούης. Αφού αποφοίτησα, άρχισα να εργάζομαι ως Αρχιτέκτονας σε ένα γραφείο στη Χαϊδελβέργη, ενώ παράλληλα δίδαξα Σχέδιο στο Πανεπιστήμιο, όπου είχα σπουδάσει. Εργάστηκα σε μεγάλα έργα για γνωστές εταιρείες, όπως η Ferrero και η BMW. Ταξίδεψα σε πολλές πόλεις και χώρες με τη δουλειά μου, άνοιξαν οι ορίζοντές μου. Στη συνέχεια εργάστηκα ως σχεδιάστρια στη Ζυρίχη και στη Φρανκφούρτη, μέχρι που τα βήματά μου με έφεραν στο Βερολίνο. Τα τελευταία χρόνια εστιάζω στο σχέδιο και την ολοκλήρωση βιώσιμων, φιλικών προς το περιβάλλον κατασκευών.

Τα γερμανικά, όπως είναι φυσικό, είναι όλα αυτά τα χρόνια αναπόσπαστο κομμάτι της προσωπικής και επαγγελματικής μου ζωής. Μιλώ, γράφω, σκέφτομαι στη γερμανική γλώσσα καθημερινά. Το DSD II μου άνοιξε μία πόρτα για τις σπουδές και τη ζωή μου στη Γερμανία. Ήταν – χωρίς να το ξέρω τότε – μία πολύτιμη επένδυση στον εαυτό μου.

Σήμερα, 15 χρόνια μετά, σας γράφω αυτά τα λόγια από το σπίτι μου στο Βερολίνο. Εξακολουθώ να έχω όνειρα για το μέλλον αλλά και σιγουριά ότι οι επιλογές, τα εφόδια που πήρα από το σχολείο και τις σπουδές μου και η προσωπική μου δουλειά είναι οι δικοί μου σύμμαχοι σε κάθε νέο ξεκίνημα που μπορεί να επιφυλάσσει η ζωή και ο εαυτός μας. Τώρα, κάθε επόμενη σελίδα στο βιβλίο της ζωής μου είναι για μένα μια καινούργια πρόκληση. ■

mich auch an deutschen Universitäten zu bewerben. Zunächst war dies etwas, woran ich gar nicht gedacht hatte, aber ich ließ mich überzeugen, auch wenn ich am Ende nicht gehen würde. Sie half mir bei jedem Schritt des Bewerbungsverfahrens und dann warteten wir zusammen auf die Ergebnisse. Als ich von allen angeschriebenen deutschen Universitäten Zulassungen bekam, traute ich meinen Augen nicht. Diese Wochen waren voller Adrenalin. Ich wusste, dass sich mein Leben in wenigen Monaten vollständig ändern würde, ich erwartete diesen großen Schritt mit Ungeduld, aber auch Furcht.

Ich wählte schließlich den Studienplatz in Architektur an der Universität Karlsruhe, dem heutigen KIT. Nach meinem Studienabschluss begann ich als Architektin in einem Architekturbüro in Heidelberg und lehrte als Dozentin Entwerfen und Zeichnen an der Universität, an der ich studiert hatte. Ich arbeitete an großen Projekten bekannter Firmen wie Ferrero und BMW mit. Ich reiste mit meiner Arbeit in viele Städte und Länder und erweiterte meinen Horizont. Danach arbeitete ich als Architektin in Zürich und Frankfurt, bis mich schließlich mein Weg nach Berlin führte. In den letzten Jahren liegt mein Schwerpunkt auf der Planung und Fertigstellung nachhaltiger, umweltfreundlicher Gebäude.

Die deutsche Sprache ist natürlich all die Jahre ein untrennbarer Teil meines Privat- und Berufslebens geworden. Ich spreche, schreibe, denke täglich auf Deutsch. Das DSD II hat mir die Tür zum Studium und Leben in Deutschland geöffnet. Es war, ohne dass es mir bewusst gewesen wäre, eine wertvolle Investition in mich selbst.

Heute und 15 Jahre später schiebe ich diese Sätze in meiner Wohnung in Berlin. Ich habe weiterhin Träume für die Zukunft, aber auch die Sicherheit, dass meine Wahlmöglichkeiten und meine Qualifikationen aus der Schule, aus dem Studium und aus meiner persönlichen Arbeit meine Verbundenen bei jedem Neuanfang sind, den mein Leben oder meine Planung noch für mich bereithalten. Nun ist jede neue Seite im Buch des Lebens für mich eine gute neue Herausforderung. ■

» 2007

Ηλίας Κλης

Αρχιτέκτονας με την υπογραφή του Bauhaus

Οι γονείς μου ήταν αρκετά προνοητικοί και μπροστά από την εποχή τους. Τότε που τα γερμανικά δεν είχαν ακόμα τη διάδοση που απέκτησαν αργότερα, εκείνοι πήραν την απόφαση να μου προσφέρουν τη δυνατότητα, παράλληλα με την αγγλική, να μάθω και τη γερμανική γλώσσα. Εξαιρεση αποτελούσαν τότε τα παιδιά που μάθαιναν γερμανικά μαζί με τα αγγλικά.

Αν αφήσω λίγο στην άκρη τους «γλωσσοδέτες», τους «σιδηροδρόμους» και όποια άλλη παρομοίωση είχαμε σκεφτεί τότε για τις μεγάλες γερμανικές λέξεις, οι πιο έντονες στιγμές που θυμάμαι ήταν οι περίοδοι εξετάσεων για τα διπλώματα. Οι χρονιές των διπλωμάτων είχαν πάντα πολλή δουλειά αλλά και μία σοβαρότητα, μία κρισιμότητα.

Θα περίμενε κανείς να πω ότι η δυσκολότερη εξέταση ήταν αυτή για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ. Ωστόσο, οι εξετάσεις για το DSD II ήταν για μένα από τις πιο βατές που έδωσα ποτέ στη γερμανική γλώσσα. Θυμάμαι σαν τώρα την προετοιμασία που έκανα με την καθηγήτριά μου, Frau Schaeffer, για το προφορικό σκέλος της εξέτασης. Θυμάμαι που έπρεπε να διαβάσουμε ένα λογοτεχνικό βιβλίο. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο με είχε βοηθήσει αυτή η διαδικασία μέσα στην πίεση και το άγχος των Πανελληνίων Εξετάσεων. Ο στόχος μου να σπουδάσω Αρχιτεκτονική στην Ελλάδα ήταν αρκετά δύσκολος και δεν τα κατάφερα λόγω μορίων να φοιτήσω σε ένα Ελληνικό Πανεπιστήμιο. Αυτό με οδήγησε στην απόφαση να σπουδάσω στη Γερμανία και συγκεκριμένα στη Βαϊμάρ, την ιστορική μικρή πόλη στην ανατολική πλευρά της χώρας. Σε αυτήν την πόλη-κόσμημα της Γερμανικής και Ευρωπαϊκής Ιστορίας, του πνεύματος, της μουσικής, της αρχιτεκτονικής έζησα ως φοιτητής. Το ιστορικής σημασίας Bauhaus-Universität μου έδωσε

Ilias Klis

Architekt mit Bauhaus-Signatur

Meine Eltern waren vorsorgend und ihrer Zeit voraus. Damals, als Deutsch noch nicht dieselbe Verbreitung in Griechenland wie später hatte, trafen sie die Entscheidung, mir zu ermöglichen, gleichzeitig Englisch und Deutsch zu erlernen. Kinder, die beide Sprachen zusammen lernten, stellten damals eine Ausnahme dar.

Wenn ich mal die Zungenbrecher, die schlangenlangen Zusammensetzungen und die vielen anderen schwierigen deutschen Wörter außer Acht lasse, sind mir am intensivsten die Phasen der Prüfungen für Sprachzertifikate im Gedächtnis geblieben. Die Schuljahre mit den Sprachdiplomen bedeuteten immer viel Arbeit, aber auch Ernsthaftigkeit und Konzentration.

Man würde jetzt vielleicht von mir die Aussage erwarten, die schwierigste Prüfung sei diejenige für das DSD II gewesen. Doch für mich war die Prüfung zum DSD II die angenehmste, die ich je auf Deutsch abgelegt habe. Als wäre es gestern gewesen, erinnere ich mich an die Vorbereitung für den mündlichen Teil der Prüfung mit Frau Schäffer. Ich weiß noch, wir sollten ein literarisches Buch lesen. Sie können sich nicht vorstellen, wie sehr mir das ganze Verfahren inmitten des Drucks und des Stresses für die Panhellenischen Prüfungen geholfen hat. Ich hatte mir ein hohes Ziel gesetzt, nämlich ein Studium der Architektur in Griechenland, und das schaffte ich wegen einiger fehlender Punkte nicht. So kam ich zu der Entscheidung, in Deutschland zu studieren, und zwar in Weimar, einer kleinen historischen Stadt im Osten Deutschlands. In dieser schmuckten, für die deutsche und europäische Geschichte so bedeutenden Stadt, einer Stadt der Kultur, Musik und

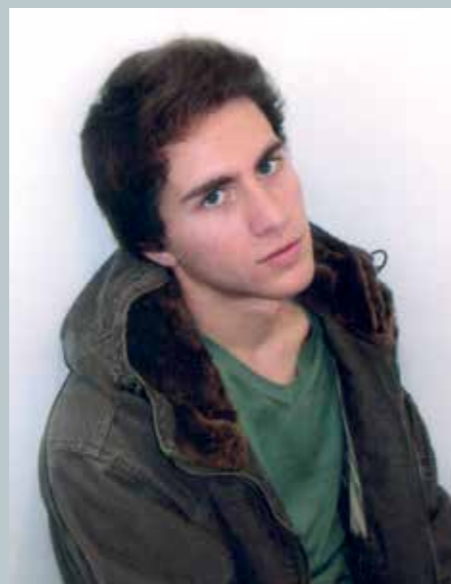
τις βασικές γνώσεις για τη μετέπειτα πορεία μου στην Αρχιτεκτονική. Η φοίτησή μου σε ένα Πανεπιστήμιο που συνδέθηκε με ένα παγκόσμιο κίνημα και προκάλεσε πραγματική επανάσταση ήταν για μένα ένα όνειρο ζωής.

Παράλληλα, η καθημερινή μου επικοινωνία με τους συμφοιτητές, τους καθηγητές, οι ανάγκες της ζωής εκεί μού προσέφεραν την απαραίτητη τριβή στη γλώσσα. Δεν χρειαζόταν πια να σκέφτομαι τους κανόνες. Η γλώσσα «πήγαινε» μόνη της.

Μετά την αποφοίτησή μου, αποφάσισα να κάνω το μεταπτυχιακό μου στη Βιέννη και συγκεκριμένα στο Universität für Angewandte Kunst Wien (Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Τεχνών της Βιέννης). Κατά τη διάρκεια των σπουδών αλλά κυρίως μετά την αποφοίτησή μου εργάστηκα σε διάφορα γραφεία και στις δύο χώρες.

Αν κατάφερα να κάνω τα όνειρά μου πραγματικότητα, είναι γιατί πρώτα απ' όλα είχα όνειρα κι έπειτα, γιατί είχα στα χέρια μου τα κατάλληλα εφόδια. Το Δίπλωμα DSD II έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αρχική μου πορεία στον γερμανόφωνο χώρο. Για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο της Βαϊμάρης ήταν το «διαβατήριο» για εκείνους που δεν είχαν Abitur (Γερμανικό Απολυτήριο). Χωρίς αυτό θα ήταν δύσκολο να με δεχτούν. Γι' αυτό και δεν μετάνιωσα ποτέ που επένδυνα χρόνο, κόπο και ενέργεια τη δύσκολη εκείνη χρονιά των Πανελληνίων Εξετάσεων. Χωρίς να το ξέρω τότε, προετοίμαζα το έδαφος για τις σπουδές και τη ζωή μου στη Γερμανία. Κανείς δεν γνωρίζει πώς έρχονται τα πράγματα. Κανείς επίσης δεν γνωρίζει ποια πράγματα είναι για τη ζωή μας «επιτυχία» και ποια όχι. Το σημαντικό για μένα είναι να έχει κανείς ανοικτές επιλογές, να βλέπει τον εαυτό του να εξελίσσεται δυναμικά και να δημιουργεί, να αλλάζει πορεία, να δοκιμάζει και να προχωρά.

Τα τελευταία 8 χρόνια ζω και εργάζομαι στη Βιέννη. Τα γερμανικά είναι η γλώσσα της καθημερινότητάς μου, του βιοπορισμού, της επικοινωνίας, της βαθιάς σύνδεσής μου με τους ανθρώπους που συναναστρέφομαι, είναι η γλώσσα της κατανόησης της κουλτούρας και της νοοτροπίας τους. Τα γερμανικά είναι πια η γλώσσα της ζωής μου. ■

Architektur, verbrachte ich meine Studienzeit. Die Bauhaus-Universität vermittelte mir die Grundlagen für meine weitere Laufbahn als Architekt. Durch das Studium an einer Universität, die mit einer weltweiten, revolutionären Architektur-Bewegung verbunden ist, erfüllte sich für mich ein Lebenstraum.

Gleichzeitig verschaffte mir die tägliche Kommunikation mit Kommilitonen, Dozenten und meinem ganzen Alltagsumfeld den notwendigen Kontakt zur Sprache. Ich musste nicht mehr an Regeln denken, die Sprache kam wie von selbst. Nach meinem ersten Abschluss entschied ich mich dafür, ein Master-Studium in Wien zu machen, und zwar an der Universität für Angewandte Kunst Wien. Während meines dortigen Studiums, aber insbesondere nach meinem Masterabschluss arbeitete ich in zwei verschiedenen Architekturbüros in Deutschland und Österreich.

Wenn ich meine Träume verwirklichen konnte, so lag das zunächst daran, dass ich Träume hatte, und dann daran, dass ich mir die entsprechenden Qualifikationen verschafft hatte. Das DSD II spielte in meiner Anfangszeit in der deutschsprachigen Umgebung eine entscheidende Rolle. Für die Zulassung an der Universität Weimar war es die Eintrittskarte derjenigen, die kein deutsches Abitur haben. Ohne das DSD II wäre ich kaum angenommen worden. Darum habe ich auch nie bereut, in jenem schwierigen Jahr der Panhellenischen Prüfungen dafür Zeit, Mühe und Energie aufgewendet zu haben. Ohne dass ich das damals gewusst hätte, bereitete ich den Boden für mein Studium und Leben in Deutschland und Österreich. Niemand weiß, wie sich die Dinge entwickeln. Niemand weiß darüber hinaus, welche Dinge in unserem Leben einen „Erfolg“ darstellen und welche nicht. Das Wichtigste für mich ist, Wahlmöglichkeiten zu haben, sich selbst in einer dynamischen Weiterentwicklung zu sehen, dabei kreativ zu sein, auch mal die Richtung zu ändern, Neues auszuprobieren und voranzukommen.

Die letzten acht Jahre lebe und arbeite ich in Wien. Deutsch ist die Sprache meines Alltags, meiner Erwerbstätigkeit, meiner Kommunikation, meiner tiefen Verbindung zu allen Menschen, mit denen ich zusammenlebe, denn es ist die Sprache zum Verständnis ihrer Kultur und Mentalität. Deutsch ist nun die Sprache meines Lebens. ■

» 2007

Σταματίνα-Τίνα Λάμπρου

Από τον Μπρεχτ
στο φημισμένο ΕΤΗ
στη Ζυρίχη

Αισθάνομαι πολύ τυχερή που οι γονείς μου επέλεξαν να μάθω γερμανικά από μικρή ηλικία. Είχα μια σύνδεση με τη γλώσσα αυτή, την αγάπησα και την έκανα δική μου. Δεν στάθηκα στις δυσκολίες αλλά στην ομορφιά της, την ακρίβεια, την οργάνωση, τη δομή της. Ως κορυφαία στιγμή στην πορεία μου θυμάμαι την εξέταση για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ παράλληλα με την προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Δεν μου φάνηκε καθόλου κουραστική η διαδικασία, γιατί είχαμε κάνει καλή προετοιμασία στο σχολείο. Στην προφορική εξέταση έπρεπε να παρουσιάσω ένα βιβλίο του Μπρεχτ. Είχα πολύ άγχος, όμως οι εξεταστές ήταν ιδιαίτερος φιλικόι. Ένιωσα περισσότερο ότι συμμετέχω σε μια όμορφη συζήτηση παρά ότι έχω απέναντί μου μία αυστηρή επιτροπή εξεταστών. Ήθελα πολύ να δώσω αυτές τις εξετάσεις, δεν χρειάστηκε κανείς να με πείσει. Ήθελα να έχω ανοικτή την προοπτική για σπουδές στη Γερμανία.

Ωστόσο, με την επίδοσή μου στις Πανελλήνιες Εξετάσεις κατάφερα το 2007 να περάσω στη Σχολή που επιθυμούσα στην Ελλάδα, που δεν ήταν άλλη από την Αρχιτεκτονική. Πέρασα στο Πολυτεχνείο της Κρήτης. Έτσι το DSD II «μπήκε για λίγο στο συρτάρι», δεν το χρειάστηκα για τα επόμενα πέντε χρόνια. Όταν όμως τελείωσα τις σπουδές μου, θέλησα να διευρύνω τους ορίζοντές μου. Ανάμεσα στις επιλογές μου ήταν πολλά Γερμανόφωνα Πανεπιστήμια. Ήρθε η ώρα, λοιπόν, που το εφηβικό μου όνειρο για σπουδές στο εξωτερικό θα γινόταν πραγματικότητα. Και μαζί, η ώρα που το DSD II θα έπαιζε τον καθοριστικό ρόλο, ώστε να γίνω δεκτή στο πρόγραμμα σπουδών που επιθυμούσα. Αποφά-

Stamatina-Tina Lamprou

Von Brecht bis zur
berühmten ETH
Zürich

Ιch habe das Gefühl, ich hatte großes Glück, dass meine Eltern mich schon als Kind Deutsch lernen ließen. So entstand meine Verbindung zu dieser Sprache, ich liebte sie und machte sie zu meiner Zweitsprache. Nicht mit den Schwierigkeiten beschäftigte ich mich, sondern mit ihrer Schönheit, ihrer Genauigkeit, ihrer Organisation, ihrer Struktur. Ein Höhepunkt meiner Lernerlaufbahn waren die Prüfungen zum DSD II parallel zu den Vorbereitungen auf die Panhellenischen Prüfungen. Das ganze Verfahren kam mir nicht sehr anstrengend vor, denn wir waren durch die Schule gut vorbereitet. In der mündlichen Prüfung sollte ich ein Buch von Bertolt Brecht präsentieren. Ich war ziemlich gestresst, aber die Prüfer waren sehr freundlich. Ich hatte eher das Gefühl, an einer angenehmen Unterhaltung teilzunehmen als einer strengen Prüfungskommission gegenüberzusitzen. Ich wollte unbedingt diese Prüfungen ablegen, niemand musste mich überzeugen. Ich wollte mir die Perspektive auf ein Studium in Deutschland offenhalten.

Mit meinen Ergebnissen in den Panhellenischen Prüfungen jedoch schaffte ich es 2007, mein Wunschfach in Griechenland zu studieren, und das war Architektur. Ich bekam eine Zulassung an der Technischen Universität von Kreta. So legte ich das DSD II für eine Weile in die Schublade, für die nächsten fünf Jahre brauchte ich es nicht. Als ich dann jedoch mein Studium abgeschlossen hatte, wollte ich meinen Horizont erweitern. In meine engere Wahl fielen auch einige deutschsprachige Universitäten. So kam der Moment, wo mein Jugendtraum vom Auslandsstudium Wirklichkeit werden sollte. Und dazu der Moment, in dem das

σισα να παρακολουθήσω ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα στον Αστικό Σχεδιασμό «Urban Design» στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης (ETH Zürich), ένα Πολυτεχνείο με μεγάλη ιστορία και διεθνή αναγνώριση. Οι σπουδές ήταν κυρίως στα αγγλικά. Ωστόσο τα γερμανικά με βοήθησαν πολύ στην καθημερινή μου ζωή και στην παρακολούθηση διαλέξεων μέσα στο Πανεπιστήμιο. Επιπλέον, μπορούσα να μελετώ βιβλία στα γερμανικά, που ήταν σημαντικά για τις εργασίες μου.

Και ενώ το μεταπτυχιακό μου είχε πια ολοκληρωθεί, δεν ήθελα να φύγω. Η Ζυρίχη είναι μία κοσμοπολίτικη και διεθνής πόλη με πολλές διαφορετικές κουλτούρες και γλώσσες, κατατάσσεται συνεχώς στις πόλεις με το υψηλότερο βιοτικό επίπεδο σε όλο τον κόσμο. Με κέρδισε από την πρώτη στιγμή. Σήμερα συνεχίζω να ζω στη Ζυρίχη. Εργάζομαι σε μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία. Γράφω καθημερινά, συνομιλώ με τους πελάτες και τους συνεργάτες μου στα γερμανικά. Το γεγονός ότι γνωρίζω τόσο καλά τη γερμανική γλώσσα με βοήθησε σημαντικά στο να βρω δουλειά, αλλά και να ενταχθώ στην πόλη και στη ζωή της, που έγινε και δική μου ζωή. Επόμενος στόχος είναι να μπορέσω να μάθω την ελβετική διάλεκτο. Οι βάσεις μου στα γερμανικά σίγουρα θα με βοηθήσουν. ■

DSD II eine entscheidende Rolle spielen sollte, um in dem Studienfach zugelassen zu werden, das ich mir wünschte. Ich hatte mich für ein Masterstudium in Stadtplanung - „Urban Design“ – an der Eidgenössischen Technischen Hochschule (ETH) Zürich entschieden. Die ETH ist eine Technische Universität von internationalem Renommee mit einer langen Geschichte. Das Studium war hauptsächlich auf Englisch, dennoch half mir mein Deutsch sehr im Alltag und beim Verständnis von Vorträgen an der Universität. Darüber hinaus konnte ich Fachliteratur auf Deutsch lesen, was für meine Hausarbeiten von Bedeutung war.

Und als ich dann mein Master-Studium abgeschlossen hatte, wollte ich nicht mehr weggehen. Zürich ist eine kosmopolitische und internationale Stadt mit vielen verschiedenen Kulturen und Sprachen und wird regelmäßig unter die Städte weltweit mit dem höchsten Lebensstandard eingereiht. Die Stadt faszinierte mich von Anfang an. Heute lebe ich weiter in Zürich und arbeite in einem großen Bauunternehmen. Ich schreibe täglich Deutsch und spreche mit Kunden und Mitarbeitern auf Deutsch. Dass ich die deutsche Sprache so gut beherrsche, hat mir nicht nur entscheidend dabei geholfen, eine Stelle zu finden, sondern auch dabei, mich in die Stadt und ihr Leben zu integrieren. Dieses Leben ist nun meins. Mein nächstes Ziel ist jetzt, die Schweizer Dialekte zu lernen. Meine guten Grundlagen in Deutsch werden mir sicher dabei helfen. ■

» 2008

Φαίδων Στρίγγας

Από το Πολυτεχνείο
του Μονάχου
στη Microsoft

Ποτέ δεν ήμουν πολύ φανατικός οπαδός των εξετάσεων και μάλιστα στα γερμανικά. Όταν πια στην τελευταία τάξη του σχολείου έφτασα στην προετοιμασία για το DSD II της ΚΜΚ, ήταν αρκετά δύσκολα τα πράγματα, τουλάχιστον στην αρχή. Όχι όμως λόγω των απαιτήσεων σε μελέτη, αφού η υποστήριξη της καθηγήτριάς μου, κυρίας Schaeffer, ήταν εκπληκτική, αλλά γιατί πίστευα ότι το Δίπλωμα αυτό ήταν μια ανούσια ταλαιπωρία. Δεν είχα καμία διάθεση ή πρόθεση να πάω στη Γερμανία για σπουδές ή εργασία. Τελικά η επιβάρυνση ήταν πολύ μικρότερη από αυτήν που περίμενα. Η προετοιμασία μάλιστα για τις προφορικές εξετάσεις ήταν διασκεδαστική. Ακόμα έχω το poster που είχαμε προετοιμάσει για την εξέταση. Τελικά το DSD II αποκτήθηκε, οι Πανελλήνιες πήγαν όπως έπρεπε και κυρίως όπως ήθελα.

Πέρασα στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Αποφοιτώντας από το ΕΜΠ, αποφάσισα να κάνω αυτό που στις αρχές της Γ' Λυκείου μου φαινόταν αδιανόητο, να πάω στη Γερμανία για μεταπτυχιακό. Όταν, λοιπόν, ενημερώθηκα για τα ζητούμενα πιστοποιητικά, είδα με χαρά και έκπληξη ότι το δεύτερο αποδεκτό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας ήταν το DSD II της ΚΜΚ. Αυτομάτως όλος ο κόπος της προετοιμασίας, αλλά κυρίως η επιμονή της κυρίας Schaeffer και των γονιών μου να δώσω για το Δίπλωμα δικαιώθηκαν. Με λίγο παραπάνω κόπο σε μία χρονιά που έτσι κι αλλιώς ήταν αφιερωμένη σε διάβασμα και εξετάσεις, γλίτωσα πολύ περισσότερο κόπο μερικά χρόνια μετά.

Έτσι ξεκίνησα το μεταπτυχιακό μου στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου του Μο-

Phädon Stringas

Von der Technischen
Universität München
zu Microsoft

Ich war nie ein fanatischer Anhänger von Prüfungen, und schon gar nicht auf Deutsch. Als ich in der letzten Klasse des Lyzeums bis zur DSD II-Prüfungsvorbereitung gekommen war, fand ich alles sehr schwierig, besonders zu Beginn. Nicht unbedingt wegen der Lernanforderungen, denn die Unterstützung durch meine Lehrerin Frau Schäffer war wirklich hervorragend, sondern weil ich glaubte, dass dieses Diplom eine sinnlose Strapaze darstellte. Ich hatte absolut keine Lust oder Absicht, zum Studieren oder Arbeiten nach Deutschland zu gehen. Am Ende war die Belastung viel geringer als ich erwartet hatte. Die Vorbereitung auf die mündliche Prüfung fand ich sogar unterhaltsam... Das Poster, das wir für die mündliche Prüfung erstellt hatten, besitze ich heute noch! Schließlich bekam ich das DSD II, die Panhellenischen Prüfungen verliefen so, wie sie sollten und insbesondere so, wie ich es gewollt hatte.

Ich bekam einen Studienplatz im Fach Elektrotechnik an der Nationalen Technischen Universität. Nach dem Abschluss meines Studiums beschloss ich etwas zu tun, was mir zum Ende des Lyzeums unmöglich erschienen war: ich wollte in Deutschland weiterstudieren. Als ich mich dann über die Zulassungsvoraussetzungen informierte, sah ich zu meiner Freude und Überraschung an zweiter Stelle der akzeptierten Sprachnachweise das Deutsche Sprachdiplom der ΚΜΚ, das DSD II. Sofort hatten sich die ganze Mühe der Prüfungsvorbereitung und vor allem das Beharren von Frau Schäffer und meiner Eltern darauf, dass ich diese Sprachdiplomprüfungen ablegte, gelohnt. Durch ein bisschen zusätzliche Anstrengung in einem

νάχου (Technische Universität München). Η αρχή ήταν δύσκολη κυρίως λόγω της έλλειψης επαφής με τη γλώσσα κατά τη διάρκεια του προπτυχιακού. Ωστόσο, οι γνώσεις που υπήρχαν, παράλληλα με το γερμανόφωνο περιβάλλον στο οποίο κλήθηκα να προσαρμοστώ, με βοήθησαν στη γρήγορη εξοικείωση με τη γλώσσα.

Και αφού η ζωή είναι γεμάτη εκπλήξεις, γιατί η δική μου να αποτελεί εξαίρεση; Έναν χρόνο αργότερα διαπίστωσα ότι δεν με ενδιαφέρει να εργαστώ ως Μηχανικός. Έτσι ξεκίνησα στο ίδιο Πανεπιστήμιο ένα Master σε Management για Μηχανικούς, ενώ παράλληλα άρχισα να εργάζομαι ως Financial & Operational Auditor στη Siemens AG.

Δύο χρόνια μετά και ενώ ετοιμαζόμουν να ολοκληρώσω το δεύτερο Master, εντάχθηκα επαγγελματικά στη Microsoft αναλαμβάνοντας μία σημαντική θέση στο τμήμα στρατηγικού ελέγχου της εταιρείας.

Κάποτε πίστευα ότι τα γερμανικά ήταν μία γλώσσα που δεν θα χρησιμοποιούσα ποτέ. Σήμερα είναι η κυρίαρχη γλώσσα της ζωής, του επαγγέλματος, της καθημερινότητάς μου. Πού πήγε άραγε εκείνη η νεανική σιγουριά ότι εγώ και τα γερμανικά δεν θα «συναντηθούμε» ποτέ;

Ως άνθρωπος των θετικών επιστημών νιώθω την ανάγκη να συνοψίσω την εμπειρία μου στο παρακάτω συμπέρασμα: Αν θέλει να είναι κάποιος σίγουρος για κάτι, ας είναι για το γεγονός ότι το μέλλον είναι άγνωστο. Με αυτό το δεδομένο ευκαιρίες ζωής, όπως αυτή που μπορεί να εξασφαλίσει ένα Δίπλωμα σαν το DSD II και μπορούν να αποκτηθούν με λίγη επιπλέον προσπάθεια, είναι σημαντικό να αξιοποιούνται και να μην πηγαίνουν χαμένες. ■

Schuljahr, das sowieso vor allem aus Lernen und Prüfungen bestand, wurde ich einige Jahre später von viel zusätzlichem Aufwand verschont.

So begann ich mein Masterstudium im Fachbereich Elektrotechnik an der Technischen Universität München. Der Anfang war schwierig, insbesondere aufgrund meines mangelnden Kontaktes mit der deutschen Sprache während meines Erststudiums. Dennoch halfen mir meine noch existierenden guten Sprachkenntnisse in Kombination mit der deutschsprachigen Umgebung, in die ich mich einzufügen hatte, mit der Sprache schnell wieder vertraut zu werden.

Und da das Leben voller Überraschungen ist, warum sollte meines eine Ausnahme darstellen? Ein Jahr später stellte ich fest, dass es mich eigentlich nicht interessierte, als Elektroingenieur zu arbeiten. Und so begann ich an derselben Universität einen Master in Management für Ingenieure, während ich gleichzeitig eine Stelle als Financial & Operational Auditor bei der Siemens AG antrat. Zwei Jahre später und während ich noch in der Endphase meines zweiten Masters steckte, bekam ich ein attraktives Stellenangebot von Microsoft und übernahm Aufgaben im Bereich Strategische Kontrolle des Unternehmens.

Früher einmal glaubte ich, dass Deutsch eine Sprache wäre, die ich nie benutzen würde. Heute ist sie die Hauptsprache meines Lebens, meines Berufs, meines Alltags. Was ist mit dieser jugendlichen Sicherheit geschehen, mit der ich meinte, die deutsche Sprache und ich, wir beide würden uns „nie wiedersehen“?

Als Mensch der Technik- und Naturwissenschaften ist es mir wichtig, meine Erfahrungen in der nachfolgenden Schlussfolgerung zusammenzufassen: Wenn jemand irgendeiner Sache sicher sein möchte, dann nur dieser - die Zukunft ist ungewiss. Davon ausgehend soll man große Chancen im Leben, so wie diejenige, die einem ein Diplom wie das DSD II ermöglicht und die man mit nur geringer zusätzlicher Mühe nutzen kann, unbedingt ergreifen und sie nicht leichtsinnig verstreichen lassen. ■

» 2009

Νίκος Αχιλλέως

Η εντατική θεραπεία και τα επείγοντα – ο δικός μου ιερός χώρος

Ήταν η περίοδος του Πάσχα, όταν η δασκάλα μας στο Νηπιαγωγείο μάς ανακοίνωσε ότι κάποια μέρα θα μας επισκεφτεί ο πασχαλινός λαγός. Σύμφωνα με το γερμανικό έθιμο ο πασχαλινός λαγός έκρυβε αβγά στην αυλή των σπιτιών και του σχολείου κι εμείς προσπαθούσαμε να τα βρούμε κερδίζοντας σοκολατένια αβγά. Καταλαβαίνετε, φαντάζομαι, την κινητοποίηση όλων μας και τη γλυκιά προσμονή. Το μόνο που χρειαζόταν ήταν να μάθουμε να ευχόμαστε ο ένας στον άλλον “Frohe Ostern” (Καλό Πάσχα) και να αποκαλούμε τον λαγό με το γερμανικό όνομά του, Osterhase. Εύκολο! Για τη σοκολάτα θα κάναμε και μεγαλύτερες «θυσίες».

Ούτε κατάλαβα πώς πέρασαν τα χρόνια και ήρθε η στιγμή που καθόμασταν με την κυρία Schaeffer μετά τις Πανελλήνιες και ψάχναμε με τις ώρες για Πανεπιστήμια. Δεν είχα ιδέα για το πώς λειτουργεί το σύστημα. Η Frau Schaeffer κάθισε μία ολόκληρη ημέρα μαζί μου και με βοήθησε. Αυτό για μένα μέτρησε πάρα πολύ. Μπορώ μήπως να ξεχάσω την παρουσίαση που κάναμε στην Α' Λυκείου με την κυρία Αλεξίου για το λογοτεχνικό βιβλίο «Η ζωή του Γαλιλαίου» του Bertolt Brecht; Είχα ενθουσιαστεί που ασχοληθήκαμε με ένα πραγματικό έργο Λογοτεχνίας στη γερμανική γλώσσα.

Το 2009 βρέθηκα στη χώρα, από την οποία ξεκινούσε το ταξίδι του ο λαγός των παιδικών μου αναμνήσεων. Στην πόλη του Aachen ξεκίνησε το δικό μου ταξίδι στην πατρίδα του. Εκεί σπούδασα Ιατρική. Πήρα το πτυχίο μου το 2017 και σήμερα ζω στην πόλη Grevenbroich, η οποία απέχει 20 λεπτά από το Düsseldorf. Για 2.5 χρόνια κάνω ειδικότητα στην Αναισθησιολογία και εργάζομαι σε ένα από τα Νοσοκομεία της εταιρείας HELIOS. Μου

Nikos Achilleos

Intensivstation und Notaufnahme – mein Bereich

Es war in der Zeit vor Ostern, als meine Lehrerin im Kindergarten uns verkündete, dass bald der Osterhase kommen würde. Nach deutschem Brauch versteckte der Osterhase die Eier im Garten oder Schulhof, und wir versuchten sie zu finden und die Schokoladeneier zu bekommen. Ich denke, Sie verstehen, dass wir alle sehr aufgeregt und erwartungsvoll waren. Wir sollten nur lernen, uns gegenseitig auf Deutsch „Frohe Ostern“ zu wünschen und den Überbringer der Eier mit dem deutschen Namen „Osterhase“ zu rufen. Einfach! Für die Schokolade hätten wir auch größere „Opfer“ gebracht.

Kaum bemerkte ich, wie die Jahre vergingen und es kam der Tag, an dem wir nach den Panhellenischen Prüfungen bei Frau Schäffer waren und stundenlang deutsche Universitäten recherchierten. Ich hatte keine Ahnung, wie das ganze Bewerbungssystem funktionierte. Frau Schäffer saß einen ganzen Tag mit mir zusammen und half mir. Das bedeutete mir sehr viel. Und kann ich jemals unsere Präsentation von Bertolt Brechts „Das Leben des Galilei“ in der ersten Klasse des Lyzeums bei Frau Alexiou vergessen? Ich war begeistert davon, dass wir uns mit einem „echten“ literarischen Werk auf Deutsch beschäftigten.

2009 gelangte ich in das Land, in dem der Hase meiner Kindheitserinnerungen seine Reise begonnen hatte. In der Stadt Aachen begann meine Reise in sein Heimatland. Dort studierte ich Medizin. Ich bestand mein Staatsexamen 2017 und lebe heute in der Stadt Grevenbroich, etwa 20 Minuten von Düsseldorf entfernt. Für zweieinhalb Jahre mache ich meine Facharzt Ausbildung als Anästhesist und arbeite in einem Krankenhaus des Un-

αρέσει πολύ η ειδικότητά μου, μου προσφέρει μία φοβερή κατανόηση της λειτουργίας του ανθρώπινου σώματος και αυτό είναι συναρπαστικό. Η εντατική θεραπεία και τα επείγοντα είναι ο δικός μου ιερός χώρος.

Για την εισαγωγή μου στο Πανεπιστήμιο του Aachen δεν χρειάστηκα καθόλου χρόνο ούτε άλλες εξετάσεις, καθώς είχα στα χέρια μου ένα πολύ δυνατό Δίπλωμα. Το DSD II της KMK μου άνοιξε τον δρόμο για τις σπουδές που ονειρευόμουν. Είχα δώσει εξετάσεις για το DSD II στη Γ' Λυκείου και η αλήθεια είναι πως δεν ήμουν πολύ συγκεντρωμένος σε αυτό. Είχα τις Πανελλήνιες μπροστά μου. Ωστόσο δεν μου είχε φανεί δύσκολο. Τόσο εγώ όσο και οι συμμαθητές μου είχαμε φτάσει σε ένα επίπεδο στα γερμανικά πολύ υψηλό. Δεν χρειάστηκα πολλή προετοιμασία και σίγουρα όχι εξαντλητική για το DSD II. Ήταν η φυσική εξέλιξη μιας πορείας στη γερμανική γλώσσα, που είχε ξεκινήσει πολλά χρόνια πριν.

Σίγουρα, στη Γερμανία υπάρχουν διαφορές από τη ζωή στην Ελλάδα. Οι άνθρωποι έχουν διαφορετικά όρια, άλλη νοοτροπία. Διαφορετική είναι και η κουλτούρα της διασκέδασης. Στην Ελλάδα η έξοδος για διασκέδαση με την παρέα μπορεί να είναι και σε καθημερινή βάση. Εδώ τα πράγματα είναι πιο περιορισμένα στον τομέα αυτό. Ένας βασικός λόγος για την επιλογή μου να μένω και να εργάζομαι πολύ κοντά στο Düsseldorf ήταν και αυτός. Μία μεγάλη πανέμορφη πόλη με ένα εκατομμύριο πληθυσμό σου δίνει τη δυνατότητα να ξεφεύγεις, να έχεις πιο πολλά πράγματα να κάνεις.

Φέτος συμπληρώνω 11 χρόνια στη Γερμανία. Αν γυρνούσα τον χρόνο πίσω, πιστεύω ότι δεν θα έκανα άλλη επιλογή. Θυμάμαι την τελετή της αποφοίτησής μου, το γκρι κοστούμι που φορούσα, το ότι είχε έρθει ένας εκπρόσωπος από την Πρεσβεία για την απονομή των πτυχίων DSD II. Τη σημασία και την αξία αυτής της στιγμής την ένιωσα στην πράξη λίγους μήνες μετά. Και τη νιώθω μέχρι σήμερα. Αγαπώ τον τρωινό μαθητές, ψάξτε καλά στην αυλή του σχολείου μας. Υπάρχουν πολλά κρυμμένα «σκολατενία αβγά»! ■

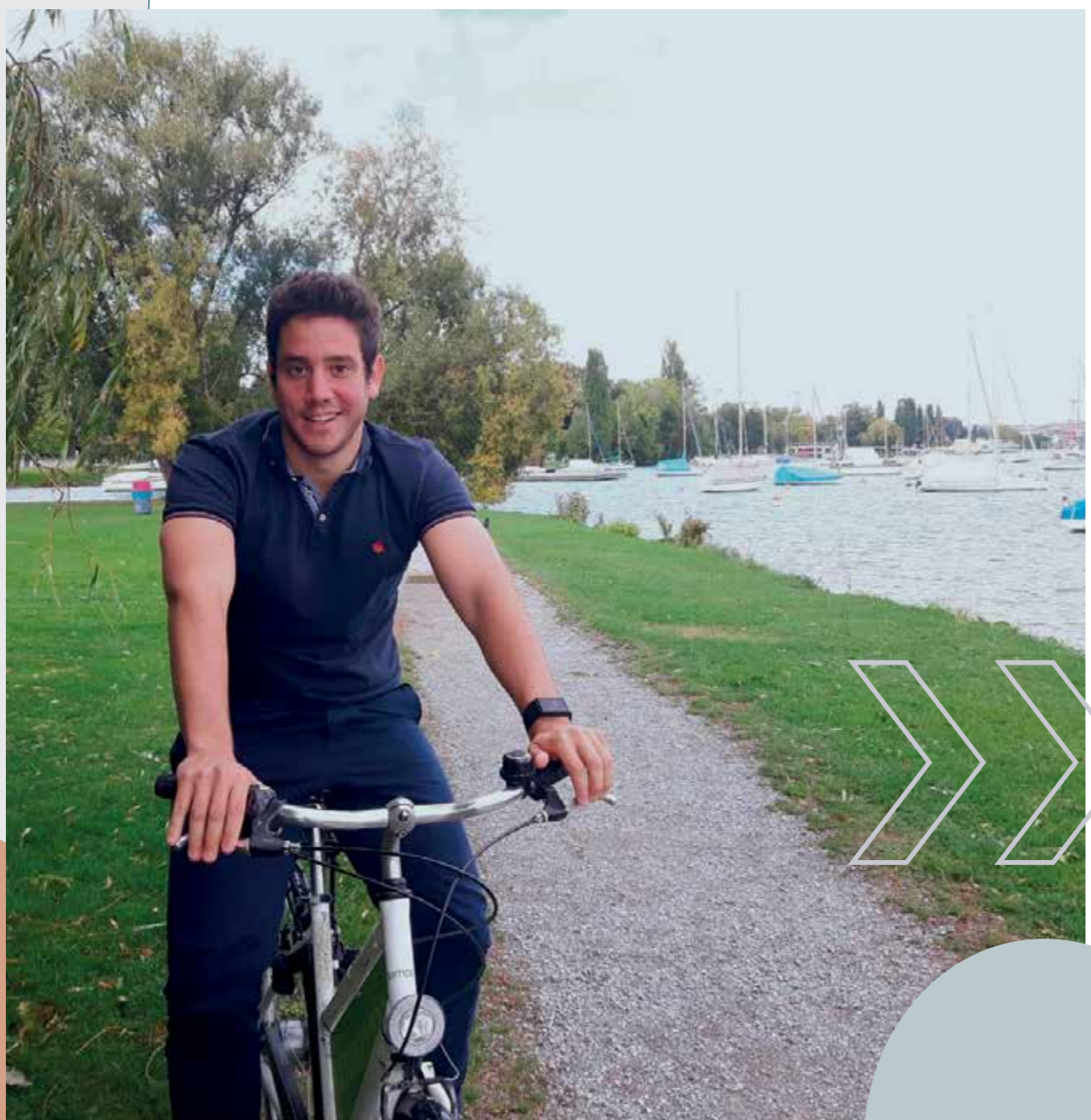
ternehmens Helios. Mein Fachgebiet gefällt mir sehr, es bietet mir ein großartiges Verständnis der Funktionen des menschlichen Körpers, das ist sehr spannend. Die Intensivstation und die Notfallaufnahme sind mein besonderer Bereich.

Für die Zulassung an der Universität Aachen waren weder Zeit noch besondere Aufnahmeprüfungen notwendig, weil ich ein „starkes“ Sprachdiplom in Händen hielt. Das DSD II ebnete mir den Weg zu dem Studium, das ich mir erträumt hatte. Ich hatte in der dritten Klasse des Lyzeums die Prüfungen zum DSD II abgelegt und Tatsache ist, dass ich dabei nicht sonderlich konzentriert war, denn ich hatte die Panhellenischen Prüfungen vor mir. Dennoch kam es mir nicht schwierig vor. Meine Mitschüler und ich hatten in Deutsch ein hohes Niveau erreicht. Darum forderte das DSD II von uns keine große und ganz sicher keine mühselige Vorbereitung. Es war die natürliche Fortsetzung unseres Weges zur deutschen Sprache, der viele Jahre zuvor begonnen hatte.

Selbstverständlich gibt es Unterschiede zwischen Deutschland und dem Leben in Griechenland. Die Menschen haben andere persönliche Grenzen, eine andere Mentalität. Anders ist auch die Unterhaltungskultur. In Griechenland geht man mit den Freunden fast täglich aus. Hier ist das alles viel beschränkter. Ein wesentlicher Grund, warum ich mich dafür entschieden habe, in der Nähe von Düsseldorf zu leben und zu arbeiten, liegt darin, dass hier eine wunderschöne Großstadt mit über einer Million Einwohner die Möglichkeit bietet sich abzulenken, denn man kann mehr unternehmen als anderswo. Dieses Jahr vollende ich elf Jahre in Deutschland. Wenn ich die Zeit zurückdrehen könnte, würde ich wohl nichts anders machen. Ich erinnere mich noch an unsere Abschlussfeier, an den grauen Anzug, den ich trug, an den Vertreter der Deutschen Botschaft, der gekommen war, um uns die DSD II Diplome zu überreichen. Die Bedeutung und den Wert dieses Moments habe ich praktisch wenige Monate später erfahren. Und ich merke sie bis heute. Liebe Schülerinnen und Schüler von heute, durchsucht den Schulhof. Es gibt eine Menge versteckte „Schokoladeneier“. ■

» 2009

Βασίλης Ραμόπουλος

Από την Ελληνογερμανική Αγωγή στο Ερευνητικό Κέντρο της Καρλσρούης

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2009. Είχα εισαχθεί στη Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών της Πάτρας, όμως παράλληλα είχα κάνει αιτήσεις σε τρεις Γερμανόφωνες Πολυτεχνικές Σχολές: στην Καρλσρούη, στο Μόναχο και στη Βιέννη. Γιατί το έκανα αυτό; Γιατί μπορούσα! Έχοντας στα χέρια μου το DSD II εξασφάλιζα αυτομάτως τη δυνατότητα να σπουδάσω σε γερμανόφωνο χώρο χωρίς να χάσω καθόλου χρόνο. Τη γλώσσα την ήξερα, τη διάθεση την είχα. Γιατί όχι; Το αστέρι της υπόθεσης είναι ότι, όταν ξεκίνησα την προετοιμασία για το DSD II, δεν είχα καθόλου σκεφτεί την πιθανότητα να φύγω για βασικές σπουδές στο εξωτερικό. Ήταν μία απόφαση που πήρα πολύ αργότερα. Καθοριστικό ρόλο έπαιξαν οι γονείς μου και η καθηγήτριά μου, κυρία Schaeffer. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την υποστήριξή της στην επιλογή των συγκεκριμένων Πολυτεχνείων, στην προετοιμασία των αιτήσεων αλλά και στο ξεκίνημα των σπουδών μου στη Γερμανία. Προτίμησα να συνεχίσω τις σπουδές μου στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών στην Καρλσρούη. Αποφοιτώντας, άρχισα να εργάζομαι ως επιστημονικός συνεργάτης στο φημισμένο Ερευνητικό Κέντρο της πόλης. Η ζωή μου στη Γερμανία άλλαξε οριστικά. Όταν ήμουν φοιτητής, έμενα σε ένα μικρό δωμάτιο σε φοιτητική εστία. Χρησιμοποιούσα το περβάζι έξω από το παράθυρο αντί ψυγείου. Με τις θερμοκρασίες που υπήρχαν, είχα και κατάψυξη! Τώρα μένω σε ιδιόκτητη μονοκατοικία με μεγάλο κήπο. Και το ψυγείο... μέσα στο σπίτι. Η γερμανική γλώσσα είναι η γλώσσα της ζωής μου, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της δουλειάς, των κοινωνικών μου συναναστροφών και της καθημερινότητάς μου. ■

Vassilis Ramopoulos

Von der Ellinogermaniki Agogi zum Forschungszentrum Karlsruhe

Im Jahr 2009 schloss ich die Ellinogermaniki Agogi ab. Ich hatte eine Zulassung für das Fach Elektrotechnik an der Universität Patras, doch parallel hatte ich mich an drei deutschsprachigen technischen Universitäten meiner Wahl beworben, in Karlsruhe, München und in Wien. Warum ich das getan hatte? Weil ich es konnte! Als stolzer Inhaber des DSD II sicherte ich mir automatisch die Möglichkeit, ohne Zeitverlust im deutschsprachigen Raum ein Studium zu beginnen. Die Sprache konnte ich und Lust zum Aufbruch hatte ich auch. Warum also nicht? Das Lustige an der Sache ist: als ich mit der Prüfungsvorbereitung für das DSD II begann, hatte ich nicht daran gedacht, für mein Erststudium ins Ausland zu gehen. Diese Entscheidung traf ich viel später. Eine entscheidende Rolle spielten meine Eltern und Frau Schäffer, meine Lehrerin. Ich werde nie ihre Unterstützung bei der Wahl der Universitäten vergessen, bei der Vorbereitung der Bewerbungen, aber auch bei meinem Studienstart in Deutschland. Ich entschied mich dann tatsächlich für das Studium der Elektro- und Informationstechnik an der Fakultät für Elektroingenieurwesen und Informatik der Universität Karlsruhe. Als ich mein Studium abschloss, begann ich direkt meine Arbeit am Forschungszentrum Karlsruhe. Mein Leben in Deutschland änderte sich dadurch grundlegend. Als Student wohnte ich in einem kleinen Zimmer im Studentenwohnheim. Ich nutzte den Sims draußen vor meinem Fenster als Kühlschrank. So wie die Temperaturen im Winter waren, hatte ich auch gleich ein Tiefkühlfach! Jetzt wohne ich in meinem eigenen Einfamilienhaus mit großem Garten. Und mit Kühlschrank... in der Küche. Seit vielen, vielen Jahren ist die deutsche Sprache jetzt die Sprache meines Lebens, sie gehört unteilbar zu meiner Arbeit, meinen sozialen Kontakten und meinem Alltag. ■

Δημήτρης Hertlein

Από το σαλόνι του σπιτιού
μέχρι το Ρότερνταμ

Ήρθα στην Ελληνογερμανική Αγωγή στη Γ' Γυμνασίου. Οι νέοι συμμαθητές μου με δέχτηκαν πολύ ζεστά. Δημιούργησα φίλους και τα χρόνια κύλησαν όμορφα και δημιουργικά.

Καθώς είμαι μισός Γερμανός, τα γερμανικά βρίσκονται στη ζωή μου από τη στιγμή που γεννήθηκα. Η λέξη όμως που θυμάμαι έντονα είναι das Treibhauseffekt (το φαινόμενο του θερμοκηπίου) και την διδάχτηκα στη Γ' τάξη του Γυμνασίου. Θυμάμαι και τις ατελείωτες βόλτες που έκανα στο σαλόνι του σπιτιού μου μαθαίνοντας τις λέξεις από το Glossar (Γλωσσάριο). Επαναλάμβανα κάθε λέξη στα γερμανικά και στα ελληνικά 5 φορές. Αν αναλογιστείτε τον αριθμό των λέξεων που χρειάστηκε να μάθω στα σχολικά χρόνια, μπορεί να έχω ολοκληρώσει και μαραθώνιο στο σαλόνι του σπιτιού μου.

Ήθελα πολύ να αποκτήσω το DSD II της KMK. Περιπατώντας λοιπόν και μαθαίνοντας έφτασα στη χρονιά της προετοιμασίας για το Δίπλωμα. Τότε ήταν που ξεκίνησε η συνεργασία μου με την κυρία Αλεξίου, μία συνεργασία δυναμική που δεν μου άφησε μόνο γνώσεις αλλά και την ανάμνηση από το ιδιαίτερο άρωμα της καθηγήτριάς μου, Chanel No 5. Ήταν από τις καθηγήτριες εκείνες που σε προκαλούσαν να πας ένα βήμα παρακάτω στον συλλογισμό, στη σκέψη σου, κάτι που σε βοηθούσε σε όλα τα κομμάτια της εξέτασης και ιδιαίτερως στην έκθεση. Προσπαθούσε τόσο πολύ να βγάλει από τον καθέναν μας τον καλύτερό του εαυτό, για να καταλήξουμε σε ένα αποτέλεσμα, που δεν θα ήταν κάτι τυποποιημένο. Καθώς είχα διαγνωστεί με δυσλεξία από παιδί, επέλεξα αυτό το θέμα της δυσλεξίας για την προφορική μου εξέταση: από πού ξεκινά, πώς μπορεί να διαγνωστεί, ποιες εναλλακτικές μέθοδοι

Dimitris Hertlein

Vom Wohnzimmer
nach Rotterdam

Ich bin erst in der dritten Klasse des Gymnasiums auf die Ellinogermaniki Agogi gekommen. Meine neuen Mitschüler nahmen mich sehr herzlich auf, ich schloss Freundschaften und erlebte schöne und kreative Schuljahre.

Da ich zur Hälfte Deutscher bin, hatte Deutsch seinen Platz in meinem Leben von Geburt an. Ein Wort, an das ich mich besonders gut erinnere, ist „Treibhauseffekt“. Wir lernten es in der dritten Gymnasiums-Klasse. Ich erinnere mich auch an die endlosen Runden, die ich in unserem Wohnzimmer lief, während ich die Wörter aus dem Glossar lief, während ich die Wörter aus dem Glossar lernte. Ich wiederholte jedes Wort mindestens fünfmal auf Deutsch und Griechisch. Wenn man die Zahl der Wörter, die ich in meiner Schulzeit zu lernen hatte, bedenkt, habe ich wahrscheinlich in unserem Wohnzimmer einen Marathonlauf absolviert!

Ich wollte das DSD II unbedingt. Laufend und lernend gelangte ich also bis zur Prüfungsvorbereitung für das Deutsche Sprachdiplom. Damals begann meine Zusammenarbeit mit Frau Alexiou, eine sehr dynamische Zusammenarbeit, aus der ich nicht nur Wissen mitnahm, sondern auch die Erinnerung an ihr Parfüm, Chanel Nr. 5. Sie gehörte zu den Lehrern, die uns dazu herausforderten, in unseren Überlegungen und beim Nachdenken immer noch einen Schritt weiterzugehen, was dann in allen Prüfungsteilen des DSD II hilfreich war, besonders aber beim Aufsatz. Sie bemühte sich wirklich sehr, aus jedem von uns das Beste herauszuholen, um zu einem Ergebnis zu kommen, das die Erwartungen übertraf. Da ich selbst seit meiner Kindheit mit Legasthenie diagnostiziert war, wählte ich das Thema „Legasthenie“ für meine mündliche Prüfung: woher kommt sie, woran

μελέτης και εξέτασης υπάρχουν, προκειμένου ένας μαθητής με δυσλεξία να μπορέσει να αποδώσει εξίσου καλά; Αυτό ήταν σίγουρα συνδεδεμένο τότε στη συνείδησή μου με την επερχόμενη εμπειρία των Πανελληνίων Εξετάσεων και της προφορικής μου εξέτασης σε αυτές.

Πριν μπω στην αίθουσα για την προφορική εξέταση του DSD II, είχα πολύ άγχος. Έγραφα τις τελευταίες μου σημειώσεις με ένα ασημένιο στυλό με μία ξύλινη λεπτομέρεια, δώρο του πατέρα μου. Με το ίδιο στυλό έχω γράψει όλες μου τις εξετάσεις. Και το κείμενο αυτό με το ίδιο στυλό είναι γραμμένο. Μόνο που τότε γλιστρούσε στα ιδρωμένα από το άγχος χέρια μου. Όταν μπήκα μέσα στην αίθουσα, οι περισσότεροι εξεταστές ήταν άγνωστοι σε μένα. Ήταν τυπικοί, αλλά με υποδέχτηκαν με χαμόγελο. Χρόνια αργότερα το ίδιο άγχος θα ένιωθα πριν από κάθε εξέταση στο Πανεπιστήμιο, το οποίο πάντα μου θύμιζε την ώρα εκείνη που περίμενα να ξεκινήσει η προφορική εξέταση για το DSD II.

Όταν αναρτήθηκαν τα αποτελέσματα, ένιωσα πολύ μεγάλη χαρά με το αποτέλεσμα και κυρίως με τη βαθμολογία μου, το C1. Ήξερα ότι κάποια στιγμή θα μου φαινόταν χρήσιμο το Δίπλωμα αυτό. Με τις Πανελλήνιες Εξετάσεις πέρασα στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, στη Σχολή Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Παράλληλα έκανα την αίτησή μου στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, όπου και έγινα δεκτός. Εκεί σπούδασα Επικοινωνιολογία και Ψυχολογία. Η «μισή» γερμανική μου καταγωγή, καθώς και το DSD II μού άνοιξαν μία πόρτα στη δεύτερή μου πατρίδα, τη Γερμανία.

Τελειώνοντας με το πτυχίο μου δεν ήμουν σίγουρος τι μεταπτυχιακό ήθελα να ακολουθήσω. Έτσι επέστρεψα στην Ελλάδα και εργάστηκα στον χώρο της τηλεόρασης. Τεράστια εμπειρία. Ακόμα θυμάμαι την πρώτη μέρα που ξεκίνησα και έκανα το πρώτο μου «ζωντανό» ρεπορτάζ. Ύστερα από δύο χρόνια αποφάσισα να ολοκληρώσω τον κύκλο των σπουδών μου με ένα μεταπτυχιακό στον τομέα των Μέσων και Επικοινωνίας.

ist sie zu erkennen, welche alternativen Lern- und Prüfungsmethoden gibt es, damit ein Schüler mit Legasthenie gleich gute Leistungen erbringen kann. Das alles war in meinem Kopf sicherlich verbunden mit der mir noch bevorstehenden Erfahrung der Panhellenischen Prüfungen, die ich dann mündlich ablegte.

Bevor ich den Raum für die mündliche Prüfung zum DSD II betrat, war ich sehr gestresst. Ich schrieb meine letzten Notizen mit einem silbernen Kuli mit einem Holzring, einem Geschenk meines Vaters. Mit demselben Kuli schrieb ich alle Prüfungen, und auch diesen Text habe ich mit diesem Kuli geschrieben. Nur damals glitt er mir aus den verschwitzten Händen... Als ich den Raum betrat, waren mir die meisten Kommissionsmitglieder unbekannt. Sie waren förmlich, aber begrüßten mich lächelnd. Jahre später fühlte ich denselben Stress vor jeder Prüfung an der Universität und er erinnerte mich jedesmal an die Stunde, in der ich auf den Beginn meiner mündlichen Prüfung zum DSD II wartete.

Als die Ergebnisse verkündet wurden, war ich sehr glücklich über mein Ergebnis und insbesondere über die erreichte Niveaustufe C1. Ich wusste, dass mir dieses Diplom eines Tages nützlich sein würde. Durch die Panhellenischen Prüfungen schaffte ich die Aufnahme an der Nationalen Universität Athen im Fach Medienwissenschaft. Gleichzeitig bewarb ich mich an der Ludwig-Maximilians-Universität München, wo ich auch zugelassen wurde. Dort studierte ich schließlich Kommunikationswissenschaft und Psychologie. Meine halb-deutsche Herkunft sowie das DSD II öffneten mir das Tor zu meiner zweiten Heimat Deutschland.

Als ich mein Studium in München beendete, wusste ich nicht recht, welches Aufbaustudium ich wählen sollte. So kehrte ich nach Griechenland zurück und arbeitete eine Weile bei einem Fernsehsender. Das war eine intensive Erfahrung. Ich

Σήμερα είμαι υπεύθυνος στον τομέα της διαχείρισης πελατών της Shell στο Ρότερνταμ της Ολλανδίας. Είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της Ευρώπης, η πόλη που σε γοητεύει με την εντυπωσιακή αρχιτεκτονική της. Απολαμβάνω τη ζωή, ενώ παράλληλα πλουτίζω τις γνώσεις μου για τα χημικά που μπορούμε να τα βρούμε παντού γύρω μας, από το στρώμα ύπνου μέχρι τα φάρμακά μας, καθώς και για τις δράσεις εταιρειών, όπως η Shell, στον τομέα της εναλλακτικής ενέργειας.

Το DSD II έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη ζωή μου. Χωρίς το Δίπλωμα αυτό δεν θα μπορούσα να σπουδάσω στη Γερμανία. Από τις σπουδές μου αποκόμισα το να είμαι οργανωτικός, κάτι που με βοήθησε σημαντικά στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία. Από το σχολείο μου αποκόμισα το να τα βγάζω πέρα με τον φόρτο διαβάσματος, εργασίας, δουλειάς. Αυτό ήταν το μεγάλο δώρο των Πανελληνίων Εξετάσεων. Το σχολείο μάς έδωσε τα εφόδια να μπορούμε να εστιάζουμε στα σημαντικά πράγματα, να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε με επιτυχία δύσκολες καταστάσεις.

Σήμερα αξιοποιώ καθημερινά τα γερμανικά στη δουλειά μου. Με βοήθησαν μάλιστα να μάθω ολλανδικά. Από μικρός έμαθα να εκτιμώ την αξία των γλωσσών. Αυτό που επίσης κατάλαβα μεγαλώνοντας και δεν ήμουν σε θέση να το εκτιμήσω στο σχολείο είναι την αξία των μαθημάτων γενικής παιδείας. Ζώντας σε ένα απαιτητικό ευρωπαϊκό περιβάλλον, συνειδητοποίησα ότι οι γλώσσες και οι γενικές γνώσεις είναι αυτές που διευρύνουν τους ορίζοντές μας. ■

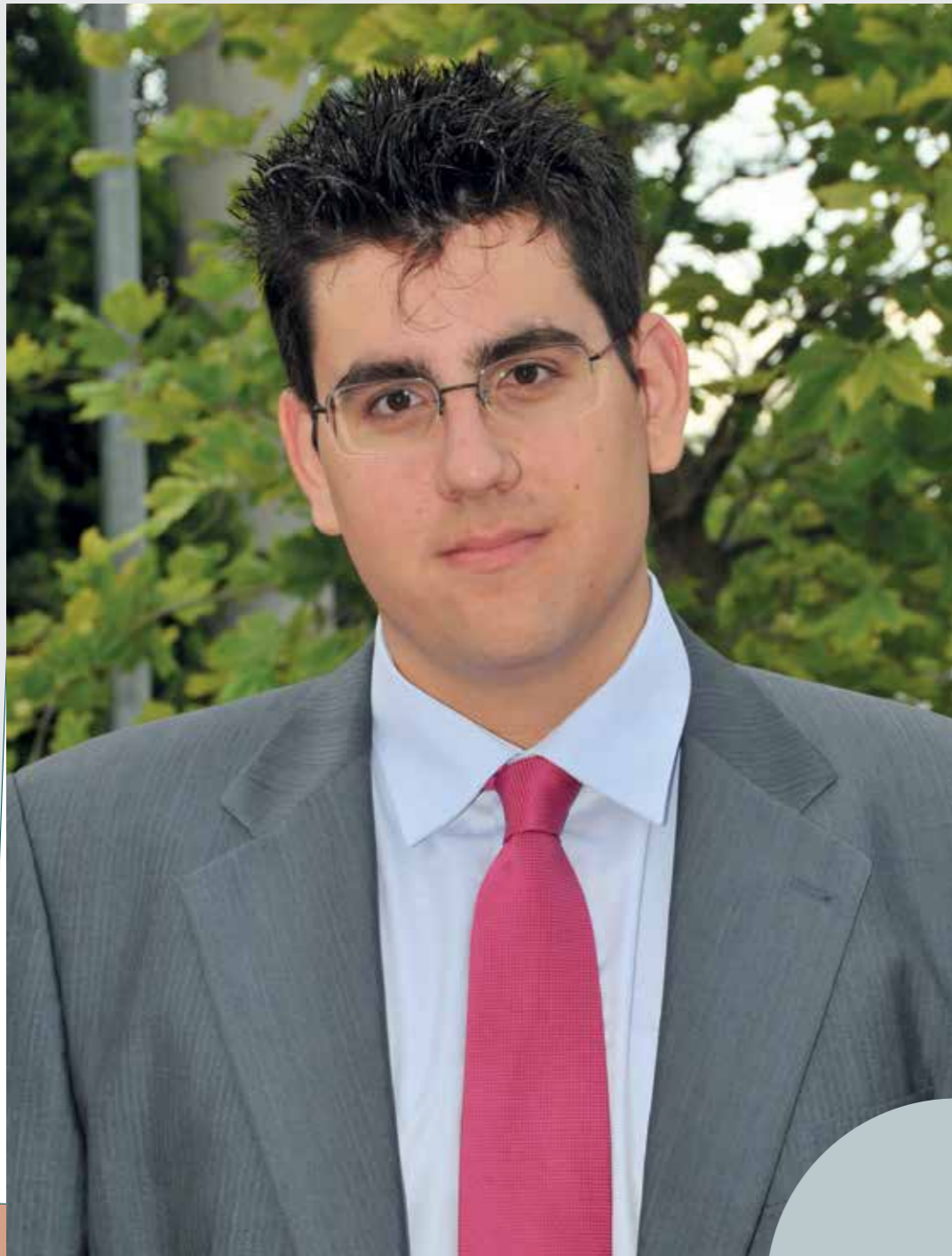
denke noch an meinen ersten Arbeitstag, als ich gleich meine erste Reportage live machen musste. Zwei Jahre später beschloss ich dann, meine Studienzeit mit einem Master im Bereich Medien und Kommunikation zu beenden.

Heute arbeite ich als Leiter des Bereichs Kundenbetreuung des Unternehmens SHELL in Rotterdam in den Niederlanden. Der Hafen von Rotterdam ist der größte Europas und die Stadt begeistert mich durch ihre eindrucksvolle Architektur. Ich genieße das Leben hier, während ich gleichzeitig meine Kenntnisse über Chemikalien vertiefe, die wir überall um uns herum finden - von der Matratze bis hin zu Medikamenten - und mich über Aktionen von Unternehmen wie SHELL im Bereich alternativer Energieformen kundig mache.

Das DSD II hat in meinem Leben eine entscheidende Rolle gespielt, denn ohne dieses Diplom hätte ich in Deutschland nicht studieren können. In meinem Studium habe ich gelernt, mich zu organisieren, was mir später auch in meiner beruflichen Laufbahn geholfen hat. In der Schule habe ich gelernt, auch eine große Masse von Lernstoff oder Arbeitsaufgaben hinzubekommen. Das war das große „Geschenk“ der Panhellenischen Prüfungen. Die Schule gab uns die Qualifikationen mit, damit wir uns auf die wirklich wichtigen Sachen konzentrieren und erfolgreich schwierige Situationen meistern können.

Heute nutze ich Deutsch täglich in meiner Arbeit. Es hat mir auch dabei geholfen, Niederländisch zu lernen. Von klein auf habe ich erfahren, wie wertvoll Sprachen sind. Erst später als Erwachsener habe ich auch den Wert allgemeinbildender Fächer verstanden, wozu ich während meiner Schulzeit nicht in der Lage war. Durch mein Leben in einem europäischen Umfeld voller Herausforderungen ist mir bewusst geworden, dass Fremdsprachen und Allgemeinbildung unseren Horizont wesentlich erweitern. ■

» 2010

Αλκιβιάδης Ιωαννίδης- Χατζηανδρέου

Η «οικογένεια» της Ελληνογερμανικής Αγωγής

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το καλοκαίρι του 2010. Θυμάμαι κάθε στιγμή εκείνης της σχολικής χρονιάς σαν να ήταν χτες: τον πανικό του χειμώνα του 2009 με τη γρίπη των χοίρων, την προετοιμασία για τις εξετάσεις, την πενήνήμερη εκδρομή μας στη Ρώμη, την αποφοίτησή μας μια ζεστή βραδιά του Ιουνίου. Τώρα που ξανακοιτάζω την ομαδική φωτογραφία της βραδιάς εκείνης συνειδητοποιώ ότι στο αποκορύφωμα της τελετής εκείνης είχαμε πάψει να είμαστε απλώς ένα σύνολο μαθητών από διαφορετικές τάξεις. Ήμασταν πια μία οικογένεια, μία κοινότητα: eine Gemeinschaft. Αυτή μάλιστα είναι μία πολύ αγαπημένη μου γερμανική λέξη. Θα σας εξηγήσω το γιατί.

Όταν ήμουν μικρός, είχα τρέλα με τα παιχνίδια συναρμολόγησης. Η αγάπη μου αυτή μεταμορφώθηκε σε αγάπη για τις σύνθετες λέξεις, όταν άρχισα να μαθαίνω ξένες γλώσσες. Τα γερμανικά φημίζονται για τις σύνθετες λέξεις, για τη σύνδεση μικρότερων νοημάτων, για να αποδοθεί μια μεγαλύτερη ιδέα. Την πρώτη φορά που υπήρξα μάρτυρας τσακωμού μέσα στη σχολική τάξη, η δασκάλα των γερμανικών γύρισε και ρώτησε έναν συμμαθητή μου: "Warum bist du so gemein?" («Γιατί είσαι τόσο κακός;»). Αυτόματως ο όρος gemein χρωματίστηκε αρνητικά. Λίγες χρονιές αργότερα συζητούσαμε στο μάθημα των γερμανικών έννοιες κοινωνικής αγωγής και αναπόφευκτα αναφέρθηκε η λέξη Gemeinschaft (κοινότητα). Σαφώς απορημένος ρώτησα αν επρόκειτο για την κακία με την οποία μπορούν να συμπεριφερθούν οι άνθρωποι ο ένας στον άλλον. Φαταστείτε την έκπληξή μου, όταν έμαθα ότι η λέξη

Alkiviadis Ioannidis- Chatziandreu

Die "Familie" der Ellinogermaniki Agogi

Im Sommer 2010 beendete ich die Ellinogermaniki Agogi. Ich erinnere mich an jeden Moment dieses besonderen Schuljahrs, als wäre es gestern gewesen: die Panik im Winter 2009 mit der Schweinegrippe, die Vorbereitung auf die Prüfungen, unsere fünftägige Klassenreise nach Rom, unsere Abschlussfeier an einem warmen Juniabend. Wenn ich jetzt unser Gruppenbild von jenem Abend ansehe, wird mir bewusst, dass wir am Höhepunkt der Feier aufgehört hatten, einfach eine Gruppe von Schülern aus unterschiedlichen Klassen zu sein. Wir waren zu einer Familie geworden, einer Gemeinschaft. Letzteres ist übrigens eines meiner deutschen Lieblingswörter und ich werde Ihnen gleich erklären, warum.

Als ich klein war, liebte ich Konstruktionsspiele. Diese Liebe verwandelte sich in Liebe zu zusammengesetzten Wörtern, der Zusammensetzung kleiner Bedeutungen, um daraus eine größere Idee zu machen. Als ich zum ersten Mal Zeuge eines Streits in meiner Klasse wurde, wandte sich unsere Deutschlehrerin an einen meiner Mitschüler und fragte: „Warum bist du so gemein?“ Automatisch wurde der Begriff „gemein“ für mich negativ besetzt. Einige Jahre später sprachen wir im Deutschunterricht über gesellschaftliche Begriffe und Bedeutungen und unvermeidlich kam das Gespräch auf das Wort „Gemeinschaft“. Ziemlich ratlos fragte ich, ob es hier um die Schlechtigkeit im Verhalten der Menschen untereinander gehe. Stellen Sie sich meine Überraschung vor, als ich erfuhr, dass das Wort „gemein“ in Verbindung mit der Endung „-schaft“ eine eng miteinander verbundene Gruppe von Menschen bedeutet, eine

gemein συνδυαζόμενη με την κατάληξη -schaft σήμαινε μία σφικτοδεμένη ομάδα ανθρώπων, μία κοινότητα. Αυτή ήταν η στιγμή που η γλωσσική μαγεία των γερμανικών με κέρδισε για πάντα.

Μαγική ήταν και η πρώτη μέρα που ξεκίνησα να μαθαίνω γερμανικά. Ένα πρωινό του Ιουνίου του 1999 έκανα την πρώτη διαδρομή της ζωής μου με σχολικό λεωφορείο. Έφτασα στις παλιές εγκαταστάσεις του Χαλανδρίου, στη Δουκίσσης Πλακεντίας για το πρώτο μάθημα γερμανικών του Sommercamp (καλοκαιρινού σχολείου) μην έχοντας την παραμικρή γνώση της γλώσσας. Την πρώτη Guten Tag (Καλημέρα) την άκουσα από τη χαμογελαστή κυρία Elke Zipp. Όλα τα χρόνια της σχολικής μου ζωής άκουσα πολλές καλημέρες στα γερμανικά, καμία όμως δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτήν την πρώτη γλυκιά και τρυφερή καλημέρα.

Βήμα-βήμα, λιθαράκι-λιθαράκι «έχτιζα» τη γερμανική γλώσσα μέσα στο σχολείο μου, μέχρι που η προσπάθεια κορυφώθηκε στην τελευταία πια τάξη και στην προετοιμασία για την εξέταση του Διπλώματος DSD II της KMK. Το σχολείο είχε φροντίσει να αντιληφθούμε τη χρησιμότητα και την αξία του Διπλώματος αυτού και κυρίως τις ευκαιρίες που θα μας δίνονταν, όταν θα γινόμασταν πλέον κάτοχοί του. Στην αρχή φαινόταν βουνό! Πώς θα μπορούσαμε να συνδυάσουμε Πανελλήνιες Εξετάσεις και DSD II; Καταλυτικό ρόλο έπαιξε και η δυνατότητα που είχαμε να επιλέξουμε εμείς οι ίδιοι το θέμα που θα παρουσιάζαμε στην προφορική εξέταση. Το τεστ έγινε παιχνίδι.

Η μέρα που ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα στον πίνακα έξω από τη βιβλιοθήκη ήταν μία πολύ σημαντική μέρα. Δεν μπορώ να σας κρύψω τον ενθουσιασμό μου για την επιτυχία μου. Παράλληλα εκείνη τη χρονιά αποφάσισα να βάλω στην άκρη το παιδικό όνειρο να ακολουθήσω τα βήματα των γονιών μου και να γίνω Μηχανικός και επικέντρωσα στο νεανικό μου όνειρο, να ακολουθήσω το πεδίο Διεθνών Σχέσεων της Πολιτικής Επιστήμης. Φοίτησα λοιπόν στο Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου, από το οποίο αποφοίτησα αρχικά ως πτυχιούχος Διεθνών Σχέσεων και Διεθνούς Πολιτικής Οικονομίας το 2015 και έπειτα ως διπλωματούχος

Gemeinschaft eben. Das war der Augenblick, als mich die magische Kraft der deutschen Sprache für immer einnahm.

Magisch war auch der erste Tag, als ich Deutsch zu lernen begann. An einem Junimorgen 1999 begann ich die erste Fahrt meines Lebens in einem Schulbus. Ich kam in der Doukissis-Plakentias-Straße in Chalandri im alten Schulgebäude an, wo mein erster Deutschkurs im Sommercamp stattfinden sollte – ich hatte nicht die geringsten Deutschkenntnisse! Mein erstes „Guten Tag“ hörte ich von der lächelnden Frau Elke Zipp. In all den Jahren meiner Schulzeit habe ich viele Male „Guten Tag“ auf Deutsch gehört, keines jedoch ist vergleichbar mit dieser ersten freundlichen, liebevollen Begrüßung.

Schritt für Schritt, Stein auf Stein, „baute“ ich mir in meiner Schule die deutsche Sprache, bis die ganze Anstrengung in der letzten Klasse mit der Prüfungsvorbereitung für das DSD II ihren Höhepunkt erreichte. Die Schule hatte dafür gesorgt, dass uns allen die Nützlichkeit und der Wert dieses Diploms vor Augen standen, und insbesondere die Chancen, die sich uns mit seinem Erwerb eröffnen würden. Am Anfang erschien es uns wie ein hoher Berg! Wie sollten wir Panhellenische Prüfungen mit dem DSD II verbinden? Eine positive Rolle spielte aber die Möglichkeit, selbst das Thema für unsere Präsentation in der mündlichen Prüfung zu wählen. Die Schriftliche war am Ende ein Kinderspiel.

Der Tag der Bekanntgabe der Ergebnisse an der Wand vor der Bibliothek war ein bedeutender Tag. Ich will nicht verhehlen, dass ich über meinen Erfolg begeistert war. Gleichzeitig beschloss ich in diesem letzten Schuljahr, meinen Kindheitstraum zu den Akten zu legen, nämlich dem Vorbild meiner Eltern zu folgen und Ingenieur zu werden. Stattdessen verfolgte ich meinen Jugendtraum, Internationale Beziehungen und Politikwissenschaften zu studieren. Ich schrieb mich also im Fachbereich Internationale, Europäische und Regionale Studien an der Panteion Universität ein. Dort bekam ich 2015 meinen ersten Abschluss in Internationalen Beziehungen und Internationaler

Διεθνών Σχέσεων και Στρατηγικής Ανάλυσης το 2017. Στα φοιτητικά μου χρόνια είχα την ευκαιρία να χρησιμοποιήσω και να ακονίσω τις γνώσεις μου στη γερμανική γλώσσα συμμετέχοντας σε διοργανώσεις, όπως ήταν η Καλοκαιρινή Ακαδημία Διεθνών Σχέσεων, η προσομοίωση των οργάνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά και πολυάριθμα συνέδρια. Είχα την τύχη να εργαστώ στο πλαίσιο της πρακτικής μου ως αρχάριος ερευνητής στο Ίδρυμα Πολιτικών Ερευνών «Konrad Adenauer», στο οποίο η γνώση της γερμανικής γλώσσας ήταν το άλφα και το ωμέγα.

Ωστόσο το ταξίδι μου στη γερμανική γλώσσα δεν σταματά εδώ, μιας και το εφόδιο αυτό με βοήθησε σημαντικά να αποκατασταθώ επαγγελματικά. Ξεκίνησα το καλοκαίρι του 2017 να εργάζομαι στο Διεθνές Αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», ένα κοσμοπολίτικο περιβάλλον συγκρητισμού λαών και πολιτισμών. Την άνοιξη του 2018 μετακινήθηκα στην ομάδα γερμανόφωνης τεχνικής υποστήριξης του Amazon.de απασχολούμενος από μεγάλη πολυεθνική εταιρεία, που ειδικεύεται στην παροχή υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης σε διεθνείς κολοσσούς. Μέσα από την εμπειρία μου στην εταιρεία αυτή κατόρθωσα στη συνέχεια να αναλάβω νέα καθήκοντα σε θέση αυξημένης ευθύνης την άνοιξη του 2019, αυτήν τη φορά ως τεχνικός σύμβουλος για τη γερμανική και αυστριακή αγορά για την Hewlett Packard συντονίζοντας και κατευθύνοντας στον τεχνικό τομέα μία ομάδα 40 γερμανόφωνων εμπορικών αντιπροσώπων. Άλλαξαν πολλά από τα πρώτα μου σχέδια, όμως η γερμανική γλώσσα παρέμεινε στη ζωή μου σταθερή. ■

Wirtschaftspolitik und 2017 meinen Master in Internationalen Beziehungen und Strategischen Studien. Während meines Studiums hatte ich oft die Gelegenheit, meine Deutschkenntnisse bei Veranstaltungen zu benutzen und zu vertiefen, zum Beispiel bei der Sommerakademie zu Internationalen Beziehungen, bei der Simulation der Organe des Europa-Parlaments, sowie auf zahlreichen Konferenzen. Ich hatte das Glück, im Rahmen eines Praktikums bei der Konrad-Adenauer-Stiftung als Hilfskraft an wissenschaftlichen Forschungen mitzuarbeiten, wobei Deutschkenntnisse das A und O waren.

Dennoch endete meine Reise zur deutschen Sprache dort noch nicht, denn diese Qualifikation half mir auch entscheidend bei meinem Einstieg ins Berufsleben. Ich begann im Sommer 2017 mit meiner Arbeit am internationalen Flughafen „Eleftherios Venizelos“, einem kosmopolitischen Umfeld, in dem sich Völker und Kulturen treffen. Im Frühjahr 2018 wechselte ich zum Team der deutschsprachigen technischen Unterstützung von Amazon.de, als Mitarbeiter eines großen multinationalen Unternehmens, das auf technische Dienstleistungen für internationale Konzerne spezialisiert ist. Durch die Erfahrungen in dieser Firma gelang es mir, im Frühjahr 2019 neue Aufgaben auf einer höheren Verantwortungsebene zu übernehmen, diesmal als technischer Berater für den deutschen und österreichischen Markt der Firma Hewlett-Packard, für die ich im technischen Bereich eine Gruppe von 40 deutschsprachigen Handelsvertretern koordiniere und anleite. Seit meinen ersten beruflichen Plänen hat sich viel verändert, aber die deutsche Sprache ist eine Konstante in meinem Leben geblieben. ■

> 2010

Δάφνη Μαρκοπούλου

Σπουδές περιβάλλοντος-
από τη Στουτγκάρδη
με αγάπη

Υπήρξα μαθήτρια του Γυμνασίου και Λυκείου της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Τις αναμνήσεις από το σχολείο μου τις έχω καλά φυλαγμένες μέσα μου. Όλες οι στιγμές της σχολικής μου πορείας μου έδωσαν πράγματα πολύ σημαντικά: χαρά, ικανοποίηση, πείσμα, κίνητρα. Από το πρώτο αμήχανο διάλειμμα της Α' Γυμνασίου και την επιθυμία να βρω φίλες εκείνη την ημέρα μέχρι την πενθήμερη εκδρομή μας στη Ρώμη. Από την ενημέρωση του υπεύθυνου καθηγητή για το τι σημαίνει Γυμνάσιο μέχρι την καθοδήγηση του συμβούλου καθηγητή που με «συνόδευσε» μέχρι το μηχανογραφικό μου δελτίο. Σε όλα ήμουν εγώ, μέσα από αυτά μεγάλωσα, μέσα σε αυτά διαμόρφωσα αυτό που είμαι σήμερα. Αν και θυμάμαι μικρές λεπτομέρειες της σχολικής μου ζωής, δεν θυμάμαι πολλά πράγματα από τη διαδικασία προετοιμασίας για την εξέταση του DSD II της ΚΜΚ. Όμως δεν ξεχνώ την προετοιμασία για την προφορική εξέταση: την παρουσίαση μιας εργασίας με θέμα της επιλογής μας. Είχα αρκετό άγχος. Είχα προβάρει τόσες πολλές φορές αυτήν την παρουσίαση στον καθρέφτη, με τόσες διαφορετικές εκδοχές, που νομίζω ότι θα μπορούσα να τη θυμηθώ ακόμα και τώρα. Τελικά δεν ήταν τόσο δύσκολο όσο το περίμενα και συνδυάστηκε καλά με την προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Η προετοιμασία μας είχε ξεκινήσει ήδη από τη Β' Λυκείου.

Είμαι από τις μαθήτριες στις οποίες το DSD II αποδείχτηκε όχι απλώς χρήσιμο αλλά αναγκαίο, καθώς επέλεξα να σπουδάσω στη Γερμανία. Από μικρή αγαπούσα την οργάνωση, τη μεθοδικότητα. Πολλοί με πείραζαν λέγοντάς μου ότι θυμίζω Γερμανίδα. Σκέφτηκα, λοιπόν, κι εγώ να μην τους διαψεύσω.

Dafni Markopoulou

Umweltwissenschaften-
Mit lieben Grüßen
aus Stuttgart

Ich war Schülerin der Ellinogermaniki Agogi im Gymnasium und Lyzeum. Die Erinnerungen an meine Schule habe ich mir gut bewahrt. Alle Momente meiner Schulzeit repräsentieren für mich etwas sehr Wichtiges: Freude, Zufriedenheit, Beharrlichkeit, Motivation. Von der ersten Pause in der ersten Klasse des Gymnasiums, schüchtern und beseelt von dem Wunsch, bald Freundinnen zu finden, bis zur fünftägigen Klassenreise nach Rom. Vom Vortrag meines Klassenlehrers über die besondere Bedeutung des Gymnasiums bis hin zur Beratung durch meinen Mentor, der mich im Bewerbungsverfahren für die griechischen Universitäten begleitete. Ich war überall dabei, wurde älter und zu der Persönlichkeit, die ich heute bin. Auch wenn ich noch einige Details aus meiner Schulzeit weiß, habe ich doch wenig Erinnerung an die Zeit der Prüfungsvorbereitung für das DSD II. Nicht vergessen jedoch habe ich die Vorbereitung für die mündliche Prüfung: wir sollten eine Projektarbeit zu einem selbst gewählten Thema vorstellen. Ich hatte ziemlich viel Stress. So oft hatte ich diese Präsentation vor dem Spiegel geprobt, in so vielen verschiedenen Ausführungen, dass ich sie noch heute vortragen könnte. Am Ende war alles nicht so schwer wie erwartet und auch gut vereinbar mit der Vorbereitung für die Panhellenischen Prüfungen. Diese Vorbereitung hatte schon in der zweiten Lyzeumsklasse begonnen.

Ich gehörte zu den Schülerinnen, für die das DSD II nicht nur nützlich, sondern notwendig war, denn ich hatte mich dazu entschieden, in Deutschland zu studieren. Von klein auf gefiel mir die deutsche Organisation, die Systematik. Viele zogen mich

Ξεκίνησα το 2010 το Bachelor στο Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο της Στουτγκάρδης. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο τελείωσα και το μεταπτυχιακό μου το 2017. Μένω ακόμα στη Στουτγκάρδη και εργάζομαι εδώ και δύο χρόνια σε ένα γραφείο που ειδικεύεται στις περιβαλλοντικές μελέτες. Στις δικές μου αρμοδιότητες ανήκει η μελέτη και ο υπολογισμός της πχορρύπανσης από ανθρωπογενείς πηγές, όπως η οδική και εναέρια κυκλοφορία, η βιομηχανία, οι αθλητικές εγκαταστάσεις, αλλά και η μελέτη άλλων περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε αέρα, νερό, τοπίο, κλωρίδα και πανίδα καθώς και η επίλυση σχετικών προβλημάτων, ώστε να υλοποιηθεί, αν είναι εφικτό, ένα δομικό έργο. Αισθάνομαι πολύ ικανοποιημένη, καθώς το αντικείμενο της δουλειάς μου είναι εξαιρετικά δημιουργικό και μου ταιριάζει πολύ. Αξιοποιώ τα γερμανικά τόσο στην προσωπική όσο και στην επαγγελματική μου ζωή.

Όπως είναι φυσικό, χρειάστηκε κάποιο χρόνο, για να συνθίσω τη γλώσσα στη Γερμανία. Το πρώτο εξάμηνο στο Γερμανικό Πανεπιστήμιο ήταν το πιο δύσκολο. Ωστόσο δεν ένιωσα ποτέ να με αντιμετωπίσουν άσχημα, επειδή έκανα λάθη. Βρέθηκα μάλιστα σε μία περιοχή της Γερμανίας που οι ντόπιοι δεν μιλούν Hochdeutsch, δηλαδή τα γερμανικά που μαθαίνουμε και που μιλούν κατά κύριο λόγο στη βόρειο Γερμανία, αλλά μία διάλεκτο της νοτιοδυτικής Γερμανίας, τα Schwäbisch. Και όμως, όλα συνθίζονται και τίποτα δεν είναι τόσο δύσκολο όσο μπορεί να φαίνεται στην αρχή.

Θυμάμαι ότι πολλοί συμμαθητές μου αναρωτιούνταν αν θα ήταν πραγματικά απαραίτητο το Δίπλωμα DSD II, αν άξιζε τον χρόνο και το διάβασμα ένα Δίπλωμα που ίσως να μην τους χρειαζόταν ποτέ. Καταθέτοντας τη δική μου εμπειρία και με δεδομένο ότι η Γερμανία είναι μία από τις βασικές οικονομίες της Ευρώπης, μπορώ να πω με σιγουριά ότι είναι πλέον πολλές οι εταιρείες σε διάφορες χώρες του κόσμου που απαιτούν τη γνώση της γερμανικής γλώσσας από τους υπαλλήλους τους. Έχω στο μυαλό μου πολλά παραδείγματα φίλων που κάνουν εξαιρετική καριέρα, επειδή παράλληλα με τα προσόντα τους μιλούν γερμανικά σε πολύ καλό επίπεδο. Είμαι σίγουρη ότι κανείς τους δεν μετάνιωσε για το λίγο παραπάνω διάβασμα. ■

damit auf, ich sei schon wie eine Deutsche. Ich wollte sie nicht enttäuschen und begann mein Bachelor-Studium 2010 im Fach Umweltingenieurwissenschaften an der Universität Stuttgart.

An derselben Universität beendete ich 2017 auch mein Masterstudium. Ich wohne immer noch in Stuttgart und arbeite hier seit zwei Jahren in einem Büro, das auf umweltwissenschaftliche Studien spezialisiert ist. Zu meinen Aufgaben gehört die Untersuchung und Berechnung von menschengemachter Lärmbelastung, wie durch Auto- und Flugverkehr, Industrie, Sportstätten, aber auch die Untersuchung besonderer Umweltbelastungen in Luft, Wasser, Landschaft, Flora und Fauna sowie die Erarbeitung entsprechender Problemlösungen, damit ein Bauvorhaben möglichst umgesetzt werden kann. Ich bin sehr zufrieden mit meiner Arbeit, da sie außerordentlich kreativ ist und gut zu mir passt.

Ich nutze Deutsch also nicht nur im privaten, sondern ebenso im beruflichen Bereich. Natürlich brauchte ich einige Zeit, um mich an die Sprache in Deutschland zu gewöhnen. Das erste Semester an der deutschen Universität war das schwerste. Dennoch hatte ich nie das Gefühl, dass ich schlecht behandelt würde, weil ich Fehler machte. Ich war außerdem in eine Region Deutschlands geraten, deren Einwohner nicht Hochdeutsch sprechen, also das Deutsch, das wir in der Schule lernen und das vor allem in Norddeutschland gesprochen wird, sondern einen Dialekt des südwestlichen Deutschland, das Schwäbisch. Doch man gewöhnt sich an alles und nichts ist so schwer, wie es am Anfang scheint.

Ich weiß noch, dass viele meiner Mitschüler sich fragten, ob dieses DSD II wirklich notwendig sei, ob sich der ganze Aufwand und Einsatz für ein Diplom lohne, das sie vielleicht nie bräuchten. Wenn ich meine eigene Erfahrung anschau und berücksichtige, dass Deutschland eine der stärksten Wirtschaften Europas ist, kann ich mit Sicherheit sagen, dass heutzutage viele Unternehmen weltweit Deutschkenntnisse bei ihren Mitarbeitern voraussetzen. Mir fallen dazu viele Beispiele von Freunden ein, die eine beeindruckende Karriere machen, weil sie neben all ihren anderen Qualifikationen auch hervorragend Deutsch sprechen. Ich bin mir sicher, dass keiner von ihnen den kleinen zusätzlichen Lernaufwand bereut hat. ■

» 2011

Ιουλιάννα Ζήση-Τέγου

Μεταφράζοντας για το
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ioulia Zissi-Tegou

Übersetzungen für das
Europäische Parlament

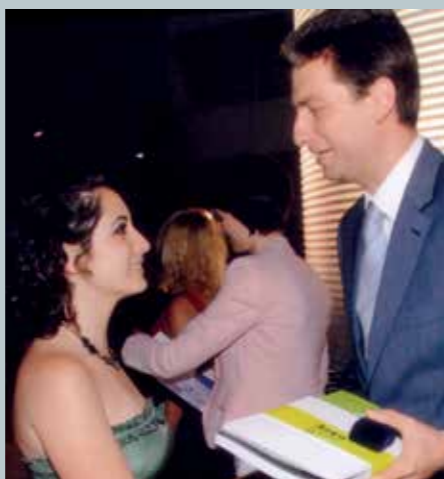
Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2011. Την ίδια χρονιά έδωσα τις εξετάσεις για το DSD II της ΚΜΚ. Δεν ξέρω πώς θυμούνται τα άλλα «παιδιά» αυτήν την εμπειρία. Για μένα ήταν κάτι πολύ παραπάνω από μία εξέταση. Ήταν μία περίοδος στην οποία διάβασα πάρα πολλά βιβλία, καλλιέργησα τόσο πολύ τις γνώσεις μου, ασχολήθηκα σε βάθος με θέματα που με ενδιέφεραν πολύ. Αγαπούσα από μικρή τη Λογοτεχνία. Αγαπούσα από μικρή να μεταφράζω αυτά που διάβαζα, να αποδίδω με ακρίβεια τα νοήματα από τη μία γλώσσα στην άλλη. Το θεωρούσα απίστευτα δημιουργική, σχεδόν μαγική διαδικασία. Από την αρχή του Λυκείου είχα ξεκινήσει τη μελέτη Γερμανών φιλοσόφων και ποιητών. Διάβασα επίσης και μετέφρασα μαζί με τους συμμαθητές μου το βιβλίο για τη ζωή του νομπελίστα Albert Schweitzer. Για μένα ήταν σημαντικό ότι μου δινόταν η ευκαιρία από το σχολικό πρόγραμμα να καλλιεργήσω και να ενισχύσω τα ενδιαφέροντά μου.

Όταν έφτασε η ώρα για την προετοιμασία της προφορικής εξέτασης για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ, δεν ένιωσα κάποιο ιδιαίτερο άγχος. Ήταν μία ακόμα παρουσίαση για μένα, είχα ήδη ασκηθεί πολύ σ' αυτό. Μάλιστα η αξιολόγηση από άγνωστη επιτροπή εξεταστών λειτούργησε ως έντονη πρόκληση. Θυμάμαι πόσο όμορφη και εποικοδομητική ήταν η συνεργασία με την καθηγήτριά μου, την κυρία Αλεξίου, πόσο ωραία διαβάσματα μοιραζόμασταν. Το θέμα της προφορικής μου εργασίας για το DSD II ήταν «Esperanto». Δούλεψα πολύ σκληρά αλλά πάντα με πάρα πολύ κέφι. Όταν έμαθα ότι η παρουσίασή μου στα προφορικά βαθμολογήθηκε με άριστα, χάρηκα πάρα πολύ. Τότε κατάλαβα πως, όταν κάνεις κάτι με κέφι, όταν έχεις δίψα για μάθηση, δεν υπάρχει περίπτωση να μην έχεις επιτυχία.

Ich habe die Ellinogermaniki Agogi 2011 abgeschlossen. Im selben Jahr legte ich die Prüfungen für das DSD II ab. Ich weiß nicht, wie meine Mitschüler sich an diese Erfahrung erinnern. Für mich war das weit mehr als eine Prüfung. Es war eine Zeit, in der ich sehr viele Bücher las, meine Kenntnisse ständig erweiterte, mich in Themen vertiefte, die mich wirklich interessierten. Von klein auf liebte ich die Literatur. Von klein auf gefiel es mir, meine Lektüren zu übersetzen, die Bedeutungen exakt von einer in die andere Sprache zu übertragen. Ich fand dieses Verfahren unglaublich kreativ, fast magisch. Im Lyzeum begann ich dann mit der Lektüre deutscher Philosophen und Dichter. Ich las und übersetzte zusammen mit meinen Mitschülern eine Biografie des Nobelpreisträgers Albert Schweitzer. Für mich war diese Gelegenheit, im schulischen Unterricht meine Interessen zu kultivieren und zu vertiefen, sehr bedeutsam.

Als dann die Zeit der Vorbereitung auf die mündlichen DSD-II-Prüfungen nahte, spürte ich keinen besonderen Stress. Es war für mich einfach eine weitere mündliche Präsentation, wir hatten das oft geübt. Tatsächlich stellte die Bewertung durch eine unbekannte Prüfungskommission für mich eine spannende Herausforderung dar. Ich weiß noch, wie angenehm und konstruktiv die Zusammenarbeit mit meiner Lehrerin Frau Alexiou war, wie schön es war, über unsere jeweilige Lektüre zu sprechen. Mein Thema für die Präsentation in der mündlichen DSD-II-Prüfung war „Esperanto“. Ich habe hart dafür gearbeitet, aber hatte immer auch viel Spaß dabei. Als ich erfuhr, dass ich für die Präsentation die Bestnote bekommen hatte, freute ich mich sehr. Damals verstand ich, dass der Erfolg unausweichlich ist, wenn man etwas

Τότε επίσης βεβαιώθηκα και επίσημα ότι τα γερμανικά ήταν αναμφισβήτητα η «γλώσσα» μου. Η εξέλιξη ήταν προδιαγεγραμμένη, ήταν ανάγκη και επιλογή για μένα να σπουδάσω αυτήν τη γλώσσα. Έγινα δεκτή στο Πανεπιστήμιο Mainz, παράρτημα Gernersheim, στη Σχολή Translations-Sprach-und Kulturwissenschaft (Επιστήμη της Μετάφρασης, της Γλώσσας και του Πολιτισμού). Μετά τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές μου σπουδές στη Μετάφραση στη Γερμανία, επέστρεψα στην Ελλάδα, όπου εργάστηκα για δύο χρόνια στον κλάδο της Μετάφρασης και του Υποτιτλισμού. Αμέσως μετά ολοκλήρωσα μία εξάμηνη πρακτική άσκηση στο ελληνικό τμήμα της Γενικής Διεύθυνσης Μετάφρασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο και δοκίμασα την τύχη μου ως Translation Project Manager σε μία γερμανική εταιρεία στη Σεβίλλη. Από τον Σεπτέμβριο του 2020 έχω επιστρέψει στο Λουξεμβούργο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και εργάζομαι στο νεοσύστατο Τμήμα Υποτιτλισμού. Το DSD II ήταν ένα σημαντικό εφόδιο για μένα, διευκόλυνε την αίτησή μου για σπουδές στη Γερμανία. Ταυτόχρονα μού έδωσε το προνόμιο της ένταξης στο δίκτυο PASCH, όπου ανήκε και το σχολείο μας. Μέσω του δικτύου PASCH συμμετείχα σε ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις, έκανα σημαντικές γνωριμίες και είχα την τύχη να με επιλέξουν να εργαστώ ως διερμηνέας για τον Γερμανό Πρόεδρο. Η γνώση της γερμανικής γλώσσας με κάνει να αισθάνομαι κι εγώ δυνατή σε έναν δύσκολο και ανταγωνιστικό χώρο. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια της καθηγήτριάς μου, με τα οποία «αποχαιρέτησε» την τάξη του DSD II της χρονιάς του 2011: «Τι σημαίνει ευγνωμοσύνη; Όποιος ζει με ευγνωμοσύνη μαθαίνει να δέχεται τις εκπλήξεις της ζωής. Είναι σαν να ανοίγει τα παράθυρα του σπιτιού του και να μπαίνει πολύς ήλιος και φως μέσα. Καταλαβαίνει ότι υπάρχουν μικρά πράγματα που μας κάνουν χαρούμενους. Το να λες «ευχαριστώ» είναι κάτι παραπάνω από μία λέξη, είναι στάση ζωής. Και αυτή η στάση ζωής κάνει τη ζωή πιο όμορφη». Ευχαριστώ...! ■

mit Freude macht, wenn man nach neuen Erkenntnissen hungert. Damals habe ich auch die offizielle Bestätigung bekommen, dass Deutsch zweifelsfrei „meine Sprache“ ist. Die Entwicklung war vorgezeichnet, es war mein Verlangen und meine erste Wahl, diese Sprache zu studieren. Ich erhielt eine Zulassung von der Universität Mainz in Gernersheim, im Fachbereich Translations-, Sprach- und Kulturwissenschaft. Nach meinem Bachelor- und anschließendem Master-Studium im Bereich Übersetzungswissenschaft in Deutschland kehrte ich zurück nach Griechenland, wo ich für zwei Jahre im Bereich Übersetzung und Untertitelung von Filmen arbeitete. Sofort danach absolvierte ich ein sechsmonatiges Praktikum in der griechischen Abteilung der Generaldirektion Übersetzung beim Europäischen Parlament in Luxemburg, und versuchte dann mein Glück als „Translation Projekt Manager“ bei einer deutschen Firma in Sevilla. Seit September 2020 bin ich wieder in Luxemburg beim Europäischen Parlament und arbeite für die neugegründete Abteilung Untertitelung. Das DSD II war für mich eine wichtige Qualifikation, die mir die Bewerbung für ein Studium in Deutschland erleichtert hat. Gleichzeitig wurde ich durch das DSD II Mitglied im PASCH-Netzwerk, dem auch unsere Schule angehört. Durch das PASCH-Netzwerk habe ich an interessanten Veranstaltungen teilgenommen, wichtige Leute kennengelernt und hatte das Glück, als Dolmetscherin für den deutschen Botschafter in Athen arbeiten zu dürfen. Durch die Kenntnis der deutschen Sprache fühle ich mich stark in einem schwierigen und konkurrenzbetonten beruflichen Bereich. Ich werde nie die Worte meiner Lehrerin vergessen, mit denen sie die DSD-II-Klasse des Jahres 2011 verabschiedete: „Was bedeutet Dankbarkeit? Wer mit Dankbarkeit lebt, lernt die Überraschungen im Leben zu akzeptieren. Es ist, als würde man ein Fenster der Wohnung öffnen und es käme viel Sonnenlicht herein. Man versteht, dass es kleine Dinge gibt, die einen froh machen. Dank zu sagen ist mehr als ein Wort, es ist eine Einstellung. Und diese Einstellung macht das Leben schöner“. Danke! ■

> 2011

Ιωάννης Σάββας

Τι να το κάνω
το DSD II;

Χρωστάω τη φοίτησή μου στο σχολείο –με ό,τι αυτό σημαίνει– στη μεγαλύτερή μου αδελφή, που ήταν ήδη μαθήτρια της Ελληνογερμανικής Αγωγής και χάραξε τον δρόμο πριν από μένα και για μένα. Ήρθα στο σχολείο στη Β' τάξη του Δημοτικού. Η οικογένειά μου κρίνοντας από την πορεία της αδελφής μου αποφάσισε να την ακολουθήσω κι εγώ. Και ενώ σαν πρωτάκι δεν είχα καμία σχέση με τα γερμανικά, όλα άλλαξαν την ακριβώς επόμενη σχολική χρονιά. Τι τραγούδια, τι παιχνίδια, τι γράμματα και αριθμοί, τι προτάσεις στα γερμανικά!

Δεν θα ξεχάσω τη στιγμή της εξέτασης για το πρώτο πτυχίο πιστοποίησης των γερμανικών του Goethe-Institut στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου. Ακολούθησαν πολλά ακόμα πτυχία. Το άγχος ήταν πάντα εκεί παρέα με την γκρίνια και το παράπονο για την πίεση. Η εφηβεία όριζε να μην παραδιδόμαστε χωρίς αντίδραση. Κάπως μαγικά όμως όλα ξεχνιόντουσαν στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων. Και έπαιρνε σειρά το επόμενο πτυχίο. Κάπως έτσι μάλλον έφτασα στην πιο επίσημη εξέταση για το DSD II της ΚΜΚ. Εδώ η γκρίνια και το παράπονο ξεπέρασαν όλα τα προηγούμενα επίπεδα. «Μα την ίδια χρονιά με τις Πανελλήνιες Εξετάσεις; Δεν το ξέρουν ότι η προετοιμασία για τις Πανελλήνιες είναι πολύ απαιτητική; Πρέπει να έχουμε κι άλλα στο κεφάλι μας;». Μας έπνιγε το δίκιο. Η δική μου διάθεση, οφείλω να ομολογήσω, δεν ήταν θετική για την εξέταση των γερμανικών. Και όταν ξεκινάς έτσι, άντε μετά να βρεις όρεξη να διαβάσεις.

Δεν ήμουν ούτε εύκολος ούτε συνειδητοποιημένος υποψήφιος για το DSD II. Θυμάμαι τις καθηγήτριες των γερμανικών να αφιερώνουν αρκετό χρόνο σε συζητήσεις και συμβουλές για την αξία αυτού του Διπλώματος και τις δυνατότητες που θα μπο-

Ioannis Savvas

Und was soll ich mit
dem DSD II machen?

Dass ich diese Schule besucht habe, mit allem was damit verbunden ist, verdanke ich meiner großen Schwester, die schon auf der Ellinogermaniki Agogi war und die nicht nur vor mir, sondern auch für mich den Weg geebnet hatte. Ich kam erst in der 2. Klasse in diese Grundschule. Als meine Eltern sahen, wie es meiner älteren Schwester in der Schule erging, entschieden sie, dass ich ihr nachfolgen sollte. Und während ich als Erstklässler gar nichts mit Deutsch zu tun hatte, änderte sich das grundlegend im nächsten Schuljahr. Auf einmal so viele Lieder, Spiele, Buchstaben, Zahlen, Sätze auf Deutsch!

Nie werde ich die Prüfung für mein erstes Sprachdiplom in Deutsch am Goethe-Institut vergessen, die ich zu Beginn des Gymnasiums ablegte. Es folgten noch viele Sprachdiplome. Der Stress war immer groß und begleitet von Jammern und Klagen über diesen Druck. In der Pubertät gibt man ja nicht ohne Widerstand nach. Doch auf fast magische Weise vergaß man alles, sobald die Ergebnisse der Prüfungen verkündet waren. Und schon kam die nächste Sprachprüfung... Irgendwie so schaffte ich es bis zur hochhoffiziellen DSD-II-Prüfung. Da wurden mein Jammern und Klagen größer als je zuvor. „Aber im selben Jahr wie die Panhellenischen Prüfungen??? Müssen wir da wirklich noch andere Sachen im Kopf haben????“. Ich fühlte mich im Recht. Und wenn man so anfängt, wie soll man dann noch Lust auf Lernen haben. Ich war weder ein einfacher noch ein sehr bewusster Kandidat für das DSD II. Ich erinnere mich an meine Deutschlehrerinnen, die sich viel Zeit für lange Gespräche und ausführliche Ratschläge nahmen, um uns den Wert dieses Diploms und die damit verbundenen zukünftigen Möglichkeiten nahezu-

ρούσε να μας εξασφαλίσει μελλοντικά. Με τη δική τους λοιπόν καθοδήγηση, άρχισαν να κάμπτονται οι πολύ ισχυρές αντιστάσεις. Το πόσο δίκιο είχαν αποδείχτηκε αμέσως μετά το τέλος των Πανελληνίων Εξετάσεων.

Το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ μού έδωσε τη μοναδική ευκαιρία να πραγματοποιήσω τις προπτυχιακές και στη συνέχεια τις μεταπτυχιακές μου σπουδές σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο και συγκεκριμένα στο Πανεπιστήμιο της Στουτγκάρδης. Μάλιστα ακόμα μένω στην πόλη αυτή και εργάζομαι το τελευταίο χρονικό διάστημα στο Ινστιτούτο Ενεργειακών Κτηρίων Θερμικής Τεχνολογίας και Αποθήκευσης Ενέργειας του ομώνυμου Πανεπιστημίου.

Είμαι παραπάνω από ικανοποιημένος τόσο από τις σπουδές μου όσο και από τη δουλειά μου και τη ζωή μου εδώ. Η πόλη χαρακτηρίζεται ως βασίλισσα του γερμανικού Νότου και αποτελεί μία από τις πιο «πράσινες» μεγαλουπόλεις της Γερμανίας. Είναι πολύ όμορφη η ζωή εδώ. Όσο σκέφτομαι ότι δεν τρελαινόμουν να δώσω τις εξετάσεις για το DSD II της ΚΜΚ, κοντεύω να τρελαθώ τώρα.

Χάρη στο Δίπλωμα αυτό έχτισα πολύ γερές βάσεις για μία ποιοτική ακαδημαϊκή και επαγγελματική καριέρα. Αν διαβάζουν αυτά τα λόγια οι παλιές μου καθηγήτριες των γερμανικών, ίσως μου ζητήσουν... πνευματικά δικαιώματα. Ας με συγχωρήσουν λοιπόν, αν επαναλαμβάνω τα δικά τους λόγια, αυτά που με αγάπη και φροντίδα μου έλεγαν το 2011. Σήμερα, 10 χρόνια μετά, είναι πια και δικές μου πεποιθήσεις. ■

bringen. Unter dieser Anleitung begann der heftige Widerstand langsam nachzulassen. Wie Recht meine Lehrerinnen hatten, zeigte sich dann direkt nach den Panhellenischen Prüfungen.

Das DSD II bot mir die einzigartige Chance, für meinen Bachelor und anschließend meinen Master an einer deutschen Universität zu studieren, und zwar an der Universität Stuttgart. Tatsächlich wohne ich noch immer in dieser Stadt und arbeite seit einiger Zeit am Institut für Gebäudeenergetik, Thermotechnik und Energiespeicherung (IGTE) der Universität Stuttgart. Ich bin hochzufrieden, nicht nur mit meinem Studium, sondern auch mit meiner Arbeit und meinem Leben hier. Die Stadt wird auch die „Königin von Süddeutschland“ genannt und stellt eine der „grünsten“ Großstädte Deutschlands dar. Das Leben hier ist wirklich schön. Dank des DSD II hatte ich starke Grundlagen für eine hochwertige wissenschaftliche und berufliche Laufbahn. Wenn meine alten Deutschlehrerinnen diese Worte jetzt lesen, verlangen sie vielleicht ... Tantiemen für geistiges Eigentum! Sie mögen mir verzeihen, wenn ich die Worte wiederhole, die sie mir 2011 voller Liebe und Sorge immer wieder vorsagten. Heute, zehn Jahre später, geben sie meine eigene Überzeugung wieder. ■

Δημήτρης Κουτσούκος

Από τη γενιά του facebook

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2012. Τη χρονιά εκείνη αποφάσισα μαζί με την προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις να αφιερώσω ακόμα περισσότερο χρόνο στη μελέτη, για να προετοιμαστώ παράλληλα και για τις εξετάσεις του Διπλώματος DSD II της ΚΜΚ. Γενναία απόφαση, θα μου πείτε. Δύο συστήματα εξετάσεων την ίδια χρονιά. Ουάου ή έλεος; Ακούστε πρώτα το αποτέλεσμα και μετά «πατήστε» όποιο emoji θέλετε.

Από τη διαδικασία προετοιμασίας για το Δίπλωμα αυτό θυμάμαι πολύ έντονα την παρουσίαση που είχα επιλέξει να κάνω. Το θέμα που παρουσίασα ήταν τότε πολύ επίκαιρο, «hot», θα έλεγα: «Η επίδραση του facebook στον τρόπο επικοινωνίας των νέων». Τότε το μέσο αυτό βρισκόταν στο ξεκίνημά του και δεν ήταν ευρέως γνωστό στις μεγαλύτερες ηλικίες ανθρώπων. Όταν ήρθε η ώρα της παρουσίασης στους εξεταστές, είχα τέτοιο ενθουσιασμό να μοιραστώ μαζί τους όλα αυτά που με τόση προσωπική φροντίδα είχα βρει, σκεφτεί, ερευνήσει, που ξέχασα πως πρόκειται για εξέταση πτυχίου! Οι εξεταστές χαμογέλασαν με το πάθος μου, ανταποκρίθηκαν στον ενθουσιασμό μου, ενδιαφέρθηκαν για την έρευνά μου και εγώ κατάφερα περήφανα να δηλώνω κάτοχος του DSD II.

Και σε τι θα μου χρησίμευε άραγε; Από το Γυμνάσιο ακόμα ήξερα ότι ήθελα να ασχοληθώ με τη Φυσική. Έτσι έκανα τα πάντα και κυνήγησα Σχολές Φυσικής σε Πανεπιστήμια της Ελλάδας μα και της Γερμανίας. Το καλοκαίρι του 2012 βρέθηκα μπροστά σε ένα δίλημμα. Είχα εισαχθεί στη Σχολή της επιλογής μου στην Ελλάδα. Είχα όμως ήδη γίνει δεκτός και σε Πανεπιστήμια της Γερμανίας. Αποφάσισα να ξεκινήσω τις σπουδές μου στην Ελλάδα. Θεωρώ όμως πολύ σημαντικό ότι μου δόθηκε η ευκαιρία

Dimitris Koutsoukos

Von der Generation Facebook

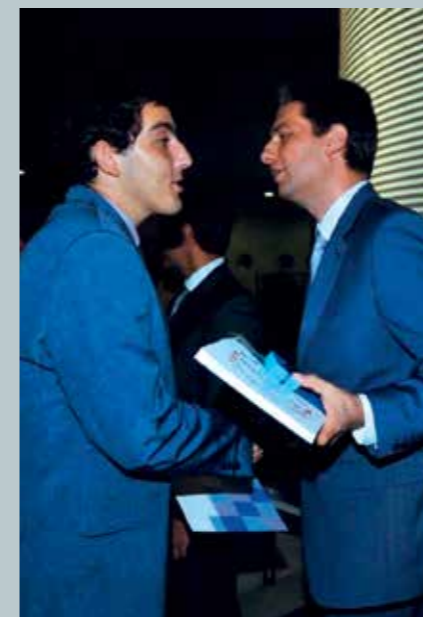
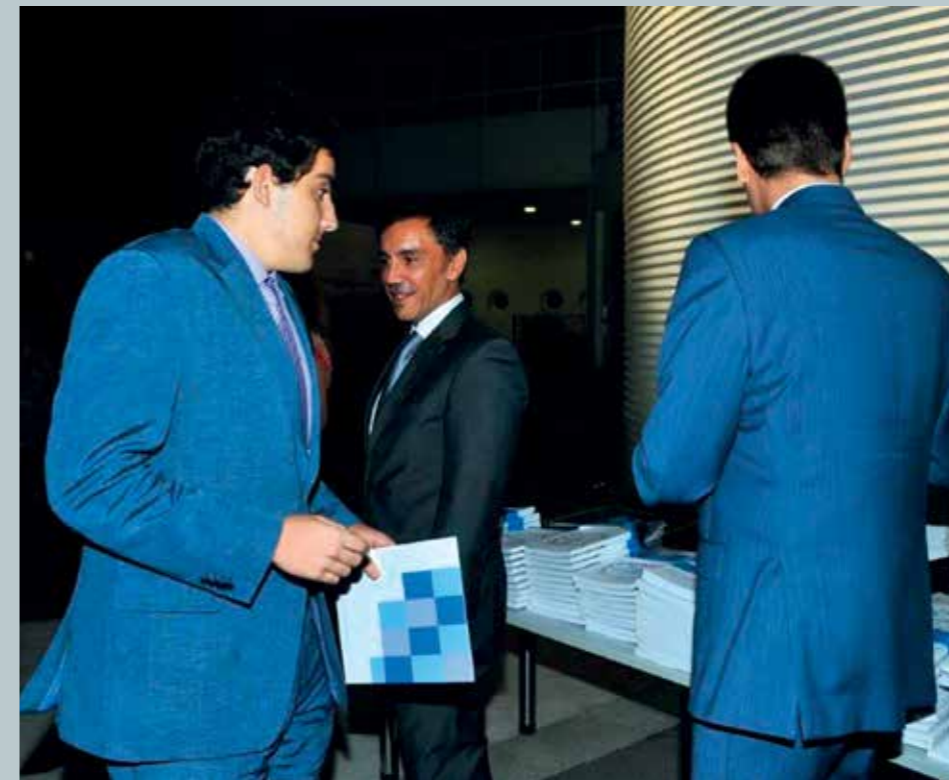
Ich schloss die Ellinogermaniki Agogi 2012 ab. In jenem Jahr beschloss ich, neben der Vorbereitung auf die Panhellenischen Prüfungen dem Lernen noch mehr Zeit zu widmen, um mich gleichzeitig auf die Prüfungen zum DSD II vorzubereiten. Eine mutige Entscheidung, werden Sie sagen. Zwei Prüfungsverfahren im selben Jahr. Wow, oder um Himmels willen? Hören Sie zuerst den Ausgang und klicken Sie danach auf das passende Emoji!

Von der Prüfungsvorbereitung für das Deutsche Sprachdiplom erinnere ich mich am klarsten an das Projekt, dessen Thema ich selbst gewählt hatte und das ich präsentieren wollte. Das Thema, das ich vorstellte, war damals hochaktuell, „heiß“ würde ich sagen: „Die Auswirkungen von Facebook auf die Kommunikation von Jugendlichen“. Damals ging es mit diesem Medium gerade los und es war älteren Menschen nicht sehr gut bekannt. Als die Stunde für meine Präsentation in der Prüfung gekommen war, war ich so begeistert, all das, was ich mit großem persönlichem Einsatz gefunden, überlegt und untersucht hatte, mitzuteilen, dass ich völlig vergaß, dass ich in einer Sprachdiplomprüfung war! Die Prüfer lächelten über meinen Eifer, erwiderten meine Begeisterung, interessierten sich für meine Recherche und ich schaffte es, stolzer Inhaber des DSD II zu werden.

Und wozu sollte mir das nützen? Seit dem Gymnasium wusste ich, dass ich mich mit Physik beschäftigen wollte. Und so tat ich, was immer ich konnte, um an einer griechischen oder deutschen Universität Physik zu studieren. Im Sommer 2012 befand ich mich daher in einem Dilemma: ich hatte eine Zulassung an der Universität meiner Wahl in Griechenland bekommen, war allerdings auch an mehreren deutschen Universitäten angenommen worden. Ich ent-

να σπουδάσω στη Γερμανία και ότι η επιλογή ήταν δική μου. Την ευκαιρία αυτήν την οφείλω κατά το ήμισυ στην απόκτηση του Διπλώματος DSD II.

Τελειώνοντας τις σπουδές μου στη Φυσική αποφάσισα να προχωρήσω σε μεταπτυχιακές σπουδές. Ακολούθησα τελικά μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο στο αντικείμενο της επιστήμης των δεδομένων, ώστε να διευρύνω τις γνώσεις και τους ορίζοντές μου. Μου έκανε τρομερή εντύπωση πως ακόμα και στα Ελληνικά Πανεπιστήμια ζητούσαν πτυχία ξένων γλωσσών και πως το DSD II μου προσέφερε την ευκαιρία να γίνω δεκτός σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών της επιλογής μου. Και το καλύτερο, σε μια εποχή που η αναζήτηση θέσης εργασίας προβληματίζει και ταλαιπωρεί πολλούς νέους, μπορώ με μεγάλη χαρά να πω ότι με έχουν ήδη προσεγγίσει εταιρείες και μου έχουν προσφέρει θέση εργασίας, ακριβώς επειδή είδαν στο βιογραφικό μου παράλληλα με τις σπουδές μου ότι είμαι κάτοχος του Διπλώματος αυτού. Τόσα χρόνια στο σχολείο μας, τα γερμανικά αποτελούσαν ένα μάθημα, το οποίο διδασκόμασταν καθημερινά. Ο καθένας από μας έχει στο μυαλό του στιγμές από τα μαθήματα και τους δασκάλους του, ευχάριστες, χιουμοριστικές, δύσκολες. Όλο αυτό το ταξίδι είναι ένα πολύτιμο κομμάτι των μαθητικών μας χρόνων. Έτσι με όση περηφάνια δηλώνω κάτοχος ενός πολύ δυνατού πτυχίου, με τόση σιγουριά θεωρώ ότι το Δίπλωμα DSD II δεν αποτέλεσε για μένα έναν απλό τίτλο γλωσσομάθειας αλλά έναν σημαντικό σταθμό σε αυτό το πολύχρονο ταξίδι. ■

schied, mein Erststudium in Griechenland zu absolvieren. Jedoch halte ich es für sehr wichtig, dass ich die Chance hatte, auch in Deutschland zu studieren und selbst frei wählen konnte. Diese Chance schulde ich zur Hälfte dem Erwerb des DSD II.

Nach dem Abschluss meines Physikstudiums beschloss ich, einen Masterstudiengang anzuschließen. Schließlich studierte ich im Fach Datenwissenschaft an einer griechischen Universität weiter, um meine Kenntnisse und meinen Horizont zu erweitern. Es machte mir ziemlich Eindruck, dass auch die griechischen Universitäten Sprachdiplome verlangten und das DSD II es mir ermöglichte, im Masterstudiengang meiner Wahl zugelassen zu werden. Und das Beste: in einer Zeit, in der die Suche nach einem Arbeitsplatz vielen jungen Menschen Sorgen und Mühen bereitet, kann ich mit großer Freude berichten, dass mich schon jetzt Unternehmen angesprochen und mir Stellen angeboten haben, weil sie in meinem Lebenslauf gesehen haben, dass ich neben meinen Studienabschlüssen auch über dieses Diplom verfüge.

In meiner ganzen Schulzeit war Deutsch ein Fach, in dem wir täglich unterrichtet wurden. Jedem von uns sind Momente aus Unterrichtsstunden und von unseren Lehrerinnen und Lehrern im Gedächtnis geblieben, schöne, witzige oder auch schwierige. Sie alle machen einen wertvollen Teil unserer Bildungsreise aus. Und während ich natürlich sehr stolz auf mein „starkes“ Universitätsdiplom bin, kann ich zugleich versichern, dass das DSD II für mich nie nur ein Sprachdiplom war, sondern eine wichtige Station auf meiner langen Reise. ■

Αρετή Κρασιώτη

Από το Μετσόβιο
Πολυτεχνείο στο
Αμβούργο

Η πρώτη μου ανάμνηση από τη γερμανική γλώσσα δεν είναι δική μου αλλά του εξαδελφού μου. Εκείνος πήγαινε Γυμνάσιο σε ένα άλλο σχολείο, όταν προσπάθησε να μάθει γερμανικά και του είχαν φανεί πολύ δύσκολα. Εγώ, μικρότερη κατά μία δεκαετία και έχοντας ξεκινήσει από το Νηπιαγωγείο στο σχολείο μου, δεν συνάντησα καμία δυσκολία. Δεν μπορώ να ανακαλέσω τις πρώτες λέξεις που άρθρωσα, θυμάμαι όμως το τραγούδι των γενεθλίων, που το λέγαμε πάντα και στα γερμανικά, αλλά και τη γιορτή του St. Martin που ερχόταν με το άλογο. Η λοξή ματιά που ρίχνω αυτήν τη στιγμή στη βιβλιοθήκη μου με πάει σε μία ακόμα ανάμνηση. Βλέπω το βιβλίο «Siddhartha» του Hermann Hesse και σκέφτομαι πόσο ωραία στιγμή ήταν στην τελευταία τάξη του Λυκείου με την κυρία Αλεξίου να προσεγγίσουμε τη Λογοτεχνία μέσω της γερμανικής γλώσσας. Κάπου εκεί στο τέλος της σχολικής διαδρομής θυμάμαι και την προετοιμασία για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ. Μπήκα στη διαδικασία παρά το γεγονός ότι είχα μπροστά μου τον στόχο των Πανελληνίων Εξετάσεων και μία πολύ απαιτητική χρονιά. Με την απόφαση να αποκτήσω, λοιπόν, περισσότερα εφόδια, έφτασα στις εξετάσεις. Τα γραπτά για το DSD II δεν με είχαν προβληματίσει ιδιαίτερα. Όμως για τα προφορικά είχα αγχωθεί πολύ. Θα πρέπει να ήμουν λίγο αστεία, έτσι όπως κατακόκκινη στο πρόσωπο, ανέλυα την «πράσινη» αρχιτεκτονική στη Γερμανία. Το πήρα το DSD II και αυτό μου έδωσε τεράστια χαρά.

Ωστόσο δεν είχα στο μυαλό μου τις σπουδές στη Γερμανία. Η επιλογή για τις σπουδές μου ήταν η Αρχιτεκτονική. Και πράγματι, άρχισα να σπουδάζω στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Τον Μάρτιο

Areti Kranioti

Von der Nationalen
Technischen Universität
Athen nach Hamburg

Μeine erste Erinnerung an die deutsche Sprache ist gar nicht von mir, sondern von meinem Cousin. Der ging ins Gymnasium einer anderen Schule, als er sich bemühte Deutsch zu lernen. Die Sprache kam ihm sehr schwer vor. Ich war zehn Jahre jünger als er und hatte schon im Kindergarten mit Deutsch angefangen. Ich hatte überhaupt keine Schwierigkeiten. An meine ersten deutschen Wörter kann ich mich kaum erinnern, aber ich kenne noch das Geburtstagslied, das wir immer sangen, und die Lieder zum Sankt Martin, der immer auf einem Pferd kam. Wenn ich einen Seitenblick auf mein Bücherregal werfe, taucht noch eine Erinnerung auf. Ich sehe das Buch „Siddhartha“ von Hermann Hesse und denke an die schönen Momente in der letzten Klasse des Lyzeums, als wir zusammen mit Frau Alexiou auf Deutsch einen Zugang zur Literatur fanden. Irgendwann damals gegen Ende meiner Schulzeit kam dann die Vorbereitung auf die Prüfungen zum DSD II. Ich habe daran teilgenommen, obwohl ich die Panhellenischen Prüfungen als Ziel und ein anstrengendes Schuljahr vor mir hatte. Mit dem Entschluss, nicht auf diese zusätzliche Qualifikation zu verzichten, gelangte ich zu den DSD-II-Prüfungen. Das Schriftliche machte mir wenig Sorgen. Viel Stress dagegen hatte ich bei der mündlichen Prüfung. Es muss lustig gewesen sein, wie ich mit hochrotem Gesicht die „grüne“ Architektur in Deutschland analysierte. Ich bekam das DSD II und freute mich riesig darüber. Dennoch hatte ich nicht die Absicht, in Deutschland zu studieren. Meine erste Studienwahl war Architektur. Und tatsächlich begann ich kurz darauf mein Studium an der Nationalen Technischen Universität

του 2017, με πρότειναν από τη Σχολή μου για το πρόγραμμα Erasmus, προκειμένου να διεκδικήσω μία από τις δύο θέσεις που είχαν «ανοίξει» στο Αμβούργο, στο HafenCity Universität. Οι γνώσεις μου στη γερμανική γλώσσα μου έδιναν το προβάδισμα σε σχέση με άλλους υποψηφίους. Πήρα τη μία από τις δύο θέσεις και για έξι μήνες σπούδασα και έζησα στο Αμβούργο. Το Πανεπιστήμιο επέτρεπε στους φοιτητές να επιλέξουν ποιον τομέα σπουδών ήθελαν να ακολουθήσουν άσχετα με το υπόβαθρο που είχαν από τη χώρα προέλευσής τους. Και ενώ στην Ελλάδα σπούδαζα Αρχιτεκτονική, εκεί είχα τη δυνατότητα να παρακολουθήσω και μαθήματα από τον τομέα της Πολεοδομίας. Ήταν μοναδική ευκαιρία να διευρύνω τις γνώσεις μου.

Έζησα όμορφα αυτούς τους μήνες εντός και εκτός Πανεπιστημίου. Στην Ελλάδα πιστεύουμε ότι οι Γερμανοί είναι πιο «κλειστοί» ως άνθρωποι. Εγώ δεν ένιωσα κάτι τέτοιο. Οι άνθρωποι που γνώρισα στο Πανεπιστήμιο ήταν πολύ υποστηρικτικοί. Υπήρχε παντού τρομερή οργάνωση. Όχι μόνο δεν δυσκολεύτηκα με αυτό, αλλά είχα πολύ μεγάλη ανάγκη να μπω μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο.

Σίγουρα το ότι πήρα την απόφαση να πάω στη Γερμανία βασίστηκε στο ότι ήξερα τόσο καλά τη γλώσσα. Αν δεν είχα αυτό το εφόδιο, δεν θα είχα κάνει αυτό το βήμα. Η Γερμανία είναι μέσα στους στόχους μου και στα επόμενα πλάνα μου. Μόλις ολοκληρώσω το μεταπτυχιακό μου, θα αξιοποιήσω τη δυνατότητα μετακίνησης νέων αποφοίτων, ούτως ώστε να αναζητήσουν επαγγελματική εμπειρία. Θέλω να κάνω πρακτική στη Γερμανία με την προοπτική να συνεχίσω επαγγελματικά για κάποιο διάστημα εκεί. Είναι για μένα ένας χώρος ασφαλής, ακούω τριγύρω μου μια γλώσσα την οποία καταλαβαίνω, δεν νιώθω αποκομμένη από το περιβάλλον, δεν νιώθω ξένη. Φυσικά η επιλογή μου θα είναι και πάλι το Αμβούργο, εκεί που μπορώ να περπατάω δίπλα στον ποταμό Elbe, να βρίσκομαι στο κέντρο της πόλης ή στο πολύβουο λιμάνι της, να θαυμάζω τα κτήρια, να έχω τόσες εναλλαγές. Είναι για μένα μία γοητευτική σύνθεση αντιθέσεων. Δικαίως το αποκαλούν «παράθυρο στον κόσμο». Και τη θέα την οφείλω στη γερμανική γλώσσα. ■

Athen. Im März 2017 empfahl mich meine Fakultät für das Erasmus-Programm und ich bewarb mich für einen der beiden „neuen“ Studienplätze an der Hafencity Universität Hamburg. Meine Deutschkenntnisse verschafften mir den entscheidenden Vorsprung gegenüber anderen Bewerbern. Ich bekam einen der beiden begehrten Plätze und für sechs Monate studierte und lebte ich in Hamburg. Die Universität erlaubte es den Erasmus-Studierenden, Fächer ihrer Wahl zu studieren, unabhängig von ihrem Studienschwerpunkt im Heimatland. Und während ich also in Griechenland Architektur studierte, hatte ich dort die Möglichkeit, Lehrveranstaltungen im Bereich „Stadtplanung“ zu besuchen. Es war eine einzigartige Chance, meine Kenntnisse zu erweitern.

Ich erlebte in diesen Monaten innerhalb und außerhalb der Universität eine sehr schöne Zeit. In Griechenland glauben wir, dass die Deutschen verschlossene Menschen sind. Ich habe so etwas nicht gespürt. Alle Leute, die ich in der Universität kennengelernt habe, waren entgegenkommend. Es gab überall perfekte Organisation. Ich hatte nicht nur keinerlei Schwierigkeiten damit, sondern hatte auch wirklich großen Bedarf, einmal so einen Rahmen persönlich zu erleben.

Jedenfalls hatte ich meine Entscheidung, nach Deutschland zu gehen, auf dem Hintergrund meiner guten Deutschkenntnisse getroffen. Wenn ich nicht über diese Qualifikation verfügt hätte, hätte ich diesen Schritt nicht gewagt. Deutschland ist weiterhin mein Ziel und Teil meiner unmittelbaren Zukunftspläne. Sobald ich mit meinem Masterstudium hier fertig bin, werde ich ein Programm zur Mobilität junger Akademiker auf der Suche nach Berufserfahrung nutzen. Ich möchte in Deutschland ein Praktikum machen, mit der Perspektive, eine Zeitlang dort auch beruflich tätig zu sein. Für mich ist Deutschland ein sicherer Ort, ich höre um mich herum eine Sprache, die ich verstehe, ich fühle mich nicht von meiner Umgebung isoliert, fühle mich nicht als Fremde. Natürlich wird Hamburg wieder meine erste Wahl sein. Dort kann ich an der Elbe entlang wandern, im Stadtzentrum flanieren oder im lauten Hafen herumstreifen, die schönen Gebäude bewundern, so viel Abwechslung genießen. Die Stadt stellt für mich eine faszinierende Verbindung von Gegensätzen dar. Zu Recht wird sie das „Tor zur Welt“ genannt. Den Blick durch dieses Tor verdanke ich der deutschen Sprache. ■

Κωνσταντίνα Τζέτου

Γυναικολόγος στο Νοσοκομείο του Ravensburg

Περπατώ στους δρόμους με το φαναράκι μου και τραγουδώ για τον St. Martin – εκεί ψηλά στον ουρανό φωτίζουν τα άστρα και εδώ στη γη εμείς, „Laterne Laterne, Sonne, Mond und Sterne“ («Φαναράκι, φαναράκι, ήλιε, φεγγάρι και αστέρια»). Με το χειροποίητο φαναράκι μου στο χέρι στα χρόνια του Νηπιαγωγείου ξεκίνησε το ταξίδι μου στη γερμανική γλώσσα. Είμαι ευγνώμων γι' αυτό το ταξίδι. Κι αν αυτή ήταν η αρχή του, επιτρέψτε μου να σας πω και τους μετέπειτα σταθμούς του. Όταν τελείωσα το σχολείο, πήγα στο Düsseldorf, όπου σπούδασα Ιατρική για έξι χρόνια. Έφυγα από το Düsseldorf και ξεκίνησα να εργάζομαι στο Νοσοκομείο του Ravensburg, μια πόλη στη νότια Γερμανία. Εδώ παίρνω την ειδικότητά μου στη Γυναικολογία. Το καλό με τη Γερμανία είναι ότι έχεις την ευελιξία να συνεχίσεις τη δουλειά σου σε οποιοδήποτε σημείο της χώρας θέλεις. Δεν χρειάζονται διαδικασίες, αναμονή. Είμαι πολύ ευχαριστημένη για όλη αυτήν την ευελιξία, για τη δουλειά μου, για το οικονομικό επίπεδο που έχω.

Τα γερμανικά ήταν πάντα ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μου στο σχολείο. Η κυρία Στάι μού έλεγε ότι το δυνατό μου σημείο ήταν η πολύ καλή προφορά μου. Η γλώσσα, τα διπλώματα, η προετοιμασία ήταν όλα φυσικά και αυτονόητα. Όταν το σχολείο μάς έδωσε τη δυνατότητα για το Δίπλωμα DSD II της KMK, δεν το σκέφτηκα δεύτερη φορά, παρόλο που ήταν την ίδια χρονιά με τις Πανελλήνιες. Άλλωστε, δεν χρειαζόταν να κάνω ξεχωριστά μαθήματα ούτε έπρεπε να τρέχω να δώσω εξετάσεις σε έναν άλλο χώρο. Όλη η διαδικασία ήταν ενταγμένη στο πρόγραμμα του σχολείου.

Konstantina Tzetou

Gynäkologin am Krankenhaus in Ravensburg

Ich sang zu Sankt Martin: „Ich gehe mit meiner Laterne, und meine Laterne mit mir. Da oben, da leuchten die Sterne, da unten, da leuchten wir – Laterne, Laterne, Sonne, Mond und Sterne“. Mit meiner selbstgebastelten Laterne in der Hand begann im Kindergarten meine Reise zur deutschen Sprache. Ich bin dankbar für diese Reise. Und wenn dies der Anfang war, gestatten Sie mir, Ihnen die weiteren Stationen zu berichten. Nach meinem Schulabschluss ging ich nach Düsseldorf, wo ich sechs Jahre lang Medizin studierte. Dann verließ ich Düsseldorf und begann meine Arbeit an einem Krankenhaus in Ravensburg, einer Stadt in Süddeutschland. Hier absolviere ich meine Facharzt Ausbildung als Gynäkologin. Das Gute an Deutschland ist die Flexibilität, die Ausbildung in jedem beliebigen Teil des Landes fortsetzen zu können. Es gibt keine langwierigen Verfahren oder Wartezeiten. Ich bin sehr froh über diese Flexibilität, über meine Arbeit, und auch über den Lebensstandard, der mir so ermöglicht wird.

Deutsch war immer ein bedeutender Teil meiner Schulzeit. Frau Stai sagte zu mir, meine sehr gute Aussprache sei meine Stärke! Die Sprache, die Sprachzertifikate, die Prüfungsvorbereitung, alles erschien mir natürlich und selbstverständlich. Als die Schule uns die Möglichkeit bot, das DSD II zu erwerben, dachte ich nicht zweimal darüber nach, obwohl dies das Jahr der Panhellenischen Prüfungen war. Außerdem musste ich dazu weder Zusatzunterricht machen noch in irgendeinem fernen Prüfungszentrum fahren. Das ganze Verfahren war eingebettet in den normalen Stundenplan der Schule.

Τότε κανείς δεν σκεφτόταν κάτι άλλο εκτός από τις Πανελλήνιες. Ούτε κι εγώ. Παρόλα αυτά ακολούθησα τον δρόμο του DSD II, γιατί εμπιστευόμουν το σχολείο, γιατί δεν απέρριπτα ποτέ κάποια ευκαιρία και επίσης γιατί ήξερα ότι το Δίπλωμα αυτό ανοίγει την πόρτα προς τη Γερμανία. Με την κυρία Αλεξίου δουλέψαμε μαζί για την εργασία που θα παρουσιάζα στην επιτροπή. Δεν ξέρω αν σας φανεί περίεργο, αλλά είχα επιλέξει ως θέμα τον γάμο και το διαζύγιο, είχα μελετήσει τους λόγους των διαζυγίων σε διάφορες χώρες της Ευρώπης και είχα συγκρίνει διαφορετικές κοινωνίες. Έμοιαζα περισσότερο με... σύμβουλο γάμου μπροστά στην επιτροπή παρά με μαθήτριά που εξετάζεται. Πήρα στα χέρια μου το Δίπλωμα από τον Γερμανό Πρέσβη στην τελετή της αποφοίτησής μου. Φορούσα ένα κόκκινο φόρεμα και ήμουν πολύ χαρούμενη. Να πω την αλήθεια; Για την αποφοίτηση καιρόμουν. Στο DSD II δεν είχα δώσει τη βαρύτητα που του άξιζε.

Όταν μετακόμισα για τις σπουδές μου στη Γερμανία, βρήκα τα πράγματα περίπου όπως τα περίμενα, με τις δυσκολίες που περίμενα. Σίγουρα τους ανθρώπους τους νιώθεις καλύτερα, όταν τους συναναστρέφεις. Εξελίχθηκα μέσα στη γερμανική γλώσσα. Αφοσιώθηκα στο Πανεπιστήμιο, στην Ιατρική. Δεν ένιωσα ποτέ στις κοινωνικές μου συναναστροφές το ότι «είσαι Ελληνίδα, δεν θα σε κάνω παρέα».

Αυτό που μπορώ πια με βεβαιότητα να πω είναι ότι χωρίς το DSD II δεν θα μπορούσα να έχω σπουδάσει στη Γερμανία. Η ζεστή χειραψία του Πρέσβη και τα θερμά συγχαρητήρια όλων για την απόκτηση του Διπλώματος αυτού στην τελευταία τάξη του Λυκείου είχαν περάσει τότε για μένα στα «ψιλά» γράμματα. Αυτά τα ψιλά γράμματα έγιναν αργότερα τα κεφαλαία της ζωής μου. ■

Damals dachte niemand an etwas anderes als an die Panhellenischen Prüfungen. Und ich natürlich auch nicht. Trotzdem nahm ich an der Prüfungsvorbereitung für das DSD II teil, weil ich der Schule vertraute, weil ich nie eine gute Gelegenheit ausschlug und weil ich wusste, dass dieses Diplom das Tor nach Deutschland öffnete. Unterstützt durch Frau Alexiou arbeitete ich an der Projektarbeit, die ich der Prüfungskommission präsentieren sollte. Ich weiß nicht, ob es komisch klingt, aber ich hatte als Thema „Ehe und Scheidung“, ich studierte die Gründe für Scheidungen in verschiedenen europäischen Ländern und verglich die unterschiedlichen Gesellschaften. Vor der Kommission kam ich mir vor wie eine Eheberaterin, statt einer Schülerin in der Prüfung. Das Deutsche Sprachdiplom erhielt ich aus der Hand des deutschen Botschafters auf unserer Abschlussfeier. Ich trug ein rotes Kleid und war sehr froh. Um die Wahrheit zu sagen, freute ich mich über meinen Schulabschluss. Dem DSD II maß ich damals nicht die gebührende Bedeutung bei.

Als ich zum Studium nach Deutschland ging, fand ich alles so vor, wie ich es erwartet hatte, auch die erwarteten Schwierigkeiten. Natürlich fühlt man sich mit den Menschen besser, wenn man direkten Umgang mit ihnen hat. Ich entwickelte mich in und mit der deutschen Sprache. Ich konzentrierte mich auf die Universität, mein Medizinstudium. Niemals erlebte ich in meinem sozialen Umfeld die Haltung „Du bist Griechin, mit dir will ich nichts zu tun haben“.

Mit Sicherheit kann ich sagen, dass ich ohne das DSD II in Deutschland nicht hätte studieren können. Der freundliche Händedruck des Botschafters und der herzliche Beifall aller zum Erwerb des Diploms in der Abschlussklasse des Lyzeums bedeuteten damals für mich nicht mehr als eine Fußnote. Doch diese Fußnote wurde später ein wichtiges Kapitel meines Lebens. ■

» 2013

Αλεξία Παπαϊωάννου

Η πρώτη των πρώτων
στην Ελλάδα
ανοίγει πανιά για
Χαϊδελβέργη

Der Spiegel, 2/7/2013: «Αποστράγγιση εγκεφάλων: Η καλύτερη μαθήτρια της Ελλάδας θα σπουδάσει στη Γερμανία». Πανηγυρίζουν οι Γερμανοί που παίρνουν το... διαμάντι της Ελλάδας, όπως τουλάχιστον χαρακτηρίζουν τη 17χρονη Αλεξία Παπαϊωάννου στο εκτενές αφιέρωμα που της έκαναν στο περιοδικό Der Spiegel.

Κάπως έτσι επεισοδιακά ξεκίνησε η ζωή μου μετά το σχολείο. Με έκπληξη διάβασα στο γερμανικό περιοδικό πόσο παρεξηγήθηκε στο αποκορύφωμα της οικονομικής κρίσης η πρόθεσή μου να φύγω από την Ελλάδα και να σπουδάσω στη Γερμανία. Έμεινα έκπληκτη με την έκταση που πήρε το θέμα. Ευτυχώς οι φίλοι μου το αντιμετώπισαν από την αστεία του πλευρά, με πολιόρκησαν με μηνύματα, e-mails και τηλεφώνω. Θυμάμαι ότι ήμουν σε μεγάλη αμηχανία. Βρέθηκα στη δίνη μιας δημοσιότητας χωρίς να το θέλω, χωρίς να νιώθω άνετα με αυτό. Διάβαζα τα σχόλια και τα αφιερώματα του ελληνικού και γερμανικού τύπου.

Είχα συγκεντρώσει 19.728 μόρια στις Πανελλήνιες Εξετάσεις και χαρακτηρίστηκα ως η «πρώτη των πρώτων». Όλοι ένιωθαν την ανάγκη να κάνουν ένα σχόλιο για την απόφασή μου. Διάβασα για μένα ότι μπορείτε να φανταστείτε. Διάβασα για... διαρροή εγκεφάλων στη Γερμανία, ότι «ένα από τα λαμπρότερα μυαλά της χώρας προτιμά την πανίσχυρη Γερμανία», ότι «η καλύτερη μαθήτρια της Ελλάδας θα μεταναστεύσει στη Γερμανία», ότι η Ελλάδα διώχνει τα... «μυαλά» της και ένα σωρό άλλα. Κανένα από αυτά δεν είχε σχέση με την αλήθεια, τη δική μου αλήθεια.

Alexia Papaioannou

Spitzenabsolventin
Griechenlands macht
sich auf den Weg nach
Heidelberg

Der Spiegel, 2/7/2013: „Brain Drain - Griechenlands beste Schülerin geht an eine deutsche Universität“. Die Deutschen freuen sich, denn sie bekommen ... das Juwel Griechenlands, wie die 17jährige Alexia Papaioannou in einem ausführlichen Artikel des deutschen Nachrichtenmagazins „Der Spiegel“ charakterisiert wurde. Mit dieser Episode begann mein nachschulisches Leben. Mit Überraschung las ich in dem Nachrichtenmagazin, wie meine Entscheidung Griechenland zu verlassen und in Deutschland zu studieren auf dem Höhepunkt der Finanzkrise in Griechenland missverstanden wurde. Ich war überrascht über die Dimensionen, die das Thema annahm. Zum Glück gingen meine Freunde auf humorvolle Weise damit um, aber ich wurde belagert mit Kurznachrichten, Emails und Telefonaten. Ich erinnere mich noch an meine große Unruhe. Gegen meinen Willen geriet ich in einen Wirbel der Öffentlichkeit und ich fühlte mich nicht gut dabei. Täglich las ich Kommentare und Artikel in der griechischen und deutschen Presse.

19.728 von 20.000 Punkten hatte ich in den Panhellenischen Prüfungen bekommen und wurde als die „Beste der Besten“ bezeichnet. Alle fühlten sich bemüßigt, meine Entscheidung zu kommentieren. Ich las über mich alles, was man sich nur vorstellen kann. Ich las über „Brain Drain“ und Sätze wie „Einer der glanzvollsten Köpfe Griechenlands zieht das mächtige Deutschland vor“, „Die beste Schülerin Griechenlands emigriert nach Deutschland“,

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2013. Απόλαυσα κάθε στιγμή της φοίτησής μου στο σχολείο. Έχω πολύ ωραίες αναμνήσεις από κάθε βαθμίδα της σχολικής μου ζωής. Οι φίλοι μου, οι συμμαθητές μου από το «ηρωικό» 5ο τμήμα των γυμνασιακών μου χρόνων, οι καθηγητές μου, όλοι οι άνθρωποι που πλαισίωσαν την περίοδο αυτή της ζωής μου είναι ένα ανεκτίμητο κεφάλαιο για μένα. Ήταν σαν να είχαμε μία παλέτα με πάρα πολλά χρώματα, με πολλές επιλογές. Εμείς έπρεπε να πάρουμε τα πινέλα και να «ζωγραφίσουμε», να σχεδιάσουμε το μέλλον μας. Είχαμε την ανάγκη να το ονειρευτούμε, τα εφόδια να το διαμορφώσουμε, την ώθηση να κυνηγήσουμε τους στόχους που θα μας έκαναν ευτυχισμένους. Αυτή ήταν η παρακαταθήκη του σχολείου.

Ως μαθήτρια δεν ήμουν σε θέση να κατανοήσω τη σημασία που έχει η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας στην πορεία ενός νέου ανθρώπου. Ποτέ δεν φανταζόμουν άλλωστε ότι θα σπουδάζα και θα έμενα για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα στο εξωτερικό. Έτσι το μάθημα των γερμανικών ήταν για μένα ένα μάθημα ενταγμένο στο υποχρεωτικό πλαίσιο του σχολείου. Όταν έφτασα πια στη Γ' τάξη του Λυκείου, συνέπεσε η προετοιμασία για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις με τις εξετάσεις για δύο διπλώματα στη γερμανική γλώσσα, για το C2 του Goethe-Institut και για το DSD II της KMK. Προτεραιότητα είχαν για μένα οι Πανελλήνιες. Για κανένα από τα δύο διπλώματα δεν είχα επενδύσει τόση ενέργεια. Τα απέκτησα και τα δύο.

Το σχολείο με πρότεινε ως υποψήφια για τη διεκδίκηση μιας υποτροφίας της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών DAAD, πριν ακόμα δώσω Πανελλήνιες Εξετάσεις. Γιατί όχι; Δεν είχα τίποτα να χάσω. Ήξερα ότι το σχολείο είχε εξασφαλίσει για τους μαθητές του τη δυνατότητα της διεκδίκησης μιας πλήρους υποτροφίας σπουδών από τη DAAD. Ήταν μεγάλη τιμή για μένα η πρόταση αυτή. Ήμουν πάντα τελειομανής και είχα την αίσθηση του καθήκοντος. Αφού λοιπόν το σχολείο με ξεχώρισε, έπρεπε κι εγώ να το βγάλω «ασπροπρόσωπο». Μέχρι την προηγούμενη σχολική χρονιά πίστευα ότι θα παραμείνω στην Ελλάδα για σπουδές. Κατά τη διάρκεια της Γ' Λυκείου άρχισα

„Griechenland vertreibt seine klügsten Köpfe“, und was nicht noch alles. Nichts davon hatte mit der Wahrheit zu tun, mit meiner Wahrheit.

Ich bin Absolventin der Ellinogermaniki Agogi des Jahrgangs 2013. Ich habe jeden Tag meiner Schulzeit genossen und bewahre mir wunderbare Erinnerungen an alle Schuljahre. Meine Freunde, meine Mitschüler aus der „heroischen“ 5er Klasse im Gymnasium, meine Lehrer, alle Menschen aus dieser Zeit machen ein unschätzbar wertvolles Kapitel meines Lebens aus. Es war, als hätten wir eine Palette mit vielen Farben und bunter Auswahl. Wir nahmen die Pinsel und malten unsere Zukunft. Wir fanden in der Schule die Notwendigkeit zu träumen, die Mittel, unsere Zukunft selbst zu gestalten, und Anstöße, unsere Ziele auf dem Weg zum Glück zu verfolgen. Das war der Beitrag unserer Schule.

Als Schülerin war ich nicht in der Lage, die Bedeutung des Erlernens einer Fremdsprache auf dem Bildungsweg eines jungen Menschen zu erkennen. Ich konnte mir darüber hinaus nie vorstellen, dass ich selbst für so lange Zeit im Ausland studieren und leben würde. So war der Deutschunterricht für mich einfach ein Teil meines schulischen Curriculums. Als ich in der letzten Klasse des Lyzeums ankam, fiel die Vorbereitung für die Panhellenischen Prüfungen zusammen mit der Prüfungsvorbereitung für zwei deutsche Sprachdiplome, das Zertifikat C2 des Goethe-Instituts und des DSD II der Kultusministerkonferenz. Priorität hatten für mich die Panhellenischen Prüfungen. In keines der beiden Sprachdiplome investierte ich so viel Energie. Ich bekam sie beide.

Die Schule schlug mich für ein Stipendium des Deutschen Akademischen Austauschdienstes vor, noch bevor ich die Panhellenischen Prüfungen ablegte. Warum nicht, dachte ich. Ich hatte nichts zu verlieren. Ich wusste, dass meine Schule für ihre Schüler die Möglichkeit erlangt hatte, sich für ein Vollstipendium des DAAD für ein Studium in Deutschland zu bewerben. Es war eine große Ehre für mich, dass ich dazu vorgeschlagen wurde. Ich war schon immer eine Perfektionistin und hatte ein starkes Pflichtgefühl. Da die Schule mich also so auszeichnete, wollte ich ihr auch Ehre machen. Bis zum vorletzten Schuljahr

να αμφισβητώ την απόφασή μου. Όπως και οι περισσότεροι άνθρωποι της ηλικίας μου, ανησυχούσα λόγω της κρίσης και για το μέλλον. Η προοπτική της Γερμανίας και μάλιστα με τη δυνατότητα της υποτροφίας ήταν μία πολύ δυνατή πρόκληση για μένα. Όταν έμαθα ότι πήρα την υποτροφία αυτή, εκτός από το ότι χάρηκα πολύ, βρέθηκα μπροστά σε ένα δίλημμα, που μέχρι τη Β' Λυκείου δεν υπήρχε καν. Ελλάδα ή Γερμανία; Πέρασα στη Σχολή της πρώτης μου προτίμησης, τη Νομική Αθηνών. Με την υποτροφία και το DSD II έγινα δεκτή και στη Νομική της Χαϊδελβέργης. Επέλεξα τελικά να σπουδάσω στη Γερμανία, επειδή ήθελα να κάνω μία αλλαγή. Οι περισσότεροι συνέδεσαν την επιλογή μου αποκλειστικά με την οικονομική κρίση στη χώρα μας και τις δυσκολίες που υπήρχαν και υπάρχουν για τους νέους. Σίγουρα και αυτό έπαιξε τον ρόλο του. Όμως η απόφασή μου ερμηνεύεται καλύτερα από τη διάθεση που έχουμε όλοι για αλλαγή. Είμαστε πολίτες του κόσμου, πολίτες της Ευρώπης. Αυτό διδάχτηκα στο σχολείο μου.

Εκείνη η σχολική χρονιά, λοιπόν, τελείωσε για μένα με επιτυχία και πολλά πρωτοσέλιδα. Για το πρώτο προετοιμάστηκα μεθοδικά και συστηματικά. Για το δεύτερο ήμουν απροετοίμαστη. Για μένα ήταν ένα τόλμημα, μία ευκαιρία που αξιοποίησα. Ωστόσο, δεν θέλω να γίνω δικηγόρος. Θεωρώ ότι η Νομική επιστήμη είναι ενδιαφέρουσα, όμως αγαπώ το γράψιμο. Θα προτιμούσα ακαδημαϊκή καριέρα ή δημοσιογραφία. Τις σπουδές μου τις ολοκλήρωσα το 2019 με το πρώτο Staatsexamen (κρατικές εξετάσεις). Αυτήν τη στιγμή βρίσκομαι σε μία δημοσιογραφική μετεκπαίδευση, την οποία όμως μάλλον θα διακόψω, για να κάνω το Referendariat (πρακτική άσκηση) και να δώσω το δεύτερο Staatsexamen.

Να σας εξομολογηθώ ότι δεν θα βάλω ποτέ καμία χώρα πάνω από την Ελλάδα. Πάντα θα την κουβαλώ. Όπως πάντα κουβαλώ μαζί μου το σχολείο μου. ■

meinte ich, ich würde zum Studium in Griechenland bleiben. Erst im letzten Schuljahr begann ich an meiner Einstellung zu zweifeln. Wie die meisten Menschen meines Alters machte ich mir über die Krise und die Zukunft Sorgen. Die Aussicht auf Deutschland und noch dazu mit einem Stipendium war eine starke Herausforderung für mich. Als ich erfuhr, dass ich tatsächlich für ein Stipendium ausgewählt worden war, freute ich mich natürlich. Andererseits jedoch befand ich mich in einem Dilemma, das ich bis zur 2. Lyzeumsklasse nicht gekannt hatte: Griechenland oder Deutschland? Ich wurde in Griechenland an der Juristischen Fakultät der Universität Athen zugelassen, das war meine erste Wahl gewesen. Mit meinem Stipendium und dem DSD II bekam ich auch eine Zulassung für Jura an der Universität Heidelberg. Ich entschied mich schließlich für Deutschland, weil ich eine Veränderung wollte. Die meisten Leute verbanden meine Entscheidung ausschließlich mit der Wirtschaftskrise in meinem Land und mit den Schwierigkeiten, die junge Menschen hier hatten und noch haben. Sicher spielte auch dies eine Rolle. Doch meine Entscheidung ist besser zu deuten durch die Lust, die wir alle haben, uns zu verändern. Wir sind Bürger einer Welt, Bürger Europas. Das wurde mir in meiner Schule vermittelt.

So also endete für mich das Schuljahr 2013 mit Erfolg und vielen Schlagzeilen. Auf ersteren hatte ich mich systematisch und methodisch vorbereitet. Auf letztere war ich völlig unvorbereitet. Für mich war es vor allem das Wagnis, das ich eingehen wollte, solange ich noch jung bin. Es war die Gelegenheit, die ich wahrnehmen wollte. Dennoch möchte ich nicht Anwältin oder Juristin werden. Ich halte die Rechtswissenschaften für interessant, aber ich liebe das Schreiben. Am liebsten wäre mir eine akademische Karriere oder der Journalismus. Mein Studium habe ich 2019 mit dem Ersten Staatsexamen abgeschlossen. Momentan mache ich eine journalistische Ausbildung, die ich aber wahrscheinlich unterbrechen werde, um mein Referendariat zu absolvieren und das Zweite Staatsexamen abzulegen.

Gestehen möchte ich noch, dass ich nie ein anderes Land über Griechenland stellen werde. Griechenland ist immer bei mir. So wie meine Schule. ■

» 2013

Χρύσα Γερακάκη

Η αρχιτέκτονας που διδάσκει γερμανικά

Το όνειρό μου πάντα ήταν να σπουδάσω Αρχιτεκτονική, όχι οπουδήποτε, αλλά στη Γερμανία. Την απόφαση την πήρα ήδη από την Α' Λυκείου έπειτα από εκτενείς συζητήσεις με την οικογένεια και τους καθηγητές μου. Το σχολείο μου έκανε την απόφαση αυτή πιο εύκολη, καθώς με προετοίμασε σε όλους τους τομείς.

Ως μαθητές ερχόμασταν σε επαφή όχι μόνο με τα βιβλία και τις ιστορίες τους αλλά και με τον πολιτισμό, την αυθεντική κουλτούρα της χώρας. Ειδικά τα τελευταία χρόνια στο σχολείο δεν διδασκόμουν απλώς γερμανικά ούτε μόνο προετοιμαζόμουν για το Δίπλωμα DSD II της KMK. Στο μάθημα των γερμανικών διαβάζαμε λογοτεχνία, ασχολούμασταν με φιλοσοφικά ζητήματα, συζητούσαμε πολύ για θέματα εκτός των σχολικών εγχειριδίων, πράγμα που εκτός από εξαιρετικά πολύτιμο για την εξάσκησή μας στη γλώσσα, μας έκανε πιο καλλιεργημένους και πολύπλευρους. Θυμάμαι να δοκιμάζω τα όριά μου στο μάθημα των γερμανικών προσπαθώντας να συγκρατήσω όσο μπορούσα περισσότερα από το βιβλίο του Bertolt Brecht «Leben des Galilei» και στο τέλος να ανταμείβομαι γι' αυτήν την προσπάθεια.

Τις εξετάσεις για το DSD II τις θυμάμαι ως πολύ ευχάριστη διαδικασία. Ήταν σχεδόν σαν να κάνω ένα διάλειμμα από το άγχος των Πανελληνίων Εξετάσεων. Δεν αγχώθηκα ούτε μια στιγμή για την επίδοσή μου, καθώς η προετοιμασία μας στην τάξη, ιδίως με την καθοδήγηση και με την ώθηση που μας προσέφερε η καθηγήτριά μας, Frau Alexiou ήταν εξαιρετικά αποτελεσματική. Θυμάμαι και το θέμα που είχα επιλέξει: „Was ist Glück und wie können wir es finden“ («Τι είναι η ευτυχία και πώς μπορούμε να τη βιώσουμε»). Τα φιλοσοφικά θέματα ήταν το forte μας και η ευτυχία το ζητούμενο για κάθε άνθρωπο. Ποιος εξεταστής θα μπορούσε

Chryssa Gerakaki

Eine Architektin, die Deutsch lehrt

Mein Traum war immer, Architektur zu studieren, aber nicht irgendwo, sondern unbedingt in Deutschland. Die Entscheidung traf ich in der ersten Klasse des Lyzeums nach langen Gesprächen mit meiner Familie und mit meinen Lehrern. Die Schule erleichterte mir diese Entscheidung, denn sie bereitete mich in allen Bereichen entsprechend vor.

Als Schüler kamen wir nicht nur mit Büchern und Geschichten, sondern auch mit der authentischen Kultur Deutschlands in Kontakt. Insbesondere im letzten Schuljahr wurde nicht nur die deutsche Sprache unterrichtet und auch nicht nur auf die Prüfungen zum DSD II vorbereitet. Im Deutschunterricht lasen wir Literatur, beschäftigten uns mit philosophischen Fragen und diskutierten viel über Themen außerhalb der Schulbücher, was nicht nur wertvoll für die praktische Übung der deutschen Sprache war, sondern uns auch kultivierter und vielseitiger machte.

Ich erinnere mich, dass ich im Deutschunterricht an meine Grenzen kam, als ich versuchte, möglichst viel aus dem Buch „Leben des Galilei“ von Bertolt Brecht zu behalten, und dass ich am Ende für meine Mühe belohnt wurde.

Die Prüfungen für das DSD II sind mir als sehr angenehm in Erinnerung. Sie waren fast wie eine Pause vom Stress der Panhellenischen Prüfungen. Ich war keinen Moment gestresst, was meine Leistung anging, denn unsere Vorbereitung im Unterricht unter der Anleitung und Förderung durch unsere Lehrerin, Frau Alexiou, war außerordentlich effektiv. Ich erinnere mich auch an mein gewähltes Thema „Was ist Glück und wie können wir es finden?“. Die philosophischen Themen waren unsere Stärke und Glück ist das Hauptanlie-

να αντισταθεί σε μια τέτοια ανάλυση; Το αγαπημένο μου κομμάτι της εξέτασης του DSD II θα είναι πάντα αυτή η παρουσίαση.

Αμέσως μετά την αποφοίτησή μου έκανα τις αιτήσεις μου σε Γερμανικά Πανεπιστήμια. Ο Σεπτέμβριος του 2013 με βρήκε στην περίφημη Βαϊμάρ να ξεκινώ τις σπουδές μου στην Αρχιτεκτονική στο διάσημο Πανεπιστήμιο Bauhaus. Ένα όνειρο έγινε πραγματικότητα. Το DSD II ήταν πολύτιμο για τις αιτήσεις μου και με βοήθησε να γίνω δεκτή σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο.

Σε επίπεδο επικοινωνίας και συνεννόησης τα πράγματα ήταν πολύ απλά για μένα. Το ιδιαίτερο όμως λεξιλόγιο που απαιτούσαν οι σπουδές μου μου φάνηκε δύσκολο. Τους πρώτους μήνες στα αμφιθέατρα του Πανεπιστημίου ένιωθα ανασφάλεια. Με περισσότερη μελέτη και προσήλωση στον στόχο μου δεν αντιμετώπισα κανένα πρόβλημα και τελείωσα το Bachelor στον προβλεπόμενο χρόνο. Μετά την αποφοίτησή μου δοκίμασα εργασιακά την Ελλάδα για δύο χρόνια και τελικά επέλεξα να επιστρέψω στη Γερμανία, όπου συνεχίζω να σπουδάζω και να εργάζομαι. Βρίσκομαι στο τρίτο εξάμηνο του μεταπτυχιακού μου και λίγο πριν αρχίσω την πτυχιακή μου εργασία. Ταυτόχρονα εργάζομαι ως Αρχιτέκτονας και εθελοντικά ως καθηγήτρια γερμανικών σε πρόσφυγες.

Η μόνιμη κατοικία μου βρίσκεται στη Γερμανία πια. Τα γερμανικά έχουν, όπως είναι φυσικό, κυρίαρχη θέση στη ζωή μου. Έχω υιοθετήσει και αρκετά από τα ήθη και έθιμα της χώρας αυτής. Είμαι τυχερή που κάποια από αυτά τα θυμάμαι από τα σχολικά μου χρόνια. Τα γερμανικά είναι και η γλώσσα στην οποία ονειρεύομαι. ■

gen jedes Menschen. Welcher Prüfer könnte einer solchen Analyse widerstehen?! Mein Lieblingsteil der DSD-II-Prüfung ist und bleibt diese Präsentation.

Direkt nach meinem Schulabschluss schrieb ich meine Bewerbungen für deutsche Universitäten. Im September 2013 fand ich mich in der bekannten Stadt Weimar wieder, wo ich mein Architekturstudium an der berühmten Bauhaus-Universität begann. Mein Traum war Wirklichkeit geworden. Das DSD II war wertvoll bei der Bewerbung und verhalf mir zu einer schnellen Zulassung.

Auf der Ebene der Kommunikation und des Verständnisses war es einfach für mich. Der besondere Fachwortschatz allerdings, der für das Studium erforderlich ist, erschien mir schwierig. In den ersten Monaten fühlte ich mich im Vorlesungssaal der Universität unsicher. Indem ich dann mehr lernte und mich ganz auf meine Ziele konzentrierte, überwand ich die Probleme und schloss mein Bachelor-Studium in der vorgesehenen Zeit ab. Nach dem Diplom versuchte ich zwei Jahre lang in Griechenland beruflich Fuß zu fassen, schließlich jedoch beschloss ich, nach Deutschland zurückzukehren, um dort weiter zu studieren und auch zu arbeiten. Ich befinde mich jetzt im dritten Semester meines Master-Studiums und kurz vor dem Beginn meiner Abschlussarbeit. Gleichzeitig arbeite ich als Architektin und ehrenamtlich als Deutschlehrerin für Geflüchtete.

Mein ständiger Wohnsitz liegt jetzt in Deutschland. Deutsch nimmt natürlich einen zentralen Platz in meinem Leben ein. Ich habe viele der Sitten und Bräuche des Landes angenommen. Es ist ein Glück, dass ich viele davon schon aus meiner Schulzeit kannte. Deutsch ist inzwischen die Sprache, in der ich träume. ■

» 2013

Κωνσταντίνος Βαλκανάς

**Από τη Χαϊδελβέργη
στις Βρυξέλλες**

Συνδέθηκα με την Ελληνογερμανική Αγωγή τα τρία τελευταία χρόνια της φοίτησής μου στο Λύκειο. Ήρθα πολύ συνειδητοποιημένος και με συγκεκριμένους στόχους, που αφορούσαν μεταξύ άλλων και την επιθυμία μου για σπουδές στη Γερμανία. Είχαμε ενημερωθεί ότι στην Ελληνογερμανική δινόταν η δυνατότητα απόκτησης ενός σημαντικού Διπλώματος της Διαρκούς Συνόδου των Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού της Γερμανίας και ότι ο δρόμος των σπουδών σε Γερμανόφωνο Πανεπιστήμιο ήταν ήδη χαραγμένος.

Αποφοίτησα τον Ιούνιο του 2013. Έφυγα αμέσως για προπτυχιακές σπουδές στα Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης. Πήρα το πτυχίο μου τον Ιούλιο του 2016, αλλά έμεινα στη Γερμανία για άλλους οκτώ μήνες, για να κάνω πρακτική σε μία μεσαίου μεγέθους εταιρεία πετρελαιοειδών στο Gießen, στο κρατίδιο Hessen. Έπειτα επέστρεψα για έναν χρόνο στην Ελλάδα, για να εκπληρώσω τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις στις τάξεις της Πολεμικής Αεροπορίας. Το καλοκαίρι του 2018 έφυγα για το Ρότερνταμ της Ολλανδίας και για μεταπτυχιακές σπουδές σε Finance and Investments (Οικονομικά και Επενδύσεις). Από τον Αύγουστο του 2019 εργάζομαι στο Trading Department της ExxonMobil στις Βρυξέλλες, με έμφαση στα βιοκαύσιμα και τα middle distillates (marine gasoil, jet fuel, diesel, etc).

Κάνοντας την αναδρομή μου στα χρόνια του σχολείου, θεωρώ ότι υπήρξα πολύ τυχερός που είχα την ευκαιρία να συμμετάσχω στην εξέταση για το DSD II της ΚΜΚ. Ήταν κάτι παραπάνω από χρήσιμο στην πορεία μου. Δεν θεωρώ πως πέτυχα στην εξέταση αυτή κατά τύχη ούτε και ο βαθμός μου δικαιολογεί έναν τέτοιο ισχυρισμό. Η τύχη μπορεί να είναι δίπλα μας ή να μας εγκαταλείψει κάποια στιγμή.

Konstantinos Valkanas

**Von Heidelberg
nach Brüssel**

Ich wurde Schüler der Ellinogermaniki Agogi in meinen letzten drei Schuljahren, im Lyzeum. Ich kam mit klarem Bewusstsein und ganz konkreten Zielen, unter anderem mit dem Wunsch, in Deutschland zu studieren. Wir hatten die Information, dass ich an der Ellinogermaniki Agogi ein hochwertiges Diplom der Ständigen Konferenz der Kultusminister Deutschlands erwerben konnte und dass der Weg zum Studium an einer deutschsprachigen Universität damit offen war.

Ich schloss meine Schulzeit im Juni 2013 ab. Sofort verließ ich Griechenland für mein Bachelor-Studium in Volkswirtschaft an der Universität Heidelberg. Bereits im Juli 2016 bekam ich meinen Bachelor, blieb aber noch weitere acht Monate in Deutschland, um in Gießen im Bundesland Hessen ein Praktikum in einem mittelständischen Unternehmen aus der Mineralölprodukte-Branche zu absolvieren. Danach kehrte ich für ein Jahr nach Griechenland zurück, um meinen Militärdienst bei der griechischen Luftwaffe abzuleisten. Im Sommer 2018 ging ich für mein Master-Studium in Finanzen und Investitionen („Finance and Investments“) nach Rotterdam in den Niederlanden. Seit August 2019 arbeite ich in der Handelsabteilung („Trading Department“) von ExxonMobil in Brüssel, mit dem Schwerpunkt auf Biokraftstoffen und sogenannten Mitteldestillaten wie Schiffsgasöl, Kerosin, Diesel usw.

Wenn ich an meine Schulzeit zurückdenke, stelle ich fest, dass ich Glück hatte, an den Prüfungen zum DSD II teilnehmen zu können. Das war für meine weitere Zukunft mehr als nützlich. Ich meine nicht, dass ich die Prüfung mit Glück bestanden habe, auch mein Ergebnis rechtfertigt nicht eine solche Behauptung. Das Glück kann auf unserer Seite sein oder uns irgendwann verlassen,

μή, όμως η δουλειά, η συστηματική προσπάθεια, η αφοσίωση στον στόχο δεν μας προδίδουν ποτέ. Παρόλο που άρχισα να διδάσκομαι τα γερμανικά πολύ αργότερα σε σχέση με τους περισσότερους συμμαθητές μου, τα κατάφερα.

Θα είμαι για πάντα ευγνώμων που πήρα το Δίπλωμα αυτό, όσο ακόμα ήμουν στο σχολείο. Αν δεν το είχα, θα έπρεπε να διδαχτώ τη γλώσσα ξανά στη Γερμανία και να περιμένω έναν επιπλέον χρόνο, πριν αρχίσω τις σπουδές μου, όπως είδα να συμβαίνει με τόσα παιδιά από άλλα σχολεία της Ελλάδας και της Κύπρου. Το DSD II με βοήθησε να κερδίσω αρκετό πολύτιμο χρόνο και να αποφύγω πολλά έξοδα.

Πέρασα πολύ όμορφα σε όλα τα μέρη που πήγα για τις σπουδές μου. Η Γερμανία είναι μια χώρα που σου προσφέρει πολλά, ποιότητα σπουδών, σχετικά χαμηλό κόστος ζωής και πολύ καλή επαγγελματική αποκατάσταση. Παράλληλα το να ζεις και να σπουδάζεις σε μια γερμανική πόλη που μοιάζει να ξεπήδησε από μεσαιωνικό παραμύθι, όπως είναι η Χαϊδελβέργη και να απολαμβάνεις το υπέροχο φυσικό τοπίο και τα αξιοθέατα, σας διαβεβαιώ ότι μοιάζει με όνειρο. Είχα από μικρός αδυναμία σε αυτά, όπως φαίνεται, αφού η πιο αγαπημένη μου λέξη στα γερμανικά στα χρόνια του σχολείου ήταν η λέξη *Sehenswürdigkeit* (αξιοθέατα). Ήταν από τις πρώτες λέξεις που έμαθα και είχα επιχειρήσει πολλές φορές να μάθω στην αδελφή μου να την προφέρει, όμως χωρίς επιτυχία.

Αυτήν τη στιγμή ζω και εργάζομαι εκτός Γερμανίας σε μία εταιρεία αμερικανικών συμφερόντων, όπου προφανώς η επικοινωνία είναι κατά βάση στα αγγλικά, ωστόσο τα γερμανικά συνεχίζουν να παίζουν ρόλο στη ζωή μου. Αρκετοί από τους συναδέλφους μου είναι Γερμανοί και από τη στιγμή που κατάλαβαν ότι το επίπεδο των γερμανικών μου είναι αρκετά υψηλό, μιλούν μαζί μου αποκλειστικά στα γερμανικά. Είμαι πολύ χαρούμενος γι' αυτό, γιατί κρατώ «ζωντανή» τη γλώσσα στην καθημερινότητά μου. Και ποιος ξέρει τι επιφυλάσσει το μέλλον; ■

doch mit Arbeit, systematischer Anstrengung, und Konzentration auf das Ziel ist man nie verloren. Obwohl ich mit dem Deutschlernen viel später begonnen hatte als die meisten meiner Mitschüler, schaffte ich es.

Ich bin für immer dankbar, dass ich dieses Diplom erwerben konnte, solange ich in der Schule war. Wenn ich es nicht gehabt hätte, hätte ich in Deutschland noch einmal Deutschkurse machen und ein weiteres Jahr bis zum Studienbeginn warten müssen, so wie ich es dort bei so vielen Studienanfängern aus anderen griechischen oder zypriotischen Schulen gesehen habe. Das DSD II half mir, wertvolle Zeit zu gewinnen und viele Ausgaben zu vermeiden.

Ich verbrachte eine schöne Zeit an allen meinen Studienorten. Deutschland ist ein Land, das viel zu bieten hat, hohe Qualität im Studium, relativ niedrige Lebenshaltungskosten, einen sehr guten Start ins Berufsleben. Gleichzeitig kann ich Ihnen versichern, dass das Studium und das Leben in einer deutschen Stadt wie Heidelberg, die aussieht, als wäre sie einer mittelalterlichen Sage entsprungen, die wunderschöne Landschaft und die Sehenswürdigkeiten fast wie ein Traum sind. Dies alles gefiel mir schon als Kind, wie es scheint, denn mein deutsches Lieblingswort in meiner Schulzeit war „Sehenswürdigkeit“. Es war eines der ersten Wörter, die ich gelernt hatte, und ich hatte oft, aber erfolglos, versucht, es meiner Schwester beizubringen.

Zurzeit arbeite ich außerhalb Deutschlands in einem amerikanischen Unternehmen, in dem natürlich die Kommunikation in der Regel auf Englisch stattfindet, dennoch spielt Deutsch weiterhin eine Rolle in meinem Leben. Recht viele meiner Kollegen sind Deutsche, und seitdem sie verstanden haben, dass mein Deutsch sehr gut ist, sprechen alle ausschließlich auf Deutsch mit mir. Ich bin sehr froh darüber, denn so erhalte ich die Sprache in meinem Alltag am Leben. Und wer weiß, was die Zukunft für mich bereithält? ■

Ευγενία-Τζένη Τσολάκη

Η γερμανική γλώσσα ανοίγει πόρτες

Ηρθα στο σχολείο για πρώτη φορά στο Γυμνάσιο μαζί με τη δίδυμη αδελφή μου, Ελένη. Δύο κοριτσάκια μαζί με τους γονείς μας σε ένα μεγάλο σχολείο. Όλα έμοιαζαν τόσο διαφορετικά αλλά και τόσο όμορφα, που είχα συνεχώς ορθάνοικτα τα μάτια μου. Τότε ήταν που ήρθα για πρώτη φορά σε επαφή και με τη γερμανική γλώσσα. Οι περισσότεροι συμμαθητές μου ήταν πολύ προχωρημένοι. Στην αρχή δυσκολεύτηκα. Έβλεπα ότι χρειαζόταν προσπάθεια, δουλειά, για να γεφυρώσω σταδιακά την απόσταση που με χώριζε από τους υπολοίπους. Και ενώ η εντατική δουλειά και οι απαιτήσεις της γλώσσας θα μπορούσαν να με είχαν κουράσει, συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Και νομίζω ότι έχω καταλάβει πια και τον λόγο. Στις ώρες των γερμανικών δεν μαθαίναμε μόνο τη γλώσσα, τη γραμματική, τους χρόνους και τις λέξεις-σιδηροδρόμους, όπως τις παρομοιάζα τότε. Ερχόμασταν σε επαφή με τη γερμανική κουλτούρα, μαθαίναμε τις παραδόσεις, συμμετείχαμε σε δραστηριότητες που μας έδιναν την ευκαιρία να γνωρίσουμε τον πολιτισμό αλλά και τη νοοτροπία των ανθρώπων. Αγαπημένη στιγμή της χρονιάς το χριστουγεννιάτικο Bazaar (παζάρι) του σχολείου μας, που μύριζε έντονα Γερμανία. Λίγο τα κεράκια της αντίστροφης μέτρησης του Advent... τα γερμανικά κάλαντα... ο Άγιος Βασίλης με τις ευχές του «μεταγλωττισμένες» στα γερμανικά, λίγο οι βιάφλες που φτιάχναμε, τα λουκάνικα και το ζεστό γερμανικό κρασί Glühwein, που παρόλο που δεν επιτρεπόταν να το δοκιμάσουμε, αγκάλιαζε τον χώρο με τη μεθυστική ευωδιά του. Όλα αυτά μαζί μ'ας μετέφεραν κάθε χρόνο στη χώρα της οποίας τη γλώσσα διδασκόμασταν. Και τα χρόνια πέρασαν όμορφα και δημιουργικά. Μέχρι την τελευταία τάξη του Λυκείου είχα ήδη πετύχει στις εξετάσεις του Goethe-Institut για το

Evgenia-Jenny Tsolaki

Die deutsche Sprache als Türöffner

Ιch kam erst im Gymnasium auf die Schule, zusammen mit meiner Zwillingsschwester Eleni. Zwei Mädchen mit ihren Eltern in einer großen neuen Schule. Alles sah so anders aus, aber auch sehr schön, ich schaute mit großen Augen umher. Damals kam ich zum ersten Mal in Kontakt mit der deutschen Sprache. Die meisten meiner Mitschüler waren mir weit voraus, und der Anfang fiel mir schwer. Ich sah, dass ich mich anstrengen und viel lernen musste, um schrittweise den Abstand zu den anderen zu überbrücken. Und obwohl die intensive Arbeit und die Anforderungen dieser Sprache mich hätten erschöpfen können, geschah tatsächlich genau das Gegenteil, und ich glaube auch zu verstehen, warum. In den Deutschstunden lernten wir nicht nur die Sprache, die Grammatik, die Zeiten des Verbs oder lange zusammengesetzte deutsche Wörter, „Eisenbahnzüge“, wie ich sie damals nannte. Wir kamen in Berührung mit der deutschen Kultur, lernten deutsche Traditionen kennen und nahmen an Aktivitäten teil, die uns Gelegenheit gaben, die Lebensweise und Mentalität der Menschen kennenzulernen. Meine Lieblingsaktivität war der Weihnachtsbasar der Schule, der immer sehr „nach Deutschland“ roch. Dazu Adventskranz und Adventskalender, mit denen wir die Tage bis Weihnachten zählten, deutsche Weihnachtslieder, der Weihnachtsmann mit seinen auf Deutsch „untertitelten“ Weihnachtswünschen, gemeinsam gebackene Waffeln, deutsche Bratwurst und warmer deutscher Glühwein, den wir zwar nicht trinken durften, dessen betörender Geruch aber die ganze Schule durchzog. Alles zusammen trug uns jedes Jahr in das Land, in dessen Sprache wir unterrichtet wurden. So vergingen die Jahre auf eine schöne und kreative Weise.

Δίπλωμα C1. Έτσι δεν με δυσκόλεψε ούτε η προετοιμασία αλλά ούτε και η ίδια η εξέταση για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ. Το θέμα που επέλεξα να παρουσιάσω στην προφορική μου εξέταση: «Motorrad» (Μοτοσυκλέτα). Αποφοίτησα με άριστα από το Λύκειο της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Με την επίδοσή μου στις Πανελλήνιες Εξετάσεις πέρασα στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου της Πάτρας. Μετά από δύο χρόνια επιτυχούς φοίτησης στη συγκεκριμένη Σχολή κατάφερα να διεκδικήσω και να πετύχω μία νέα θέση φοίτησης στο Τμήμα Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών του ίδιου Πανεπιστημίου. Βρίσκομαι ήδη στο 5ο έτος και εκπονώ τη διπλωματική μου εργασία με θέμα Additive Manufacturing στο γνωστό σε όλους 3D Printing.

Όμως, η φοίτησή μου στην Ελληνογερμανική Αγωγή με έμαθε να μην περιορίζομαι μόνο σε υποχρεώσεις. Στο σχολείο δεχόμασταν πάρα πολλά ερεθίσματα, είχαμε την ευκαιρία να συμμετέχουμε σε πολλές και ενδιαφέρουσες δράσεις. Άρχισα λοιπόν να ψάχνω και να συμμετέχω σε διάφορες δράσεις εθελοντισμού, όπως η διοργάνωση του μαθητικού φεστιβάλ «Patras Science Festival», το παγκόσμιο δίκτυο φοιτητών Erasmus, ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός με moto «Students helping students» με σκοπό την υποστήριξη φοιτητών που συμμετέχουν σε προγράμματα ανταλλαγής. Εδώ χρειάστηκα πολύ τις γνώσεις της γερμανικής γλώσσας, καθώς ήμουν το ελληνικό πρόσωπο που βοήθησε στην προσαρμογή τους στην Ελλάδα για το εξαμηνιο διάστημα των σπουδών τους δύο γερμανόφωνους φοιτητές Ιατρικής. Παράλληλα συμμετείχα στην ομάδα Formula Student της Ελλάδας, την University of Patras Racing Team. Η γνώση των ξένων γλωσσών αποδείχτηκε για ακόμα μία φορά εξαιρετικά σημαντική για τον θεσμό αυτό που αφορά τη Μηχανική σε όλο τον κόσμο, έναν θεσμό που γεννήθηκε στις Η.Π.Α.

Τον Ιανουάριο του 2019 άρχισα να βλέπω μια άλλη πλευρά της αξίας των γερμανικών στη ζωή μου. Αναζητούσα μια ενασχόληση παραγωγική πέρα από το διάβασμα και τις άλλες μου δραστηριότητες. Βρέθηκα μπροστά σε μία αγγελία, πήρα το θάρρος να αιτηθώ για τη θέση της μεταφρά-

Bis zur letzten Klasse des Lyzeums hatte ich schon die Prüfungen zum Zertifikat C1 des Goethe-Instituts geschafft. So machten mir weder die Vorbereitung noch die Prüfung für das DSD II Schwierigkeiten. Das von mir gewählte Thema für die mündliche Prüfung war „Motorrad“! Ich schloss die Ellinogermaniki Agogi mit Bestnoten ab. Mit meinem Ergebnis in den Panhellenischen Prüfungen wurde ich im Studiengang Bauingenieurwesen an der Universität Patras zugelassen. Nach zwei Jahren erfolgreichen Studiums in diesem Fach gelang es mir, einen neuen Studienplatz im Fach Maschinenbau und Luftfahrttechnik an derselben Universität zu bekommen. Ich studiere jetzt im fünften Jahr und schreibe an meiner Diplomarbeit zum Thema „Additive Manufacturing“ über den allseits bekannten 3D-Drucker.

Meine Zeit an der Ellinogermaniki Agogi hat mich gelehrt, mich nicht allein auf ein Pflichtprogramm zu beschränken. In der Schule erhielten wir viele Anreize, erhielten die Möglichkeit, an vielen interessanten Aktivitäten teilzunehmen. Also begann ich auch in Patras nach Möglichkeiten zu suchen, mich ehrenamtlich zu engagieren. Ich half mit bei der Organisation des „Patras Science Festival“ für Schüler, engagierte mich für das internationale Erasmus-Programm, für die gemeinnützige Organisation „Students helping students“, die sich um die Unterstützung von Studierenden in Austauschprogrammen kümmert. Da konnte ich meine deutschen Sprachkenntnisse gut gebrauchen, denn ich war die griechische Ansprechpartnerin, die zwei deutschsprachige Medizinstudenten während ihres einsemestrigen Studienaufenthaltes in Patras bei der Integration in ihrem griechischen Umfeld unterstützte. Gleichzeitig war ich Mitglied des Teams „Formula Student“ in Griechenland, dem Rennfahrer-Team der Universität Patras. Wieder einmal erwiesen sich bei dieser Tätigkeit die Kenntnisse der deutschen Sprache als sehr wichtig, weil es um Ingenieurkunst weltweit geht und Deutschland dabei auf jeden Fall das wichtigste Referenzland ist. Im Januar 2019 begann ich eine weitere Seite des Werts des Deutschen in meinem Leben zu sehen. Ich suchte eine produktive Beschäftigung jenseits

στριας γερμανικών σε μία εθνική εταιρεία με αντικείμενο τα Logistics και παράρτημα στην Πάτρα. Το βιογραφικό μου έγινε αμέσως δεκτό και συνεργάστηκα σε πολύ απαιτητικά projects. Αργότερα πληροφορήθηκα από τους υπεύθυνους ότι προτιμήθηκαν, επειδή είχα το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ, παρόλο που δεν είχα καμία προηγούμενη εργασιακή εμπειρία! Τον Μάιο του 2019 έγινα δεκτή με υψηλή βαθμολογία για συμμετοχή στο πρόγραμμα Erasmus στο Γερμανικό Πανεπιστήμιο RWTH στην πόλη του Aachen. Το συγκεκριμένο ψηφίστηκε ως το καλύτερο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο στον τομέα της Μηχανολογίας. Η θέση αυτή μου δόθηκε λόγω των γνώσεών μου στη γερμανική γλώσσα και της φροντίσής μου στην Ελληνογερμανική Αγωγή. Τον Αύγουστο του 2019 ήρθα σε επαφή με μία ελβετική – από το γερμανόφωνο τμήμα της Ελβετίας – εταιρεία κατασκευής φρένων για τρένα, στην οποία και μου προσφέρθηκε η ευκαιρία για πρακτική άσκηση σε σχετικά μηχανολογικά projects. Οι συνεντεύξεις και η επικοινωνία έγιναν αποκλειστικά στα γερμανικά. Και πάλι έμαθα ότι μου έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω του Διπλώματος DSD II αλλά και της φοίτησης στο σχολείο μας. Με λίγα λόγια «όποια πόρτα κι αν χτυπήσω», κάτι σχετικό με τα γερμανικά προκύπτει μπροστά μου. Και ακόμα πιο σημαντικό, όποια πόρτα κι αν χτυπήσω μέχρι στιγμής, άνοιξε διάπλατα χάρη στα γερμανικά. ■

des Studiums und meiner anderen Aktivitäten und fand die Anzeige eines großen Unternehmens aus der Logistik-Branche mit einer Zweigstelle in Patras. Ich nahm meinen Mut zusammen und bewarb mich um die Stelle als Übersetzerin. Meine Bewerbung mit Lebenslauf hatte umgehend Erfolg und in der Folgezeit arbeitete ich an vielen anspruchsvollen Projekten mit. Im Nachhinein erfuhr ich von meinen Vorgesetzten, dass ich ganz ohne entsprechende Berufserfahrung genommen worden war, weil ich das Deutsche Sprachdiplom der ΚΜΚ hatte! Im Mai 2019 wurde ich wegen meiner guten Studienleistungen für einen Platz im Erasmus-Programm an der Rheinisch-Westfälischen Technischen Hochschule in Aachen angenommen. Diese Universität wurde zur besten europäischen Universität im Bereich Maschinenbau gewählt. Ich bekam den Platz wegen meiner deutschen Sprachkenntnisse und meines Schulabschlusses von der Ellinogermaniki Agogi. Im August 2019 kam ich in Kontakt mit einem deutschsprachigen Schweizer Unternehmen, das Bremsen für Züge herstellt. Dort wurde mir die Möglichkeit eines Praktikums in maschinentechnischen Projekten angeboten. Die Auswahlgespräche und die gesamte Kommunikation mit der Firma liefen auf Deutsch. Und wieder erfuhr ich, dass ich insbesondere wegen des DSD II und meiner Schulzeit an der Ellinogermaniki Agogi ihr Interesse geweckt hatte. Um es mit wenigen Worten zu sagen, an welche Tür man auch klopft, irgendetwas mit Deutsch erscheint vor einem! Und was noch wichtiger ist, an welche Tür ich bisher geklopft habe, sie hat sich dank des Deutschen weit geöffnet. ■

» 2014

Γιάννης Ρόδης

Διαβατήριο φτιαγμένο από Lego

Ήρθα στην Ελληνογερμανική Αγωγή στη Στ' Δημοτικού από ένα άλλο σχολείο. Άλλο περιβάλλον, άλλο συμμαθητές και δάσκαλοι, όλα διαφορετικά και καινούργια. Όμορφα αλλά και δύσκολα σε κάποιους τομείς. Τα γερμανικά ήταν από τα μαθήματα που με δυσκόλεψαν. Οι νέοι συμμαθητές και συμμαθήτριάς μου είχαν ήδη φτάσει μέχρι την τελευταία τάξη του Δημοτικού σε ένα επίπεδο πολύ υψηλότερο από το δικό μου. Αν λοιπόν εκείνα τα χρόνια μού περιέγραφε κάποιος την εξέλιξη της σχέσης μου με τη γλώσσα αλλά και τον καθοριστικό ρόλο που αυτή θα έπαιζε στη ζωή μου, μπορεί και να γελούσα. Το σίγουρο είναι ότι δεν θα τον πίστευα. Genau (Ακριβώς), όπως θα έλεγα και μικρός. Αυτή ήταν η αγαπημένη μου γερμανική λέξη.

Έπρεπε, λοιπόν, να καλύψω το χαμένο έδαφος. Και μάλλον τα κατάφερα, γιατί, όταν στη Β' Λυκείου ξεκίνησε η προετοιμασία για το DSD II της ΚΜΚ, συνειδητοποίησα ότι το μόνο που χρειαζόταν ήταν να προσέχω στο μάθημα. Αν χρειάστηκαν κάπου πολλές ώρες δουλειάς, ήταν για την προετοιμασία της παρουσίασής μου σε power point στην προφορική εξέταση. Ακόμα κι αυτή όμως έγινε τις ώρες των γερμανικών στη βιβλιοθήκη του σχολείου και με τη συνεχή βοήθεια και υποστήριξη της καθηγήτριάς μου, Frau Schaeffer, που ήταν πάντα εκεί για μένα. Έχοντας περάσει στις εξετάσεις του DSD II, το καλοκαίρι του 2014 αποφοίτησα από το σχολείο, ενώ παράλληλα έκανα τις αιτήσεις μου σε Γερμανικά Πανεπιστήμια. Ακόμα και την ώρα εκείνη δεν μου είχε περάσει από το μυαλό ότι αυτό όλο είναι μία «πραγματική» κατάσταση και ότι θα μπορούσα να σπουδάσω στη Γερμανία. Μια ζεστή μέρα του Αυγούστου όμως, κάπου κοντά στη θάλασσα και... διακόπτοντας με τον ήχο του τη χαλάρωση των κα-

Giannis Rodis

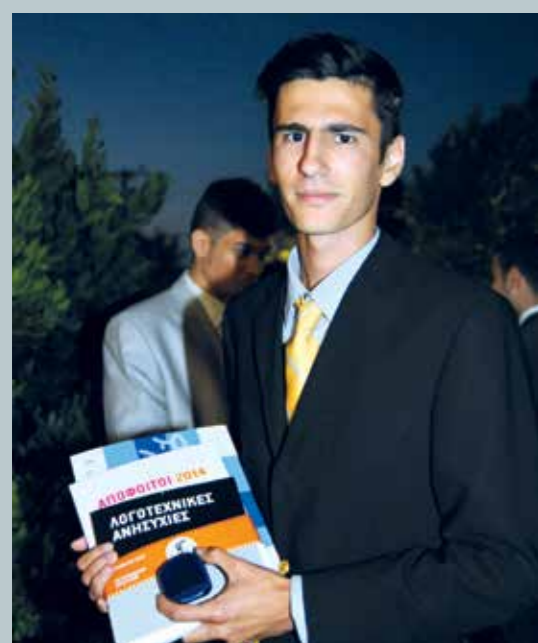
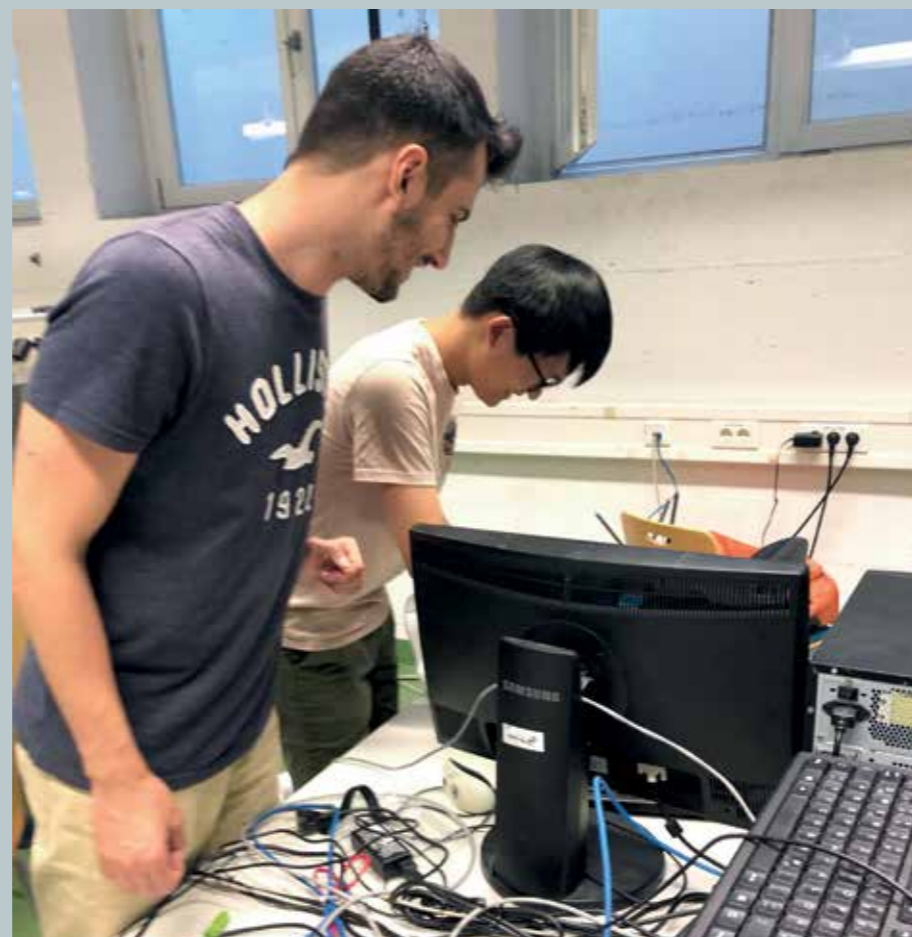
Reisepass aus Legosteinen

Ich kam erst in der 6. Klasse aus einer anderen Schule auf die Ellinogermaniki Agogi. Eine andere Umgebung, andere Schüler und Lehrer, alles neu und anders. Schön, aber teilweise auch schwierig. Deutsch gehörte zu den Fächern, die mir Schwierigkeiten machten. Meine neuen Mitschülerinnen und Mitschüler hatten bis zur letzten Grundschulklasse in Deutsch ein Niveau erreicht, das weit über meinem lag. Wenn mir also damals jemand erzählt hätte, wie gut sich meine Beziehung zur deutschen Sprache entwickeln würde, aber auch welche entscheidende Rolle sie einmal in meinem Leben spielen würde, hätte ich wahrscheinlich gelacht. Auf jeden Fall hätte ich ihm nicht geglaubt. „Genau“, wie ich als Sechstklässler gesagt hätte. Mein deutsches Lieblingswort!

Ich musste viel aufholen. Und wahrscheinlich schaffte ich das, denn in der zweiten Klasse des Lyzeums, als ich mit der Prüfungsvorbereitung für das Deutsche Sprachdiplom der ΚΜΚ begann, wurde mir bewusst, dass es dafür eigentlich genügte, im Unterricht gut aufzupassen. Viel zusätzliche Arbeit allerdings erforderte die Vorbereitung des Projekts als PowerPoint-Präsentation für die mündliche DSD-II-Prüfung. Doch auch das schafften wir während des Deutschunterrichts, wir konnten in der Schulbibliothek arbeiten. Dabei hatte ich die ständige Unterstützung und Hilfe meiner Lehrerin Frau Schäffer, die wirklich immer für mich da war.

Nachdem ich die Prüfungen zum DSD II bestanden hatte, schloss ich im Sommer 2014 die Schule ab und bewarb mich um einen Studienplatz an einer deutschen Universität. Selbst in dieser Phase wollte es mir immer noch nicht in den Kopf, dass dies alles wahr war und ich wirklich in Deutsch-

λοκαιριών μου στιγμών, ήρθε e-mail από το Πολυτεχνείο του Μονάχου ότι η αίτησή μου γίνεται δεκτή. Θα το διάβασα κάμποσες φορές, για να το συνειδητοποιήσω. Αμέσως κοίταξα την παγκόσμια κατάταξη των Πανεπιστημίων και είδα ότι το συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο βρίσκεται ανάμεσα στα καλύτερα. Κι εγώ ήμουν ήδη μέσα σε αυτό. Genau! Το DSD II και οι καλοί βαθμοί μου στο σχολείο υπήρξαν το διαβατήριο, για να ακολουθήσω το όνειρό μου και να σπουδάσω στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών με κατεύθυνση τη Ρομποτική και τα Αυτόματα Συστήματα. Ξέρετε πώς ξεκίνησε αυτό το όνειρο; Στην Α' Λυκείου υπήρχε στο πρόγραμμά μας ένα δίωρο ερευνητικών δραστηριοτήτων-project το λέγαμε τότε. Το σχολείο είχε αγοράσει για μας τα πακέτα ρομποτικής Lego Mindstorms, τα οποία χρησιμοποιούσαμε. «Παίζαμε» με αυτά, ανακαλύπταμε και μαθαίναμε. Παίζοντας, ανακαλύπτοντας και μαθαίνοντας, συνειδητοποίησα τι θα ήθελα να κάνω στη ζωή μου. Και να σκεφτείτε ότι αυτό δεν ήταν καν ένα υποχρεωτικό μάθημα στο ωρολόγιο πρόγραμμα...! ■

land studieren könnte. An einem heißen Augusttag jedoch, irgendwo am Meer ... unterbrach der Signalton einer E-Mail meine sommerliche Entspannung. Es war eine Nachricht von der Technischen Universität München, dass ich zum Studium zugelassen war. Ich musste sie mehrmals lesen, um mir wirklich den Inhalt ins Bewusstsein zu bringen. Ich schaute mir die internationalen Rankings an und sah, dass diese Universität zu den besten der Welt gehört. Und ich war da jetzt drin. Genau!

Das DSD II und meine guten Noten aus der Schule waren mein „Reisepass“, um meinen Traum zu verwirklichen und Elektrotechnik mit Schwerpunkt Robotik und Automatisierung zu studieren. Wollen Sie wissen, wie dieser Traum begann? In der ersten Klasse des Lyzeums gab es mit zwei Wochenstunden eine Arbeitsgemeinschaft für Forschungsexperimente – unser „project“, so nannten wir das damals. Die Schule hatte für uns Robotik-Sets „Lego Mindstorms“ angeschafft, die wir dann benutzten. Wir spielten damit, entdeckten und lernten. Spielend, entdeckend und lernend wurde mir bewusst, was ich im Leben machen wollte. Und bedenken Sie, dass dies kein Pflichtfach in unserem regulären Programm war! ■

» 2015

Γιάννης Μαγκριώτης

Με υποτροφία
της DAAD
στο Πολυτεχνείο
του Μονάχου

Giannis Magkriotis

Mit einem Stipendium
des DAAD an die
Technische Universität
München

Οι τελευταίοι δύο μήνες πριν από την εξέταση για το DSD II της ΚΜΚ ήταν έντονοι σε φόρτο και άγχος. Κάθε φορά που διάβαζα κάτι άλλο εκτός από τα μαθήματα για τις Πανελλήνιες, ένιωθα ότι «έκλεβα» χρόνο από αυτά, ότι υπονόμωσα το μέλλον μου και ότι κάποια μεγάλη καταστροφή θα με περίμενε ως τιμωρία γι' αυτήν την ατασθαλία. Ναι, όταν είμαστε μαθητές, πιστεύουμε ότι οι Πανελλήνιες Εξετάσεις είναι το άλφα και το ωμέγα στη ζωή μας. Πόσο λάθος!

Αν δεν υπήρχαν οι καθηγήτριες των γερμανικών μας άγρυπνοι φρουροί στην κρυφή και ανομολόγητη επιθυμία να τα παρατήσουμε όλα στον βωμό των Πανελλήνιων, δεν ξέρω πού θα ήμουν σήμερα. Με την υπομονή και την επιμονή τους, και με αρκετή γκρίνια δική μας, μέναμε στα τμήματα προετοιμασίας του DSD II, γιατί κάπως νιώθαμε ότι άνθρωποι που μας αγαπούν έχουν κάποιο λόγο που επιμένουν. Δεν πέρασα ούτε μία φορά έξω από τη βιβλιοθήκη του σχολείου χωρίς να δω μία καθηγήτρια γερμανικών και έναν μαθητή της Γ' Λυκείου άλλοτε μπροστά από έναν υπολογιστή να ψάχνουν, άλλοτε να κάθονται και να «κτενίζουν» στα γερμανικά το κείμενο της παρουσίασης.

Πέρασα κι εγώ αρκετές ώρες εκεί. Μέσα μου δεν με ένοιαζε τόσο πολύ το Δίπλωμα, με ένοιαζε όμως πολύ να κρατήσω επαφή με τη γλώσσα. Τελικά συνειδητοποίησα ότι ήταν ευχάριστη η προετοιμασία για το DSD II. Πρώτα απ' όλα μας αποφόρτιζε από την πίεση των άλλων μαθημάτων. Το DSD II ξέφευγε εντελώς από το στερεότυπο της εξέτασης. Μπορούσαμε να διαβάσουμε λογοτεχνικά βιβλία

Die letzten beiden Monate vor den Prüfungen zum Deutschen Sprachdiplom der ΚΜΚ waren sehr intensiv, voll Belastung und Stress. Jedes Mal, wenn ich etwas anderes lernte als Stoff für die Panhellenischen Prüfungen, hatte ich das Gefühl, Zeit zu stehlen oder meine Zukunft aufs Spiel zu setzen; ich glaubte, für diese Regelverletzung würde mich zur Strafe eine Katastrophe erwarten. Ja, als Schüler denken wir, die Panhellenischen Prüfungen seien der Anfang und das Ende unseres Lebens. Welch ein Irrtum!

Wenn nicht die Deutschlehrerinnen gewesen wären, die unermüdlich unseren geheimen und uneingestandenen Wunsch, am Altar der Panhellenischen Prüfungen alles zu opfern, in Schach hielten, ich weiß nicht, wo ich heute wäre. Mit Geduld und Ausdauer ihrerseits und viel Gejammer unsererseits blieben wir alle im Vorbereitungskurs für das DSD II, weil wir irgendwie spürten, dass die Menschen, die uns gemhoben, einen Grund haben müssen, auf ihrer Haltung zu bestehen.

Nie bin ich an der Schulbibliothek vorbeigelaufen, ohne eine Deutschlehrerin mit einem Schüler oder einer Schülerin der dritten Lyzeumsklasse zu sehen, mal vor einem Computerbildschirm bei einer Recherche, mal über eine Präsentation gebeugt beim „Polieren“ des deutschen Textes. Ich selbst verbrachte auch einige Stunden dort. Tief in mir drinnen war ich nicht so sehr an dem Diplom interessiert, sondern daran, den Kontakt zur Sprache zu erhalten. Schließlich stellte ich fest, dass die Vorbereitung für das DSD II eigentlich angenehm

σημαντικών Γερμανών λογοτεχνών, να επιλέξουμε θέματα της αρεσκείας μας, να ασχοληθούμε με αυτά και να ορίσουμε εμείς την εξεταστέα ύλη των προφορικών μας. «Τι σου αρέσει; Μελέτησέ το, συγκέντρωσε στοιχεία, μάθε γι' αυτό και παρουσιάσε το στα γερμανικά. Μάθε να το αναλύεις, να το εξηγείς, να είσαι σε θέση να απαντήσεις σε ερωτήσεις». Με αυτά τα λόγια μάς εξήγησαν τον τρόπο της προφορικής εξέτασης οι καθηγήτριάς μας. Το DSD II μού επέτρεψε να σπουδάσω σε ένα από τα καλύτερα Πολυτεχνεία του κόσμου, στη Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου του Μονάχου. Μου επέτρεψε να λάβω μέρος στη διαδικασία για τη διεκδίκηση μιας υποτροφίας της DAAD, που είχε εξασφαλίσει το σχολείο για μας. Η επίδοσή μου, οι βαθμοί μου στο Δίπλωμα DSD II, η παρουσία μου στη συνέντευξη μπροστά στην επιτροπή αλλά και η προτίμησή μου στη συγκεκριμένη Σχολή ήταν τα στοιχεία, θεωρώ, που μου έδωσαν το προβάδισμα. Η υποτροφία που κατέκτησα μέσω του σχολείου μου με γέμισε ικανοποίηση και αυτοπεποίθηση, αλλά και με βοήθησε σημαντικά να αντεπεξέλθω στο κόστος ζωής στη Γερμανία. Πριν από την έναρξη της ακαδημαϊκής χρονιάς ο τότε Γερμανός Υπουργός Εξωτερικών Frank-Walter Steinmeier μας κάλεσε όλους τους υπότροφους σε μία γιορτή αφιερωμένη σε μας, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο. Ήμουν ένας από τους 500 αριστούχους από όλο τον κόσμο. Αποφοίτησα από το σχολείο το 2015 έχοντας συγκεντρώσει 19.376 μόρια στις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Τον Οκτώβριο του 2015 ήμουν ήδη φοιτητής στη Γερμανία. Ήμουν πολύ ικανοποιημένος που είχα ανοικτές όλες τις επιλογές. Ξεκίνησα επίσημα το Bachelor ως Μηχανολόγος Μηχανικός στο Πολυτεχνείο του Μονάχου (TUM), αφού πέρασα και εκεί από συνέντευξη. Αποφοίτησα στα 3,5 χρόνια, έχοντας παραδώσει και την πτυχιακή μου εργασία. Στο μεσοδιάστημα έκανα πρακτική 18 εβδομά-

war. Vor allem weil es etwas von dem Druck der anderen Fächer wegnahm. Das DSD II unterschied sich völlig von den typischen Sprachprüfungen. Wir konnten literarische Werke wichtiger deutscher Schriftsteller lesen, Themen, die uns gefallen, auswählen und uns damit beschäftigen, und letztlich selbst das Thema für die mündlichen Prüfungen bestimmen. „Welches Thema interessiert dich? Untersuche es, recherchiere, erfahre mehr darüber und präsentiere es auf Deutsch. Lerne es zu analysieren, zu erklären, und mach dich bereit, Fragen dazu zu beantworten“. Mit diesen Worten erklärten unsere Lehrerinnen uns das Format der mündlichen Prüfungen. Das DSD II ermöglichte es mir, an einer der besten technischen Hochschulen der Welt zu studieren, und zwar Maschinenwesen an der Technischen Universität München. Es erlaubte mir, am Bewerbungsverfahren für ein Stipendium des DAAD teilzunehmen, das die Schule für uns organisiert hatte. Meine schulischen Leistungen, meine Ergebnisse in den DSD-II-Prüfungen, mein Bewerbungsgespräch vor einer Kommission, aber auch meine Begründung für die Wahl meiner Universität waren die Faktoren, glaube ich, die mir den entscheidenden Vorsprung verschafften. Das Stipendium, das ich über meine Schule schließlich erhielt, machte mich zufrieden und selbstbewusst, aber es half auch sehr dabei, die Lebenshaltungskosten in Deutschland zu decken. Zu Beginn des Studiums lud der damalige Außenminister der Bundesrepublik Deutschland, Frank-Walter Steinmeier, alle Stipendiaten zu einer Feier nach Berlin ein. Ich war einer von 500 herausragenden Studienanfängern aus der ganzen Welt! Ich beendete die Schule 2015 mit 19.376 erreichten Punkten in den Panhellenischen Prüfungen. Im Oktober 2015 war ich schon Student in Deutschland. Ich war sehr glücklich darüber, dass mir alle

δων στο Αμβούργο. Ήταν υποχρεωτική η πρακτική στη Σχολή μας. Από τον Οκτώβριο του 2019 έχω ξεκινήσει πάλι στο Πολυτεχνείο του Μονάχου το Master μου ως Μηχανολόγος Μηχανικός με ειδίκευση στη Διεύθυνση της Παραγωγικής Διαδικασίας. Παράλληλα από τον Δεκέμβριο του 2019 εργάζομαι στην έρευνα σε μία έδρα του Πανεπιστημίου σχετικά με την παραγωγή μπαταριών.

Δεν είχα φανταστεί αυτήν την πορεία. Το 2015 είχα άγνοια για το τι ακριβώς θα επακολουθούσε. Πέντε χρόνια μετά, θυμάμαι κάτι μικρές λεπτομέρειες, όπως ότι η πιο αγαπημένη μου λέξη στα γερμανικά ήταν η λέξη Schmetterling (πεταλούδα). Αυτό που μπορώ να παραδεχτώ σήμερα είναι ότι «το σπουδαιότερο δώρο που έχουμε είναι η μεταμόρφωση του εαυτού μας». Τη δική μου τη χρωστάω στο σχολείο μου και στα γερμανικά. ■

Wahlmöglichkeiten offenstanden. Mein Maschinenbaustudium an der Technischen Universität München (TUM) begann ich offiziell, nachdem ich auch dort ein Auswahlgespräch bestanden hatte. Dreieinhalb Jahre später beendete ich mein Studium mit meiner Bachelor-Arbeit. Gleich darauf begann ich ein 18wöchiges Praktikum bei einem Unternehmen in Hamburg. Ein solches Praktikum ist Pflicht in meinem Studiengang. Seit Oktober 2019 studiere ich wieder an der TU München, und zwar im Master-Studiengang Maschinenbau mit der Spezialisierung Management von Produktionsstätten. Parallel dazu arbeite ich seit Dezember 2019 an einem Institut der Universität an Forschungen zur Batterieherstellung mit. Diese Laufbahn hatte ich mir so nie vorstellen können. 2015 wusste ich einfach nicht, was da kommen sollte. Fünf Jahre später kann ich mich noch an Details erinnern, wie zum Beispiel an mein liebstes deutsches Wort „Schmetterling“. Heute würde ich es so sagen: „Das bedeutendste Geschenk, das wir bekommen können, ist die Verwandlung unseres selbst“. Meine eigene Verwandlung verdanke ich meiner Schule und der deutschen Sprache. ■

Θοδωρής Μανούσος

Με εξειδίκευση στη Σωματιδιακή Φυσική

Με βρίσκετε στην πόλη του Mainz, τη γενέτειρα του Γουτεμβέργιου, τη γραφική πόλη στην όχθη του ποταμού Ρήνου. Εδώ ζουν 250.000 κάτοικοι και 37.000 φοιτητές. Ένας από αυτούς είμαι κι εγώ. Σε αυτήν τη φοιτητούπολη σπουδάζω και ζω από το 2015, που αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή.

Επέλεξα να σπουδάσω Φυσική σε ένα από τα καλύτερα Πανεπιστήμια της Ευρώπης, στο Johannes-Gutenberg-Universität Mainz. Πήρα το πρώτο πτυχίο το 2019 και τώρα κάνω το μεταπτυχιακό μου. Έχω πάρει εξειδίκευση στη Σωματιδιακή Φυσική και στη Φυσική Υψηλών Ενεργειών.

Από μικρό παιδί ήθελα να σπουδάσω στο εξωτερικό και όσο και αν ακούγεται περίεργο, για μένα η Γερμανία ήταν η πιο «εύκολη» λύση. Με τη γερμανική γλώσσα είχα επαφή από πολύ μικρός. Από μικρός επίσης είχα ενδιαφέρον για τη Φυσική και κυρίως για την έρευνα. Ήρθα στο Mainz, όπου χρειάστηκε περίπου ένα εξάμηνο, για να νιώσω ότι πατώ γερά. Κατανοούσα τα πάντα, απέκτησα σύντομα την ευχέρεια στην επικοινωνία που απαιτεί η ζωή εδώ. Η γλώσσα ενεργοποιήθηκε μέσα στο φυσικό της περιβάλλον. Και μαζί με τη γλώσσα ενεργοποιήθηκε και η δική μου προσαρμογή στη γερμανική κοινωνία, που χαρακτηρίζεται από το τρίπτυχο: οργάνωση, ακρίβεια και συνέπεια. Οι άνθρωποι ήταν ανοιχτοί, δεν αντιμετώπιζα κάποιο πρόβλημα. Πέρασα όμορφα, γνώρισα κόσμο, έκανα φίλους, παρέες, οι περισσότεροι Γερμανοί.

Για το κομμάτι της ακαδημαϊκής μου προσαρμογής θα πρέπει να ευχαριστήσω το... Θεώρημα Μεταβολής Κινητικής Ενέργειας, αναμφισβήτητα όμως τον κύριο Πιερράκο, που μου έδωσε το κίνητρο να μελετήσω προσφέροντάς μου απλόχερα τις απίστευτες γνώσεις και το χιούμορ του με το copy right

Theodor Manoussos

Spezialisierung in Teilchenphysik

Ich befinde mich gerade in der Stadt Mainz, der Geburtsstadt von Gutenberg, einer malerischen Stadt am Rhein. Hier leben 250.000 Einwohner und 37.000 Studierende. Einer davon bin ich. In dieser Studentenstadt studiere und wohne ich seit 2015, dem Jahr meines Schulabschlusses an der Ellinogermaniki Agogi. Ich habe die Wahl getroffen, Physik an einer der besten Universitäten Europas zu studieren, nämlich an der Johannes-Gutenberg-Universität Mainz. Ich habe dort meinen Bachelor 2019 bekommen und bin zurzeit im Master-Studium. Dabei spezialisiere ich mich in Teilchen- und Hochenergiephysik.

Schon als Kind wollte ich immer im Ausland studieren, und auch wenn es komisch klingt: für mich war Deutschland der „einfache“ Weg. Mit der deutschen Sprache war ich von klein auf in Kontakt, und von klein auf hatte ich Interesse an Physik, besonders an physikalischer Forschung. Ich kam also nach Mainz, wo ich etwa ein Semester brauchte, um festen Boden unter den Füßen zu fühlen. Ich verstand alles und erlangte recht schnell auch die Kommunikationsfähigkeit, die das Leben hier erfordert. Die Sprache wurde in ihrem natürlichen Umfeld aktiviert. Und zusammen mit der Sprache entwickelte sich auch meine Integration in die deutsche Gesellschaft, die man durch einen Dreiklang charakterisieren kann: Organisation, Genauigkeit, Zuverlässigkeit. Die Menschen waren immer offen zu mir, ich hatte nie ein Problem. Ich hatte eine gute Zeit, lernte Leute kennen, fand Freunde und Bekannte, die meisten davon Deutsche.

Im Hinblick auf meine wissenschaftliche Integration muss ich wohl dem ... Energieerhaltungssatz danken, und zweifellos Herrn Pierrakos, der mich

όλο δικό του! Χάρη σε κείνον διαμόρφωσα έναν γενικότερο τρόπο σκέψης περί Φυσικής. Έμαθα πολύ καλή Φυσική στο σχολείο.

Νιώθω πολύ ικανοποιημένος από την επιλογή μου. Καταλαβαίνω πια πολύ καλά και τη σημασία της λέξης «επιλογή». Πέρασα στο Φυσικό στην Ελλάδα, άρα την πρώτη μου επιλογή σε σπουδές την πέτυχα στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο. Όμως, προτίμησα ένα από τα Γερμανικά Πανεπιστήμια που με είχαν ήδη δεχθεί. Το απολυτήριό μου, η βεβαίωση πρόσβασης στο Πανεπιστήμιο και το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ ήταν τα «εισιτήριά» μου για τη φοιτητική ζωή και την εξέλιξή μου. Η επιλογή ήταν δική μου. Αυτό θεωρώ ότι είναι το σημαντικότερο πλεονέκτημα που απέκτησα χάρη στο σχολείο μου και στο Δίπλωμα των γερμανικών.

Στη γραπτή εξέταση θυμάμαι ακόμα τα μικρά ατομικά θρανία στη μεγάλη αίθουσα του σχολείου μας, όπως και το αυστηρό βλέμμα των επιτηρητών. Στην προφορική εξέταση το θέμα που είχα επιλέξει να παρουσιάσω – ήταν – τι άλλο; η «Πυρηνική Ενέργεια». Με έναν περιεργό τρόπο όλα όσα δοκίμασα, γεύτηκα ή αποκόμισα από το σχολείο μου, «ήρθαν» λίγα χρόνια αργότερα και μου «χτύπησαν την πόρτα» αλλά με έναν διαφορετικό τρόπο. Για παράδειγμα, η ωραιότερη εκδρομή της σχολικής μου ζωής ήταν για μένα η επίσκεψη στο CERN. Τότε ως μαθητής της Β΄ Λυκείου με το κίτρινο κράνος μου ήμουν ένας ενθουσιώδης και παθιασμένος επισκέπτης στον επιταχυντή του CERN. Πού να το φανταζόμουν ότι μερικά χρόνια αργότερα φορώντας ένα ίδιο κράνος θα γινόμουν ένας υπεύθυνος και εξίσου παθιασμένος «εργαζόμενος» σε επιταχυντή; Στο προπτυχιακό μου δούλεψα από απόσταση για έναν επιταχυντή στην Κίνα. Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου δούλεψα επίσης για έναν επιταχυντή στο Πανεπιστήμιο του Mainz, στον οποίο μάλιστα ήμουν με βάρδιες, ακόμα και Σαββατοκύριακα. Έχω περάσει πολλά βράδια, πολλά ξενύχτια εκεί.

Το Γερμανικό Πανεπιστήμιο σου δίνει τη δυνατότητα να εργάζεσαι παράλληλα με τις σπουδές σου τα τελευταία έτη. Έτσι έχω αναλάβει να παρουσιάζω

zum Lesen, Lernen und Experimentieren motivierte und dabei großzügig unglaubliches Wissen und Humor verteilte – er allein hat das Copyright! Ihm ist es zu verdanken, dass ich eine allgemein physikalische Denkweise ausbilden konnte. Ich habe in der Schule sehr gut Physik gelernt.

Ich bin sehr zufrieden mit meiner Wahl. Jetzt verstehe ich die Bedeutung des Wortes „Wahl“. Ich bekam auch in Griechenland einen Studienplatz in Physik, schaffte es also für mein Fach erster Wahl auch an eine griechische Universität. Trotzdem zog ich eine der deutschen Universitäten vor, die mich bereits zugelassen hatten. Mein Schulabschlusszeugnis, meine Ergebnisse der Panhellenischen Prüfungen sowie das DSD II waren die „Eintrittskarte“ für mein Studium und meine Weiterentwicklung in Deutschland. Es war meine Wahl. Das ist meines Erachtens der wichtigste Vorteil, den ich dank meiner Schule und meines deutschen Sprachdiploms in Händen habe.

Ich erinnere mich noch an die schriftliche Prüfung mit den kleinen Tischen in der großen Aula der Schule, und an die strengen Blicke der Aufsichten. In der mündlichen Prüfung war das von mir gewählte Thema für die Präsentation – was sonst: „Kernenergie“.

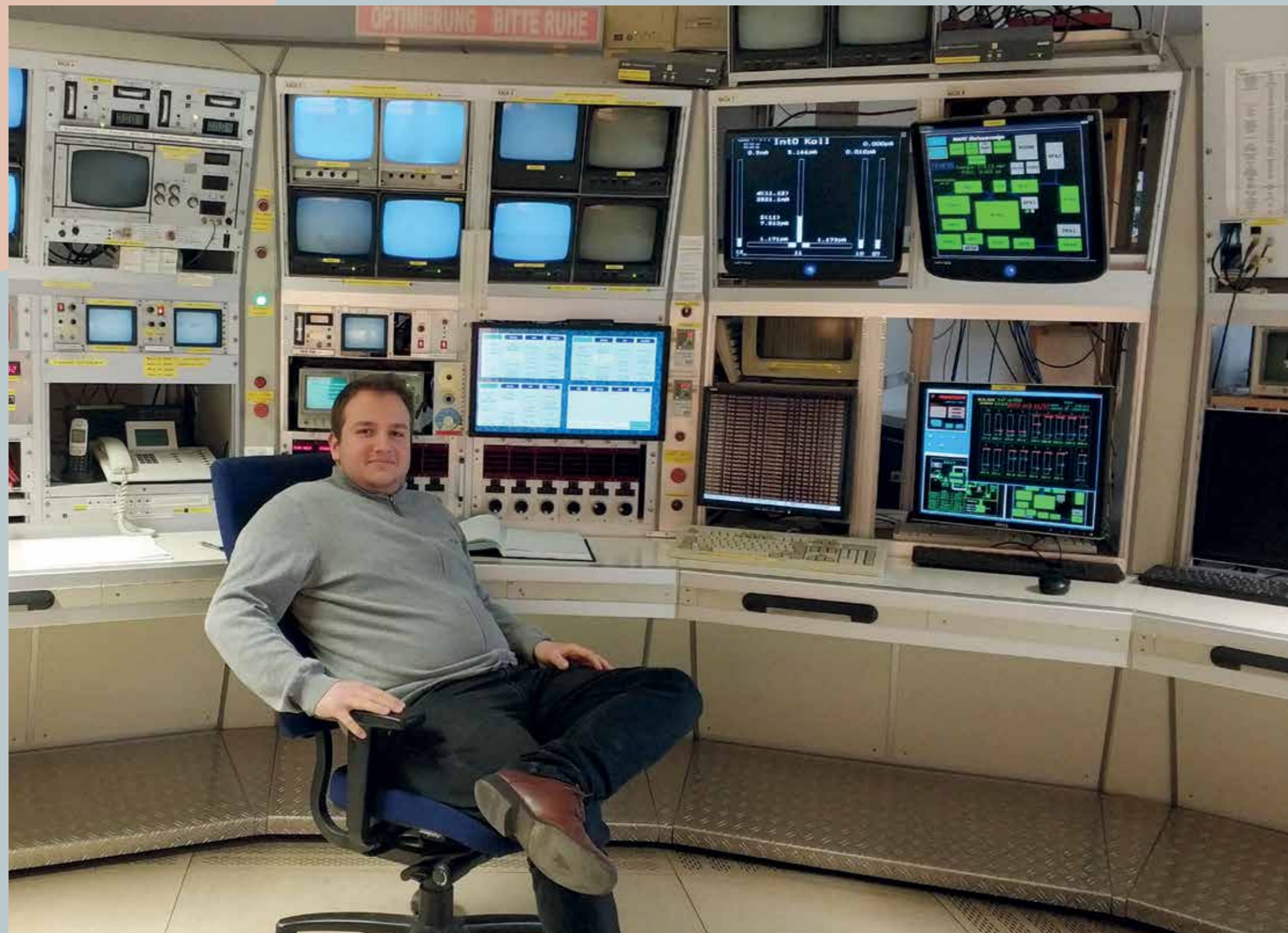
Auf recht merkwürdige Weise kam alles, was ich in der Schule ausprobiert oder aufgenommen habe, wenige Jahre später zu mir zurück und „klopfte an meine Tür“. So war zum Beispiel die schönste Exkursion meiner Schulzeit ein Besuch am CERN. Damals war ich in der zweiten Klasse des Lyzeums. Mit meinem gelben Helm war ich einer der leidenschaftlich begeisterten Besucher am Teilchenbeschleuniger des CERN. Wie hätte ich mir damals vorstellen können, dass ich einige Jahre später mit einem solchen Helm ein verantwortungsbewusster und ebenso leidenschaftlicher Mitarbeiter an einem solchen Teilchenbeschleuniger sein würde? In meinem Bachelor-Studium arbeitete ich aus der Ferne für einen Teilchenbeschleuniger in China. Während meines Studiums arbeitete ich außerdem für einen Teilchenbeschleuniger an der

κάποια πειράματα για το μάθημα. Είμαι μάλιστα βοηθός Καθηγητή. Σε όλες τις στιγμές μου εδώ με συνοδεύει η τρυφερή ανάμνηση της βραδιάς της απονομής του DSD II και αποφοίτησής μου από το σχολείο. Ιούνιος 2015: η ωραιότερη χρονιά της σχολικής μου ζωής, η τρίτη τάξη του Λυκείου, έχει φτάσει στο τέλος της. Φορώ ένα κοστούμι μπλε σκούρο, πουκάμισο μπλε ανοικτό και μία κόκκινη γραβάτα. Στέκομαι μπροστά στο μικρόφωνο απέναντι από συμμαθητές, γονείς και καθηγητές. Είμαι ο Πρόεδρος του 15μελούς της χρονιάς μου. Είμαι έτοιμος να εκφωνήσω τον λόγο μου. Τα πειράγματα δίνουν και παίρνουν...

«Αγαπητοί μου καθηγητές, αγαπημένοι μου συμμαθητές, όπου κι αν βρίσκεστε σήμερα, να είστε καλά! Σας χαιρετώ με δύναμη από τη Γερμανία!». ■

Universität Mainz, sogar im Schichtdienst einschließlich der Wochenenden. Ich habe da viele Abende und viele Nächte verbracht.

Das deutsche Universitätssystem ermöglicht es Studierenden, in den letzten Studienjahren im Fachbereich zu arbeiten. Ich persönlich habe die Aufgabe übernommen, für einen Kurs einige Experimente zu präsentieren. Ich bin also Assistent eines Professors.

In meinem Leben hier begleiten mich immer die lebendigen Erinnerungen an unsere Abschlussfeier mit der Überreichung der DSD-II-Diplome. Es ist Juni 2015: das beste Schuljahr meines Lebens, die dritte Klasse des Lyzeums, ist zum Ende gekommen. Ich trage einen dunkelblauen Anzug, ein hellblaues Hemd und eine rote Krawatte. Ich stehe am Mikrophon, vor mir Mitschüler, Eltern, Lehrer. Ich bin der Präsident des Schülerrats meines Jahrgangs, bereit, meine Rede zu halten. Kleine Scherze fliegen hin und her... „Liebe Lehrer, liebe Mitschüler, wo immer ihr auch seid, ich hoffe, es geht euch gut! Ich grüße euch alle herzlich aus Deutschland!“ ■

Μαρίκίτα Τραυλού

Από τη Γερμανία ως την Κούβα με... συνέπεια

Ανήκω στους αποφοίτους του 2016 που έφυγαν για σπουδές στη Γερμανία. Ανήκω επίσης στην κατηγορία εκείνη των παιδιών που ήθελαν να αξιοποιούν όλες τις ευκαιρίες και τα ερεθίσματα που έδινε το σχολείο μας. Γι' αυτό δεν θυμάμαι από τη σχολική μου ζωή μόνο στιγμές πίεσης και φόρτου εργασίας, αλλά και στιγμές χαράς, γέλιου και συνεργασίας. Έχω καταπληκτικές αναμνήσεις από τη συμμετοχή μου στη χορωδία, από τις μουσικοθεατρικές παραστάσεις που παρουσιάζαμε, τον εορτασμό της επετείου των 50 χρόνων από την ίδρυση της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Κατά έναν περίεργο τρόπο ο ενθουσιασμός κυριαρχούσε σε όλες τις δράσεις της σχολικής μου ζωής, ακόμα και σε αυτές που απαιτούσαν κόπο, προσπάθεια, κόυραση. Θυμάμαι πόση αυτοπεποίθηση ένιωσα, όταν για πρώτη φορά –παιδί ακόμα– σε σχολική εκδρομή στη Δρέσδη, κατάφερα να συνεννοηθώ με μία Γερμανίδα μαθήτριά της ηλικίας μου. Μεγάλη τόνωση επίσης ήταν για μένα και η απόκτηση του DSD II της ΚΜΚ. Είχα ένα σημαντικό εφόδιο στα χέρια μου. Υπήρχε όμως και κάτι ακόμα, που θυμάμαι πως μου έδωσε τότε μεγάλο κίνητρο. Στο σχολείο μας μπορούσαμε να διεκδικήσουμε υποτροφίες της DAAD. Έφτιαξα τον φάκελό μου, έκρυψα το χτυποκάρδι μου και μπήκα στη συνέντευξη για την υποτροφία, καθώς ήμουν μία από τις τρεις υποψήφιες της χρονιάς μου. Η απόφαση του σχολείου να με προτείνει για υποτροφία και η εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μου ήταν ήδη μία μεγάλη επιβεβαίωση. Κατακτώντας την υποτροφία της DAAD το 2016, κατάφερα να εξασφαλίσω οικονομικά τις σπουδές μου, να εμπλουτίσω το βιογραφικό μου, αλλά και να νιώσω πως όλα όσα έκανα στο σχολείο τα προηγούμενα χρόνια, όλος ο χρόνος και η ενέργεια που αφιέρωσα σε αυτά, εντός και εκτός

Marikita Travlou

Von Deutschland pünktlich... nach Kuba

Ich gehöre in meinem Abschlussjahrgang 2016 zu denjenigen, die zum Studium nach Deutschland gingen. Ich gehöre auch zu der Kategorie derjenigen, die alle Chancen und alle Anreize in unserer Schule nutzten. Darum erinnere ich mich von meiner Schulzeit nicht nur an Phasen von Druck und Arbeitsbelastung, sondern auch an solche der Freude, des Lachens und der Zusammenarbeit. Ich habe wunderbare Erinnerungen an meine Teilnahme am Schulchor, an unsere Aufführungen von Musik und Theater, an unsere Feier zum 50jährigen Jubiläum der Ellinogermaniki Agogi. Auf merkwürdige Weise war Begeisterung das vorherrschende Gefühl bei allen Aktivitäten in meiner Schulzeit, selbst bei denjenigen, die Mühe, Anstrengung und Erschöpfung mit sich brachten. Ich erinnere mich, mit welchem großem Selbstvertrauen ich mich als Kind zum ersten Mal auf einer Schulreise in Dresden auf Deutsch mit einem deutschen Mädchen meines Alters verständigte. Eine weitere Stärkung meines Selbstvertrauens bedeutete für mich der Erwerb des Deutschen Sprachdiploms der KMK. Ich bekam eine wichtige Bestätigung in die Hand. Es gab jedoch noch etwas anderes, was mich damals sehr motivierte. Über unsere Schule konnten wir uns um ein DAAD-Stipendium bewerben. Ich bereitete meine Bewerbungsmappe vor, verbarg mein starkes Herzklopfen und betrat den Raum für das Auswahlgespräch zum Stipendium, als eine von drei Bewerbern meines Jahrgangs. Die Entscheidung der Schule, mich für das Stipendium vorzuschlagen, und ihr Vertrauen in mich waren für mich schon eine große persönliche Bestätigung. Ich bekam 2016 das Stipendium, konnte also mein Studium finanziell absichern, meinen Lebenslauf

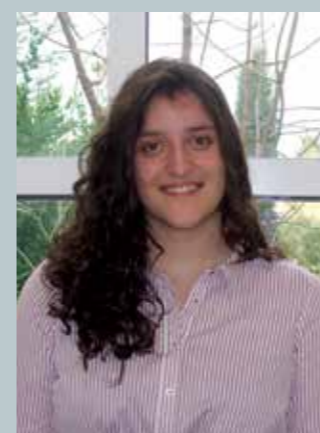
σχολικής τάξης, ήταν εκεί μαζί μου και μου έδωσαν το προβάδισμα την κρίσιμη στιγμή.

Όπως κάθε αρχή, δύσκολο ήταν και το δικό μου ξεκίνημα σπουδών Αρχιτεκτονικής στη Στουτγκάρδη. Οι γνώσεις των γερμανικών μου ήταν πάρα πολύ καλές, αλλά η επισιμότητα με την οποία εκφράζεται ένας μαθητής για το πτυχίο ηκούσε λίγο ασεία στα αφτιά των συμφοιτητών μου. Η τοπική διάλεκτος δεν διευκόλυνε ιδιαίτερα την κατάσταση. Σταδιακά προσαρμόστηκα, συνήθισα την προφορά των καθηγητών και μίλησα κι εγώ στην αργή των υπολοίπων φοιτητών. Μία λέξη-κλειδί για την προσαρμογή μου στη ζωή της Γερμανίας ήταν η λέξη Pünktlichkeit (συνέπεια), που μου είχε πει γελώντας ο καθηγητής μου, κύριος Σταυράκης, όταν με είδε να τρέχω αγχωμένη, για να μπω στην αίθουσα για τις προφορικές εξετάσεις του Διπλώματος DSD II. Τότε γέλασα κι εγώ. Αργότερα κατάλαβα...

Το Πανεπιστήμιο έγινε το δεύτερο σπίτι μου. Ομαδικές εργασίες, παρουσιάσεις στα γερμανικά, ξενύχτια. Είχε απαιτήσεις η φοιτητική ζωή στη Γερμανία. Έκανα ωστόσο και πολλά ταξίδια τόσο με φίλους όσο και μέσω της Σχολής, επισκεπτόμουν Πανεπιστήμια και κτήρια με αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον. Το αποκορύφωμα ήταν η παραμονή μου για έναν μήνα στην Κούβα στο πλαίσιο workshop του Πανεπιστημίου. Σε συνεργασία με Κουβανούς και Ευρωπαίους φοιτητές κληθήκαμε να προτείνουμε λύσεις για τα τρέχοντα προβλήματα δόμησης στην Αβάνα.

Σήμερα, ύστερα από τρία χρόνια σπουδών Αρχιτεκτονικής στη Στουτγκάρδη και την απόκτηση του πρώτου πτυχίου, βρίσκομαι στην Αθήνα. Εργάζομαι σε ένα αρχιτεκτονικό γραφείο συλλέγοντας εμπειρίες με στόχο την επιλογή του κατάλληλου μεταπτυχιακού προγράμματος και την επιστροφή μου στη Γερμανία, για να ολοκληρώσω τις σπουδές μου.

Τα γερμανικά μου χάρισαν φίλους, μου επέτρεψαν να γνωρίσω νέες κουλτούρες, μου «άνοιξαν πόρτες» στον εργασιακό τομέα, με έκαναν να νιώθω μεγαλύτερη ασφάλεια για το μέλλον. ■

aufwerten, aber auch spüren, dass alles, was ich in den vorausgegangenen Jahren in der Schule gemacht hatte, all die Zeit und Energie, die ich innerhalb und außerhalb des Unterrichts investiert hatte, noch bei mir waren und mir in einem kritischen Augenblick einen Vorsprung verschafften.

Aller Anfang ist schwer, und schwierig war auch der Beginn meines Architekturstudiums in Stuttgart. Meine Deutschkenntnisse waren sehr gut, aber die Förmlichkeit, mit der eine Schülerin sich in einer Deutschprüfung ausdrückt, klang in den Ohren meiner Kommilitonen komisch. Der regionale Dialekt machte die Sache nicht gerade einfacher. Langsam passte ich mich an, gewöhnte mich an die besondere Aussprache der Professoren und sprach schließlich selbst die Umgangssprache meiner Mitstudenten. Ein Schlüsselwort für die Anpassung an das Leben in Deutschland ist „Pünktlichkeit“, wie lachend einer meiner Lehrer, Herr Stavrakis, zu mir sagte, als er mich gestresst den Gang entlangrennen sah, um rechtzeitig zum Raum für die mündliche DSD-II-Prüfung zu kommen. Damals lachte ich auch. Später verstand ich dann...

Die Universität wurde mein zweites Zuhause. Gruppenprojekte, Präsentationen auf Deutsch, durchgearbeitete Nächte... Das Studentenleben in Deutschland stellte Anforderungen. Dennoch reiste ich auch viel, sowohl mit Freunden als auch mit meinem Fachbereich: wir besuchten andere Universitäten und architektonisch interessante Gebäude. Der Höhepunkt war ein einmonatiger Aufenthalt in Kuba im Rahmen eines Workshops der Universität. Wir hatten den Auftrag, in Kooperation mit kubanischen und anderen europäischen Studierenden Lösungen für die aktuellen baulichen Probleme der Stadt Havanna zu erarbeiten.

Heute, nach drei Jahren Studium der Architektur in Stuttgart und dem Erwerb meines Bachelor-Diploms, befinde ich mich wieder in Athen. Ich arbeite in einem Architekturbüro und sammle Erfahrungen mit dem Ziel, das richtige Master-Programm für mich zu finden und nach Deutschland zurückzukehren, um mein Studium abzurunden.

Die deutsche Sprache hat mir neue Freunde geschenkt, mir die Bekanntschaft mit neuen Kulturen ermöglicht und mir beruflich Türen geöffnet. Mit ihr blicke ich selbstsicherer in die Zukunft. ■

Βαγγέλης Ρόδης

Ένα Δίπλωμα σαν επένδυση ζωής

Όπως και ο μεγαλύτερος αδελφός μου Γιάννης, υπήρξα κι εγώ μαθητής της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Άρχισα να φοιτώ στο σχολείο στη Δ' Δημοτικού. Τότε ξεκίνησα να μαθαίνω γερμανικά. Αξέχαστη θα μου μείνει η στιγμή που η δασκάλα στο καλοκαιρινό τμήμα της Δ' τάξης του Δημοτικού φώναξε τον κατάλογο και όταν έφτασε στο όνομά μου, είπε δυνατά «Γόδης». Καταλαβαίνετε τα γέλια που ακολούθησαν και την αμηχανία της δασκάλας που προσπάθησε ανεπιτυχώς να συνδυάσει τη γερμανική προφορά της με το ελληνικότατο επίθετό μου! Μετά από πολλά χρόνια την κατάλαβα απόλυτα βλέποντας πόσο δύσκολο είναι για τους Γερμανούς φίλους μου να προφέρουν σωστά το όνομά μου. Αν είχα την ευκαιρία, θα επέστρεφα με μεγάλη χαρά στα μαθητικά θρανία, μόνο και μόνο για να επαναλάβω τα μαθήματα των γερμανικών. Νιώθω μεγάλη νοσταλγία για το μάθημα εκείνο, που χωρίς να το ξέρω τότε, έγινε η γέφυρα που ένωσε την παιδική και εφηβική μου ηλικία με την ενήλικη ζωή και τη σημερινή εξέλιξή μου.

Στα χρόνια του σχολείου έδωσα με επιτυχία και σε μικρή ηλικία τις εξετάσεις για τα πιστοποιητικά γλωσσομάθειας του Goethe-Institut. Η συστηματική άσκηση σε προφορικό και γραπτό λόγο μέσα από τις ώρες διδασκαλίας της γερμανικής γλώσσας, αλλά και οι δραστηριότητες που κάναμε με βοήθησαν πάρα πολύ. Στη Γ' Λυκείου συμμετείχα με επιτυχία στις εξετάσεις για το DSD II της ΚΜΚ χωρίς να αντιμετωπίσω ιδιαίτερες δυσκολίες στην προετοιμασία μου, παρά το γεγονός ότι το απαιτούμενο επίπεδο γνώσης της γλώσσας για το συγκεκριμένο Δίπλωμα είναι πολύ υψηλό. Τότε συνειδητοποίησα πόσο συστηματικά και ουσιαστικά είχα διδαχτεί τη γερμανική γλώσσα στο σχολείο μου.

Vangelis Rodis

Das Diplom als Investition fürs Leben

Wie schon mein großer Bruder Giannis war auch ich Schüler der Ellinogermaniki Agogi. Ich kam in die vierte Klasse. Erst damals begann ich Deutsch zu lernen. Unvergesslich ist mir, wie die Lehrerin meines Sommerkurses in der vierten Klasse hereinkam, die Namen auf Schülerliste einzeln aufrief und schließlich, als sie zu meinem Namen kam, laut sagte: „Rrrodis“, mit einem deutschen Rachen-R, was wie „Chodis“ klang. Sie können sich das Gelächter vorstellen und die Verlegenheit der Lehrerin, die erfolglos versuchte, ihre deutsche Aussprache mit meinem griechischen Nachnamen zu kombinieren. Viele Jahre später verstand ich sie absolut, denn ich konnte sehen oder besser, hören, wie schwierig es für meine deutschen Freunde war, meinen Nachnamen richtig auszusprechen. Wenn ich die Gelegenheit hätte, würde ich gern einmal in die Schule zurückkommen und mich in die Schulbank setzen, nur um nochmal Deutschunterricht zu machen. Ich denke mit Nostalgie an die Deutschstunden zurück, die - ohne dass ich mir damals dessen bewusst war - zur Brücke zwischen meiner Kindheit und Jugend einerseits und meinem Erwachsenenalter und meinem heutigen Leben andererseits wurden. Während meiner Schulzeit legte ich jeweils schnell und erfolgreich die Prüfungen zu diversen Deutsch-Zertifikaten des Goethe-Instituts ab. Dass wir im Deutschunterricht systematisch mündlichen und schriftlichen Ausdruck übten, aber auch viele andere Aktivitäten machten, half mir dabei sehr. In der dritten Klasse des Lyzeums nahm ich ohne besondere Schwierigkeiten bei der Vorbereitung erfolgreich an den Prüfungen zum DSD II teil, obwohl das geforderte sprachliche

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2016 και επέλεξα την Ελβετία για τις σπουδές μου. Το DSD II μού είχε προσφέρει αυτό το δικαίωμα. Ολοκληρώνω τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης, στο Τμήμα Χρηματοοικονομικών και Τραπεζικής. Θέλω να συνεχίσω στο ίδιο Πανεπιστήμιο και για το μεταπτυχιακό μου. Πολλά χρόνια αργότερα από την απόκτηση του DSD II κατάλαβα ότι αυτό δεν ήταν ένα απλό Δίπλωμα. Ήταν μία επένδυση ζωής. Στην πραγματικότητα αποτέλεσε το διαβατήριό μου αλλά και το διαβατήριό του αδελφού μου, Γιάννη, για τις σπουδές μας στο εξωτερικό. Ήταν το Δίπλωμα που μου έδωσε τη δυνατότητα πρόσβασης και φοίτησης σε ένα Γερμανόφωνο Πανεπιστήμιο διεθνούς αναγνώρισης. Έχω κρατήσει επαφές με πολλούς συμμαθητές και φίλους μου από το σχολείο. Όλοι εμείς, οι απόφοιτοι του σχολείου που σήμερα σπουδάζουμε και ζούμε σε χώρες με πολύ καλή ποιότητα ζωής, το οφείλουμε στο σχολείο μας, στη γνώση της γερμανικής γλώσσας και φυσικά και στην προσωπική μας προσπάθεια. Κάτι ακόμα, στο σχολείο μας διδαχθήκαμε να είμαστε πάνω από όλα άνθρωποι και μετά μαθητές. Δεν θα ξεχάσω ποτέ όλα εκείνα που άκουσα, όλα εκείνα που έκανα στο σχολείο, όλες τις συζητήσεις με τους καθηγητές μου, τις συμμετοχές μου σε δράσεις κοινωνικού, ανθρωπιστικού χαρακτήρα, την ομάδα μας «Αγωγή Αγάπης», τις πρωτοβουλίες μας σε ζητήματα αλληλεγγύης και την ώθηση που είχαμε από το σχολείο για όλα αυτά. Το Δίπλωμα DSD II «έστρωσε» τον δρόμο για τις σπουδές μου και την ακαδημαϊκή και επαγγελματική μου εξέλιξη. Η Ελληνογερμανική Αγωγή μαζί με την οικογένειά μου μού προσέφεραν ευκαιρίες να δω πίσω από τις γραμμές των σχολικών βιβλίων, να έχω αξίες, να γίνω ευαισθητοποιημένος πολίτης και διαμόρφωσαν εν τέλει τον άνθρωπο που είμαι σήμερα. ■

Niveau für dieses Diplom sehr hoch ist. Damals wurde mir bewusst, wie systematisch und substanzuell mir die deutsche Sprache in meiner Schule vermittelt worden war. Ich schloss die Ellinogermaniki Agogi im Jahr 2016 ab und beschloss, zum Studium in die Schweiz zu gehen. Das DSD II gab mir dieses Recht. Ich befinde mich jetzt in der Schlussphase meines Studiums an der Universität Zürich, im Fach „Banken und Finanzen“. Ich möchte hier an der Universität auch für meinen Master weiterstudieren. Erst viele Jahre nach dem Erwerb des DSD II verstand ich, dass es sich nicht um ein einfaches Sprachdiplom handelte. Tatsächlich stellte es nicht nur für mich, sondern auch für meinen Bruder Giannis den „Reisepass“ für unser Auslandsstudium dar. Es war das Diplom, das mir ein Studium an einer deutschsprachigen Universität von internationalem Rang ermöglichte. Ich habe noch Kontakt zu vielen ehemaligen Mitschülern und Freunden aus der Schule. Alle Ehemaligen, die heute in Ländern mit hohem Lebensstandard studieren und wohnen, verdanken dies unserer Schule, ihren guten Deutschkenntnissen und natürlich ihrer persönlichen Anstrengung. Und noch etwas: In der Schule wurde uns vermittelt, dass wir an erster Stelle Menschen und erst dann Schüler sind. Nie vergessen werde ich, was ich in der Schule gehört, was ich erlebt habe, all die Gespräche mit meinen Lehrern, meine Teilnahme an sozialen, humanitären Aktionen wie in unserer Arbeitsgemeinschaft „Agogi Agapis“, unsere Solidaritätsinitiativen und die Impulse, die unsere Schule uns zu all dem gab. Das DSD II ebnete mir den Weg zum Studium und zu meiner akademischen und beruflichen Entwicklung. Die Ellinogermaniki Agogi und meine Familie eröffneten mir die Chancen, hinter die Seiten meiner Schulbücher zu blicken, Werte zu haben, ein sensibilisierter Bürger zu werden, und sie gestalteten letztlich die Persönlichkeit des Menschen, der ich heute bin. ■

Σιμώνη Σταγάκη

Αυτοπεποίθηση, η αγαπημένη μου λέξη

Η αγαπημένη μου λέξη στα γερμανικά έχει πολλά s, είναι ωραία και δυνατή λέξη. Μου αρέσει πολύ ο ήχος της αλλά και το περιεχόμενό της. Μου αρέσει, γιατί συμβολίζει αυτό που αγωνιζόμαστε σε όλη μας τη ζωή να κατακτήσουμε, Selbstbewusstsein (αυτοπεποίθηση). Το πόσο αυτή δοκιμαζόταν στα σχολικά μας χρόνια εκείνες τις ώρες που κάναμε ορθογραφία και λεξιλόγιο στο μάθημα των γερμανικών, η ψυχή μας το ήξερε! Σήμερα μπροστά στα μαθήματα του Πανεπιστημίου ακούγεται αστείο. Φαίνεται πως σε κάθε φάση της ζωής μας υπάρχουν αφορμές που κάνουν την αυτοπεποίθησή μας να κλονιστεί και αιτίες που την κάνουν να ενισχυθεί.

Για μας τότε στο σχολείο μία αφορμή να κλονιστεί η αυτοπεποίθησή μας θα μπορούσε κάλλιστα να είναι η εξέταση για το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ. Αντί γι' αυτό έγινε αδιαμφισβήτητος λόγος να αποκτήσουμε ακόμα μεγαλύτερη πίστη στον εαυτό μας. Αν μιλήσω για μένα, η εξέταση αυτή ήταν ευχάριστη εμπειρία, διότι δεν ήταν συνδεδεμένη με το μεγαλύτερο άγχος την περίοδο εκείνη, που ήταν οι Πανελλήνιες Εξετάσεις. Το DSD II λειτουργούσε σαν διάλειμμα από τα συνεχή μαθήματα Αρχαίων Ελληνικών και Ιστορίας. Για πρώτη φορά στα σχολικά χρόνια είχα την ευκαιρία να αξιοποιήσω τις γνώσεις μου έξω από τα σχολικά βιβλία σε μια επίσημη εξέταση. Πολλές φορές τις αξιοποιούσα σε μια εργασία, σε ένα project, σε μια συζήτηση μέσα στην τάξη, αλλά σε επίσημη εξέταση ποτέ. Έμοιαζε σαν να διάλεγα εγώ την εξεταστέα ύλη. Απόλαυσα κάθε βήμα της προφορικής εξέτασης. Η επιτροπή που στεκόταν απέναντί μου δεν με άγχωσε ούτε με φόβισε. Αφού εγώ είχα αποφασίσει τι θα τους πω! Δεν μπορώ να πω το ίδιο και για τη γραπτή εξέταση. Ποτέ δεν είναι κανείς προετοιμασμένος και

Simoni Stagaki

Selbstbewusstsein, mein Lieblingswort

Mein Lieblingswort auf Deutsch hat viele „s“, es ist ein schönes, starkes Wort. Mir gefällt nicht nur der Klang, sondern auch sein Inhalt. Mir gefällt es, weil es symbolisiert, wofür wir ein Leben lang kämpfen: Selbstbewusstsein. Nur ich weiß, wie oft dieses in meiner Schulzeit ins Wanken geriet, besonders in den Stunden, in denen wir deutsche Diktate schrieben oder neuen Wortschatz lernten! Heute erscheint mir das angesichts meiner Fächer an der Uni wie ein Witz. Wie es aussieht, gibt es in jeder Phase des Lebens Gründe, aus denen unser Selbstbewusstsein erschüttert und andere, aus denen es gestärkt wird. Für uns damals in der Schule hätten die Prüfungen zum Deutschen Sprachdiplom der KMK durchaus ein Anlass sein können, unser Selbstbewusstsein ins Wanken zu bringen. Stattdessen waren sie zweifellos der Grund dafür, dass unser Selbstvertrauen wuchs. Um über mich selbst zu sprechen, so war diese Prüfung eine angenehme Erfahrung, denn sie war nicht mit dem größten Stress jener Zeit verbunden, den Panhellenischen Prüfungen. Das DSD II funktionierte wie eine schöne Unterbrechung von dem ständigen Unterricht in Altgriechisch und Geschichte. Zum ersten Mal in meiner Schulzeit hatte ich die Gelegenheit, mein außerschulisches Wissen in einer offiziellen Prüfung zu nutzen. Ich hatte es oft in Hausarbeiten, in Projekten oder in Unterrichtsgesprächen eingesetzt, aber nie in einer offiziellen Prüfung. Es kam mir vor, als würde ich selbst den Stoff der Prüfung bestimmen. Ich genoss jede Phase der mündlichen Prüfung. Ich hatte weder Stress noch Angst vor der Kommission, die mir gegenüber saß. Ich hatte ja selbst entschieden, was ich denen sagen wollte. Dasselbe kann ich von der schrift-

άνετος να γράψει μία έκθεση πολλών σελίδων σε κάποιο άγνωστο θέμα, πόσο μάλλον σε μία γλώσσα ιδιαίτερης δυσκολίας, όπως είναι τα γερμανικά.

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή το 2017 γεμάτη όνειρα για το μέλλον. Με δέχτηκαν αμέσως στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, Ludwig-Maximilians-Universität München. Ήταν η πρώτη μου επιλογή, οπότε ήταν σχετικά εύκολη απόφαση να έρθω στη Γερμανία. Το DSD II είχε παίξει καθοριστικά τον ρόλο του σε αυτό. Αυτήν τη στιγμή ολοκληρώνω τις σπουδές μου και ετοιμάζομαι να γράψω την πτυχιακή μου εργασία. Παράλληλα εργάζομαι στη Σχολή μου, στο Τμήμα Διεθνών Σχέσεων, σε μία ερευνητική μελέτη χρηματοδοτούμενη από το Deutsche Forschungsgemeinschaft (Γερμανικό Ίδρυμα Ερευνών) με τίτλο "Public Responsibility Attribution in the EU" («Ανάληψη κοινωνικής ευθύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση»). Μετά από το προπτυχιακό μου θα ήθελα να συνεχίσω με ένα μεταπτυχιακό είτε στον τομέα της Διεθνούς Στρατηγικής και Ασφάλειας είτε της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας. Αν μπορούσα να γυρίσω τον χρόνο πίσω, δεν θα άλλαζα κάτι από τη διαδρομή μου εκτός ίσως από ένα: θα έδινα ακόμα μεγαλύτερη σημασία στα γερμανικά. Εκείνη η αντίληψη ότι η εξέταση για το DSD II ήταν μικρότερης σημασίας σε σχέση με τις Πανεληνίες μου θυμίζει πάντα ότι δεν είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε σωστά τις καταστάσεις την ώρα που συμβαίνουν. Και μπορεί μία λανθασμένη εκτίμηση, μία άλλη ιεράρχηση των πραγμάτων, μία «στραβή» διαδρομή στη σκέψη μας να μας στερήσει μία πολύ σημαντική ευκαιρία. Ευτυχώς σε μένα δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Δεν το επέτρεψε ούτε ο εαυτός μου ούτε το σχολείο ούτε οι καθηγήτριές μου.

Είμαι ευγνώμων που είχα τη δυνατότητα να μάθω γερμανικά από μικρή ηλικία. Η ακαδημαϊκή και η κοινωνική μου ζωή έχουν όχι μόνο την ελληνική αλλά πια και τη γερμανική σφραγίδα. Κι εγώ νιώθω μεγάλη... Selbstbewusstsein! ■

lichen Prüfung nicht sagen. Niemals ist man ausreichend vorbereitet und entspannt, einen Aufsatz von vielen Seiten über ein unbekanntes Thema zu schreiben, umso weniger in einer besonders schwierigen Sprache wie der deutschen.

Ich beendete die Ellinogermaniki 2017 voller Zukunftsträume. Ich wurde sofort an der Ludwig-Maximilians-Universität München zugelassen. Das war meine erste Wahl, es war also ein relativ leichter Entschluss für mich, nach Deutschland zu gehen. Das DSD II spielte dabei eine entscheidende Rolle. Zurzeit bin ich in der Schlussphase meines Studiums und beginne mit dem Schreiben meiner Bachelorarbeit. Daneben arbeite ich in meinem Fachbereich, am Institut für Internationale Beziehungen, an einem von der DFG (Deutsche Forschungsgemeinschaft) finanzierten Forschungsprojekt mit, das den Titel „Public Responsibility Attribution in the EU“ („Öffentliche Verantwortungsattribution in der Europäischen Union“) trägt. Nach dem Abschluss meines Bachelorstudiums möchte ich gern in einem Masterprogramm weiterstudieren, entweder im Bereich Internationale Strategie und Sicherheit oder in Sozialanthropologie.

Wenn ich zurückblicke, würde ich in meinem Leben nichts ändern wollen, außer vielleicht eines: Ich würde dem Deutschen noch mehr Aufmerksamkeit widmen. Diese Wahrnehmung, dass die Prüfungen zum DSD II von geringerer Bedeutung seien als die Panhellenischen Prüfungen, erinnert mich immer daran, dass wir nicht in der Lage sind, die Ereignisse, die wir gerade erleben, richtig zu bewerten. Und vielleicht kann eine falsche Einschätzung, eine andere Einordnung, ein „krummer“ Gedanken-gang uns eine wirklich bedeutende Gelegenheit kosten. Zum Glück ist mir das nicht passiert. Das gestattete ich mir selbst nicht, und meine Schule und meine Lehrerinnen mir auch nicht.

Ich bin dankbar für die mir gebotene Möglichkeit, von klein auf Deutsch zu lernen. Meine akademische und meine persönliche Entwicklung sind nicht nur griechisch, sondern auch deutsch geprägt. Und darum habe ich großes ... Selbstbewusstsein! ■

> 2017

Μαρία Περαθωράκη

Σπουδάζοντας
Κτηνιατρική
στο Gießen

Το 2005 ξεκινώ τη φοίτησή μου στην Ελληνο-γερμανική Αγωγή. Είμαι μαθήτρια της πρώτης Δημοτικού τη σχολική χρονιά 2005 – 2006. Αυτή ήταν και η τελευταία χρονιά που λειτουργήσε το σχολείο μας στο Χαλάνδρι. Από την επόμενη χρονιά μεταφερθήκαμε στην Παλλήνη. Μαζί μας μετακόμισαν και οι ήρωες των σχολικών μας βιβλίων, αυτοί που μας συντρόφευαν και έκαναν το μάθημα των γερμανικών να μοιάζει με παιχνίδι και διασκέδαση. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τον Theodor και τον Olli, έναν αρκούδο κι ένα φαντασματάκι.

Η επαφή μου με τα γερμανικά στο σχολείο ήταν πολύ σημαντική, επειδή έμαθα σε βάθος τη γλώσσα, αλλά και εξοικειώθηκα με τον γερμανικό πολιτισμό. Από μικρή ήθελα να σπουδάσω Κτηνιατρική και μάλιστα στη Γερμανία. Ήξερα ότι ήταν ένας δύσκολος στόχος. Όσο μεγάλωνα, με ενδιέφερε ακόμα περισσότερο να βελτιώσω το επίπεδο των γερμανικών μου, για να τα καταφέρω να αποκτήσω το Δίπλωμα DSD II της ΚΜΚ, που ήταν απαραίτητο για την εισαγωγή σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο μαζί φυσικά και με μία υψηλή βαθμολογία στις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Δούλεψα σκληρά και για τα δύο. Για να προπονηθώ στη συγγραφή κειμένων 600 λέξεων, όπως απαιτούσε το γραπτό μέρος της εξέτασης DSD II, έγραφα ασαμάντια εκθέσεις. Η μέρα που αναρτήθηκαν τα αποτελέσματα έξω από τη βιβλιοθήκη του σχολείου ήταν πολύ ευχάριστη, ειδικά μάλιστα, όταν είδα ότι έχω περάσει και με C1, απαραίτητη προϋπόθεση για κάποιες Σχολές, όπως αυτή που με ενδιέφερε.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου μου ανακοίνωσαν από το

Maria Perathoraki

Ein Studium der
Tiermedizin
in Gießen

Im Jahr 2005 beginnt meine schulische Laufbahn in der Ellinogermaniki Agogi. Im Schuljahr 2005 – 2006 war ich Schülerin der ersten Klasse. Dies war das letzte Jahr, in dem unsere Schule noch in Chalandri war. Im Folgejahr zogen wir nach Pallini, zusammen mit allen Helden unserer Schulbücher, die uns in der Schule Gesellschaft leisteten und mit denen der Deutschunterricht spielerisch und unterhaltsam war. Besonders erinnere ich mich an Theodor und Olli, einen Teddybär und ein kleines Gespenst.

Der Kontakt mit der deutschen Sprache in der Schule war für mich sehr wichtig, denn ich lernte die Sprache wirklich gut und wurde vertraut mit der deutschen Kultur. Von klein auf wollte ich Tiermedizin studieren, und zwar in Deutschland. Ich wusste, das war ein hohes Ziel. Während ich älter wurde, interessierte es mich immer mehr, mein Deutsch zu verbessern, um das Deutsche Sprachdiplom der KMK - das DSD II - zu erhalten, das für die Zulassung an einer deutschen Universität notwendig war, zusammen natürlich mit sehr guten Noten in den Panhellenischen Prüfungen. Ich arbeitete hart für beide Ziele. Um für den schriftlichen Ausdruck von mindestens 600 Wörtern Länge zu trainieren, der für den schriftlichen Teil der DSD-II-Prüfung erwartet wird, schrieb ich ständig neue Aufsätze.

An dem Tag, als die Ergebnisse der DSD-II-Prüfung vor der Bibliothek ausgehängt wurden, war ich sehr froh, zumal ich sehen konnte, dass ich alle Teile mit C1 bestanden hatte, was wiederum

Πανεπιστήμιο του Justus Liebig Universität του Gießen ότι με δέχονται! Ήταν για μένα ταυτόχρονα με τη χαρά και ένα μεγάλο σοκ, επειδή αρχικά δεν το πίστευα. Είχα την αμφιβολία ότι μπορεί και να διάβασα κάτι λάθος!

Έτσι βρέθηκα μόνη μου στη Γερμανία, απότομα και χωρίς να προλάβω να το σκεφτώ. Χρειάστηκα περίπου ένα μήνα, να ηρεμήσω, να σταθώ στα πόδια μου, να εναρμονιστώ με το περιβάλλον. Το σχολείο με βοήθησε πάρα πολύ σε αυτήν τη διαδικασία. Η οργάνωση του σχολείου όλα τα χρόνια της φοίτησής μου με έκανε να είμαι τυπική και συνεπής. Επιπλέον όλες οι γνώσεις που είχα στη γερμανική γλώσσα ήταν σημαντικές για το Πανεπιστήμιο. Το επίπεδο των γερμανικών μου ήταν κατάλληλο, ώστε να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις. Η καθημερινή επικοινωνία με τους συμφοιτητές μου είναι ακόμα σημαντική, καθώς υπάρχουν διάλεκτοι και μαθαίνω συνέχεια καινούργια πράγματα. Σταδιακά βρήκα τον ρυθμό μου, έκανα και φίλους Γερμανούς και ένιωθα ότι όλα πηγαίνουν καλά. Οι περισσότεροι άνθρωποι στη Γερμανία είναι πολύ καλοί και ανεκτικοί. Σέβονται ότι έρχεσαι από μία άλλη χώρα, ότι προσπαθείς έχοντας μία επιπλέον δυσκολία, τη γλώσσα.

Η Κτηνιατρική είναι μία Σχολή γεμάτη εκπλήξεις! Κάθε μέρα μαθαίνεις και κάτι καινούργιο. Στο έτος μου υπάρχουν περίπου 200 φοιτητές, επομένως

eine Voraussetzung für die Zulassung zu den medizinischen Studiengängen war, für die ich mich interessierte.

Ende September bekam ich die Mitteilung von der Justus-Liebig-Universität Gießen, dass ich zugelassen wurde! Es war nicht nur eine große Freude, sondern auch ein Riesenschock, denn am Anfang konnte ich es einfach nicht glauben. Ich zweifelte an mir selbst, ob ich nicht irgendetwas falsch verstanden hatte!

Und so fand ich mich plötzlich allein in Deutschland wieder, ohne Gelegenheit zum Nachdenken gehabt zu haben. Ich brauchte etwa einen Monat, um ruhiger zu werden, fest auf beiden Beinen zu stehen, mich in meine neue Umgebung zu integrieren. Meine Schule hat mir dabei sehr geholfen. Die gute Organisation der Schule während meiner ganzen Schulzeit hat mich gelehrt, selbst genau und zuverlässig zu sein. Darüber hinaus waren alle meine Deutschkenntnisse für die Universität von Bedeutung. Mein Niveau im Deutschen war gut genug, um allen Anforderungen gerecht zu werden. Die alltägliche Kommunikation mit meinen Kommilitonen ist weiterhin wichtig für mich, denn es gibt viele deutsche Dialekte und ich lerne jeden Tag neue Wörter und Ausdrücke. Nach und nach habe ich meinen Rhythmus gefunden, Freundschaften mit Deutschen geschlossen und

γνωριζόμαστε όλοι μεταξύ μας και είναι πιο εύκολο να συνεργαζόμαστε σε μικρά γκρουπ κατά τη διάρκεια των πρακτικών μας.

Η Κτηνιατρική προσφέρει τεράστιο εύρος επαγγελματικών δυνατοτήτων. Μπορούμε να ασχοληθούμε με τον τομέα των τροφίμων, των φαρμάκων ή τον κλινικό τομέα. Έχουμε κάνει πρακτικές βιοχημείας, φυσιολογίας, ανατομίας. Προσωπικά θα ήθελα να μου δοθεί η δυνατότητα να τα αξιοποιήσω όλα αυτά και να στραφώ κάπου στοχευμένα, να αποκτήσω εξειδίκευση σε συγκεκριμένο είδος ζώου. Νομίζω ότι θέλω να μείνω στη Γερμανία. Δεν θέλω να είμαι άδικη, γιατί δεν ξέρω ακριβώς πώς είναι τα πράγματα στην Ελλάδα στον τομέα μου, αλλά στη Γερμανία δίνονται πάρα πολλές δυνατότητες.

Σήμερα σπουδάζω στο Gießen. Εδώ ανοίχτηκαν για μένα πολλοί νέοι δρόμοι και αυτό είναι το σημαντικότερο. Έχω αποκομίσει πολύτιμες εμπειρίες και έχω δημιουργήσει νέους φίλους χωρίς να ξεχνώ όσους έχω στην Ελλάδα! Το Gießen είναι meine deutsche Heimat, το σπίτι μου στη Γερμανία. ■

gespürt, dass alles gut wird. Die meisten Menschen in Deutschland sind sehr nett und tolerant. Sie respektieren, dass man aus einem anderen Land kommt, dass man sich bemüht, zumal man eine zusätzliche Schwierigkeit hat, nämlich die Sprache.

Das Studium der Tiermedizin ist voller Überraschungen. Jeden Tag lernt man etwas Neues. In meinem Jahrgang sind circa 200 Studierende, folglich kennen wir uns alle untereinander und es ist einfach, während der Praktika in kleinen Gruppen zusammenzuarbeiten.

Die Tiermedizin bietet ein sehr breites Angebot an beruflichen Möglichkeiten. Wir können uns mit Lebensmitteln beschäftigen, oder mit Medikamenten, oder im klinischen Bereich arbeiten. Wir haben Praktika im Bereich der Biochemie, der Physiologie oder der Anatomie. Ich persönlich hätte gern die Gelegenheit, all diese Kenntnisse beruflich zu nutzen, mich auf ein konkretes Ziel zu konzentrieren und mich auf eine bestimmte Tierart zu spezialisieren. Ich glaube, ich möchte in Deutschland bleiben. Ich möchte nicht unfair sein, denn ich kenne nicht so genau die Situation in meinem Fach in Griechenland, aber in Deutschland werden einem wirklich viele Chancen geboten.

Heute studiere ich in Gießen. Hier haben sich mir viele neue Wege aufgetan, und das ist das Wichtigste. Ich habe wertvolle Erfahrungen gesammelt und neue Freunde gefunden, ohne meine Freunde in Griechenland zu vergessen! Gießen ist meine deutsche Heimat, mein Zuhause in Deutschland. ■

Ρωμανός Βιολέτης

Λέξεις-κλειδιά στη Βιολογία: DNA αλλά και... DSD II

Όλα ξεκίνησαν από ένα ταξίδι στο Βερολίνο μαζί με τους γονείς μου. Έστω και για λίγες ημέρες έζησα έναν διαφορετικό τρόπο ζωής, που μου άρεσε πάρα πολύ. Με την επιστροφή από το Βερολίνο έβαλα στόχο να σπουδάσω στη Γερμανία. Έτσι άρχισα μαθήματα γερμανικών στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού. Η ίδια επιθυμία, σταθερή και αμείωτη, με οδήγησε στο κατώφλι της Ελληνογερμανικής Αγωγής. Ξεκίνησα να φοιτώ στην Ελληνογερμανική, όταν ήμουν στη Β' Γυμνασίου. Το σχολείο συνέβαλε καθοριστικά στο να πετύχω τον στόχο μου.

Γνώριζα από την αρχή ότι θα χρειαζόταν πολύ διάβασμα. Δεν με πείραζε αυτό. Το αντίθετο, με έφερνε ένα βήμα πιο κοντά στον στόχο μου. Στη Β' Γυμνασίου ξεκίνησα με την εξέταση στο Β1 και κατάφερα στην Α' Λυκείου να αποκτήσω το Zertifikat C1 του Goethe-Institut. Κατά τη διάρκεια αυτών των χρόνων έβλεπα τον εαυτό μου να ανεβαίνει μία μεγάλη σκάλα με πολλά μικρά σκαλοπάτια. Σε κάθε μικρό σκαλοπάτι που πατούσα, η απόσταση ανάμεσα σε μένα και στη Γερμανία μικραίνει. Στη Γ' Λυκείου όχι μόνο δεν πείστηκα για τις εξετάσεις για το DSD II της ΚΜΚ, αλλά τις περίμενα πώς και πώς. Φυσικά χρειάστηκα και προετοιμασία σοβαρή και μελέτη και εξάσκηση, για να αποκτήσω το Δίπλωμα αυτό. Το να αποκτήσω το DSD II με το υψηλότερο επίπεδο βαθμολογίας ήταν μονόδρομος για την εισαγωγή μου σε ένα Γερμανικό Πανεπιστήμιο, προκειμένου να σπουδάσω Βιολογία. Αυτό ήταν το όνειρό μου και άξιζε κάθε προσπάθεια.

Όλα έγιναν όπως τα ήθελα και όπως τα ονειρεύτηκα. Το σχολείο μου έδινε τις ευκαιρίες και εγώ έδινά τον χρόνο και την ενέργειά μου, για να τις

Romanos Violetis

Schlüsselwörter für die Biologie: DNA und... DSD II

Alles begann mit einer Reise nach Berlin, die ich mit meinen Eltern machte. Für ein paar Tage lebte ich ein bisschen anders, und das gefiel mir sehr. Bei meiner Rückkehr aus Berlin setzte ich mir das Ziel, in Deutschland zu studieren. So begann ich mit dem Deutschunterricht in den letzten Jahren der Grundschule. Dieser Wunsch blieb unverändert groß und er führte mich an die Schwelle der Ellinogermaniki Agogi. Meine Zeit an der Ellinogermaniki Agogi begann in der zweiten Klasse des Gymnasiums. Die Schule trug entscheidend zur Erreichung meines Ziels bei.

Ich wusste von Anfang an, dass ich viel lernen müsste. Das machte mir nichts aus. Im Gegenteil, es brachte mich Schritt für Schritt meinem Ziel näher. In der zweiten Gymnasiums-Klasse begann ich mit dem Zertifikat B1 und schaffte in der ersten Klasse des Lyzeums das Zertifikat C1 des Goethe-Instituts. Während dieser Jahre sah ich mich selbst eine Treppe mit vielen kleinen Stufen emporsteigen. Bei jeder Stufe, die ich erklimmte, verringerte sich der Abstand zwischen mir und Deutschland. In der dritten Lyzeums-Klasse empfand ich tatsächlich keinen Druck, die DSD II Prüfungen abzulegen, stattdessen erwartete ich sie sehnlichst. Natürlich war eine ernsthafte Vorbereitung notwendig, ich lernte und übte, um dieses Diplom zu erlangen. Das DSD II mit der höchstmöglichen Punktzahl war für mich eine Einbahnstraße auf dem Weg zur Zulassung im Fach Biologie an einer deutschen Universität. Das war mein Traum und er war jede Mühe wert.

Alles entwickelte sich, wie ich es gewollt und erträumt hatte. Die Schule bot mir Chancen und ich

αξιοποιήσω. Το σχολείο μου έδωσε τη δυνατότητα να δω στους διαδρόμους του την εκπληκτική έκθεση «Η επιστήμη έξω από το εργαστήριο» και εγώ βρήκα κι άλλους λόγους, για να μελετήσω ακόμα περισσότερο τα αντικείμενα που με ενδιέφεραν. Το σχολείο μου έδωσε τη δυνατότητα να πάω στην Τουλούζη στο πλαίσιο του έργου ICAROS του Τμήματος Έρευνας και Ανάπτυξης της Ελληνογερμανικής, να συνεργαστώ με παιδιά από τη Γερμανία, την Ισπανία και να κατασκευάσουμε το δικό μας τετραελικόπτερο (drone). Μάλιστα η ομάδα μας βγήκε πρώτη με χειριστή τον φίλο μου τον Μάρκο! Το σχολείο μου έδωσε τη δυνατότητα να αποκτήσω το DSD II, όσο ήμουν στη Γ' Λυκείου κι εγώ έδωσα τις εξετάσεις και «άνοιξα την πόρτα» του Γερμανικού Πανεπιστημίου.

Σήμερα σπουδάζω Βιολογία στο Universität Tübingen, στο Πανεπιστήμιο του Tübingen στη Γερμανία. Το Tübingen είναι μία μικρή πόλη γύρω στα 30 χιλιόμετρα νότια της Στουτγκάρδης. Είναι μία κλασική φοιτητούπολη, όπου το ποσοστό των φοιτητών είναι περίπου το 1/3 του πληθυσμού της πόλης. Η πόλη είναι γεμάτη πράσινο, διασχίζεται από τον ποταμό Neckar και έχει πολλά κλασικά κτήρια απaráμιλλης αρχιτεκτονικής και ομορφιάς. Η αρχή των σπουδών μου δεν ήταν στρωμένη με ροδοπέταλα. Υπήρξαν δυσκολίες στην καθημερινότητα. Η αλήθεια είναι ότι χρειάζεται λίγος χρόνος, για να καταφέρεις να ενεργοποιήσεις όλες τις

gab Zeit und Energie, um sie wahrzunehmen. In der Schule wurde mir die Möglichkeit geboten, in den Fluren die großartige Ausstellung „Wissenschaft außerhalb des Labors“ zu sehen und so fand ich weitere Gründe, für die mich interessierenden Bereiche noch mehr zu lernen. In der Schule wurde mir die Möglichkeit geboten, im Rahmen des Projekts ICAROS der Abteilung Forschung & Entwicklung der Ellinogermaniki Agogi nach Toulouse zu reisen, mit Jugendlichen aus Deutschland und Spanien zusammenzuarbeiten und gemeinsam eine Drohne zu bauen. Tatsächlich gewann unsere Gruppe den ersten Preis – Drohnenführer war mein Freund Marco! In der Schule wurde mir die Möglichkeit geboten, das DSD II in der dritten Lyzeumsklasse zu erwerben, ich legte die Prüfungen ab und öffnete das Tor zur deutschen Universität.

Heute studiere ich Biologie an der Universität Tübingen. Tübingen ist eine kleine Stadt etwa 30 Kilometer südlich von Stuttgart. Es ist eine klassische Studentenstadt, wo der Anteil der Studierenden etwa ein Drittel der Einwohnerschaft beträgt. Die Stadt ist sehr grün, wird vom Fluss Neckar durchzogen und hat viele faszinierende alte Häuser von unvergleichlicher architektonischer Schönheit.

Der Beginn meines Studiums war nicht unbedingt ein Sonntagsspaziergang. Es gab Schwierigkeiten im Alltag. Die Wahrheit ist, man braucht ein bisschen Zeit, um all seine Deutschkenntnisse zu aktivieren. Diese Zeit benötigte auch ich. Heute sehe ich meine Verbesserung und Weiterentwicklung und fühle mich sehr wohl in meiner deutschsprachigen Umgebung. In der Anfangsphase meines ersten Semesters gab es ein Mentorenprogramm, das den internationalen Studierenden bei der Eingliederung half. Auch mir hat das sehr geholfen, dennoch musste auch jeder von uns viel allein erledigen, wie zum Beispiel die Anmeldung zu Kursen, zu Laborübungen oder zu Prüfungen. Das Positive ist, dass jeder Studierende seinen Stundenplan an seine Wünsche und Fähigkeiten anpassen kann. Der Hauptunterschied zu Griechenland besteht darin, dass die Zahl der Prü-

γνώσεις που έχεις στη γερμανική γλώσσα. Αυτόν τον χρόνο χρειάστηκα κι εγώ. Σήμερα βλέπω την εξέλιξη και τη βελτίωση στον εαυτό μου και νιώθω πάρα πολύ άνετα στο γερμανόφωνο περιβάλλον. Στην αρχική περίοδο του πρώτου εξαμήνου υπήρχε ένα Mentorenprogramm (πρόγραμμα συμβουλευτικής), το οποίο βοηθούσε τους ξένους φοιτητές στην ενσωμάτωσή τους. Βοηθήθηκα κι εγώ πολύ από αυτό, ωστόσο ο καθένας μας έπρεπε να κάνει και αρκετά πράγματα μόνος του, όπως δήλωση στα μαθήματα, στα εργαστήρια και στις εξετάσεις. Το πολύ θετικό είναι ότι ο κάθε φοιτητής μπορεί να προσαρμόσει το ημερήσιο πρόγραμμά του στα μέτρα και τις δυνατότητές του. Κύρια διαφορά με την Ελλάδα είναι η περιορισμένη υποχρεωτική εξέταση μαθημάτων, η οποία δεν μπορεί γενικά να υπερβεί τις 3 φορές. Ο πρώτος χρόνος του δικού μου προγράμματος περιλάμβανε 4 βασικά μαθήματα Βιολογίας, τα οποία έπρεπε να περάσω το πολύ με τη δεύτερη φορά. Αυτή η προϋπόθεση έκανε τα πράγματα πιο αυστηρά και πιο απαιτητικά και σίγουρα μου προκάλεσε λίγο παραπάνω άγχος. Από την άλλη η απαίτηση αυτή του εκπαιδευτικού συστήματος με βοήθησε να δοκιμάσω και να κατανοήσω τα όριά μου και να γίνω πιο αποτελεσματικός στον τρόπο οργάνωσης και μελέτης.

Σκέφτομαι συχνά ότι όλη η προσπάθεια των τελευταίων ετών στο σχολείο απέδωσε καρπούς. Σκέφτομαι επίσης πόσες πολλές ελληνικές λέξεις, είτε από την αρχαία είτε από τη νέα ελληνική, «συναντώ» καθημερινά στις σπουδές μου και πόσο αυτό με βοηθά να απομνημονεύω και να συγκρατώ πιο εύκολα τις βασικές έννοιες ορολογίας. Από μικρός άλλωστε είχα εντυπωσιαστεί με τη λέξη Apotheke (φαρμακείο) και τη συγγένειά της με την ελληνική λέξη αποθήκη.

Η ζωή στη Γερμανία μου ταιριάζει πολύ. Μαθαίνω χρήσιμα και ενδιαφέροντα πράγματα, συναναστρέφομαι με πολλούς ανθρώπους, μαθαίνω να είμαι ανεξάρτητος και προσπαθώ για το καλύτερο παρά τις όποιες δυσκολίες. ■

fungsversuche in den Pflichtfächern begrenzt ist, in der Regel hat man nicht mehr als drei Versuche. Im ersten Jahr meines Studiengangs gibt es vier biologische Grundlagenkurse, die man spätestens beim zweiten Mal bestanden haben musste. Diese Bedingung machte das Verfahren hart und bedeutete eine große Herausforderung. Das rief bei mir einigen Stress hervor. Auf der anderen Seite half mir dieser Anspruch des akademischen Systems meine Grenzen zu testen und zu erkennen, um mich effizienter zu organisieren und effektiver zu lernen.

Ich denke oft, dass alle Mühen der letzten Schuljahre Früchte getragen haben. Ich bemerke auch, wie viele griechische Wörter, sei es aus dem Alt- oder aus dem Neugriechischen, mir täglich im Studium begegnen, und wie sehr mir das dabei hilft, Grundbegriffe der Terminologie einfacher auswendig zu lernen und zu behalten. Schon als Kind hatte mich übrigens das deutsche Wort „Apotheke“ und seine Verwandtschaft mit dem griechischen „αποθήκη“ beeindruckt.

Das Leben in Deutschland passt gut zu mir. Ich lerne nützliche und interessante Dinge, habe Umgang mit vielen verschiedenen Menschen, lerne unabhängig zu sein und bemühe mich trotz mancher Schwierigkeiten immer das Beste zu erreichen. ■

» 2019

ZENTRALE
STUDIEN-
BERATUNG
RWTH AACHEN
UNIVERSITY

Αλκίνοος Κανάρης

Πρώτος σταθμός, Aachen

Δεν ξέρω τι συμβολική αξία έχει για σας ο αριθμός 13. Για μένα όμως υπήρξε εξαιρετικά τυχερός. Δεκατρία ήταν τα σχολικά χρόνια που πέρασα στην Ελληνογερμανική Αγωγή: δεκατρία όμορφα, γόνιμα και δημιουργικά χρόνια. Κατά τη διάρκεια των χρόνων αυτών γνώρισα και αγάπησα τη γερμανική γλώσσα, που καθημερινά διδασκόμουν στο σχολείο. Δεν ξέρω βέβαια αν το ρήμα «διδασκόμουν» είναι το σωστό ή αν θα έπρεπε να το συμπληρώσω επίσης και με το «τραγουδούσα» και «έπαιζα» και «μελετούσα» και «ερευνούσα» και «παρουσίαζα» στη γερμανική γλώσσα. Η διαδρομή μου στην εκμάθηση των γερμανικών δεν ήταν πάντα απλή ούτε πάντα εύκολη. Αρκετές φορές χρειάστηκε να περάσω πολλές ώρες πάνω από τα βιβλία και τα τετράδια, για να ολοκληρώσω τις εργασίες μου, για να κατανοήσω σε βάθος την ύλη αξιοποιώντας την πολύτιμη διδασκαλία των καθηγητριών μου στο σχολείο. Οι πιο έντονες αναμνήσεις μου είναι οι πιο πρόσφατες. Η προετοιμασία για το Δίπλωμα DSD II της KMK ήταν πολύ μεγάλη διαδικασία, μεγάλη και για τη σοβαρότητα και τη συγκρότηση που απαιτούσε, μεγάλη και για το αποτέλεσμα που με περίμενε στο τέλος. Έγραφα πολλά διαγωνίσματα, άλλα τόσα φυλλάδια, αλλά και πέρασα πολλές ώρες μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή, για να συγκεντρώσω τα στοιχεία για την παρουσίασή μου, για να αισθανθώ σίγουρος για τις ικανότητές μου. Μετά από εργασία χρόνων, συνεχή, επιμελημένη, η επιτυχία ήταν φυσικό επακόλουθο.

Στο σχολείο μας μπορούσαμε να διεκδικήσουμε υποτροφίες της DAAD. Κατέγραφα στο βιογραφικό μου όλες τις δράσεις μου στα σχολικά χρόνια, από την εμπλοκή μου σε ένα πρόγραμμα κινηματογρα-

Alkinoos Kanaris

Erster Halt, Aachen

Ich weiß nicht, welchen symbolischen Wert für Sie die Zahl 13 hat. Für mich jedenfalls war sie eine ausgesprochene Glückszahl. Dreizehn Jahre war ich Schüler an der Ellinogermaniki Agogi, dreizehn schöne, fruchtbare und kreative Jahre. Während dieser Zeit lernte ich die deutsche Sprache, in der ich täglich unterrichtet wurde, kennen und lieben. Ich weiß allerdings nicht, ob die Verbform „unterrichtet wurde“ hier passt oder ob ich nicht vielmehr ergänzen sollte: die deutsche Sprache, in der ich „sang“, „spielte“, „studierte“, „forschte“ und „präsentierte“.

Mein Weg zur Erlernung des Deutschen war nicht immer direkt und auch nicht immer leicht. Oft genug verbrachte ich viele Stunden über meinen Büchern und Heften, um meine Hausaufgaben zu machen, den Stoff wirklich zu verstehen und dem anspruchsvollen Unterricht meiner Lehrer folgen zu können. Meine lebendigsten Erinnerungen sind auch die frischesten. Die Vorbereitung auf das DSD II war ein besonderer Prozess, nicht nur im Hinblick auf die geforderte Ernsthaftigkeit und Konzentration, sondern auch in Bezug auf das Ergebnis, das mich am Ende erwartete. Ich schrieb viele Tests und Klassenarbeiten, aber verbrachte auch viele Stunden vor dem Computer mit der Recherche von Informationen für meine Präsentation, um mich wirklich sicher und gut vorbereitet zu fühlen. Nach jahrelanger, ununterbrochener, fleißiger Arbeit war der Erfolg dann eine natürliche Konsequenz.

In unserer Schule haben wir die Möglichkeit, uns für Stipendien des DAAD zu bewerben. In meinem einzureichenden Lebenslauf listete ich alle Aktivitäten aus meiner Schulzeit auf: meine Teilnahme

φική παιδείας και την παρουσίαση στο Μέγαρο Μουσικής, όσο ακόμα ήμουν μαθητής Γυμνασίου, τη συμμετοχή μου στον Όμιλο Επιχειρηματικότητας, τον Όμιλο Φυσικών Επιστημών, τη βράβευση του σειсмоγράφου που είχαμε κατασκευάσει – είχα και φωτογραφία μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που παρακολούθησε την εκδήλωσή μας – τη σταθερή παρουσία μου στους Διαγωνισμούς Φυσικών Επιστημών, τις παραστάσεις του English Drama Club, τις ερευνητικές εργασίες, τη συμμετοχή στον Όμιλο Ρητορικής και Αντιλογιών, ακόμα και τη βραδιά της 26ης Σεπτεμβρίου του 2015, που μείναμε άπυνοι, για να μπορέσουμε να παρατηρήσουμε στο Αστεροσκοπείο του σχολείου μας ένα σπάνιο αστρονομικό φαινόμενο, το «κόκκινο» φεγγάρι. Άφησα για το τέλος την σημαντικότερη ίσως εμπειρία, αυτήν για την οποία συζητώ ακόμα με φίλους και συμμαθητές, τα ταξίδια στη Γερμανία με το σχολείο. Συμμετέχοντας σε αυτά και παίρνοντας μία γεύση από τη Γερμανία και από τα Πανεπιστήμιά της ένιωσα ότι εκεί είναι και η δική μου θέση στο μέλλον. Πόσα ερεθίσματα πήρα από το σχολείο μου, αλλά και πόσο προσωπικό ενδιαφέρον έδειξα για όλα αυτά.

Δεν κέρδισα τελικά την υποτροφία της DAAD, κέρδισα όμως μία πολύ χρήσιμη εμπειρία. Φυσικά και στενοχωρήθηκα στην αρχή. Τη μέρα που βγήκαν τα αποτελέσματα μας κάλεσε ο κ. Σάββας στο γραφείο του και μας μίλησε: «Είστε οι καλύτεροι, γι' αυτό και βρεθήκατε στη θέση αυτή. Συναγωνίζεστε τους καλύτερους σε όλο τον κόσμο. Η ξεχωριστή θέση στην οποία βρεθήκατε θα σας δίνει πάντα την ώθηση και το προβάδισμα σε ό,τι θελήσετε να κάνετε στη ζωή σας».

Μετά τις Πανελλήνιες Εξετάσεις, έκανα αμέσως τις αιτήσεις μου σε Γερμανικά Πανεπιστήμια. Η πρώτη μου επιλογή ήταν το Πολυτεχνείο του Aachen. Έγινα δεκτός στην πρώτη μου επιλογή. Είχα όλες τις προϋποθέσεις: το εφόδιο της γλώσσας με το DSD II, «πλούσιο» βιογραφικό, την πρακτική άσκηση σε

an einem Programm für Kinderfilme und dessen Präsentation im Megaro Mousikis, der Athener Konzerthalle, als ich noch in der Mittelstufe war; mein Einsatz in der AG Junge Unternehmer und in der Physik AG; die Auszeichnung für unseren selbst gebauten Seismographen – ich hatte sogar ein Foto von mir mit dem griechischen Staatspräsidenten, der auf der Preisverleihung zugegen war; meine jährliche Teilnahme am nationalen Physikwettbewerb; die Vorstellungen des English Drama Club; meine Projektarbeiten; meine Teilnahme am Rhetorik- und Debattierclub; sogar noch die Veranstaltung am 26. September 2015, als wir alle die Nacht durchwachten, um in der Sternwarte der Schule das seltene astronomische Phänomen des „roten“ Mondes zu beobachten. Und am Ende erwähne ich die vielleicht wichtigste Erfahrung, über die wir noch heute unter Freunden und ehemaligen Mitschülern sprechen: unsere Reisen nach Deutschland mit der Schule. Durch diese Exkursionen und dem so gewonnenen Eindruck von Deutschland und seinen Universitäten wurde mir klar, dass mein zukünftiger Platz dort sein sollte.

Wie viele Dinge hatte ich erleben, aber auch wie viele persönliche Interessen dabei miteinbringen können! Am Ende bekam ich das Stipendium des DAAD nicht, aber ich gewann eine wertvolle Erfahrung. Natürlich war ich zunächst traurig. An dem Tag, als die Stipendiaten bekannt gegeben wurden, rief uns Herr Savas in sein Büro und sagte: „Ihr seid die Besten, darum steht ihr heute hier. Ihr konkurriert mit den besten Schülerinnen und Schülern der Welt. Dieser besondere Rang wird euch immer Motivation und einen Vorsprung bei allem geben, was ihr im Leben erreichen wollt.“

Nach den Panhellenischen Prüfungen bewarb ich mich sofort an deutschen Universitäten. Meine erste Wahl war die Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule Aachen. Ich wurde direkt zugelassen,

εταιρεία στη Γερμανία που είχα εξασφαλίσει και ήταν απαίτηση για το πρόγραμμα σπουδών που ήθελα. Σήμερα σπουδάζω στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, στο RWTH Aachen, στο Πολυτεχνείο του Aachen. Τα γερμανικά είναι κυρίαρχα στη ζωή μου όχι μόνο σε ακαδημαϊκό αλλά και σε καθημερινό επίπεδο.

Το DSD II δεν είναι μόνο ένα Δίπλωμα πιστοποίησης γλωσσικών ικανοτήτων. Είναι ένα εφόδιο, που ανοίγει νέες πόρτες για μια ζωή σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, καθώς τα γερμανικά είναι η γλώσσα πολλών εκατομμυρίων ανθρώπων. Η απόκτηση του Διπλώματος αυτού ήταν ένα σημαντικό βήμα στο χτίσιμο μιας νέας ζωής με περισσότερες ευκαιρίες. Αυτό μου επέτρεψε να έρθω στη Γερμανία για σπουδές. Ένα όνειρο πολλών ετών έγινε πραγματικότητα.

Όσοι με γνωρίζουν θυμούνται σίγουρα το πάθος μου για τα τρένα και τα μέσα συγκοινωνίας. Ένας λόγος που αγαπώ τόσο πολύ τα τρένα, πέρα από το μηχανικό τους κομμάτι, είναι γιατί σου επιτρέπουν να ταξιδεύεις και παράλληλα να βλέπεις τη διαδρομή, τα τοπία και τις εναλλαγές τους. Το Aachen, παρότι ήρθα εδώ με το αεροπλάνο, είναι ο πρώτος σταθμός της δικής μου ενήλικης διαδρομής. Και είναι ένας πολύ ωραίος και σημαντικός για μένα σταθμός. ■

denn ich besaß alle Voraussetzungen: die erforderlichen Sprachkenntnisse, bescheinigt durch das DSD II, einen vielseitigen Lebenslauf, ein Praktikum bei einem deutschen Unternehmen, um das ich mich selbst gekümmert hatte, weil es für meinen Studiengang gefordert wurde. Heute studiere ich im Fachbereich Bauingenieurwesen an der RWTH Aachen, der dortigen Technischen Universität. Deutsch dominiert mein Leben, nicht nur im akademischen, sondern auch im alltäglichen Bereich. Das DSD II ist nicht nur ein Diplom zum Nachweis von Sprachkenntnissen. Es ist ein Instrument, das neue Türen zu einem Leben in vielen europäischen Ländern öffnet, denn Deutsch ist die Sprache von vielen Millionen Menschen. Der Erwerb dieses Diploms ist ein wichtiger Schritt auf dem Weg in ein neues Leben voller Chancen. Es hat mir erlaubt, zum Studium nach Deutschland zu gehen, so wurde ein langgehegter Traum Wirklichkeit.

Wer mich kennt, erinnert sich sicher noch an meine Leidenschaft für Züge und andere Verkehrsmittel. Ein Grund, warum ich Züge so sehr mag, ist jenseits ihrer Mechanik die Möglichkeit mit ihnen zu reisen und dabei zugleich die Strecke, die Landschaft und ihre Veränderung zu sehen. Obwohl ich mit dem Flugzeug gekommen bin, ist Aachen jetzt der erste Halt auf meiner Reise als Erwachsener - ein für mich sehr schöner und wichtiger Halt. ■

> 2019

Αντώνης Κοντόπουλος

Από τις βραδιές
Αστρονομίας
του σχολείου
στη Χαϊδελβέργη

Αποφοίτησα από την Ελληνογερμανική Αγωγή μόλις τον Ιούνιο του 2019. Οι αναμνήσεις μου είναι πολύ φρέσκιες αλλά και πολύ έντονες από τα σχολικά χρόνια. Αγαπημένη ή μάλλον αξέχαστη γερμανική λέξη είναι το νούμερο 55, fünfundfünfzig. Για να είμαι ειλικρινής, αξέχαστες θα μου μείνουν περισσότερο οι ατελείωτες ώρες που έκανα πρόβες, για να προφέρω σωστά τα Umlaut (διαλυτικά) της συγκεκριμένης λέξης. Τελικά τα κατάφερα!

Η πιο σημαντική στιγμή για μένα στη διαδρομή μου για την εκμάθηση των γερμανικών ήταν, όταν μαθητής για το DSD II της ΚΜΚ, στο οποίο δίδασκε μία απαιτητική καθηγήτρια, όπως έλεγαν οι συμμαθητές μου. Η πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς της Γ' Λυκείου με βρήκε στο προαύλιο να συζητώ μαζί της – στα γερμανικά φυσικά – για το πώς πέρασα το καλοκαίρι. Αν μιλούσα στα ελληνικά, ούτε που θα με άκουγε...! Της είπα, λοιπόν, ότι είχα μία συναρπαστική εμπειρία στο καλοκαιρινό κατασκηνωτικό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου της Βόννης. Όταν ολοκληρώσαμε τη συζήτηση, αισθάνθηκα περήφανος και με μεγάλη αυτοπεποίθηση και γι' αυτά που έκανα στο Πανεπιστήμιο, αλλά και για το ότι μπορούσα με άνεση να μιλάω εκτός τάξης για τη ζωή και την καθημερινότητά μου σε ένα επιστημονικό πρόγραμμα. Εξήγησα ότι ήταν μία υπέροχη εμπειρία, καθώς είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με θέματα Αστροφυσικής, Μετεωρολογίας και Κβαντικής Οπτικής. Μέσω του προγράμματος αυτού ήρθα για πρώτη φορά σε επαφή με τη Θεωρητική Φυσική. Η εμπειρία αυτή μου έδωσε αυτοπεποί-

Antonis Kontopoulos

Von der
Sternwarte
der Schule bis
nach Heidelberg

Erst vor kurzem – 2019 – habe ich die Ellinogermaniki Agogi abgeschlossen. Meine Erinnerungen an die Schulzeit sind noch frisch, aber auch sehr intensiv. Mein liebstes, unvergessenes deutsches Wort ist die Zahl 55, fünfundfünfzig. Um ganz ehrlich zu sein: besonders unvergessen sind mir die unzähligen Stunden, in denen ich übte, den Umlaut in diesem speziellen Wort richtig auszusprechen. Am Ende gelang es mir!

Der wichtigste Moment auf meinem langen Weg zur Beherrschung der deutschen Sprache war im Lyzeum, als ich in eine Vorbereitungsklasse für das DSD II kam, die von einer sehr fordernden Lehrerin unterrichtet wurde, wie mich einige Mitschüler warnten. Am ersten Tag des Schuljahrs in der 3. Klasse des Lyzeums unterhielt ich mich auf dem Schulhof mit ihr – natürlich auf Deutsch - darüber, wie ich den Sommer verbracht hatte. Wenn ich Griechisch gesprochen hätte, hätte sie mir garantiert nicht zugehört! Ich erzählte ihr also von meiner faszinierenden Erfahrung im Physik-Sommerkurs der Universität Bonn. Am Ende der Unterhaltung fühlte ich mich sehr stolz und selbstbewusst, nicht nur wegen meiner Teilnahme an diesem universitären Sommerkurs, sondern auch weil ich außerhalb des Unterrichts problemlos über mein Leben und meinen Alltag in einem wissenschaftlichen Programm sprechen konnte. Ich erklärte also, wie großartig es gewesen war, mich mit Astrophysik, Meteorologie und Quantenoptik beschäftigen zu können. Durch den Sommerkurs bin ich zum ersten Mal mit theoretischer Physik in Berührung gekom-

θηση για τις γνώσεις μου στα γερμανικά, επιβεβαίωσε πανηγυρικά την αγάπη μου για τη Φυσική, για την οποία ένιωθα μεγάλη έλξη από μικρός και τέλος μού έδειξε αν και κατά πόσο θα μπορούσα να ζήσω σε μια ξένη χώρα. Κατάλαβα ότι και θα μπορούσα αλλά και ότι ήθελα πολύ. Έπρεπε λοιπόν να αποκτήσω πάση θυσία το DSD II, για να μπορώ να διεκδικήσω μία θέση σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο.

Η δασκάλα με τα πολύχρωμα στυλό, όπως μου αρέσει να την αποκαλώ, η κατά κόσμον κυρία Αλεξίου, με βοήθησε να φτάσω στον στόχο μου. Κάτι η επιμονή της, κάτι η αυστηρότητά της, κάτι το γεγονός ότι με έσπρωξε να βάλω στοίχημα με τον εαυτό μου ότι θα τα καταφέρω συνέβαλαν στο να αποκτήσω το DSD II με τέσσερα C1 στις ενόπτες Sprechten (προφορικός λόγος), Schreiben (παραγωγή γραπτού λόγου), LV (κατανόηση κειμένου), HV (κατανόηση ακουστικού κειμένου).

Η προετοιμασία για το DSD II απαιτούσε και χρόνο και διάβασμα. Ήταν η προτεραιότητά μου για το πρώτο τετράμηνο της Γ' Λυκείου. Ειδικά για την προφορική εξέταση αφιέρωσα πολύ χρόνο. Το θέμα που επέλεξα να παρουσιάσω ήταν: «Γιατί πρέπει να χρηματοδοτούμε το CERN;». Επέλεξα δηλαδή να παρουσιάσω στα γερμανικά αυτά που αγαπούσα με πάθος, αυτά με τα οποία επιθυμούσα να ασχοληθώ και στο μέλλον. Αυτό με ευχαριστούσε, με ωφελούσε, αλλά και με ξεκούραζε!

Η (ξε)κούραση από την προετοιμασία για το DSD II είχε ως αποτέλεσμα να κάνω έναν αγώνα δρό-

men. Diese Erfahrung gab mir Selbstvertrauen hinsichtlich meiner Deutschkenntnisse, bestätigte mir eindeutig meine Liebe zur Physik, von der ich seit meiner Kindheit fasziniert war, und beantwortete mir schließlich auch die Frage, ob und wie ich in einem fremden Land leben könnte. Ich verstand, dass ich es tatsächlich konnte und wirklich wollte. Ich musste also um jeden Preis das DSD II bekommen, um mich für einen Studienplatz an einer deutschen Universität zu bewerben.

Die Lehrerin mit den vielfarbigen Kulis, wie ich sie gern nenne, bekannt auch als Frau Alexiou, half mir, dieses Ziel zu erreichen. War es ihre Beharrlichkeit, ihre Strenge, oder die Tatsache, dass sie mich dazu brachte, mit mir selbst eine Wette auf den Erfolg abzuschließen, alles trug dazu bei, dass ich das DSD II mit viermal C1 in den Fertigkeiten Sprechen, Schreiben, Leseverstehen und Hörverstehen bestand.

Die Prüfungsvorbereitung für das DSD II erforderte Zeit- und Lernaufwand. Sie war meine Priorität im ersten Halbjahr der letzten Klasse des Lyzeums. Insbesondere für die mündliche Prüfung brauchte ich viel Zeit. Das Thema, das ich für die Präsentation gewählt hatte, hieß: „Warum sollten wir das CERN finanzieren?“. Ich wählte also für meine Präsentation auf Deutsch etwas, das ich mit Leidenschaft liebte, mit dem ich mich auch zukünftig beschäftigen wollte. Das hat mich glücklich gemacht, mir genützt und mich sogar entspannt!

μου μετά τα Χριστούγεννα, προκειμένου να ανταποκριθώ με επιτυχία και στις απαιτήσεις των Πανελληνίων Εξετάσεων. Πέρασα στη Σχολή που ήθελα, στο Φυσικό του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Όμως η πρώτη μου επιλογή ήταν το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης. Το γεγονός ότι είχα στα χέρια μου το Δίπλωμα DSD II έπαιξε σημαντικότατο ρόλο στο να γίνω δεκτός. Επίσης μου έδωσε την ώθηση να διεκδικήσω μία υποτροφία από την DAAD, αφού το σχολείο μάς έδινε αυτό το προνόμιο. Αρχικά δεν κατάφερα να την κερδίσω. Όμως, όταν έγινα δεκτός από το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης, διεκδίκησα την υποτροφία για αλλοδαπούς φοιτητές που δίνει το συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο σε συνεργασία με την DAAD. Έτσι σήμερα είμαι υπότροφος πρωτοετής φοιτητής στο Τμήμα Physik und Astronomie (Φυσικής και Αστρονομίας) του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης. Στη συνέντευξη που είχα στην επιτροπή εξετάσεων του Πανεπιστημίου με επάινεσαν για την άνεση με την οποία μιλώ τη γερμανική και τον τρόπο με τον οποίο χειρίζομαι τη γλώσσα, αν και δυσλεξικός.

Και, αφού «ένα θαύμα κάθε αρχή την κατοικεί» σύμφωνα με τον Hermann Hesse, έψαξα να βρω κι εγώ το δικό μου θαύμα. Το DSD II; Η αγάπη μου για τη Φυσική; Η συμμετοχή μου σε όλους τους Διαγωνισμούς Φυσικής και οι διακρίσεις μου; Τα συνέδρια που παρακολούθησα μέσω του Τμήματος Έρευνας και Ανάπτυξης της Ελληνογερμανικής Αγωγής με την παρότρυνση του κ. Σωτηρίου και όλων των καθηγητών μου; Η συμμετοχή μου στον Όμιλο Φυσικών Επιστημών με την κυρία Ποτσίδη; Ο σειсмоγράφος μας, που προκάλεσε το ενδιαφέρον ακόμα και του Προέδρου της Δημοκρατίας; Το ταξίδι στο CERN στη Β' Λυκείου με την κυρία Τσαγκογέωργα; Οι βραδιές Αστρονομίας στο σχολείο μας; Το καλοκαιρινό κατασκηνωτικό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου της Βόννης; Μία σχολική ζωή γεμάτη μικρά θαύματα, θαύματα γεμάτα από πολύχρωμα στίλοι, προσωπική προσπάθεια, αμέτρητες ευκαιρίες από σχολείο και οικογένεια, όνειρα και στόχους. ■

Diese (Ent)Spannung aus der Vorbereitung auf die DSD-II-Prüfungen führte dazu, dass ich mich nach Weihnachten sputen musste, um auch den Anforderungen der Panhellenischen Prüfungen erfolgreich gerecht zu werden. Ich bekam dann einen Studienplatz da, wo ich wollte, nämlich im Fachbereich Physik der Nationalen Universität Athen. Doch meine erste Wahl war die Universität Heidelberg. Das DSD-II-Diplom in meinen Händen spielte eine zentrale Rolle bei der Zulassung. Es gab mir außerdem den Anstoß, mich für ein Stipendium des DAAD zu bewerben, da die Schule mir dieses Privileg anbot. Zunächst schaffte ich es allerdings nicht, dafür ausgewählt zu werden. Als ich aber an der Universität Heidelberg zugelassen wurde, bewarb ich mich dort um ein Stipendium für internationale Studierende, das die Universität in Kooperation mit dem DAAD vergibt. So wurde ich Stipendiat und Student im ersten Studienjahr im Fach Physik und Astronomie der Universität Heidelberg. Im Auswahlgespräch mit der Kommission der Universität wurde ich dafür gelobt, wie leicht mir das flüssige Sprechen auf Deutsch fiel und wie gut ich mich in der Sprache ausdrückte, obwohl ich Legasthener bin.

„Jedem Anfang wohnt ein Zauber inne“, wie Hermann Hesse schreibt, darum suchte auch ich meinen eigenen Zauber. Im DSD II? In meiner Liebe zur Physik? In meiner Teilnahme an allen Physikwettbewerben und meinen vielen Auszeichnungen? In den Konferenzen der Abteilung Forschung & Entwicklung der Ellinogermaniki Agogi, die ich auf Anregung von Herrn Sotiriou und meinen Lehrern besuchte? In der Teilnahme an der Arbeitsgemeinschaft Physik bei Frau Potsidi? In unserem selbstgebaute Seismografen, der sogar das Interesse unseres Staatspräsidenten weckte? In der Reise zum CERN in der zweiten Klasse des Lyzeums? In unseren Astronomie-Abenden auf der Sternwarte der Schule? Im Sommerkurs der Universität Bonn? Eine ganze Schulzeit voll zauberhafter Momente und kleiner Wunder aus vielfarbigen Kulis, persönlicher Anstrengung, zahllosen Chancen in Schule und Familie, Träumen und Zielen. ■

Copyright φωτογραφιών

(Η αρίθμηση των φωτογραφιών γίνεται από αριστερά προς τα δεξιά και από πάνω προς τα κάτω / Die Nummerierung der Fotografien beginnt von links nach rechts und von oben nach unten)

σ./S. 27: Ulm University

σ./S. 30-31: DTU, Thomas Hjort Jensen

σ./S. 33: photo 1, DTU, Vibeke Hempler

σ./S. 33: photo 3, DTU

σ./S. 36: photo 1, Shutterstock, Sydney, Anton Gorlin

σ./S. 37: photo 1, Shutterstock, Vienna, Stefano Carniccio

σ./S. 37: photo 2, Shutterstock, Vienna, Alex Anton

σ./S. 48-49: University of Tübingen, Friedhelm Albrecht

σ./S. 49: Shutterstock, Tübingen, ON-Photography Germany

σ./S. 57: photo 1, LMU

σ./S. 62: Shutterstock, Berlin, frantic00

σ./S. 64: photo 1, Αθηνά Τσαγκοξέωργα

σ./S. 65: photo 2, Αθηνά Τσαγκοξέωργα

σ./S. 73: photo 1, KIT

σ./S. 74: Bauhaus-Universität Weimar, Candy Welz

σ./S. 76-77: Bauhaus-Universität Weimar, Thomas Müller

σ./S. 77: Bauhaus-Universität Weimar

σ./S. 80-81: ETH Zürich, Alessandro Della Bella

σ./S. 81: photo 1, ETH Zürich, Gian Marco Castelberg

σ./S. 84: photo 1, Astrid Eckert / TUM

σ./S. 89: photo 1, RWTH Aachen, Peter Winandy

σ./S. 94: LMU

σ./S. 95: photo 1, Shutterstock, Rotterdam, Jearu

σ./S. 95: photo 2, Shutterstock, Rotterdam, Travel Addicts

σ./S. 107: photo 1, Universität Stuttgart, Uli Regenscheit

σ./S. 112: Universität Stuttgart, Uli Regenscheit

σ./S. 115: photo 1 & 2, Universität Stuttgart, Uli Regenscheit

σ./S. 122: photo 1 & 2, HCU Hamburg

σ./S. 123: photo 4, HCU Hamburg

σ./S. 126: photo 1, HHU, Ivo Mayr

σ./S. 128: Universität Heidelberg - Kommunikation und Marketing

σ./S. 130-131: Universität Heidelberg - Kommunikation und Marketing

σ./S. 138: Heidelberg, Βασιλική Καλκάνη

σ./S. 140: photo 1, Heidelberg, Βασιλική Καλκάνη

σ./S. 141: photo 3, Shutterstock, Brussels, Andrey Kuzmin

σ./S. 162: Thomas Hartmann / JGU

σ./S. 163: Thomas Hartmann / JGU

σ./S. 175: photo 2, LMU

Οι υπόλοιπες φωτογραφίες που περιλαμβάνονται στην έκδοση ανήκουν

στο προσωπικό αρχείο των αποφοίτων και στο αρχείο της Ελληνογερμανικής Αγωγής

(φωτογράφοι: Δημήτρης Κωνσταντινίδης, Γωγώ Σικοτακοπούλου, Λαμπρίνα Σικοτακοπούλου).

Ευχαριστούμε θερμά τους αποφοίτους για την ευγενική παραχώρηση των φωτογραφιών.

Die übrigen Fotografien dieser Ausgabe stammen aus dem persönlichen Archiv

der Absolventen und dem Archiv der Ellinogermaniki Agogi (Fotografen: Dimitris Konstantinidis,

Gogo Sikotakoroulou, Lambrina Sikotakoroulou).

Wir danken den Absolventen herzlichst für die freundliche Bereitstellung

und Gebrauchsüberlassung der Fotografien.

20 Jahre Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz an der Ellinogermaniki Agogi

Bezug: Ihr Antrag vom 17.02.1994

Das stand über dem Schreiben, mit dem die Schulleitung der Ellinogermaniki Agogi im Sommer 1998 darüber informiert wurde, dass schließlich einer Durchführung der Prüfungen zum Deutschen Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz Stufe 2 ab dem Schuljahr 1999-2000 nichts mehr im Wege stehe.

Vorausgegangen waren Konsultationen mit der Deutschen Schule Athen und der Kulturabteilung der Deutschen Botschaft, viele Briefwechsel und Telefonate mit dem Sekretariat der Kultusministerkonferenz (KMK), umfangreiche Begründungen für den Antrag unserer Schule, die Durchleuchtung der Schule und ihres Deutschunterrichts durch diverse Kommissionen, Unterrichtsbesuche sowie dicke Dossiers mit detaillierten Beschreibungen der Lehrpläne für Deutsch als Fremdsprache ab der 1. Klasse Grundschule, unserer Methodik und Didaktik.

Warum wollten wir dieses Diplom? Weil es nicht nur ein für den Zugang zu allen deutschsprachigen Hochschulen Europas anerkanntes Deutsch-Diplom ist, sondern auch, weil Format und Inhalte einen Einfluss auf unseren Deutschunterricht im Lyzeum haben würden, den wir positiv und sinnvoll fanden. Denn das DSD II-Diplom, wie es heute genannt wird, ist ein Schuldiplom. Die Inhalte sind speziell für Jugendliche interessant, dabei aber auch flexibel und individuell.

In Griechenland kannte vor zwanzig Jahren niemand das „DSD II“. Wir waren die erste griechische Schule, in der die deutsche Kultusministerkonferenz dieses Sprachdiplom einführte. Unsere Eltern, die Lehrkräfte und die Schülerschaft nannten es der Einfachheit halber das „KMK-Diplom“ – denn der offizielle Titel „Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz“ galt eher als Zungenbrecher. Und es gab so viele Fragen: Wird es wirklich von allen Unis anerkannt? (Antwort: Ja!) Ist es tatsächlich unbegrenzt gültig? (Ja!) Gilt es auch für ein Aufbaustudium? (Ja!) Schaffen wir das überhaupt mit unserem Deutschunterricht in der Schule? (Ja, natürlich!)

Anfang des Schuljahres 1999-2000 war es endlich soweit. Eine kleine Gruppe von 17 Schülerinnen und Schülern bereitete sich auf die schriftlichen und mündlichen Prüfungen vor, die dann im Februar 2000 stattfanden. Bestehensquote 90%! Wir wollten ja zu Beginn einen guten Eindruck machen! Zwanzig Jahre später bereiten sich bei uns jährlich zwischen siebzig und neunzig Kandidatinnen und Kandidaten auf die schriftlichen und mündlichen DSD II Prüfungen auf dem Niveau C1 vor. Wir haben inzwischen einen „Alumni Club DSD II“ mit knapp 800 Absolventen, die über die letzten zwei Jahrzehnte das Deutsche Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz Stufe II erhalten und auf unterschiedliche Weisen genutzt haben.

Aus Anlass des 20jährigen Jubiläums des DSD II an unserer Schule baten wir Absolventen aller Jahrgänge seit 2000, uns ihre persönliche Geschichte zu erzählen und dabei zu schildern, wie sie das Deutsche Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz für ihren akademischen und beruflichen Werdegang genutzt haben.

Diese Geschichten präsentieren wir Ihnen in dem Buch, das Sie in Händen halten.